MUZEUL VITICULTURII ȘI POMICULTURII GOLEȘTI

PATRIMONIUL TRADIȚIONAL CONSTRUIT DIN JUDEȚUL ARGEȘ

- raport sintetic -

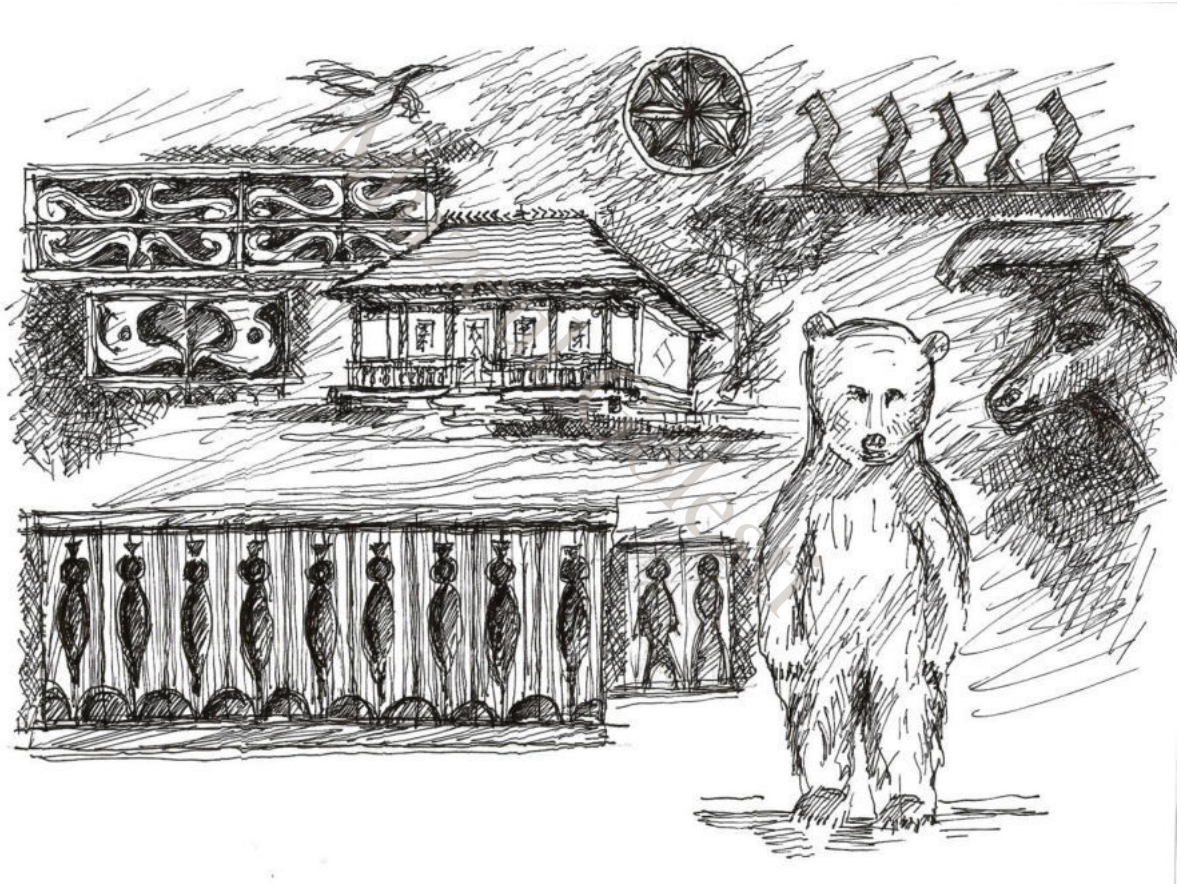

ȘTEFĂNEȘTI, 2020

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Muzeul Golești

PATRIMONIUL TRADIȚIONAL CONSTRUIT DIN JUDEȚUL ARGEȘ

- raport sintetic -

Ștefănești

2020

Echipa de proiect:

- ~ Iustin Dejanu - manager
- ~ Diana Ștefănescu - director economic
- ~ Camelia Călin - cercetător științific gr. III
- ~ Gerard Călin - șef secție Aer liber
- ~ Malvine Mocenco - șef secție Conservare-restaurare
- ~ Romulus Zamfir - restaurator
- ~ Claudia Jinga - restaurator
- ~ Maria Stroescu - conservator
- ~ Mariana Panait - conservator
- ~ Nicoleta Pascu - conservator
- ~ Nicoleta Vlad - referent resurse umane

Muzeul Golești

ISBN:

Coperta 1: *Casa Idee*, desen de arh. Adrian Mahu

Ministerul Educației și Cercetării

Material elaborat în cadrul proiectului sectorial *5PS/2019 Metode și tehnici inovative pentru evaluarea intervențiilor de conservare-restaurare și urmărirea de conservare a construcțiilor tradiționale din România.*

CUPRINS

Introducere ……..……..6

Capitolul I - Cadrul geografic…….……..8

Capitolul II - Cadrul etnografic……...15

Capitolul III - Situația patrimoniului din mediul rural al județului Argeș……92

Capitolul IV - Fișe de constatare a stării de conservare pentru construcțiile de patrimoniu din județul Argeș……..…..121

Capitolul V - Inventarul construcțiilor tradiționale de patrimoniu din județul Argeș……...……483

Capitolul VI – Scurtă privire asupra patrimoniului rural la nivel național. Studii de caz……..511

Muzeul Golești

Introducere

Pentru definirea identității unui popor, spațiul rural are o importanță covârșitoare prin elementele care țin de patrimoniul material și imaterial al colectivităților umane: este vorba de răspunsurile locale la condițiile de mediu și de locuire. Vorbim în special de abilitățile, tehnicile și structurile de organizare socială dezvoltate de fiecare comunitate, în funcție de factorii locali. În pofida valorii imense, patrimoniul din spațiul rural este amenințat și destructurat de noile tendințe ale lumii contemporane. Globalizarea economică și culturală are printre consecințe și omogenizarea arhitecturală. Adoptarea unor soluții tehnice și arhitectonice care nu respectă tradițiile locale, dar mult mai practice și mai rentabile din punct de vedere economic, conduce la restructurarea comunităților tradiționale rurale și la pierderea identității lor. Un alt factor negativ este masiva depopulare a satelor, în favoarea centrelor urbane industrializate. Pentru patrimoniul rural efectele se pot observa într-o perioadă foarte scurtă: degradarea rapidă a clădirilor, dispariția lor din teren, pierderea materialelor și a tehnicilor tradiționale de prelucrarea a acestora. La nivel național, în România, putem identifica un prețios patrimoniu rural, atât natural, cât și antropic: peisaje spectaculoase, construcții de toate tipurile, instalații de tehnică populară, obiecte cu vechime și valoare culturală impresionantă. Caracteristicile construcțiilor tradiționale sunt impuse de condițiile locale: resursele oferite de mediu, productivitatea, factorii sociali etc. Aflat sub același asediu al globalizării, spațiul rural românesc riscă să își piardă identitatea odată cu abandonarea vechilor tehnici de construcție și a caracteristicilor arhitectonice specifice ale clădirilor de locuit sau ale anexelor din gospodărie. În decursul secolului al XX-lea, prin crearea de muzee etnografice în toate regiunile țării, au fost salvate clădiri reprezentative ale patrimoniului tradițional românesc.

Din păcate nu toate casele/anexele/instalațiile tehnice tradiționale pot fi aduse în muzee. Pe teren se pierd anual multe clădiri tradiționale care, restaurate și reconfigurate pentru exploatarea în agroturism, ar putea genera venituri importante pentru comunitățile locale. Habitatul rural nu este static, nu poate fi oprit din evoluție, însă se pot integra vieții moderne tehnici, tradiții și obiceiuri ancestrale care, altfel, ar putea rămâne consemnate doar în scrieri etnografice sau s-ar pierde pentru totdeauna. La nivel național și local pot fi dezvoltate planuri și acțiuni de conservare, restaurare și valorificare a construcțiilor tradiționale din mediul rural. Principalii pași care pot fi întreprinși sunt:

Muzeul Colești

- Identificarea clădirilor tradiționale/de patrimoniu din regiuni/zone bine determinate;
- Analiza stării de conservare-restaurare a acestora;
- Determinarea criteriului/ criteriilor care a/au stat la baza alegerii unei anumite zone de construcție pentru anumite tipuri de monumente;
- Stabilirea unor metode și metodologii de restaurare care să includă materiale, tehnici și tradiții locale;
- Ridicarea gradului de conștientizare al comunităților locale cu privire la importanța istorică și potențialul economic al clădirilor tradiționale.

Conservarea patrimoniului din mediul rural, în particular a celui construit este, în contextul internațional actual, o necesitate care se impune atât comunității științifice, cât și comunităților locale din România. Asigurarea și implementarea în practică a metodelor și mijloacelor de evaluare a calității materialelor și intervențiilor de conservare și/sau restaurare, de urmărire în timp a factorilor de risc (mediu, microclimat, antropici) și a stării de conservare a construcțiilor tradiționale din Romania, având la baza tehnici științifice avansate și respectând principiile este obiectivul principal al proiectului și urmărește înțelegerea fenomenelor de degradare în vederea unor măsuri de conservare preventivă a monumentelor situate în spațiul rural, reducerea riscului folosirii unor materiale necorespunzătoare în cazul conservării și restaurării acestor monumente, conștientizarea proprietarilor monumentelor istorice privind importanța și necesitatea întreținerii corecte a acestora și evitarea folosirii unor materiale incompatibile și ireversibile.

Muzeul Golești

Capitolul I - CADRUL GEOGRAFIC

1. Situarea geografică

Județul Argeș este situat în jumătatea de sud a României și se întinde de la culmile Carpaților Meridionali până în Câmpia Română. Suprafața județului este de 682631 ha, iar populația de 612431 locuitori[1].

Argeșul reprezintă 2,9% din teritoriul ţării. Pe teritoriul acestui județ se intersectează paralela de 45^0 latitudine nordică cu meridianul de 25^0 longitudine estică. Altfel spus, acest punct marchează jumătatea distanţei dintre Ecuator şi Polul Nord, dar şi jumătatea distanţei dintre Oceanul Atlantic şi Munţii Urali[2].

Structura administrativă a judeţului cuprinde: 3 municipii: – Piteşti – reşedinţa judeţului, Câmpulung, Curtea de Argeş, 4 oraşe: Costeşti, Mioveni, Topoloveni, Ştefăneşti, 95 comune şi 577 sate.

În partea nordică, se învecinează cu județele Sibiu și Brașov, în est cu Dâmbovița, în sud cu județul Teleorman, în sud-vest cu județul Olt, iar în vest cu Vâlcea. Localitățile situate la extremele geografice ale județului sunt: Nucşoara (N), Miroşi (S), Dragoslavele (E) și Ciomăgeşti (V).

Orientarea și repartiția reliefului în județul Argeș conferă acestuia proporționalitate și armonie. Munții ocupă suprafața nordică a regiunii, cca 24 % per ansamblul județului, între valea Dâmboviței și valea Oltului, cu o lungime de cca 70 de kilometri. Peste 170 de vârfuri muntoase din care 6 peste 2500 de metri, străjuiesc granița de nord a județului. Printre culmile Făgărașului, o salbă de lacuri glaciare punctează verdele pajiștilor alpine.

Zona centrală a județului este ocupată este ocupată de dealuri (cca 55% din suprafața totală a județului). Dealurile înalte subcarpatice, acoperite de păduri de foioase, domină spre sud un relief larg vălurit, cu spinări netede și văi largi. Piemontul Getic reprezintă a treia treaptă morfologică a reliefului județului, a cărui limită cu subcarpații este marcată de șirul depresiunilor intracolinare, spre care se termină prin creste. Pe teritoriul județului Argeș se află parțial piemonturile Cândești și Cotmeana și în totalitate piemontul Argeșului (dealurile Argeșului). Piemontul Cândești este delimitat de râurile Dâmbovița, Argeșel și Argeș. Are o altitudine care variază între 700 de metri în nord și 400 de metri în sud. Este străbătut de o rețea hidrografică tributară Argeșului. Piemontul Argeșului este cel mai fragmentat, cu văi

Muzeul Goleşti

[1] http://www.recensamantromania.ro/noutati/volumul/, accesat la data de 20.07.2020.
[2] https://arges.insse.ro/despre-noi/despre-judetul-arges/geografie-in-statistici/, accesat la data de 20.07.2020.

largi, orientate pe direcția nord-sud, care se îngustează spre miazăzi. Piemontul Cotmeana este mai puțin fragmentat, străbătut de rețeaua hidrografică a râului Vedea.

Câmpia Română este treapta cea mai coborâtă a reliefului argeșean, cu o altitudine între 350 m și 150 m, de la nord la sud. Această unitate de relief este compusă din Câmpia înaltă a Piteștilor și Câmpia Găvanu-Burdea. Într-o mare măsură Câmpia înaltă a Piteștilor este formată din terasele Argeșului care sunt dispuse în evantai. Câmpia Găvanu-Burda este parțial cuprinsă de județul Argeș, este mult mai netedă și străbătută de văi largi, mai puțin adânci, și, de regulă, seci.

2. Clima

Județul Argeș este străbătut de paralela de 45^0lat. nordică care trece prin zona sa mediană, ceea ce determină o climă cu caracter temperat. Pe de altă parte, dispunerea în trepte a județului determină trei tipuri de climă: de munte, de deal și de câmpie.

Clima de munte prezintă cele mai scăzute temperaturi medii anuale și cele mai bogate precipitații. Clima din subzona munților înalți (peste 1700 m) este foarte aspră, cu ierni care durează cca 6-7 luni pe an. Temperaturile sunt scăzute, iar precipitațiile abundente, în special pe pantele mai expuse vântului. Subzona munților mijlocii (cu altitudini între 1000 și 1700 m) prezintă o climă mai puțin aspră, cu ierni mai scurte (sub 5 luni pe an) și cu precipitații care se mențin ridicate.

Climatul de deal prezintă temperaturi medii anuale între 7^0 și 10^0 C, iar precipitațiile sunt bogate, între 700 mm și 1000mm. Este un climat aflat la influența dintre zona de deal și cea de câmpie. Cea mai rece lună este ianuarie, iar cea mai caldă este iulie. Vara și primăvara sunt frecvente cețurile, iar iarna este mai ușoară decât în zona de câmpie.

Clima de câmpie a Argeșului este diferită de cea din zona dunăreană, datorită altitudinii mai mari, cu valori medii între -2^oC (în luna cea mai friguroasă - ianuarie) și 22^0C (în luna cea mai caldă - iulie). Lunile de toamnă sunt mai calde decât cele de primăvară, iar precipitațiile neregulate și în cantități moderate (500-700 mm).

În ultimii 30 de ani s-a manifestat tendința, demonstrată statistic, de încălzire, de creștere a duratei de strălucire a soarelui și a deficitului pluviometric.

Ritmul de creştere al temperaturilor maxime și minime ale aerului în România în ultimii 30 de ani (1982-2011) a fost aproape egal: $0,48^0C$ într-un deceniu pentru minime şi $0,49^0C$ pentru maxime. Dacă comparăm însă ritmul de creştere pe deceniu exprimat prin probabilităţi, se observă că minimele au avut un ritm mai rapid (22% într-un deceniu) decât maximele (17% într-un deceniu).

Muzeul Golești

Creșterea temperaturilor maxime şi minime lunare a fost nesemnificativă pentru perioada de iarnă, primăvară şi toamnă, fiind însă, foarte ridicată pentru lunile iunie, iulie şi august: 0,61^{0}C /deceniu - minime iunie și 0,88^{0}C /deceniu - maxime iunie și iulie. În ceea ce priveşte temperaturile extreme înregistrate la Staţia de Observare Piteşti amintim: -19,4^{o}C (26 ianuarie 2000) şi 39,8 ^{o}C (4 iulie 2000). Pe lângă mari variaţii de temperatură, există şi mari diferenţe în ceea ce priveşte cantitatea de precipitaţii de la 1092,9 litri/mp în anul 2014, la 441,4 litri/mp în anul 2000 înregistrată la Staţia de Observare Piteşti[3].

3. Schimbările climatice și impactul lor

Spre deosebire de alte zone ale lumii și chiar față de jumătatea vestică a Europei, în care iernile devin din ce în ce mai calde, în România, în ultimii 30 de ani, schimbări climatice semnificative s-au manifestat doar în perioada de vară. De aceea cercetările privind impactul schimbărilor climatice și metodele de diminuare a efectelor negative asupra patrimoniului tradițional construit trebuie să prezinte un caracter regional pronunțat, aplicarea rezultatelor din alte zone ale lumii sau ale Europei nefiind întotdeauna benefice sau concludente. Dintre schimbările cu impact asupra vegetației, dar și a patrimoniului tradițional, enumerăm următoarele: accentuarea deficitului hidric, secete frecvente, prelungirea sezonului de vegetație, alternanța dezgheț – încălzire – îngheț târziu de primăvară, creșterea frecvenței vijeliilor și căderilor de grindină, activitate biologică crescută a dăunătorilor.

Muzeul Colecții

Luna	Romania (29 stații)			Stația Pitești			Stația Mărăcineni, Argeș		
	R^2 (%)	Proba-bilitatea erorii	Tendința medie pe 10 ani (°C)	R^2 (%)	Proba-bilitatea erorii	Tendința medie pe 10 ani (°C)	R^2 (%)	Proba-bilitatea erorii	Tendința medie pe 10 ani (°C)
Ianuarie	0,1	0,869	0,09	0,2	0,841	0,11	0,1	0,900	-0,07
Februarie	6,0	0,194	0,90	8,4	0,121	1,09	6,3	0,183	0,97
Martie	5,7	0,203	0,78	9,8	0,093	1,13	6,0	0,193	0,84
Aprilie	3,2	0,341	0,39	3,2	0,346	0,41	0,7	0,671	0,18
Mai	2,9	0,365	0,34	3,8	0,302	0,42	0,5	0,716	0,14
Iunie	30,7	0,001	0,88	22,3	0,008	0,71	13,6	0,045	0,55
Iulie	24,9	0,005	0,82	26,4	0,004	0,88	17,0	0,024	0,61
August	13,5	0,046	0,70	11,9	0,063	0,70	11,8	0,063	0,84
Septembrie	1,4	0,532	-0,28	3,2	0,348	-0,45	6,4	0,178	-0,61
Octombrie	0,1	0,891	-0,04	0,9	0,614	-0,18	2,4	0,414	-0,29
Noiembrie	13,9	0,042	1,10	11,1	0,073	1,04	7,8	0,134	0,83
Decembrie	0,9	0,626	0,23	1,2	0,573	0,26	0,0	0,999	0,00
Media	**8,6**	**0,343**	**0,49**	**8,5**	**0,282**	**0,51**	**6,03**	**0,377**	**0,33**

Fig. 1. Dinamica tendințelor medii liniare pe deceniu ale temperaturilor maxime ale aerului, pentru România, comparativ cu stațiile Pitești și Mărăcineni

[3] https://arges.insse.ro/despre-noi/despre-judetul-arges/geografie-in-statistici/, accesat la data de 20.07.2020.

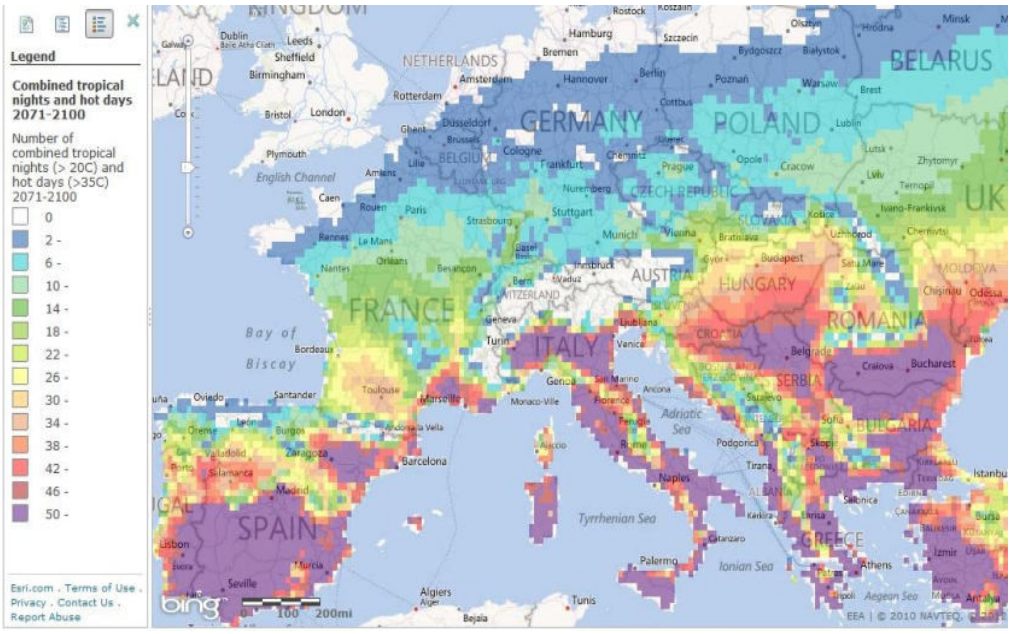

Fig. 2. Proiectul European FP6 ENSEMBLE – media simulărilor efectuate cu 5 Modele de Simulare Climatică

Muzeu

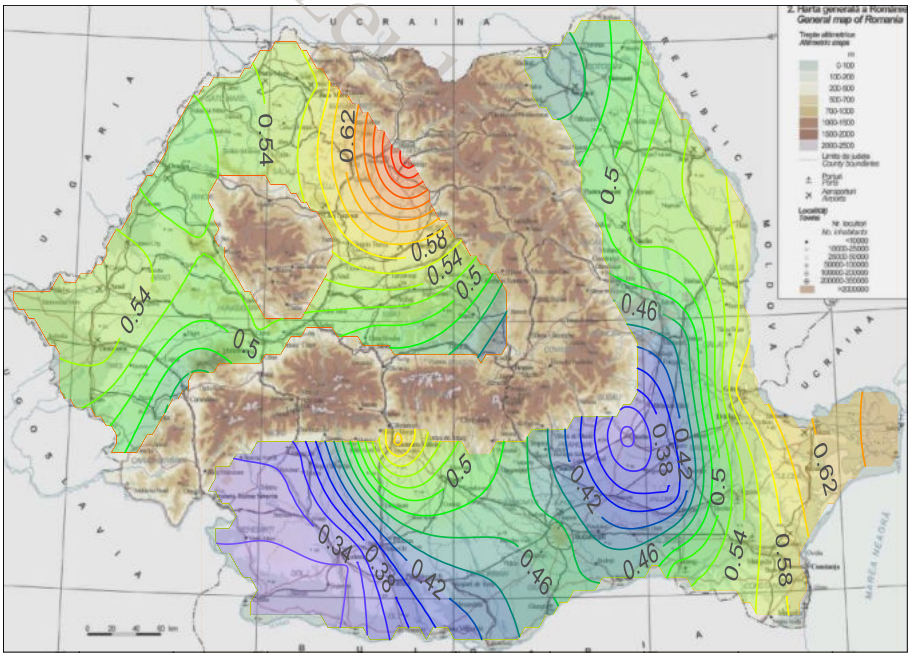

Fig. 3. Distribuția spațială a tendințelor liniare pe deceniu ale temperaturilor maxime anuale ale aerului (°C) în perioada 1982-2011

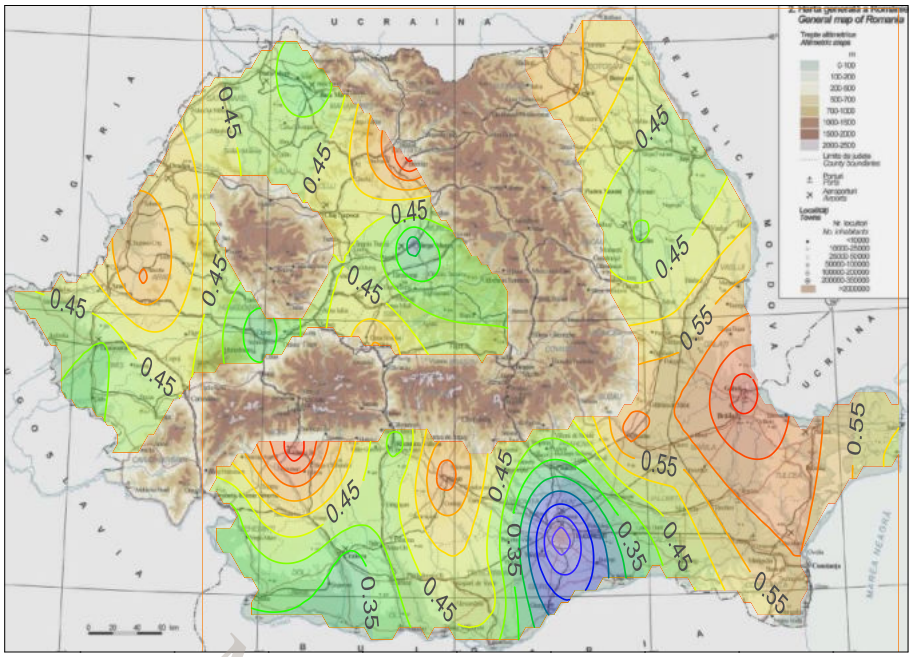

Fig. 4. Distribuția spațială a tendințelor liniare pe deceniu ale temperaturilor minime anuale ale aerului (°C) în perioada 1982-2011[4]

Muzeul Golești

4. Vânturile

La nivelul județului Argeș, predomină Crivățul și Austrul, iar în zona de sud Bălțărețul.

Crivățul suflă pe direcția NE-SV, cu viteze de peste 30-35 m/sec, care determină cele mai puternice viscole în următoarele zone: sudul și estul Munteniei, Moldova și Dobrogea. Este un vânt care bate și vara, cu frecvență mai mică, dar cu pagube pentru agricultură căci aduce cu el căldură și uscăciune.

Austrul bate dinspre apus, aducând cu el umezeala Mării Mediterane. La noi ajunge în Crișana, Banat și Oltenia, fiind cald și uscat și secetos. În timpul iernii, austrul este un vânt rece, aducător de geruri mari si uscate.

Pe culmile Munților Făgăraș, în perioada de sfârșit a iernii, bate foehn-ul, un vânt descendent, uscat și cald care ia naștere datorită diferenței de presiune atmosferică dintre versanții munților. Efectul său se vede în topirea rapidă a zăpezilor de pe versanți.

[4] Fig 1-4 - Emil Chițu, Mihail Coman, Dorin Ioan Sumedrea, *Pomicultura - trecut, prezent și perspective*, ICDP – Pitesti-Maracineni.

5. Hidrografia

O bogată rețea hidrografică străbate județul: 1000 km de cursuri principale și 1500 de cursuri secundare. Toate cursurile sunt orientate către sud, apa lor fiind colectată de Dunăre.

Argeșul, Râul Doamnei, Râul Târgului, Dâmbovița, Topologul, Vedea sunt cele mai mari dintre numeroasele cursuri de apă care străbat județul. Argeșul are o lungime de 140 km, de la izvoarele din Munții Făgăraș și până la vărsarea în Dunăre. Al doilea râu important este Dâmbovița, 75 din cei 266 km ai săi străbătând județul Argeș.

Principala sursă de alimentare a râurilor din Argeș o constituie izvoarele și precipitațiile abundente din zona montană. Debitele maxime în zonele montante sunt înregistrate în mai, iar în zonele deluroase în martie.

Râurile din acest județ prezintă o torențialitate mare dată de pante între 7 și 10%.

Lacurile naturale glaciare sunt cantonate în Munții Făgăraș, la altitudini mari, fără impact asupra comunităților umane și a habitatelor tradiționale.

În Subcarpaţii Getici, la Nucşoara, există Lacul Învârtita, format pe gips, singurul de acest fel cunoscut în ţară, având o suprafaţă de 2,2 ha şi adâncime maximă de 5 m. În zona montană se găsesc lacuri de origine glaciară: Buda, Capra, Călţun, Podu Giurgiului. Cel mai mare lac antropic din judeţ este Lacul Vidraru, cu o suprafaţă de 825 ha şi un volum util de aproximativ 470 milioane mc.

Apele freatice din nord-vestul bazinului Argeșului și cele de la sud de Pitești permit alimentarea cu apă prin puțuri săpate la adâncimi între 50 și 200 m, cu debite mici de apă. În zonele de contact dintre deal și câmpie, forarea la 80-100 m permite accesul la apă; debitul aici variază între un minim de 0,5 l/s și 2,5 l/s. În lunca Argeșului și a râurilor din sud-vest și sud, apa de găsește după o forare la 10-20 m, cu un debit mare între 5 și 14 l/s și, de multe ori, cu un debit permanent.

6. Vegetația și fauna

Varietatea reliefului și dispunerea lui în trepte de la nord la sud a determinat în consecință o stratificare a vegetației.

Etajul alpin – cu o vegetație alcătuită din plante-pitice, asemănătoare celor de tundră. Pe măsură ce altitudinea scade apare vegetația lemnoasă.

De la altitudinea de 1700 m în jos începe zonele de pădure. Apar mai întâi pădurile de rășinoase (predominant fiind molidul), apoi, între 1300-800 m, apar pădurile de fag a căror areal se întinde până la 650-350 m altitudine. La limita de sud, fagul se întrepătrunde cu

Muzeul Golești

pădurile de foioase, în principal de stejar. Pădurile ocupă 40,4% din suprafața județului Argeș[5].

Pădurile de fag ocupă cea mai mare suprafață (44%), urmate de cele de rășinoase (27%), apoi cele de stejar (17%).

În zona de câmpie, sunt întâlniți plopii și sălciile și numeroase ierburi.

O faună numeroasă populează teritoriul județului Argeș, începând cu piscurile înalte ale munților. Apele sunt și ele bogate în pește.

7. Resurse naturale

Condiţiile naturale – relieful, regimul hidrografic relativ bogat, compoziţia solurilor şi clima plăcută – se reflectă şi influenţează structura fondului funciar , constituindu-se în acelaşi timp în valoroase resurse naturale. Păşunile şi fâneţele naturale – suport pentru creşterea animalelor, dealurile subcarpatice – propice pomiculturii şi viticulturii, luncile din zona sudică – favorabile diverselor culturi cerealiere, formează suprafaţa agricolă şi ocupă 50,5% din teritoriul judeţului[6].

Întregul se completează cu aurul verde – pădurile şi vegetaţia forestieră, ce coboară de pe culmile munţilor în zona deluroasă , uneori chiar până în câmpie, adăpostind o faună diversă. Ca sistem biologic productiv, acestea furnizează materia primă necesară industriei lemnului , constituie o importantă sursă de energie şi în acelaşi timp au capacitatea de regularizare atmosferică şi hidrică a biosferei .

În fine , dar nu în ultimul rând , nu sunt de neglijat zăcămintele de uraniu din judeţ – sursa energetică a viitorului, de ţiţei şi gaze naturale, cărbuni , minereuri nemetalifere – materia primă a industriilor specifice. Utilizarea acestor resurse a fost premisa dezvoltării nu numai industriale ci şi agricole a judeţului .

Muzeul Golești

BIBLIOGRAFIE:

- ***, *Argeș. Monografie*, București, Editura Sport-Turism, 1980;
- Ghinea, Dan, Enciclopedia geografică a României, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2000;
- Radu, Cezar, *Argeș. Ghid turistic al regiunii*, București, Editura Meridiane, 1966.

[5] http://www.anpm.ro/documents/13565/0/VI.+PADURILE.pdf/bef6b310-85c1-4cee-9e5e-ee8d09259022, accesat la data de 03.08.2020.

[6] https://arges.insse.ro/despre-noi/despre-judetul-arges/geografie-in-statistici/, accesat la data de 13.08.2020.

Capitolul II - CADRUL ETNOGRAFIC

1. Habitatul rural

Expresivitate, rafinament și diversitate sunt termeni care pot descrie cu fidelitate creațiile folclorice din județul Argeș, fie că ne referim la arhitectura tradițională, fie că vorbim de costumul tradițional.

Arhitectura populară reflectă, în primul rând, influența așezării geografice într-una din cele trei zone ale județului (munte, deal, câmpie). Putem distinge următoarele microregiuni: Țara Loviștei cu Topologul, Mușcelele cu gruiurile Argeșului, bazinul superior al Dâmboviței, platforma Cândeștilor cu câmpia Picior de Munte, platforma Cotmeana cu câmpia înaltă a Piteștilor.

Tipul Mușcelean de casă prezintă sală pe soclu plin și cu arcuri de legătură între stâlpi.

În zona de câmpie, casele sunt mai joase, și au prispe largi. Din anii 50-60 au început să fie construite din cărămidă, cu acoperișuri din țiglă sau tablă.

Argeşul şi Muşcelul sunt două ţinute gemene şi reprezintă un spaţiu de geneză şi unul de sinteză în formarea civilizaţiei româneşti. Aici s-a născut primul stat medieval românesc cu cei dintâi voievozi şi s-a creat prima biserică organizată a ortodoxiei cu cei dintâi mitropoliţi.

Diversitatea culturii şi civilizaţiei populare tradiţionale din spaţiul argeşean oferă din plin posibilitatea ca pe harta etnografică a României, zonele Argeş şi Muşcel să fie individualizate, arealul fiind unul de reculegere sufletească, teritoriu de vechi tradiţii, unde se contopesc faptele cu înfăptuirile.

În delimitarea arealului argeşean (Argeş şi Muşcel), ca o zonă etnografică distinctă s-au avut în vedere anumite elemente definitorii ce s-au evidenţiat în contextul unor coordonate permanente şi dinamice pe toată durata evoluţiei etnoculturale a zonei în studiu. Aceasta se evidenţiază prin forme particulare de civilizaţie tradiţională făcând parte din marea entitate etnografică a Munteniei, dar cu influenţe. Aflate în zonele de contact cu Oltenia (Vâlcea şi Olt) şi Transilvania (Braşovul şi Sibiul), zonele Argeş şi Muşcel au primit elemente ale culturii şi civilizaţiei materiale şi imateriale oltenești (în arhitectură) şi brănene (în vestimentaţie şi folclor), ceea ce îi conferă un caracter distinct.

De-a lungul timpului, aici s-au conturat activităţi ocupaţionale cu caracter agro-pastoral, forestier, minier, meşteşugăresc, adaptate mediului ambiental, un ansamblu de elemente de cultură şi civilizaţie, toate conturate în arhitectura locală, port, datini şi obiceiuri. Spaţiul argeşean a constituit o unitate de comportament etnic, cu anumite forme particulare ale creaţiei artistice, teritoriul fiind delimitat într-un cadru geografic precis conturat, putând fi

Muzeul Golești

cotat şi ca o zonă folclorică distinctă, sau a artei populare – costumul mușcelean fiind între cele mai frumoase din ţară.

Habitatul rural trebuie privit ca un rezultat al cumulării factorilor fizici şi social-economici, respectiv al factorilor naturali geo-economici (care imprimă o anumită structură şi formă), istorici (care intervin adeseori, direct sau indirect asupra genezei, permanentizării concentrărilor umane, schimbărilor sau dispariţiei vetrelor de sat) şi politico-administrativi (prin măsuri care vizează organizarea administrativ-teritorială şi legislativă) .

Habitatul rural este o parte componentă a mediului rural, cu anumite caracteristici în ce priveşte densitatea, arhitectura construcţiilor şi mai ales, poziţia în procesele de producţie şi de schimburi comerciale, în valorificarea resurselor, componentelor naturale şi sociale ale spaţiului rural. Din aceste raporturi rezidă, în final, diversitatea tipurilor de habitat.

Din punct de vedere conceptual, habitatul rural se integrează peisajului rural şi se subordonează spaţiului rural realizându-se o integrare pe verticală a celor trei. Peisajul rural personalizează acest tip de spaţiu prin componenta sa dominantă - satul. Componentă a spaţiului rural, peisajul este o entitate teritorială, cu structură şi funcţionalitate specifice, generate de modul concret în care se îmbină componentele sale sub influenţa dominantă a elementelor antropice. Peisajul rural este un spaţiu relativ omogen, ce cuprinde o diversitate de fenomene fizice, fapte şi structuri sociale, istorice şi economice ce se manifestă în timp prin funcţii şi relaţii variabile şi cu dimensiuni mai mari decât ale comportamentelor ce îl alcătuiesc. Caracteristica peisajului rural este integritatea, adică suma corelată a elementelor sale, urmărite nu în propriile însuşiri, ci în contribuţia acestora la proprietatea întregului peisaj rural .

Muzeul Golesti

Spaţiul rural, ca sistem, are în timp o anumită dinamică şi o evoluţie specifică, consecinţe ale acţiunii umane şi se constituie ca un sistem economico-social şi geografic, alcătuit din subsisteme care fundamentează influenţa factorilor geografici asupra genezei şi dezvoltării structurilor tehnico-economice şi sociale iniţiale, culturale şi tradiţionale.

Noţiunii de habitat rural îi sunt sub-înscrise următoarele componente teritoriale şi arhitecturale:

- Moşia satelor, atât ca ipostază teritorială, cât şi ca ipostază juridică (tipurile de proprietate: devălmaşă, domnească, boierească, mănăstirească);
- Vetrele satului (situate în intravilanul localităţilor), cât şi terenurile din extravilan (plantaţii agricole, livezi, iazuri, păduri, păşuni);
- Reţeaua stradală;
- Zonele funcţionale din cadrul vetrelor (administrative, religioase, comerciale);

- Gospodăriile ţărăneşti (locuinţele, anexele economice);
- Construcţii comerciale şi meşteşugăreşti (mori de apă, poverne, vărării, hanuri, prăvălii etc.);
- Conacele şi casele boiereşti;
- Locaşuri de cult (bisericile, mănăstirile, schiturile, troiţele, cimitirele) .

Aceste elemente, componente ale habitatului rural tradiţional, se află în relaţie de interdependenţă şi asigură unitatea morfologică şi structurală a ansamblului.

Repertoriul de modele specifice habitatului rural din arealul studiat are ca premisă economico-socială statutul de oameni liberi, stăpâni pe moşie – moşneni, care au fost comanditarii, realizatorii şi utilizatorii tuturor construcţiilor spaţiului rural . În calitatea lor de oameni liberi, moşnenii au creat modele care să corespundă organizării habitatului în condiţiile în care sistemul de organizare acţiona din interiorul comunităţii, ci nu din exteriorul acesteia. Ipostaza socială apărută mai târziu, la începutul veacului al XIX-lea, în cazul comunităţilor aservite, când voința de organizare se afla în afara colectivității, la stăpânul moşiei, a generat programul alinierii satelor, al dezvoltării aşezărilor rurale prin parcelare, precedate de planuri de parcelare, modificând astfel radical configuraţia aşezărilor.

Prin conținutul său complex, habitatul rural reprezintă un veritabil „document” cu valoare istorică și etnologică.

Cercetări recente au demonstrat că procesul de construire a peisajului rural porneşte de la aspectul şi evoluția peisajului terenului natural. Pe acest fond se dezvoltă, în cadrul activității social-economice a comunităţilor, componente ca: aşezarea şi structura vetrelor de sat, hotarele perimetrelor săteşti, precum şi organizarea interioară a acestora etc., înregistrând ca o matriță, uneori prins la nivelul unor cartografieri, alături de rezultatele activității economice a comunităţilor, şi ceea ce G. Simmel denumea, plastic, „drept proiecțiuni pe sol a formelor sociale” , în perspectiva lor istorică, peisajul rural are o dublă valenţă socio-economică şi istorică.

Apariţia aşezărilor omeneşti este produsul acţiunii unui complex de factori geografici, economici, istorici, demografici, administrativi şi etnici. Acţiunea acestora, având ponderi diferite în raport cu fazele de dezvoltare ale întregului complex rural, se reflectă în structura, forma şi căile de evoluţie ale aşezării.

Pentru primele faze de geneză şi evoluţie a aşezărilor, factorul geografic a fost determinant, deoarece de configuraţia suprafeţei a depins forma şi structura vetrei satului, structura terenului de folosinţă şi ocupaţiile locuitorilor. Factorul geografic trebuie privit prin raportul dintre grupările umane şi mediul natural. Ca urmare a acțiunii omului, teritoriul pe

Muzeul Golești

care se extind interesele economice şi sociale ale comunităţii umane dobândeşte aspectul unui teritoriu cultivat, devine un mediu antropizat, acţiune ce constituie obiectul altor factori de influenţă de ordin economico-social care se află în interrelaţie cu factorii geografici. Aşa se explică faptul că locurile preferate pentru întemeierea aşezărilor umane au fost cele care au oferit condiţii cât mai bune pentru desfăşurarea ocupaţiilor, de factorul geografic depinzând, în bună măsură, economia unei regiuni.

Exemple elocvente de aşezări, adaptate la specificul peisajului geografic, sunt satele Boteni, Nucşoara, Brădet – care sunt situate la poalele munţilor, sau Racoviţa, Mioveni, Piscani – situate la întâlnirea dealului cu câmpia, dar ferite de intemperiile naturii. Locurile preferate pentru amplasarea vetrelor de sat au fost cele ferite de inundaţii și de vânturi: plaiuri netede, conuri aluvionare şi versantele uşor înclinate, cu expunere favorabilă. Analizând dispunerea aşezărilor, putem remarca că zonele preferate sunt liniile de contact dintre munte şi deal, dintre deal şi câmpie, deoarece sunt zone udate de ape, care au un rol hotărâtor în naşterea aşezărilor.

Factorul economic, prin tipul de economie al regiunii, şi în corelaţie cu factorul geografic, influenţează structura şi forma aşezărilor. Astfel, aşezările cu o economie preponderent agricolă au o structură adunată, cele din zona ocupaţiilor mixte agro-pastorale sunt rarefiate. Evoluţia satului spre o structură adunată, uneori compactă şi apropierea de căile de comunicaţie a fost determinată tot de factori economici, şi anume de formele evoluate de valorificare a resurselor, de dezvoltarea meşteşugurilor şi a economiei de schimb.

Factorul istoric intervine în evoluţia aşezărilor, atât ca factor de stimulare, cum ar fi dezvoltarea formelor de organizare ale obştii săteşti, legată, în primul rând, de raporturile de proprietate, la rândul lor reglementate de legea nescrisă, cât şi ca factor de perturbare, cum sunt molimele şi invaziile care conduc, uneori, la mutarea vetrelor de sat, sau chiar la dispariţia unor aşezări.

Factorii politic şi administrativ prin dispoziţii de ordin economic, ca şi prin diferite împărţiri teritoriale, pot conduce la modificarea structurii aşezărilor.

Factorul etnic şi-a pus şi el amprenta asupra structurii şi formei satului: formele neregulate cu structură risipită, tentaculară sunt considerate ca specific românesc, rezultat al aplicării unor principii de drept şi ale specificului ocupaţional. Satele adunate, în organizare geometrică sunt rezultatul sistematizărilor administrative de mai târziu.

Factorul demografic, prin sporul natural şi migrator, a influenţat fizionomia aşezărilor. Forma şi structura aşezărilor româneşti de tip risipit ca forme originale din care, printr-o evoluţie naturală, iau naştere formele superioare, până la satul adunat, ne arată legătura care

Muzeul Golești

există între modul de organizare a obştilor săteşti, tipul de proprietate şi structura socială, pe de o parte, şi configuraţia spaţială a aşezărilor, pe de altă parte.

2. Tipurile de aşezări

Pornind de la constatarea că termenul de aşezare defineşte o realitate etnografică cu sferă mai largă, în care este inclusă şi cea de sat, considerăm caracterul locuirii drept criteriu de bază în stabilirea tipologiei aşezărilor, conform căruia distingem: aşezări permanente (satele propriu-zise) şi aşezări temporare (stâna).

În stabilirea unor tipologii ale satului, s-au formulat diferite puncte de vedere, fără ca cercetătorii etnografi să ajungă la un consens. Vintilă Mihăilescu folosea, pentru stabilirea tipurilor de sate, criteriul structurii şi reţeaua uliţelor. Acesta considera structura (desimea gospodăriilor şi rânduirea lor) cel mai cuprinzător criteriu, pentru că în structura grupării rurale se răsfrâng forma, localizarea (relief, sol, vegetaţie, condiţii social-istorice) şi mărimea (vatra, moşia, numărul populaţiei şi al gospodăriilor). Omul de ştiinţă deosebeşte sate de tip risipit sau împrăştiat, sate de tip adunat şi sate răsfirate.

Etnograful Romulus Vuia, în stabilirea tipurilor de sate, foloseşte următoarele criterii:

- planul satului, apreciat drept criteriu principal;
- structura internă, desimea şi modul de grupare a gospodăriilor;
- raportul dintre uliţe şi case;
- proprietatea şi felul în care este repartizată aceasta între vatră şi hotar;
- raportul dintre uliţe şi case;
- ocupaţia locuitorilor;
- poziţionarea geografică a satului;
- mărimea satului;
- forma exterioară şi aspectul tipic al satului.

În funcţie de aceste criterii, se ajunge la definirea tipurilor de sate:

- satul cu case izolate;
- satul răsfirat;
- satul de vale – adunat, înşirat de-a lungul văii, îngrămădit cu tendinţe de concentrare;
- satul de-a lungul drumului;
- satul dreptunghiular sau geometric;
- satul compact adunat;
- satul circular;

Muzeul Golești

- satul polip.

Considerând structura şi planul satului drept criterii fundamentale în stabilirea tipurilor morfo-structurale, observăm că aşezările de pe văile în discuţie se încadrează în:

- Sate de tip răsfirat, cu structură tentaculară;
- Sate de tip adunat;
- Sate de vale, înşirate de-a lungul văii.

Satul răsfirat este format din mai multe nuclee de gospodării legate. Unele sate răsfirate iau naştere din sate risipite, prin concentrarea la drum a caselor, o dată cu creşterea demografică, după cum un sat răsfirat poate evolua spre un sat adunat, prin sporirea reţelei de uliţe, determinate de sporul populaţiei.

Satul răsfirat, în forma sa tipică, păstrează structura nuclear-genealogică a vetrei determinată de roirea, pe acelaşi trup de moşie, a familiilor descendente dintr-un moş şi de căsătoria de tip patrilocal. Structura nuclear-genealogică este caracteristică, în general, satelor moşneneşti, unde spiţele de neam sunt foarte puţine. Un exemplu concludent îl reprezintă satul Mârgeşti-Vulturești, unde există foarte multe familii care poartă numele Mârgescu.

Satul de tip adunat se suprapune teritorial peste podişuri joase şi câmpii. În satul adunat se observă o delimitare precisă între vatră şi hotar. Vatra satului cunoaşte, ca fază incipientă, o aglomerare de gospodării, de-a lungul drumului, sau într-un centru care este nucleul iniţial, de unde porneşte o reţea de uliţe, de-a lungul cărora se înşiră gospodăriile, fie în structură neregulată, fie ordonate într-un plan geometric.

Curţile sunt mai largi sau mai strâmte, în raport cu suprafaţa de teren, divizată prin moşteniri succesive, având în completare mici grădini pentru depozitarea furajelor sau pentru pomi şi legume. În afara vetrei satului, se întindea câmpul destinat culturilor, pomilor fructiferi, fâneţelor.

Aria de răspândire a satului adunat cuprinde regiunea de câmpie şi podişurile joase. Satele adunate se întâlnesc şi acolo unde relieful permite: de-a lungul văilor, pe conurile de dejecţie, pe grinduri neinundabile, mai rar pe povârnişuri – în aceste cazuri având o structură adunată, relativ mai laxă şi o textură neregulată a străzilor.

Geneza şi evoluţia locuinţei au fost determinate de mai mulţi factori, care au acţionat într-o interdependenţă. Primordial a fost factorul economic, care a determinat structura morfologică şi funcţională a întregului ansamblu al gospodăriei, la rândul său, influenţat de factorul geografic, de care a depins: 1) alegerea locului pentru casă şi modalitatea de amplasare a locuinţei în raport cu punctele cardinale, cu soarele, cu vântul, cu reţeaua

Muzeul Golești

hidrografică etc.; 2) alegerea materialului de construcţie şi a formelor arhitecturale care se pretau la peisajul respectiv .

Evoluţia casei de la planul monocelular, la cel cu mai multe încăperi, a fost impusă de necesitatea extinderii spaţiului de locuit sub presiunea demografică a familiei, a diversificării meşteşugurilor şi ocupaţiilor şi de cerinţele de îmbunătățire a condiţiilor de locuit, ca urmare a evoluţiei sociale.

3. Tipologia construcţiilor populare

Tipologia construcţiilor populare pare să fi fost determinată de trei factori majori:

- constrângerile programului, adică situl, activitatea economică, diferenţierile economice şi sociale; convenienţele sociale; mijloacele de execuţie;
- componentele arhitecturale, adică concepţia planimetrică, volumetria generală;
- procedeele de construcţie, adică materialele şi tehnicile .

„A combina diferite forme şi elemente care compun întregul monument arhitectural, a le distribui într-o măsură justă, păstrând fiecăruia rolul şi importanţa ce i se cuvine şi a alcătui din împreunarea lor un tot armonic, a le face să concureze toate, fără precădere, spre acelaşi ţel, să vorbească sufletului aceeaşi limbă, să producă aceiaşi impresiune voită mai denainte este, desigur o însuşire de artist, este a realiza o adevărată operă de artă, chiar dacă imperfecţiunile şi naivitatea execuţiei ar trăda inexperienţa şi lipsa de abilitate”[7].

Gheorghe M. Cantacuzino vedea în arhitectura românească *armonia*, subliniind că, întotdeauna, esențialul conchide cu armonia. La prietenul lui, Paul Emil Miclescu, *seninătatea* reprezintă norma arhitecturii românești. Pentru Constantin Joja, cel care are meritul de a fi relevat valoarea arhitecturii urbane din România, elementul major îl constituie *registrul de umbră din arhitectura țărănească* și registrul reflex din arhitectura urbană. Academicianul Octav Doicescu interpretează compoziția casei românești, comparativ cu realizările din arhitectura europeană și e frământat de relația *tradiție – înnoire*. Sebastian Moraru vede o legătură între cimilituri-case, colinde-case, basme-case și aduce în discuție *casa-idee* – casa ce durează dincolo de casa reală, supusă procesului de degradare și risipire în timp. Anghel Marcu vede în arhitectura românească *o arhitectură a soarelui*, făcând referiri la orientarea optimă a casei populare. Pentru Günther Schuller, arhitectul sas, câștigător al premiului Herder, în 1983, caracteristica principală era *continuarea firească de la o epocă la alta*, fără modificări substanțiale de volum, proporții, siluete ori cromatică. Doamna arhitect Silvia Păun

[7] Arh. Ion Mincu, *Motto* în „Arhitext. Periodic de arhitectură şi arte vizuale”, anul 2, nr. 2(7)/1991, p. 1.

Muzeul Golescu

spunea, despre arhitectura românească, că este *înscrisă în ritmurile naturii*, este marcată de matrice primordiale abstracte-geometrice și respectă proporția de aur, este o arhitectură deschisă și, la scara smereniei omului, reflectă un acord ideal întreg volum, materiale și arhitectură, este unitară în diversitatea ei. Florea Stănculescu, autor a numeroase studii de arhitectură populară, găsește o formulare inedită pentru prispă: „Fără prispă o casă este fără suflet”[8]. Arhitecta Henrieta Delavrancea-Gibory mărturisea că păstrează în sufletul său, casele de la ţară şi cele de pe malul mării, iar, despre arhitectura românească, spunea că „începe cu coliba şi evoluează lent, pe nesimţite, trecând prin afânări proprii şi influenţe indo-persane, bizantine, veneţiene... tot e una şi un singur tot”[9].

Astfel de formulări, ale unor arhitecți celebri, au menirea de a contura, în mintea cititorului, imagini și înțelesuri ale arhitecturii țărănești.

Casa țăranului român are câte ceva din fiecare atribut enumerat: cum ar fi casa fără prispă sau sală? nu ar fi așa frumoasă – arhitectural vorbind; nu ar exista spațiul prin care țăranul comunică cu exteriorul, legătura cu bătătura, cu lumea înconjurătoare; unde ar mai sta să privească în jur și să se gândească la ce a făcut și ce mai are de făcut? Casa este înscrisă în ritmurile naturii, și parcă vorbește cu natura, este construită, în totalitate, din materiale luate direct din natură, și merge pe aceleași forme aidoma reliefului: la munte, e mai înaltă, la câmpie, e joasă, în zona deluroasă, păstrează un echilibru al proporțiilor, ceea ce o face să pară crescută din natură, cum că acolo este locul ei. Îmbrăcată într-o haină albă, casa, cu armonia, echilibrul, sobrietatea și simplitatea sa, are ceva și din lumina solară. Albul amplifică tot ce este culoare şi estompează tot ce trebuie să fie tăcut. El exaltă structurile, potenţează elementele purtătoare ale casei, făcând, în acelaşi timp, mai uşoară povara aparentă a efortului lor. Tăietura unui detaliu, arcuirea unei grinzi, culoarea unui chenar, toate se exprimă, mai direct şi mai limpede, cu ajutorul albului: lemnul din stâlpi este parcă mai uşor, cadenţele streșinii sunt mai adânci, stucaturile tencuielii sunt mai vaporoase, iar florile parapetelor şi amănuntele lemnului crestat sunt mai bogate. Substanţa casei devine mai densă, materia se înviorează, îşi sporeşte comunicativitatea arhitecturală[10].

Un perete văruit este mineral pur, volatilizat în lumină geometrică. În fiecare grăunte al său se opreşte, ca într-o subtilă capcană, o rază de soare. Lumina este reţinută într-o infinitate de puncte de var, şi astfel, câmpul alb al peretelui intră într-o rezonanţă cu

Muzeul Golești

[8] Arh. Adrian Mahu, *Cuvânt de întâmpinare* în Silvia Păun, *România. Valoarea arhitecturii autohtone*, Editura Per Omnes Artes, București, 2003, p. 6.
[9] *Convorbiri cu arhitect Henriet Delavrancea-Gibory,* interviu realizat de arh. Ileana Murgescu, în „Arhitectura”, anul XXXVIII, nr. 3/1980, p. 28.
[10] Sebastian Moraru, *Aceste case ţărăneşti*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1986, p. 69-74.

împrejurimea: tot ce este culoare, tot ce înseamnă semiton sau inflexiune cromatică, este absorbit, interpretat şi apoi, restituit în afară. Peretele iradiază o lumină nouă, căci el realizează o refracţie cromatică a luminii. Purtând în el toate culorile luminii, le poate elibera pe fiecare sub impulsul unei adieri, transformând lumina în unduire schimbătoare.

Consecinţă a acestei dăruiri solare stă orientarea caselor către miazăzi, indiferent de relieful şi spaţiul vegetal în care sunt clădite.

O expresie complexă, specifică şi valoroasă a creaţiei autohtone din România este oferită de arhitectura populară. Este o arhitectură deschisă către Soare, către lume, adeseori, prin intermediul arcadelor, asigurând acel spaţiu construit, intermediar, între mediul natural, om şi comunitate. Adică, trecerea gradată, de ritmuri de umbră şi lumină, din interior spre exterior, precum cea a principiului prispei, al pridvorului, ca şi al foişorului, al cerdacului. Acest mesaj de sociabilitate, de comunicare umană este prezent în concepţia arhitecturii autohtone, încă din neolitic şi până în ziua de astăzi.

De-a lungul istoriei, românii şi-au dezvoltat o arhitectură proprie, influenţată de condiţiile geografice, etnice şi climatice şi, nu în ultimul rând, influenţate de evenimentele istorice care s-au succedat pe aceste meleaguri.

Arhitectura tradiţională românească şi-a câştigat dreptul de a fi aşezată în rândul realizărilor culturale de valoare universală. Astfel, în nordul judeţului Argeş, o să întâlnim construcţii şi motive tradiţionale, specifice zonelor montane, în general, dar şi o arhitectură populară, în special, pe care o găsim doar în imediata vecinătate a piscurilor argeşene.

Există anumite linii de demarcaţie stilistică care deosebesc arhitectura nord-argeşeană de alte zone din Ţara Românească, Transilvania şi Moldova şi vorbim aici de ornamentaţie sau de anumite elemente de construcţie.

Vom întâlni, de asemenea, elemente de arhitectură tradiţională românească, chiar la construcţii monumentale cu caracter religios, precum Biserica Episcopală de la Argeş, pe lângă cele de influenţă balcanică sau bizantină[11].

Arhitectura populară românească a perpetuat, până aproape de zilele noastre, elemente remarcabile ale unei culturi de o mare forţă de expresie. Imensa experienţă constructivă acumulată de arhitectura populară, prin munca a zeci de generaţii anonime de ţărani constructori se cere mai bine relevată.

Arhitectura populară din zonele Argeş şi Muşcel, deşi prezintă asemănări care o leagă de construcţiile ţărăneşti din restul ţării, are şi trăsături care o deosebesc.

[11] Grigore Ionescu, *Arhitectura pe teritoriul României de-a lungul veacurilor*, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1967, p. 120-134.

Muzeul Golești

Aici există, poate, cea mai interesantă şi mai bogată arhitectură populară românească, marcată, în special, prin case cu două caturi, care, în unele puncte ale regiunii, ajungeau să reprezinte aproape totalitatea construcţiilor.

De acum peste o sută cincizeci de ani (1860), prin Dionisie Pop Marţian, ne-au rămas unele date statistice de cea mai mare importanţă[12]. Date interesante avem, de asemenea, de la C. Alexandrescu, ca şi din cărţile scrise de N. Manolescu şi Gh. Crăiniceanu, la sfârşitul secolului al XIX-lea.

Pe la începutul secolului nostru, Ion Voinescu a reprodus doar câteva fotografii. Câţiva ani mai târziu, în stilul viu care îl caracterizează, Nicolae Iorga scoate în relief unele din caracteristicile arhitecturii locale.

Referirile vizând arhitectura populară românească se fac, mai ales, la epoca sa de maturitate, considerată ca atingând apogeul expresivităţii între a doua jumătate a secolului al XVIII-lea şi sfârşitul secolului al XIX-lea.

Diferitele tipologii de sate, fie *satul linear* (pentru zonele de câmpie), fie *satul celular* (pentru regiunile deluroase si muntoase), fie satele risipite, adunate sau îngrămădite, toate au o trăsătură de bază: unitatea, aşa cum caracteriza H. H. Stahl satul: *„...își gospodărește teritoriul ca și cum el ar constitui un patrimoniu al unei singure întreprinderi economice”*[13].

Perenitatea acestor așezări patriarhale rezida tocmai din unitatea lor culturală, economică şi socială, unitate care le-a purtat intacte de-a lungul secolelor. Tradiția populară se păstrează încă vie şi în zilele noastre, deşi prezentul este pe cale să o desființeze, nu prin distrugerea ei fizică, ci prin uitarea obiceiurilor strămoșești ce aparțin habitatului rural. Este necesar a se menține viața satului, prin forme mereu adaptate vremii, prin fire ce ne leagă de trecutul nostru: *„Tradiția constituie ființa neamului, specificul care îl diferențiază de alte naţii”.* Adăugăm, în mod obligatoriu, ca trăsătură definitorie: credința poporului român. Vatra satului, întotdeauna, a fost un leagăn, şi în mijlocul ei era biserica[14]. Mică, mare, din lemn, din piatră, era elementul principal - nucleu în jurul căreia, se grupau gospodăriile țăranilor, era punctul înalt de reper de pe spinările dealurilor, era semnalul de alarmă împotriva năvălitorilor, dar și întâlnirea în bucuria sărbătorilor.

Muzeul Golești

[12] Florea Bobu Florescu, Paul Stahl, Paul Petrescu, *Arta populară din zonele Argeș și Muşcel*, Editura Academiei Române, București, 1967, p. 12.
[13] Henri H. Stahl, *Sinteze sociologice. Organizarea administrativ-teritorială*, Editura Științifică, București, 1969, p. 53.
[14] Cristina Chitonu, *Habitatul tradițional românesc - leagăn al dezvoltării durabile*, comunicare prezentată în cadrul sesiunii Institutului Naţional de Cercetare-Dezvoltare în Construcţii, Urbanism şi Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, mai 2012.

Drumul de la spațiul de cult la spațiul de locuit nu este lung. În satul românesc, locuința era, și poate mai este, un organism viu, adăpost omului cu familie mare și animalelor sale, loc bun pentru muncă, odihnă, școală, recreere și, nu în ultimul rând, pentru creație.

Locuințele de la sate s-au construit, s-au reconstruit, păstrând fiecare specificul zonei, atât în ceea ce privește materialele locale de construcție, cât și stilul arhitectonic; acesta din urmă fiind adaptat reliefului și condițiilor climatice, îmbunătățit, de la o generație la alta, cu originalitatea țăranului român.

Arta, în manifestările ei, este fundată pe un sistem de valori, şi „sentimentul spaţiului" este factorul determinant; viziunea spaţială, modul cum spaţiul a fost gândit şi experimentat au contribuit la crearea stilurilor arhitectonice.

Nu orice construcţie reprezintă arhitectură, chiar dacă răspunde, poate optim, funcţiunii şi tehnologiei, cum este cazul multor construcţii mai vechi sau mai noi, dar care nu oferă şi pe cel de-al treilea atribut - harul concepţiei spaţiale, al formei, al armoniei volumului.

Arhitectura este, între primele, chemată să mijlocească comunicarea umană, dar nu orice fel de comunicare, ci una responsabilă şi capabilă să transmită mesajul de valoare. Meritul suprem al arhitecturii este permanenţa în timp, iar ca mediatoare între natură, om şi societate, reprezintă primul etalon în evaluarea componentelor civilizaţiei unui popor. Aşa cum, în structura obiceiurilor se reflectă structurile sociale, tot astfel, în arhitectură, se

Constituind, sub raport arhitectural, un areal de tranziţie între Muntenia şi Oltenia, zonele etnografice Argeş și Muşcel prezintă o arhitectură populară relativ distinctă, imperative de natură economică sau de apărare punându-şi amprenta pe configuraţia caselor din localităţile existente.

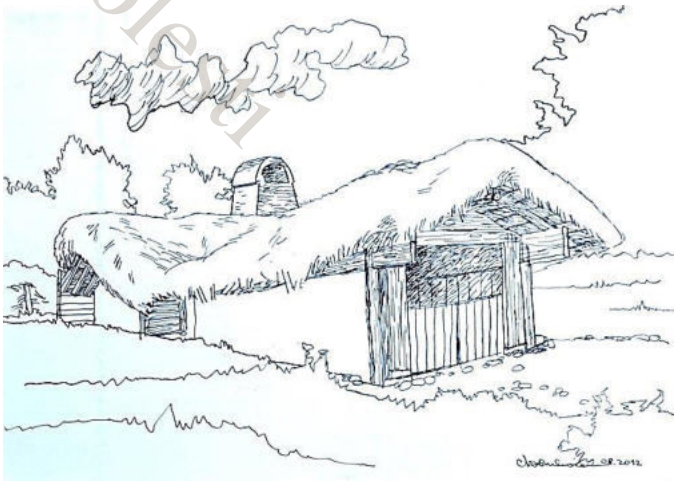

Diversitatea tipologică a construcţiilor de locuit a fost determinată, printre altele, de cadrul natural, de materialele utilizate, precum şi de epoca în care au fost edificate.

Atestate documentar în întreaga zonă a Argeşului şi Muşcelului și dispărute de mai bine de cincizeci de ani, ***bordeiele***, tipuri arhaice de locuinţe, construite sub nivelul solului, la circa 1,5 - 2 m, erau, de fapt, „case în pământ", cu pereţii din bârne și lut, acoperiş în două ape, realizat din scânduri masive, peste care se aşternea un strat de stuf sau de paie şi de pământ.

Muzeul Colecții

Planul generalizat al acestor bordeie era format dintr-o „tindă” cu pardoseala în pantă, prin care se asigura accesul în încăperea de locuit numită „la foc”, fiindcă era prevăzută cu „vatră” şi „horn” pentru evacuarea fumului. În unele cazuri, bordeiele aveau două sau chiar trei încăperi de dormit, încălzite cu sobe oarbe, dar şi o cămară pentru păstrarea proviziilor alimentare.

Frecvenţa bordeielor se diminuase considerabil la începutul secolului XX, în raport cu statistica efectuată de Dionisie Pop Marţian, la 1860, perioadă în care se înregistraseră 788 de construcţii de locuit de acest tip, numai în Muşcel, 21 dintre ele fiind semnalate pe teritoriul oraşului Câmpulung Muşcel. Astfel, în anul 1907, se consemna existenţa a numai 40 de bordeie în aria fostului judeţ Muşcel, amplasate în satele: Albeşti [4], Leiceşti [1], Jupâneşti [1], Dârmăneşti [2], Gorganu [5], Hârtieşti [4], Vultureşti [4], Bârzeşti [1], Conţeşti [12], Mioveni [2], Bălileşti [1], Valea Mare - Podgoria [3], iar, din a doua parte a veacului trecut, acestea au dispărut.

Cele două bordeie înregistrate de Paul Stahl în anul 1952, reprezintă supraviețuiri ale unui tip de locuință caracteristic unor anumite perioade din istoria aşezărilor omeneşti. Ele ilustrează înapoierea tehnică şi mijloacele de producţie reduse, existente într-o anumită epocă istorică. În acelaşi timp, constituie o dovadă a stadiului de dezvoltare a arhitecturii din epoca feudală, determinat de nesiguranţa şi împrejurările în care aveau loc invazii turceşti din raialele din dreapta Dunării[15]. Bătrânii din Mălureni, ştiau că pe dealul Găujanilor soseau oameni fugiţi din Vlaşca, care îşi făceau bordeie în care se ascundeau.

După vechea împărțire administrativă, satul Vărzăroaia era situat la granița vestică a județelor Mușcel și Argeș, pe dealul ce despărțea cele două unități administrative. Localitatea este brăzdată de mai multe văi cu pâraie, învățătorul Dumitru I. Ţiţescu notând câteva toponime: *Valea Lungă, Valea Mare, Valea Stancii, Valea Tetii, Puricoasa.* Pe coamele acestor dealuri se găseau gropi de cca 2,5/2 m și adânci de 2 m, unde sătenii își depozitau cerealele și ascundeau lucrurile de valoare. Aceste vârfuri purtau denumirea de *piscul cu bucate* sau *piscul cu gropile*. Ele reprezintă ultimele forme și întrebuințări ale bordeielor, după dezvoltarea locuințelor de suprafață. Au existat până în anii 1960, când, dispar complet din peisajul rural, ca urmare a diversificării și modernizării anexelor gospodărești[16].

[15] Florea Bobu Florescu, Paul Stahl, Paul Petrescu, *op. cit.*, p. 61.
[16] Arhivele Naţionale ale României, fond Ministerul Culturii Naţionale şi al Cultelor, dosar nr. 767/1944, *Monografia satului Vărzăroaia*, comuna Pietroşani, jud. Muşcel**,** autor înv. Dumitru I. Ţiţescu, f. 8.

Muzeul Golești

Casa de lemn joasă cu prispă reprezintă stratul cel mai vechi al construcţiilor la suprafaţa solului din zona cercetată. Ea este caracteristică unei economii în care creşterea vitelor era ocupaţia dominantă, alături de o economie rudimentară şi restrânsă.

Specificitatea construcţiilor de locuit, edificate în a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi în primele decenii ale secolului XX, constă în dispunerea la nivelul superior a spaţiilor destinate locuirii, iar la nivelul inferior, a spaţiului pentru depozitarea produselor agricole.

În perimetrul localităţilor în care pomicultura şi viticultura constituie ocupaţiile de bază ale locuitorilor se relevă o frecvenţă apreciabilă a **caselor cu două caturi**, nivelul inferior fiind destinat depozitării produselor pomicole sau viticole. O rezolvare ingenioasă a extinderii spaţiului afectat depozitării acestor produse se constată şi în cazul caselor cu foişor din zonă. Plasat asimetric sau central, foişorul permite prelungirea perimetrului beciului şi sporeşte, implicit, capacitatea acestuia de depozitare. Construcţiile de acest tip au, de regulă, la parter, o uşă în zăbrele din lemn, prin care se asigură accesul într-un „gârlici" cu dimensiunile egale cu cele ale sălii etajului, din care se accede în beciul propriu-zis compartimentat prin rafturi de lemn pentru depozitarea fructelor şi unor legume, intrarea fiind blocată de o uşă construită din blaturi masive de stejar, pentru a se menţine o temperatură constantă în interior.

Majoritatea localităţilor din zona montană şi până în aria de interferenţă dintre deal şi câmpie conservă numeroase asemenea construcţii, care conferă Argeşului particularităţi incontestabile sub raport arhitectural. Deşi menţionate în literatura de specialitate drept **case de tip „muşcelean"**, aceste impunătoare clădiri extrem de frecvente în aşezările situate pe văile râurilor: Dâmboviţa, Argeşel, Bratia, Târgului sau Doamnei, depăşesc cadrul geografic al fostului judeţ Muşcel, exemplare similare consemnându-se pe o arie etnoculturală extinsă.

În contextul procesului de continuă modernizare a aşezărilor argeşene, autentice „oaze" ale arhitecturii tradiţionale muşcelene sunt, incontestabil, satele constitutive ale comunelor Davideşti, Hârtieşti, Vultureşti și Boteni, localităţi situate pe albia Argeşelului.

După o îndelungată perioadă de dominare a arhitecturii lemnului, când procesul de defrişare a pădurilor limitrofe aşezărilor pentru extinderea suprafeţelor destinate agriculturii era în plină desfăşurare, iar în structura locuinţelor se utiliza, cu precădere, materialul lemnos, s-a trecut la realizarea unor locuinţe din grădele de nuiele, mai ales, în zona de şes, pentru ca, ulterior, să predomine tehnica de construcţie „în paiantă". Adoptarea acestui sistem a fost determinată de lipsa acută a lemnului pădurilor, compensată prin includerea lutului, special preparat în structura pereţilor.

Muzeul Colesti

În perioada interbelică, s-a intensificat procesul de utilizare a cărămizilor ca material de construcţie, pentru ca, în perioada postbelică, acest material să devină preponderent.

Aspectul exterior al construcţiilor s-a modificat considerabil, deşi elemente caracteristice faţadelor vechilor case ţărăneşti se regăsesc în configuraţia lor. Astfel, casele preiau, în plan, sala dispusă pe faţada principală şi, în unele situaţii, pe latura dinspre şosea, stâlpii construiţi din cărămidă având secţiune pătrată sau circulară.

Construcţiile special amenajate pentru fabricarea ţuicii, situate în zonele în care pomicultura constituie una dintre ocupaţiile de bază ale locuitorilor, **povernele** prevăzute cu cazane de aramă, „răcitoare" şi butoaie de lemn erau edificate din bârne de stejar sau de brad dispuse în cununi suprapuse, cu acoperiş în patru ape, surmontat de un alt acoperiş subdimensionat în două ape, fixat deasupra coamei, care proteja, în timpul precipitaţiilor, orificiul de evacuare a fumului din interior.

În centrele tradiţionale de olari din judeţul Argeş, şi **cuptoarele ceramice** prezintă un acoperiş conceput într-un mod similar.

Gospodării specifice acestor zone cu profil pomi-viticol au fost transferate în Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești (gospodării din: Davidești și Vulturești, Cuca, Ștefănești, Jugur; Povarnă din Câmpulung; Atelier de olar din Bălilești) și Muzeul Satului „Dimitrie Gusti", București (gospodărie din Șuici).

Instalaţiile complexe pentru prelucrarea ţesăturilor de lână formate din **dârstă, piuă şi vâltoare**, erau amplasate pe cursul râurilor care brăzdează teritoriul judeţului: Dâmboviţa, Râul Târgului, Bratia, Râul Doamnei, Vâlsan, Argeş şi Topolog, cu precădere, în zona montană, utilizându-se forţa motrică a apelor acestora. Dintre dârstele de la Rucăr, dârsta lui Nestorică a fost transferată la Muzeul Tehnicii Populare din Dumbrava Sibiului.

Bisericile din lemn sunt, în opinia etnologului Paul H. Stahl, formulată în lucrarea *Meşteri ţărani români şi creaţiile lor de artă*, „cele mai însemnate monumente ţărăneşti; evident, ele se înrudesc cu casele de lemn; aceleaşi tehnici de lucru, aceleaşi proporţii, aceleaşi elemente esenţiale ale decorului, aceleaşi credinţe"[17].

Bisericile de lemn din judeţul Argeş constituie, sub raport arhitectural, expresia incontestabilă a artei crucerilor zonali, care, preluând elemente tehnice şi de plan, caracteristice locuinţelor ţărăneşti tradiţionale, au conferit construcţiilor ecleziastice atribute stilistice remarcabile, pentru a le asigura o perfectă integrabilitate în mediul ambiental. Amplificarea dimensiunilor lăcaşurilor de cult, condiţionată de necesitatea stringentă a

[17] Paul Stahl, *Planurile caselor româneşti ţărăneşti*, Sibiu, 1958, p. 56.

Muzeul Golești

cuprinderii membrilor comunităţii săteşti, în cursul oficierii serviciul religios, o structurare planimetrică specifică, impusă de programul imuabil al ritului greco-oriental în: pronaos, naos şi altar, au fost complinite prin elemente constructive care au imprimat bisericilor de lemn din zonă o notă de grandoare, dominând, prin înălţimea turlelor, verticalitatea aşezărilor săteşti, dar şi prin adoptarea unor elemente de plan complementar, caracteristice locuinţelor din mediul rural: pridvorul, care precedă accesul la interior, având, asemenea pridvoarelor caselor ţărăneşti, rolul funcţional de a asigura o legătură firească între construcţie şi natura ambientală.

Exprimându-şi preocuparea pentru aspectul „noii arhitecturi a satului românesc în devenire", arhitectul Grigore Ionescu remarcă absenţa „atributului de frumuseţe al construcţiilor noi"[18].

Acordând un credit justificat aserţiunii marelui cărturar Nicolae Iorga: „Avem datoria de a păstra cu scumpătate tot ce a rămas: este averea ţării, averea neamului; căci ceea ce s-a păstrat împotriva vitregiei vremurilor şi a lipsei de înţelegere a oamenilor este de aşa mare preţ, încât rostul nostru în istoria civilizaţiei se reduce la mai mult de jumătate prin aceasta", consider că se impune, în mod imperios, o permanentă stare de veghe asupra conservării nealterate a monumentelor de arhitectură populară tradiţională din judeţul Argeş, această „zestre nepereche a neamului românesc"[19].

Toate câte se află în gospodărie alcătuiesc un univers: bătătura unei case ţărăneşti este un *Temenos*, un perimetru despre a cărei sacralitate înaltul arc înflorit al porţii spune multe. Ne aflăm într-un univers de nenumărate înfăţişări plastice, al cărui pitoresc covârşitor pare să definească ograda, drept un univers artistic. Pornind din mijlocul simplei bătături, descoperim, rând pe rând, arta ţărănească, în primul rând arhitectura ţărănească, şi cea mai în măsură să o reprezinte este *casa*, urmată de celelalte construcţii şi unelte.

Împreună privite, toate aceste elemente, mici sau mari, se dovedesc a fi aşezate şi legate între ele în aşa fel, încât dincolo de criteriul utilităţii imediate şi dincolo de funcţionalitatea lor mecanică, se descoperă şi criteriul psihologic: acel străvechi şi negrăbit exerciţiu al intuiţiei, care devine, pentru manifestările tridimensionale ale satului, criteriul arhitectural.

Privită în felul acesta, o gospodărie poate fi descrisă ca un perimetru de intuiţii îndelung verificate de viaţă sau ca o arie de *unelte expresive*: fiecare unealtă cu volumul său chibzuit, cu forma care îi este cea mai nimerită şi cu aşezarea sa pe îndelete hotărâtă, într-o

[18] Grigore Ionescu, *Arhitectura românească*, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1982, p. 24.
[19] Nicolae Iorga, *L'art populaire en Roumanie, son caractère, ses rapports et son origine*, Paris, 1923, p. 12.

Muzeul Golești

coerenţă psihologică determinată. În acest perimetru, fiecare unealtă îşi are propriul său chip spaţial, şi fiecare se află atât de potrivit ridicată la locul său, încât, cu vremea, devine, ea însăşi, un *loc*. Tocmai aceste *locuri* oferă substanţă arhitecturii ţărăneşti, care reprezintă coerenţa spaţială a uneltelor esenţiale ale vieţii ţărăneşti, îndelung perfecţionate prin timp, fiind un *sistem de locuri*. Iată, de pildă, alcătuirea unei gospodării: locul apei - fântâna; locul vieţuitoarelor - acareturile pentru vite şi păsări; locul bucatelor - hambarul; locul nutreţului - pătulul; locul ţesăturilor - tinda, unde se lucrează inul, cânepa etc.; locul vinului - polata, sub care se storc strugurii; şi atâtea alte locuri care îşi găsesc, toate, firească elevaţie în cuprinsul bătăturii[20].

În mijlocul acestora, stă unealta supremă: cea care trebuie să răspundă, simultan, atâtor utilizări şi care, poate, tocmai de aceea, este alcătuită cu atâta simplitate: *casa ţăranului* - care nu este altceva decât o alcătuire de locuri, răspunzând celor mai fireşti trebuinţe: locul focului - vatra; locul mâncării - masa şi blidarele; locul bucatelor - cămara; locul apei - găleata, ulciorul; locul odihnei - patul; locul oaspeţilor - odaia şi laviţele şi multe alte locuri.

Toate aceste locuri, mari şi mici, se leagă între ele, se adună, şi se aşează sub acelaşi acoperiş, creează o spaţialitate unitară, cu scopul de a săvârşi *un loc al omului*, în mijlocul unei lumi în care toate se află la locul lor. Dintre gospodăriile țărănești care păstrează arhitectura tradițională, foarte puţine, însă, se mai află în forma originală, majoritatea având modificări, adaptări la condiţiile socio-economice existente, precum: acoperişul schimbat - şiţa fiind înlocuită de ţiglă, tâmplăria uşilor şi ferestrelor schimbată şi ea, nepăstrând formele şi decorurile originale, tencuială nouă – dispărând o parte din elementele de decor, lucrare în stucatură, redistribuirea spaţiului de la parter - destinat, iniţial, pimniţei – prin transformarea în cameră de locuit a uneia din încăperi, tencuirea parterului şi mascarea zidăriei din piatră, piatră şi cărămidă, lăcriţă, schimbarea scării de acces, iniţial, din lemn, cu una din ciment, închiderea prispei cu geamlâc etc.

Muzeul Golescu

[20] Sebastian Moraru, *op. cit.*, p. 54.

Arhitectura specifică Argeșului și Mușcelului este reprezentată de ***casa înaltă cu sală***. Planul casei este dezvoltat în lungime pe teren, fie plat, fie în pantă. Casa este clădită pe un soclu înalt din piatră sau cărămidă, scara închisă de zidărie, sală la etaj, unde găsim două camere, fie cu intrări separate din sală, un hol central (tindă caldă[21]) şi camerele situate în stânga, respectiv dreapta holului. Parterul era destinat pimniţei, cu intrarea, în general, pe faţada principală a casei. Polata, construită în prelungirea şarpantei casei, reprezintă, de asemenea, un spaţiu util pentru adăpostirea diverselor instrumente de lucru în gospodărie şi la câmp. Circa 70% din locuinţe beneficiază de această construcţie, ca o adăugire ulterioară ridicării casei. Gospodăria este întregită de *fânarul cu sân* - aşezat pe grajd, de cele mai multe ori, cu un volum mai mare decât al casei, pentru a satisface nevoile economice, *povarnă* din piatră - pentru familiile, *magazia* pentru alimente, *cocina*, *coteţul păsărilor*, *afumătoarea*.

Tipurile de case sunt următoarele:

- casa monocelulară;
- casa joasă, numai cu parter;
- casă joasă, cu pimniţă semi-îngropată;
- casa înaltă muşceleană (casa cu două caturi). Aici, se disting variantele:
  - casa cu sală la faţada principală;
  - casă cu două săli;
  - casă cu sală parţială. Şi în rândul acestor trei variante, găsim mici variaţii ale formelor şi volumelor, care vor fi prezentate în imagini şi descrieri.

În monografia consacrată aşezării Colibaşi, autorul Gh. C. Săvulescu consemna: „casele vechi erau joase, cu temelie de piatră de râu, grinzile de stejar, pereţii de vârghii, pardoseala de pământ şi acoperişul, în patru plase de şiţă sau şindrilă. Intrarea în camere era direct de afară, dintr-un gârlici cu pălimar de zid sau din scândurele traforate, aşezate în picioare. Pe la începutul secolului nostru (n.n. sec. XX), se construiau şi case de acelaşi tip, dar cu etaj. Interiorul caselor era simplu şi curat. Nu lipsea din nici o casă masa dacilor – o masă joasă, rotundă, în jurul căreia se aşezau oamenii pe scăunele mici, simple”[22].

Interesant este că, în județul Argeș, mai găsim case cu ajutorul cărora putem construi aproape întreaga evoluție tipologică a locuinței, începând cu primele modele de case, ridicate deasupra solului, cele unicelulare, urmate, pe calea firească a evoluţiei, de cele pluricelulare şi, mai apoi, de cele cu etaj.

[21] Majoritatea caselor au sobă în partea din spate a holului.

[22] Col. Farmacist Gheorghe C. Săvulescu, *Comuna Colibaşi, judeţul Argeş. Cu satele: Racoviţa, Mioveni, Colibaşi, Clucereasa, Făgetul (Vieroş). Pagini de istorie*, Editată de Consiliul Popular al Comunei Colibaşi, 1973, p. 205.

Muzeul Golești

În arealul cercetat, au fost identificate două **case monocelulare**, ambele pe valea Argeşelului.

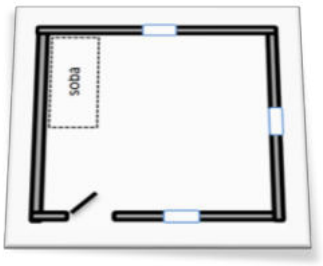

Casă monocelulară, în gospodăria lui Constantin Borhan (fostă Ungureanu Nicolae), Hârtieşti-Argeş, pe un drum în pantă, retras mult de la şosea, datată la sfârşitul secolului al XIX-lea. De dimensiuni modeste (2,8 x 2,8 m), locuinţa, aşezată pe temelie joasă din piatră de mal, este construită din vârghii, prinse-n montanţi verticali, cercuite, tencuite şi văruite. Acoperişul, în patru ape, cu pante scurte şi capace pe două laturi, are învelitoarea din şindrilă, cu vârful rotunjit. Casa a fost locuită, continuu, până în anii `20 ai secolului trecut (apoi, sporadic, până în anii `50) când, familia mărită, şi-a construit o casă în stil muşcelean. Deşi părăsită, casa mai păstrează soba cu plită şi cuptor, o masă şi icoana.

În jurul acestor case, s-au dezvoltat viitoarele gospodării, cu locuințe pluricelulare în stil muşcelean, şi construcţii economice. Este şi cazul gospodăriei Constantin Borhan, care, în anii ’20, şi-a ridicat o casă nouă şi anexele aferente (grajd cu fânar, bucătărie de vară, magazie, cocină, fântână).

Gospodăria Constantin Borhan, cca 1920.

Muzeul Colecții

O formă evoluată din **casa monocelulară este cea cu prispă la faţadă**, şi volumul de locuit de dimensiuni ceva mai mari, compartimentat în două spaţii: al vetrei şi cel pentru odihnă. În uz până prin anii ’30, construcţiile au fost, ulterior, folosite ca bucătării de vară sau spaţii de depozitare, fiind, uşor - uşor, abandonate, apoi, demolate şi înlocuite de construcţii pluricelulare cu plan dezvoltat, înălţate pe soclu cu beci.

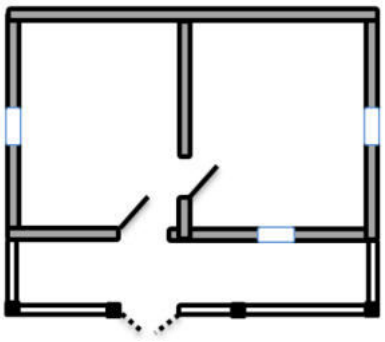

Casă în gospodăria Mărgescu Ion, moștenită de la Mărgescu Elena, Mărgești-Vulturești. Datată cca 1900, nelocuită. Casă cu două încăperi și prispă (închisă, ulterior, cu scânduri) la fațada principală.

Casa mică, alături de cea nouă, în gospodăria Mărgescu.

Materialele întrebuinţate la construirea temeliei erau în ordinea vechimii: lemnul, piatra şi cărămida.

Lemnul este întâlnit la foarte puţine case şi anexe gospodăreşti, el fiind specific caselor datate în prima jumătate a veacului al XVIII-lea, când, casa era aşezată pe tălpi (temee) de stejar, care aveau o grosime de 30-40 cm. În fapt, trunchiul de stejar era fixat pe locul stabilit şi se cioplea cu barda. Aceste temee formau o ramă mare pe care se înălţa corpul casei. Erau aşezate pe un teren drept şi de cele mai multe ori se puneau direct pe pământ. Când locul pe care trebuia să se ridice casa era în pantă, diferenţa de nivel se rezolvă prin pietre care se fixau sub temee.

Temelia din piatră este des întâlnită şi apare de timpuriu (o întâlnim pe întreg parcursul veacului al XIX-lea). Ţăranii foloseau bolovani de râu, care se îngropau până la 60 cm. De la nivelul solului, temelia urca până la 1 m, pentru casele joase, fără etaj. Bolovanii de râu erau legaţi cu mortar şi var, iar în cazul pietrei de mal - aceasta apare şi în formă simplă, nelegată cu mortar, rezultând zidăria uscată.

Cărămida, ca material de construcţie pentru temelie, apare către sfârşitul secolului al XIX-lea şi se întrebuința foarte rar până spre 1920, când s-a generalizat. Pentru perioada de început, cărămida era folosită în combinaţie cu piatra, pentru a îndrepta rândurile strâmbe de piatră.

Renunţarea la temelia din lemn aşezată direct pe pământ s-a făcut odată cu trecerea la casele dezvoltate (cele cu un cat şi mai multe camere şi cele cu două caturi). Urmare a procesului de sistematizare a localităţilor, prin aducerea la linie, cca 50 % din case au fost construite în pantă, de aceea temeliile sunt inegal dimensionate, înălţimea temeliei scade sau creşte de-a lungul faţadei casei.

În privinţa corpului caselor, materialele folosite sunt aceleaşi ca la temelie. O proporţie destul de însemnată o au casele construite în *paiantă*: 1. schelet din lemn umplut cu cărămidă; 2. combinaţie între bârne ascuţite pe două muchii, aşezate pe diagonală şi fixate în stâlpi, apoi umplute spaţiile goale cu cărămidă; 3. bârne de lemn aşezate pe orizontală, cercuite - umplute spaţiile dintre bârne, dintre bârne şi şipci - cu pământ); case cu pereţii din lemne scurte, ascuțite la capete pe două laturi şi prinse în stâlpi (legătură în stâlp) şi case din cărămidă.

Construirea caselor în paiantă reprezintă o fază de trecere de la casele de lemn la cele de cărămidă. Majoritatea caselor datate între 1880-1900, sunt construite în paiantă. Localnicii numesc acest sistem în *vârghii*.

Acoperişurile au un caracter uniform, ele fiind lucrate din acelaşi material - lemn - , au patru ape, colţurile rotunjite (cele acoperite cu şiţă) şi aceeaşi înclinaţie a plaselor. La casele

Muzeul Golești

învelite cu tablă sau cărămidă şarpanta are un grad de înclinaţie mai mic. Înălţimea mai mare a acoperişurilor caselor cu şiţă, este rezultatul unui anumit fel de a construi învelitoarea, pe baza unui sistem de măsurători specific vechii arhitecturi, în care lungimea căpriorului este egală cu lăţimea casei. La casele noi, proporţia este schimbată, lungimea căpriorului fiind egală cu două treimi din lăţimea casei. În înălţimea acoperişului stă şi lungimea coamei. Acoperişurile vechi, înalte au o coamă mai scurtă, decât cele noi. O altă măsură intervine în plasarea primului căprior al apei, faţă de colţul casei, la o distanţă de jumătate din lăţimea casei. Dacă lăţimea casei are 6 m, primul căprior se plasează pe 3 m faţă de colţ. Aceste proporţii au rolul de a conferi echilibru şi armonie construcţiilor.

Informaţii preţioase despre modalităţile de construcţie a locuinţelor ne oferă şi monografiile întocmite de învăţătorii din sate[23]. Redăm, în continuare, un pasaj din care se desprind aspecte tehnice, dar şi sociale ale caselor din zonă:

Casa învăţătoarei Alexandrina Bălilescu

„(…) Casele mai vechi care şi-au păstrat stilul curat românesc cu acoperiş înalt din şiţă, cu cerdac şi stâlpi de lemn lucraţi în strung, se mai găsesc doar 2-3", cea mai veche fiind chiar casa părintească a învăţătoarei, care a fost zidită în anul 1812, de către protopopul Pătru. „Şi acestea vor fi sortite să dispară, căci posesorii doresc să-şi construiască case mai higienice, mai confortabile. Aspectul satului în ceea ce priveşte construirea locuinţelor este cu totul altfel faţă de cel de acum 40-50 de ani. Civilizaţia a adus cu ea şi schimbarea stilului locuinţelor. În general, locuinţele au trecut de la casa de bârne sau nuiele lipite cu lut, acoperită cu şiţă ori şindrilă, cu prispă joasă, înăuntrul căreia nu se putea număra mai mult de 1-2 camere, cu ferestre mici, fixe ce nu se deschideau niciodată[24], la casa zidită din cărămidă, prevăzută cu mai multe camere, cu ferestre mari, luminoase, cu pardoseală de scândură în locul lutului, din care se ridica atâta praf.

Muzeul Golesti

[23] Realizate drept lucrări pentru gradul I, la cererea Ministerului Învăţământului, monografiile au fost scrise (pentru zona ce ne interesează) în perioada 1942-1946, şi au o structură interdisciplinară. În prezent, ele sunt păstrate, în manuscris, în Arhivele Naţionale ale României, fondurile „Ministerului Culturii Naţionale şi al Cultelor" şi „Ministerului Educaţiei şi Învăţământului".

[24] Idee dezbătută pe larg în N. Manolescu, *Igiena ţăranului român*, Bucureşti, 1895, p. 165-178.

În majoritatea, găseşti tipul ţărănesc specific regiunii, casa aşezată pe temelie de lemn, cu stâlpi în paiantă, cu prispă şi sală închisă cu zid de cărămidă, ori lucrată frumos din lemn, şi expusă, mai totdeauna, cu faţa către soare. În compunerea ei, găseşti 1-2-3 sau chiar mai multe camere; una din ele este camera gătită frumos cu tot ce săteanul are mai de preţ, ca: scoarţe, chilimuri şi prosoape lucrate frumos, cari împodobesc pereţii, paturi aşternute cu velniţe ori macaturi, o masă, câteva scaune şi un dulap… care completează, de obicei, mobila acestei camere, din care nu lipseşte oglinda ce se dă de zestre fetei la căsătorie. Urmează, apoi, camera de locuit destul de redus mobilată, care, de cele mai multe ori, serveşte şi drept bucătărie şi, rareori, vom găsi o bucătărie cu cămara sa… Casele locuitorilor cu stare (vreo 30 la număr) au o înfăţişare frumoasă, construită din zid, cu acoperiş de ţiglă, tablă sau şiţă, având încăperi multe, spaţioase şi luminoase. Trecând la anexele din gospodărie, rar unde lipseşte magazia, grajdul şi şopronul. Toate acestea sunt menţinute în bună stare”[25].

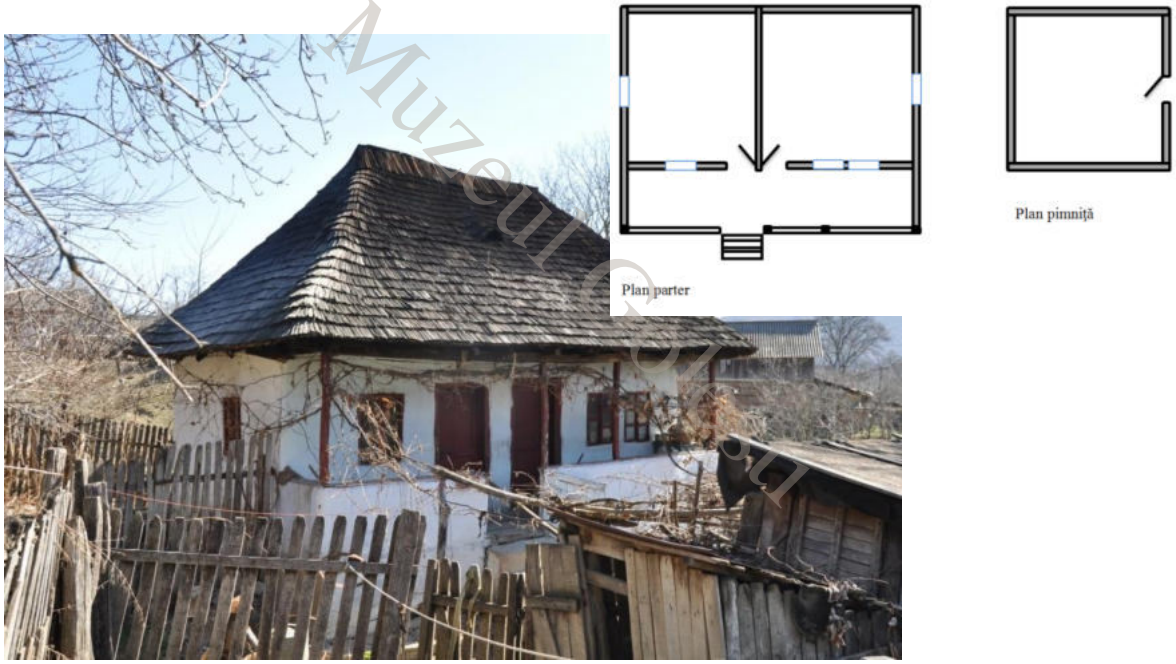

Casa Stoica Victoria (n. 2 august 1920), Davideşti, construită de bunicul dinspre mamă. Datată cca 1860-1870, locuinţa, situată pe un teren în pantă, pe o uliţă retrasă de la şosea, este realizată din vârghii scurte prinse-n montanţi verticali, cercuită cu nuiele de alun, apoi tencuită şi văruită în alb. Are sală la faţada principală, susţinută de patru stâlpi dispuşi asimetric şi două camere cu intrări separate. Beciul, dispus sub camera de la drum, are intrarea situată pe latura mică. Acoperişul, în patru ape, cu colţurile rotunjite, are învelitoarea din şiţă măruntă şi o cucă de aerisire pe partea din faţă.

[25] *Monografia satului Bălileşti*, autor înv. Alexandrina Bălilescu, 1945, în Arhivele Naţionale ale României, fond Ministerul Culturii şi Cultelor, dosar nr. 2183/1945, f. 20-23.

Casa înaltă mușceleană

Perioada de transformare a arhitecturii populare[26] o constituie anii 1880-1920, când s-au construit casele cu două caturi, în care primul nivel era ocupat de pimniţă, urmare a dezvoltării pomiculturii şi viticulturii. Locuinţele cu etaj aparţineau ţăranilor înstăriţi, adică celor care aveau legături economice cu oraşul şi aveau, în acelaşi timp, posibilităţi de a construi case cu pimniţe încăpătoare, necesare pentru depozitarea fructelor şi derivatelor din fructe. Apărarea printr-un zid a scării de acces, precum şi cele două uşi solide constituiau elemente esenţiale pentru o populaţie la care economia bănească şi schimburile cu oraşul şi câmpia pătrundeau într-o măsură crescândă. Este vorba de o locuinţă caracteristică, la început, unor vremuri încă tulburi şi, în acelaşi timp, caracteristică unei profesiuni, „am spune casa podgoreanului”[27].

Cu influenţe din arhitectura orăşenească, în special, a Câmpulungului, acest tip de locuinţă ajunge, la sfârșitul secolul al XIX-lea, să reprezinte majoritatea construcțiilor.

Dacă în 1860, casele înalte reprezentau, pe întreg judeţul Argeş, cca 0,1 % (33 de case), în anul 1952, procentul crescuse la 12,8% (128 case)[28]. În anul 1989, casele cu două caturi, construite în perioada de transformare, ajungeau până la 78%[29]. În anul 2012, pe această valea Argeșelului, s-au înregistrat 81 de case cu etaj (73% din totalul caselor).

O descriere interesantă, a casei Mușcelene și a casei joase, o găsim în monografiile săteşti scrise de învăţători:

„Casele de locuit sunt aproape toate de acelaşi tip, adică două camere sus şi un beci sau pivniţă jos, cu sală în faţă, sprijinită pe stâlpi, învelită cu şiţă sau şindrilă, aşa cum voi căuta să schiţez alăturat o casă de acest tip, de munte şi în special caracteristic regiunii noastre. Populaţia mai săracă însă, căci în majoritate sunt clăcaşi, au case cu două camere pe temelie zidită pe cărămizi sau ciment, în faţă o prispă, cu şatră în spate, unde poate avea o cămară sau o bucătărie. De multe ori, într-o astfel de casă cresc câte opt-nouă copii. Casele acestea economice sau sărăcăcioase sunt construite din schelet de lemn, învelite cu şiţă şi apoi zidite într-o jumătate de cărămidă, iar casele cele pe pivniţă sunt pentru oameni mai înstăriţi. Construite jos pe cărămidă aşezată pe fundaţii de ciment sau piatră cu var, în grosime de două sau trei cărămizi, deasupra cu grinzi groase de stejar pentru a suporta etajul de sus, care este zidit în schelet de lemn, într-o jumătate de cărămidă, iar deasupra tot înveliş din şiţă… În afară de aceste tipuri de case, au început să se mai construiască case mai mici, numai cu

[26] Această perioadă corespunde pentru majoritatea zonelor rurale din Argeş.
[27] Florea Bobu Florescu, Paul Stahl, Paul Petrescu, *op. cit.*, p. 94.
[28] *Ibidem*, p. 13.
[29] Din studiul micromonografiilor etnografice realizate, în anii 1989-1990, de echipele de la Muzeul Goleşti.

Muzeul Golești

câteva camere şi câteva mai mari şi mai frumoase, cu aspect de vilă. Atât cele mici cât şi cele noi sunt zidite din cărămidă, iar temelia de piatră, iar cele noi [au] temelia de ciment. Învelişul este de şiţă… cele noi însă sunt învelite cu ţiglă".

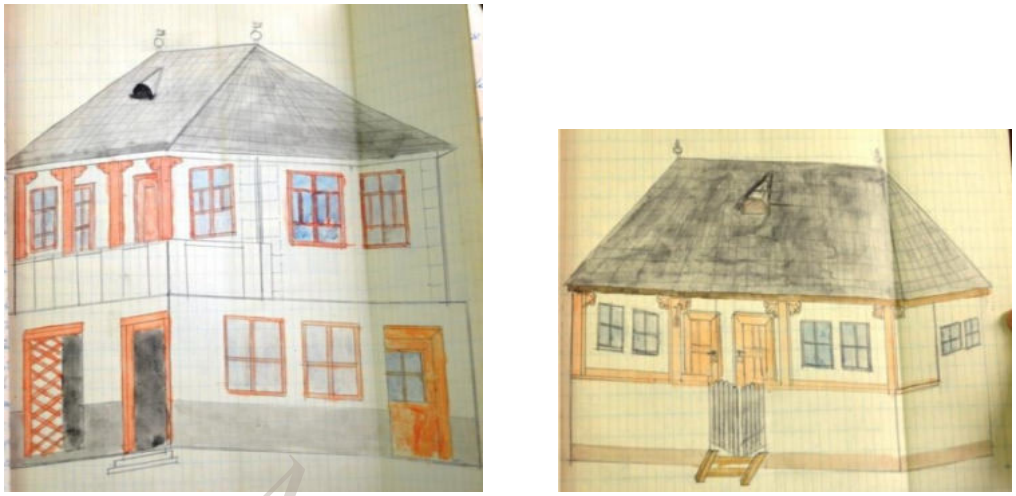

Cele două modele de case: mușceleană înaltă și casa joasă[30].

Muzeul Golești

[30] În *Monografia comunei Conţeşti*, jud. Muşcel, autor înv. Maria Pr. Tomescu, 1945, în Arhivele Naţionale ale României, fond Ministerul Culturii şi Cultelor, dosar nr. 2215/1945, f. 29v.

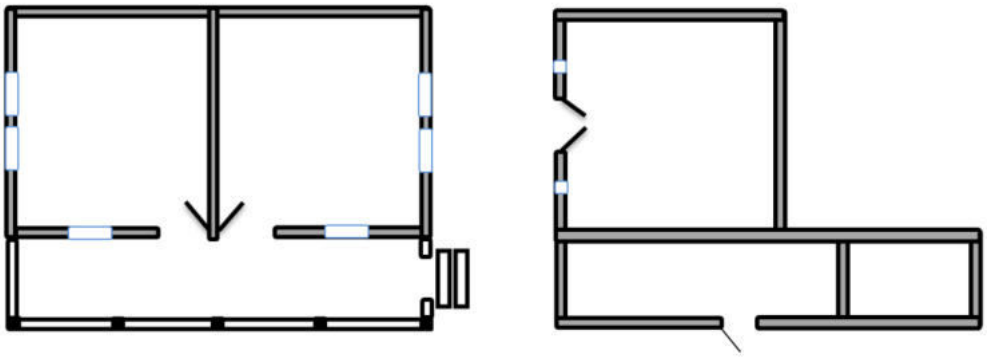

Plan nivelul 2

Plan nivelul 1 (pimniță și coteț păsări)

Casa Miţa, Lucieni-Hârtieşti, datată 1900. Casa este aşezată pe soclu înalt, dezvoltată în lungime, pe teren denivelat, cu două încăperi şi sală la faţada principală, cu patru goluri şi pălimar de zid. Pimniţa, cu intrarea din faţada laterală, este dispusă sub camera de la drum. Sub sală, este amenajat coteţul pentru păsări. Acoperişul, în patru ape, are învelitoarea din şiţă, coama scurtă şi ţepi, adesea lucraţi artistic, care străjuiesc acoperişul, având rol protector şi decorativ.

Deşi majoritatea au case mari şi cu mai multe încăperi, totuşi iarna, oricâţi membri ar avea o familie, dorm cu toţii într-o casă sau mai bine-zis într-o cameră, afară de câteva excepţii ale acelora care îşi dau seama de importanţa acestui fapt. Vara încă, majoritatea lor dorm prin pătule de fân, din cel nou cosit, cu miros plăcut de muşeţel sau adorm pe prispa casei şi numai cei bogaţi dorm în casă. Un obicei urât se practică, nu peste tot, dar în majoritate, cu măturatul şi curăţatul camerelor cu uşile şi ferestrele închise, fiind ne aerisite niciodată. Deoarece primăvara copiii au [pielea] feţei destul de pronunţată [pământie]. Majoritatea au mâncarea [mănâncă] în camera în care dorm. Curţile sunt mari, împrejmuite cu ulucă sau cu gard de nuiele; însă sunt curate, bine îngrijite. În ultimul timp, datorită campaniei duse de echipele sanitare conduse de preoţi şi învăţători, toate gospodăriile cu latrine au fost obligate să [le] aibă depărtate de case, având gropi suficient de adânci. Poate datorită acestei măsuri şi a altora care o completează, nu s'a mai ivit în comună nici un caz nou de tifos exantematic. Cel care fusese ivit în casa locuitorului Ştefan Mandu s'a dovedit că a fost importat dela Câmpulung"[31].

Muzeul Golești

[31] *Ibidem*, f. 22-52.

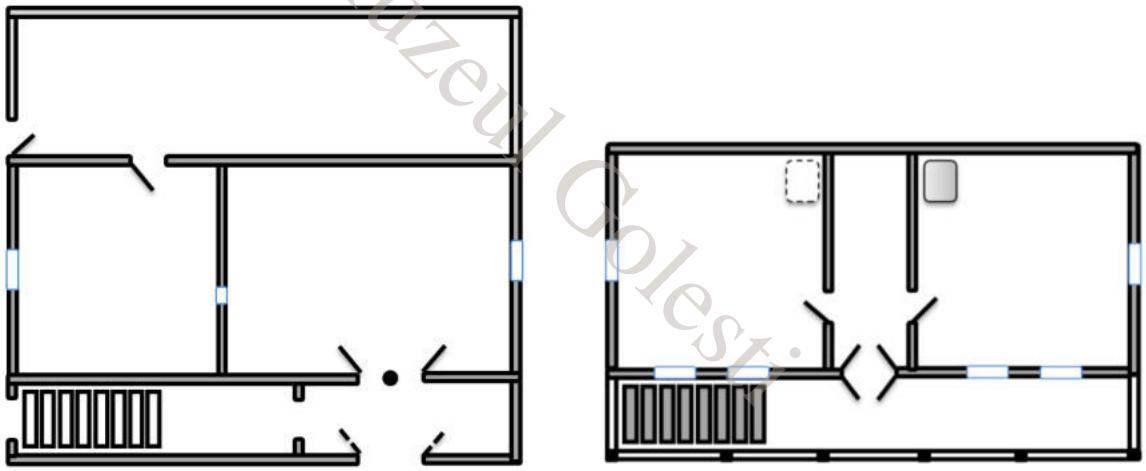

Muzeul Golești

Casa Miloiu Paul, Davidești, datată la sfârșitul secolului al XIX-lea.

Casa, construită la sfârșitul secolului al XIX-lea, a aparținut unei familii înstărite de țărani, care a avut contact cu lumea urbană. Planul dreptunghiular, de dimensiuni 9 X 5 m, este organizat pe două nivele: parterul, care adăpostea pimnița cu două încăperi și etajul cu două camere de locuit, tinda centrală și sală la fațadă. Atât parterul cât și etajul sunt construite din cărămidă: parterul la două rânduri, iar etajul la un rând.

Intrarea în pimniță este plasată pe fațada principală, cu acces de la nivelul de călcare, cu două rânduri de uși: primul - în zăbrele și al doilea din blaturi masive care se închid pe un

pop central, demontabil. La interior, pimniţa este tencuită integral. Pardoseala este din pământ, iar tavanul, cu rol de susţinere a etajului, este construit din grinzi masive (*urşi*) de stejar, dispuse pe lăţimea casei, şi scândură bătură peste grinzi. Pe peretele opus intrării în pimniță găsim două firide, dispuse simetric față de pereții laterali. Iluminarea era asigurată de o fereastră de mici dimensiuni. În timp, cea de-a doua încăpere a pimniței a fost transformată în cameră de locuit, primind o intrare separată, din exterior. Pe peretele comun, uşa de acces a fost zidită, lăsându-se numai un geam. Spațiul de sub scară are, de asemenea, rol de depozitare pentru diferite unelte și obiecte gospodărești. Grosimea zidurilor variază între 40 şi 60 cm.

Muzeul Golești

Imagine din pimnița casei

Scara, din bârne masive de stejar, este închisă de zidăria soclului, fiind astfel protejată de intemperii. Sala, dispusă pe toată fațada, are parapetul din zid, lucrat în continuarea soclului, ceea ce conferă masivitate construcției. Stâlpii sălii formează cinci goluri și sunt decorați cu capiteluri lucrate în paiantă care formează cinci arce cu deschidere mare.

Holul (3,77 x 1,40 m) este dispus central, cu intrări, în stânga şi în dreapta, în cele două camere. De dimensiuni 3,65 X 3,77 m, camerele erau prevăzute cu sobe cu olane (se mai păstrează doar una) dispuse pe colţul, din spate, comun cu holul și câte două rânduri de ferestre înalte: pe faţadă şi, respectiv, câte o fereastră pe laterale, lucrate cu arcade - la interior - şi prevăzute cu giurgiuvele.

În partea din spate, casa mai primește o polată, prin prelungirea șarpantei, creându-se astfel spațiul destinat cămării, cumva o compensare a transformării pimniței în cameră.

Cornișa este profilată, iar acoperișul, în patru ape, cu colțurile rotunjite, păstrează învelitoarea din șiță de brad.

Tâmplăria din lemn de stejar și brad, și elementele de feronerie se păstrează în forma originală.

Întreaga casă este decorară, la exterior, cu registre geometrice în relief sau relief negativ după o anumită simetrie: fiecărui gol al sălii îi corespunde, pe parapet, câte un registru decorativ; cornișa profilată, cu linii orizontale, are drept corespondent un brâu stucat, așezat la baza stâlpilor; un registru de romburi decorează partea de sus a arcadelor și un alt registru, asemănător, îmbracă partea superioară a ferestrelor, iar fiecare fereastră are chenare în tencuială. Aceste elemente oferă echilibru și armonie construcției.

O variantă asemănătoare, dar cu alt sistem de construire a pereților: parterul zidit în *lăcriță*, iar etajul realizat din vârghii, și cu intrări separate pentru cele două camere, este casa Turlea Ion, fost proprietar Popescu Napoleon, în Davidești, la stradă, cca 1900. Casa nu are război, iar elementele decorative sunt mai puţine. În dreapta imaginii, o construcție nouă urmează să o înlocuiască pe cea veche.

Muzeul Golești

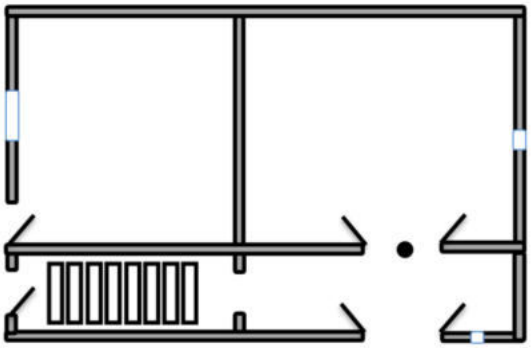

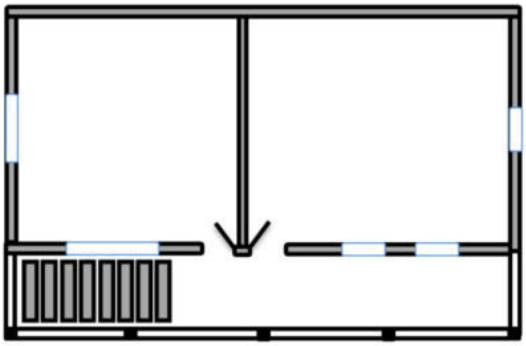

Plan parter, cu jumătate din pimniţă transformată în cameră de locuit. Plan etaj

Casa etnografului Ion Chelcea, Boteni, retrasă de la şosea, pe un teren în pantă, cca 1880. Fotografie realizată în anul 1990, de dl. Radu Oprea.

Casă veche mușceleană, cu sală pe patru goluri la faţada principală, dezvoltată pe un teren în pantă, are soclul din piatră de mal prinsă cu mortar şi etajul din vârghii cercuite, tencuite cu pământ şi văruite în alb. Intrarea în pimniţă este dispusă pe faţada principală, iar scara de acces la etaj este închisă în zidăria soclului.

Planul etajului prevede două încăperi dispuse simetric faţă de tinda centrală. Camerele au ferestre duble, pe două laturi, cu chenare tencuite în alb. Stâlpii sălii au capiteluri lucrate în tencuială. Acoperişul are patru ape şi învelitoarea din şiţă măruntă, cu o cucă pe panta fațadei.

Casa etnografului Ion Chelcea în anul 2010, nelocuită.

Muzeul Olti

Casa Văcăroiu Dumitru, Voroveni, pe un teren în pantă, datată cca 1900, cu polată de zid transformată în cămară. Vedere nord-vestică.

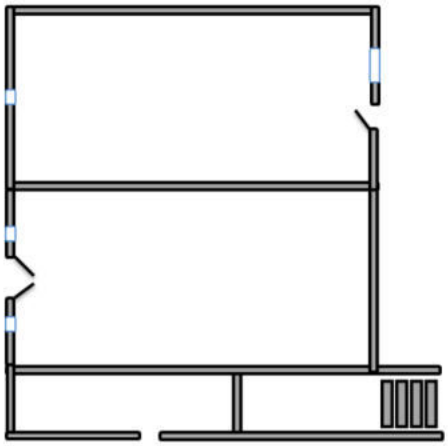

Plan parter

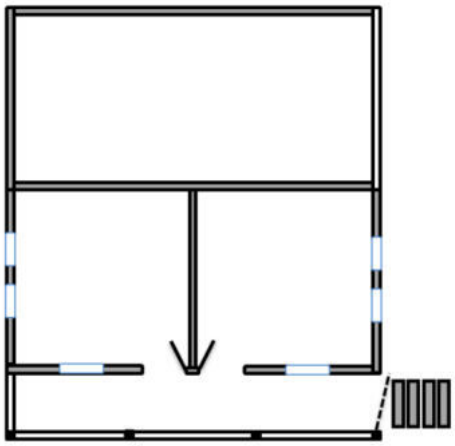

Plan etaj

Casa Văcăroiu Dumitru, Voroveni, vedere de pe latura de sud

Casa Oisim Olteanu, datată în stucatură - 1918, Voroveni, pe o uliță retrasă mult de la șosea, la poalele dealului. Până de curând, era ultima casă la marginea pădurii.

Casa - cu plan dezvoltat, cu sală largă, camere generoase la etaj și două pimnițe la parter, construită pe un teren în pantă, cu fațada principală spre vest – ne oferă o vedere panoramică asupra văii Argeșelului, și impresionează prin bogăția decorației în stucatură.

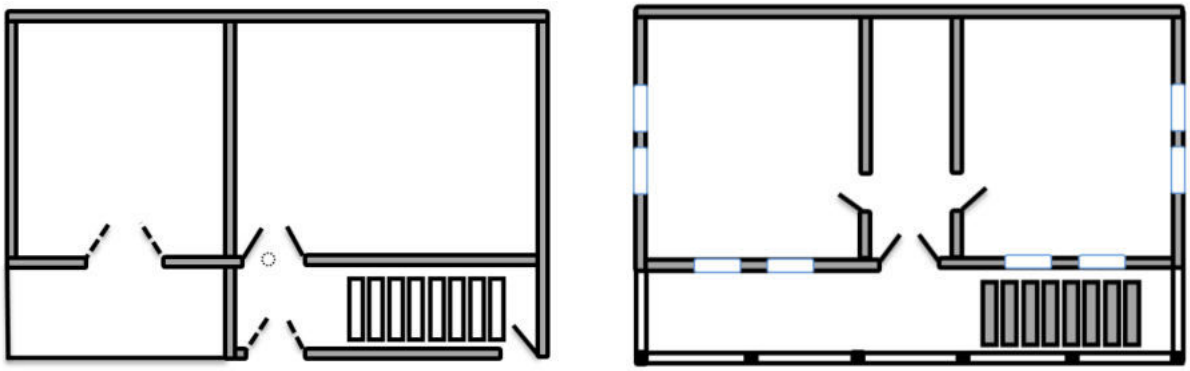

Plan parter, cu două pimniţe

Plan etaj

Muzeul Golești

Casa dezvoltată, în gospodăria Olteanu Rodica (n. 1932), Voroveni, pe un teren în pantă. A fost construită de părinţii (socrii) Rodicăi, la sfârşitul secolului al XIX-lea. Tâmplărie originală, din lemn de cireş, uşa cu vitralii de la intrare, o sobă cu olane şi plită - funcţională, lada de zestre, paturi cu tăblii, macaturi, preşuri, foi de ceară, cu presa de ceară, fotografii de familie, întregesc imaginea interiorului tradiţional. Casa are faţadele văruite în galben - influenţă a mediului urban. Toate obiectele de interior sunt moştenite de la socrul său, fost chelner la restaurantul *Epurescu*, în Bucureşti.

„Casele, altădată mici, din bârne, acoperite cu stuf, cu ferestre mici şi fixe şi cu aer infect, sunt astăzi relativ igienice (n-au ele toaletă). Au tindă, sală sau prispă şi sunt cele mai multe alcătuite din câte două odăi despărţite printr-o tindă (antreu). O odaie este pentru locuit. Ea serveşte şi de bucătărie şi sufragerie şi dormitor. Altă odaie este curată. În aceasta se păstrează hainele (îmbrăcămintea) şi ţoalele casei, adesea zestrea viitoarei a fetelor. Aici se primesc şi musafirii… jumătate din aceste locuinţe sunt pardosite. Jumătate… se lipesc pe jos încă cu lut, deşi se aduc mai în fiecare an, din munţi, buşteni de brad şi se taie la fierăstrăul din localitate. Cu toată stăruinţa şcoalei şi a bisericii, lumea nu s'a eliberat complet de prejudecăţi şi practici învechite. Ferestrele sunt cu un singur rând de geamuri. Foarte puţine se mai văd fixate în părete fără putinţă de deschidere, cum se obişnuia în vechime. În casă, paturi de lemn, aşternute cu velinţe şi pături de lână. Saltele de paie şi plocade mai rar se găsesc. Plapome şi saltele de lână şi mai rar, excepţii. Perinele umplute cu fân… Unele gospodării,

puţine la număr, au pimniţe ori magazii lângă case, ori lângă grajd, despărţite de acestea printr-o şură. De cele mai multe ori gospodina este silită să-şi păstreze legumele şi zarzavaturile, într-o pimniţă săpată în pământ, sub una din odăile casei, în beciuri mici ori bordeie, ca să nu degere… Casele se făceau altădată (acum 30-40 de ani) numai din bârne. Într-un timp, relativ scurt, oamenii s-au obişnuit mai toţi să şi le facă din cărămidă. Casele fruntaşilor din sat sunt mari, cu odăi mai multe, cu mobilă şi îmbrăcăminte mai bogată şi cu alt confort…”[32].

Fațada vestică

Sala casei

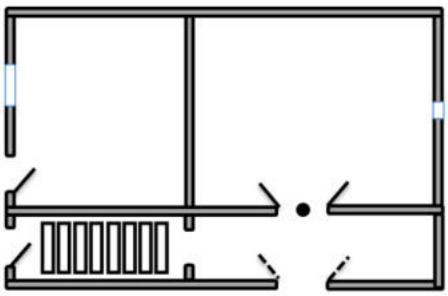

Plan parter

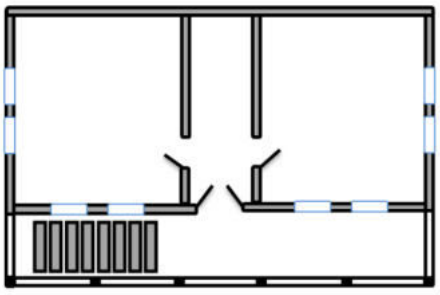

Plan etaj

Muzeul Golești

[32] În *Monografia satului Bădeşti*, jud. Muşcel, autor înv. Maria P. Bratu, 1942, în Arhivele Naţionale ale României, fond Ministerul Culturii şi Cultelor, dosar nr. 666/1942, f. 192v -193.

Casa Mateescu Veronica, Mărgești-Vulturești, moştenită de la Mateescu Gheorghe – cel care a construit-o, datată 1902, conform inscripţiei de pe uşă. Casa se remarcă prin echilibru și simetrie: cei șase stâlpi ai sălii împart spațiul în cinci goluri (pătrate) egale; ferestrele camerelor sunt dispuse simetric față de intrare, iar ușile pimniței și cea a holului sunt situate în axul central. Parapetul sălii este, de asemenea, împărțit în cinci registre decorative.

Muzeul Golești

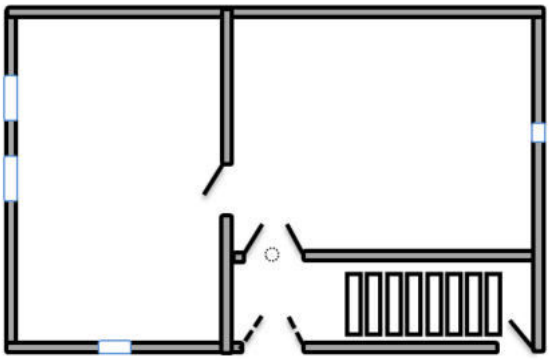

Plan parter

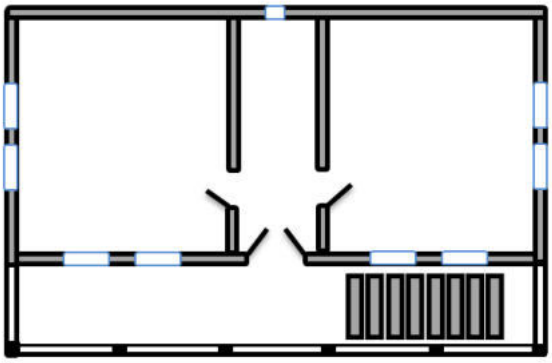

Plan etaj

Familia Mateescu a mai deţinut o casă în stil muşcelean, datată cca. 1880, care a fost achiziţionată de Muzeul Goleşti, în anul 1966.

Izvor în fața gospodăriei Mateescu Veronica, captat și amenajat în anul 1907, de enoriași din Rucăr și Davidești, printre care și familia Mateescu: „ACEASTĂ FÂNTÂNĂ S-A FĂCUT DE P. BASTEA ȘI FIICA SA STANCA, M. BUNESCU DIN RUCĂR ȘI G. MATEESCU ȘI CU AJUTORUL I. MĂRGESCU, D. GHEORGHESCU, S. MATEESCU, G.N. MICU, M. M. MĂRGESCU, C. MATEESCU, D.N. NIȚULESCU, S. MATEESCU, D.I. MĂRGESCU, I.N. NIȚULESCU, M. IACOBESCU, I.D. VOICU, N.D. MATEI, 1907". Alături de izvor se află o cruce de piatră, datată 1870, ridicată de Constantin Nițulescu și alți enoriași din Mărgești.

„În comună sunt clădiri foarte frumoase, solide și igienice. În ultimii ani s-au construit mai multe clădiri care pot sta alături de cele dela orașe. În general toți locuitorii își fac casele din cel puțin două camere. Temelia se face din piatră scoasă depe albia râului sau adusă de prin văi. Clădirile mari, cari s,au construit în urmă, au temelia din beton. Casele mai vechi au pereții din bârne de brad, peste cari s-au bătut șipci și apoi s,a dat tencuială din var și nisip. Cele mai multe case sunt acoperite cu șiță, ce și-o procură fiecare aducând bile de la munte și făcând singuri șița. Sunt și case (vreo 8 la număr) acoperite cu țiglă, iar cele două biserici… și alte 4 case sunt învelite cu tablă de fier… Locuitorii cu dare de mână și-au instalat lumină electrică, mai ales negustorii, instituțiile publice și meseriașii. Restul caselor sunt luminate de

Muzeul Goleşti

lămpi cu petrol. Casele, mai ales cele construite în ultimii ani, au toate coșurile sobelor scoase afară, făcute din olane și îmbrăcate cu cărămidă. Sunt puține casele cari au coșirile în pod și acelea sunt casele bătrânești. În podul acestor case se face uscarea cărnii de porc, în timpul iernii… Locuințele au geamuri la ferestre. Nu se întrebuințează hârtia în ferestre, nici pielea. Parte din case sunt pardosite cu scânduri de brad; cea mai mare parte au pământ pe jos, bine nivelat și pe deasupra cu un strat de humă”[33].

Casa Ciortan Constantin, Lucieni-Hârtieşti, sfârşitul secolului al XIX-lea.

Casa este situată în apropierea unui fir de apă, sub poalele pitoreşti ale dealurilor Argeşelului. Construită pe o temelie înaltă din piatră de mal, locuinţa se remarcă prin decoruri variate (florale, liniare, romboidale, dreptunghiulare etc.) care împodobesc faţadele colorate în galben.

Soclul înalt este construit din piatră de mal, tencuit doar la exterior, adăpostind o cameră de locuit şi pimniţa. Scara de acces, încastrată în zidărie, permite accesul la etaj. Planul acestuia este simplu: două camere despărţite de tinda centrală. Sala are stâlpii simpli, cu consolete lucrate prin traforare. Acoperişul, în patru ape, înălţat cu „război”, are învelitoarea din ţiglă.”Războiul” este decorat cu motive florale şi geometrice, lucrate în tehnica stucaturii. Interesantă este intrarea, atipică, în camera de la parter, dispusă pe colţ şi

[33] *Monografia comunei Domneşti, județul Muşcel*, autor înv. Vasilica I. Mitulescu, dosar 669/1942 f. 177-178v.

înscrisă în zidăria soclului, care lasă colţul în consolă, protejând intrarea. Tâmplăria, din lemn de cireş, este originală. Ferestrele sunt încadrate cu chenare lucrate în stucatură.

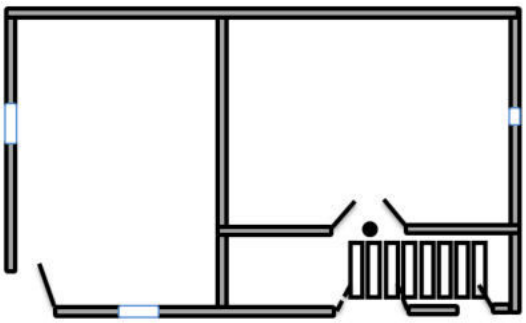

Plan parter

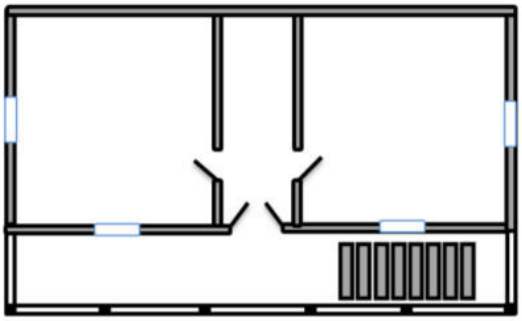

Plan etaj

Casa Mologheanu Aurica, Davidești, cca 1920, renovată. Casă de tip culă, cu soclu profilat, parapet înalt, contraforturi la colțuri și acoperișul lărgit în față, pentru a proteja sala.

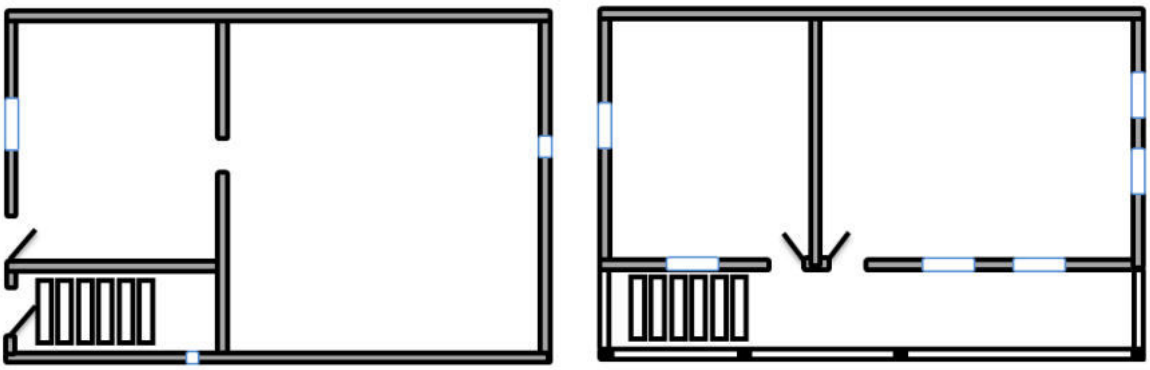

Plan parter Plan etaj

Casa cu două săli

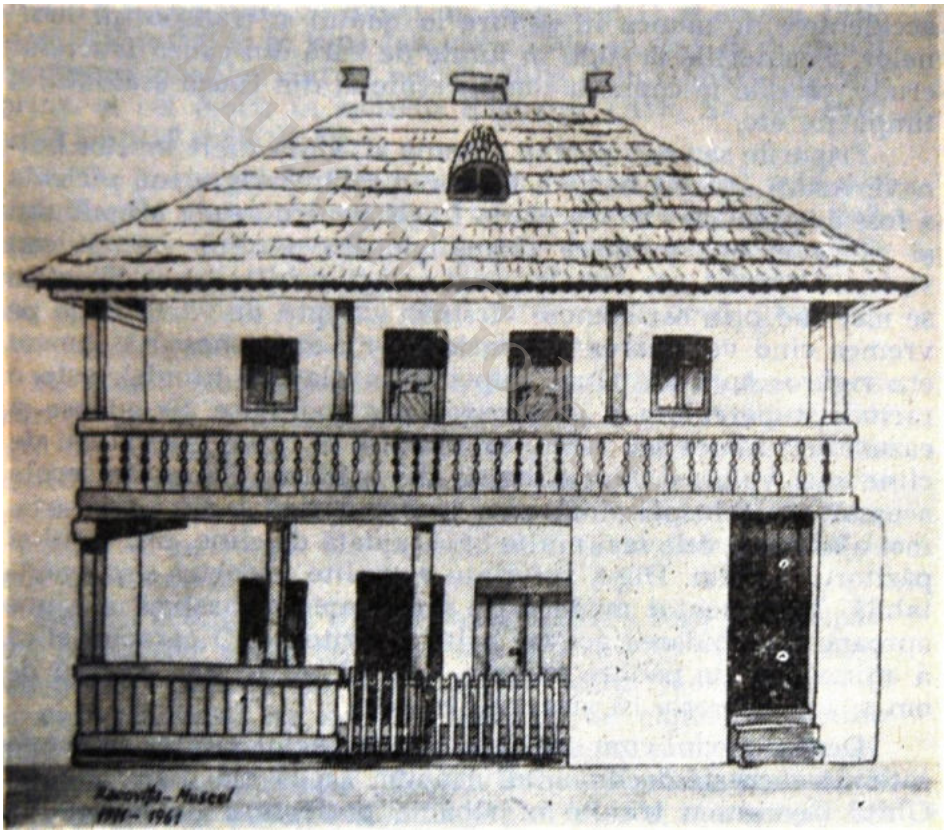

Casă în Racovița, cu etaj și pălimar traforat, construită în 1911[34], în prezent demolată.

Modelul de casă cu două săli s-a construit, aproximativ, în intervalul 1890-1935, și a reprezentat un tip de locuință, apanaj al familiilor cu posibilități materiale și membri mai mulți, din două sau trei generații. Cu influențe din mediul urban, casele prezintă, la ambele nivele, spații de locuire. Prezența celor două săli, dispuse pe nivele diferite, sugerează ideea

[34] Sursa imaginii: Gheorghe C. Săvulescu, *Comuna Colibaşi, judeţul Argeş. Cu satele: Racoviţa, Mioveni, Colibaşi, Clucereasa, Făgetul. Pagini de istorie*, Pitești, 1963, p. 135.

de concentrare a două spații de locuit sub același acoperiș. Destul de puține, ca prezență în teren, acest model de casă a aparținut negustorilor care frecventau târgurile din Câmpulung și Pitești, de unde, probabil, s-au inspirat în construirea lor.

Camera de la parter servea drept bucătărie, dar și dormitor, pentru o parte din familie (în general, aici dormeau bătrânii).

Casa Rada Nicolae, fostă Naie Constandin, Voroveni-Davideşti, lângă biserica veche din sat. Nelocuită.

Construcţia a fost finalizată pe 25 octombrie 1926, conform inscripţiei aflată deasupra tocului de la intrare. Meşterul zidar a fost Gheorghe Sandu, conform inscripţiei de pe peretele lateral. Cu dimensiunile 8,3 x 5,3 m,

Casa este lucrată în tehnica arhitecturii tradiţionale mușcelele, aşezată pe un soclu de piatră şi cărămidă, cu parter de zid şi etaj, cu sală, din vârghii cercuite şi tencuite.

Parterul cuprinde două încăperi, prevăzute cu o sală deschisă, aflată în continuarea spaţiului de sub scară, cu accesul de la nivelul de călcare. Cele două camere: de locuit şi pimniţa au zidurile construite în lăcriţă, cu ferestre de formă trunchi de piramidă – largi la interior şi înguste la exterior. Camera de locuit este tencuită şi prevăzută cu sobă, iar pimniţa este netencuită.

Tavanul parterului, cu rol de susţinere a catului, este realizat din bârne masive de stejar (urşi), dispuse pe lăţimea casei şi scândură bătută peste ele.

Scara, din bârne masive, acoperite cu scânduri, prinse în zidurile construcţiei, asigură accesul pe sala de la etaj. Sala, cu parmalâc din vârghii cercuire şi tencuite, este deschisă,

prevăzută cu stâlpi de susţinere, lucraţi din lemn şi ornamentaţi în partea superioară cu elemente florale, ataşate, realizate prin traforaj.

Cele două camere de locuit, de la etaj, cu intrări din hol, sunt tencuite, prevăzute cu sobe, cu pardoseala din scândură şi tavan cercuit. Geamurile sunt dispuse pe două laturi: faţadă şi lateral. Accesul în podul casei se face prin holul central.

Tâmplăria casei este originală, din lemn de stejar, lucrat cu măiestrie, care, alături de elementele decorative exterioare, lucrate în tehnica stucaturii, conferă casei o frumuseţe deosebită. Un brâu median, format din linii drepte, frânte şi dinţi de ferăstrău, înconjoară întreaga construcţie. Întâlnim motive geometrice romboidale, dreptunghiulare, solare, vegetale (frunza de stejar). Numele proprietarului şi al meşterului sunt trecute în registre dreptunghiulare stucate.

Casa are acoperişul lucrat în patru ape, cu învelitoarea din şiţă dreaptă. Fumul de la sobe ieşea direct în pod şi era folosit pentru afumatul produselor din carne. Aerisirea podului se făcea prin două orificii (cuci), situate pe panta din faţă a acoperişului.

Muzeul Golești

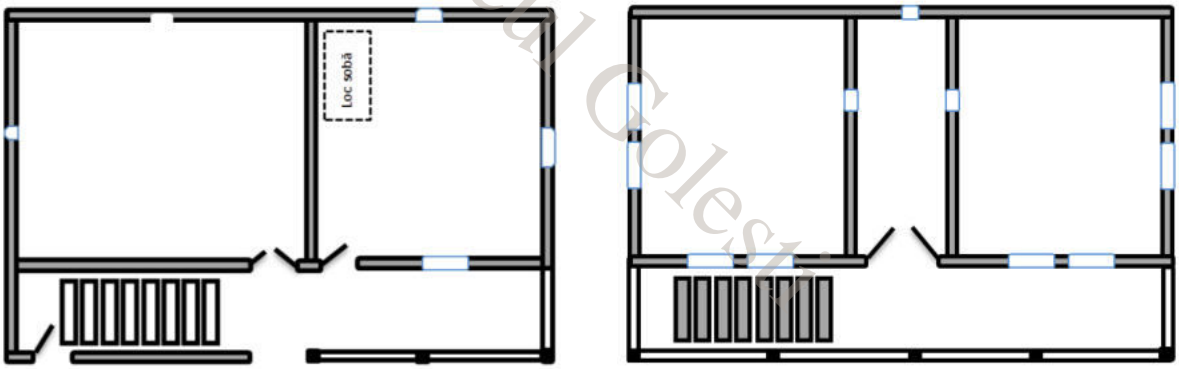

Plan parter

Plan etaj

Interior pimniță, cu zidăria lucrată *în lăcriță*, fereastră troncpiramidală, firidă arcuită şi urşi de susţinere a etajului, lucraţi din lemn masiv de stejar.

O altă variantă este cea cu sala de la parter prevăzută cu arcade.

Casă tradiţională muşceleană, cu etaj, proprietari familia Tănase, Davideşti. Datată: 1890, renovată 1933, conform inscripţiei de pe peretele lateral.

Muzeul Golești

Parterul este construit din piatră şi cărămidă, lucrat în lăcriţă, tencuit doar la exterior. La primul nivel, sunt două încăperi: beciul şi camera de locuit, cu accesul de la nivelul de călcare, printr-o sală deschisă, dispusă pe jumătate din lungimea casei. Sala este prevăzută cu stâlpi de susţinere şi arcade – cu dublu rol: funcţional şi estetic. Etajul, construit din vârghii cercuite, tencuite şi văruite, are două încăperi despărţite de un hol central. În prezent, casa nu mai este locuită, fiind în paragină, deoarece există, în aceeași gospodărie, o casă nouă.

Casa Tănase. Desen de arh. Constant Dâmboianu

Muzeul Golești

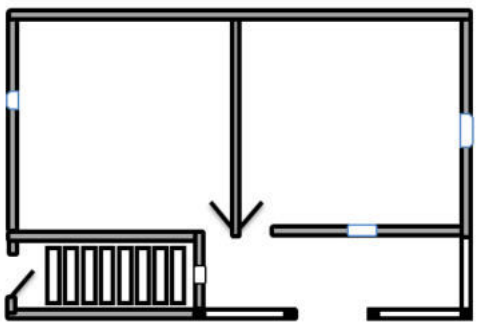

Plan parter

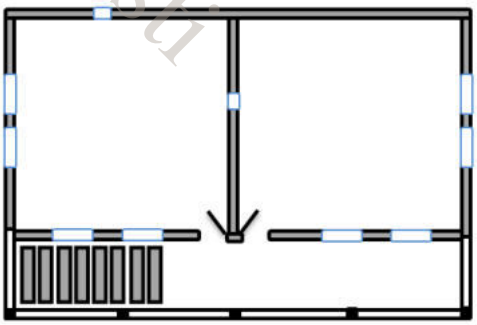

Plan etaj

Casa cu soclu profilat și cu sală parțială

Casă în Davidești, lângă biserică, cu sală parțială şi pimniţă la primul nivel. Locuită temporar, casa a păstrat funcţia de pimniţă pentru parter.

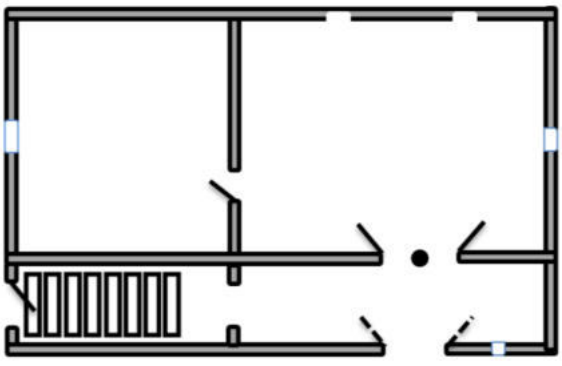

Plan parter

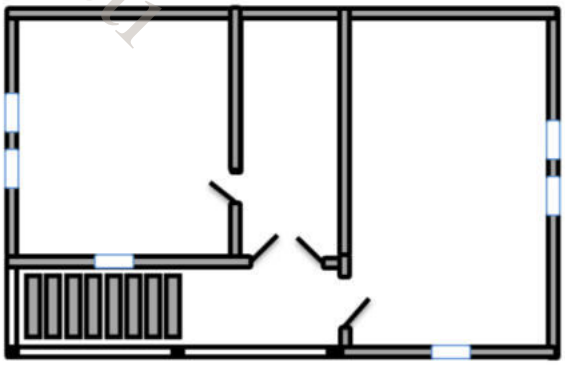

Plan etaj

Muzeul Golești

Casa Tănase Gheorghe, situată în Davideşti, lângă poiana unde se organizau târguri, a fost construită în jurul anilor 1900, cu sală parţială închisă cu geamlâc (adăugat mai târziu). Având, iniţial, acelaşi plan şi compartimentare, cu cea prezentată anterior, casa a fost modificată, prin transformarea primului nivel în camere de locuit, datorită existenţei a două familii (din trei generaţii) care locuiesc în ea. Parterul, compus din două camere - cu trecerea comună, a rămas al părinţilor, iar, la etaj, stau copiii cu nepoţii. Vedere latura nord-estică.

Muzeul Golești

Casa Tănase Gheorghe, vedere estică.

Casa Jinga Eremia, Bârzești-Vulturești, datată în stucatură 1928.

Muzeul Golești

O variantă a casei muşcelene este cea cu parapetul mai puţin înalt şi pimniţa semiîngropată. De dimensiuni mai mici (cca 7 x 4,4 m) şi înălţată la cca 1,6 m deasupra solului, casa, construită din bârne de lemn, este aşezată pe o temelie din cărămidă şi piatră de râu, cu două încăperi, cu intrări separate, din sală, şi pimniţă sub ele. Camerele sunt bogat luminate de câte două rânduri de ferestre, pe două laturi. Sala, deschisă, este situată pe latura din faţă a casei şi are stâlpii din lemn, de formă pătrată, decoraţi cu capiteluri realizate prin traforare. Dispunerea stâlpilor este simetrică, aceştia formând, pe latura din faţă, patru pătrate – ceea ce conferă echilibru construcţiei. Acoperişul, în patru ape, este învelit cu şiţă. Decorul exterior: frunză de stejar, linii frânte, lucrate în stucatură.

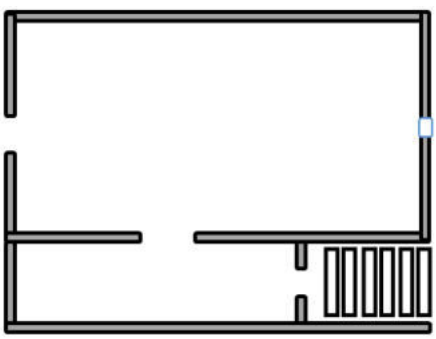

Plan parter

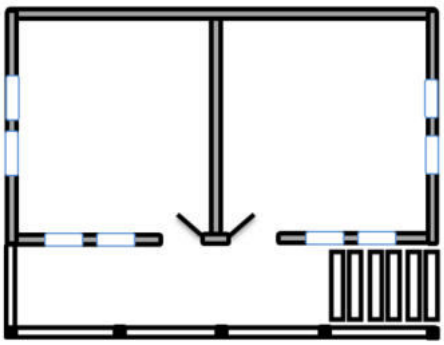

Plan etaj

Alături de casa înaltă, în varianta sa mușceleană, și de modelele derivate din aceasta, întâlnim și alte tipuri de locuințe, cu influențe primite din zone geografice vecine, rurale sau urbane, prin combinarea elementelor clasice cu cele moderne, sau forme din alte zone cu care proprietarii au intrat în contact.

Casă cu foișor, proprietar Gheorghe Nicolaescu (Gheorghe al Popii), datată 24 septembrie 1911, Bârzești-Vulturești. Vedere sud-vestică.

Casă pe un singur nivel, construită din bârne de lemn prinse în montanţi verticali, cercuită, tencuită cu pământ şi văruită în alb. Planul este format din două camere şi o bucătărie, de-o parte şi alta a holului central. Are sală parţială şi foişor central, cu fronton inscripţionat cu numele proprietarului şi data finalizării construcţiei. Acoperişul, în patru ape, are colțurile rotunjite și învelitoarea din şiță, cu două cuci de aerisire.

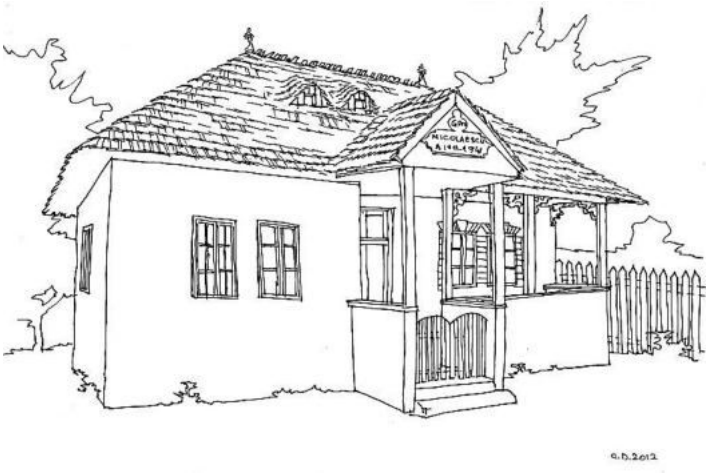

Desen de arh. Constantin Dâmboianu

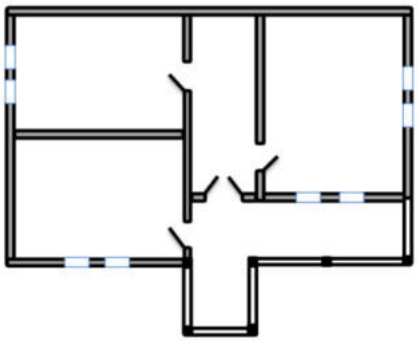

Plan casă

Muzeul Satului

Casa Drăgănescu Dumitru, Mărgești-Vulturești, nr. 542, datată aprox. 1926. Casă cu păpuşi (stucaturi colorate, lucrate din ipsos). Faţada de la drum.

Casa Ion Popescu Argeșel - istoric, nr. 343, datată aprox. 1930-1940, Mărgești-Vulturești. Vedere de pe latura sud-vestică. Locuința, cu influențe din mediul urban, este dezvoltată în lungime și are sală centrală interioară, protejată de camerele laterale.

Muzeul Golești

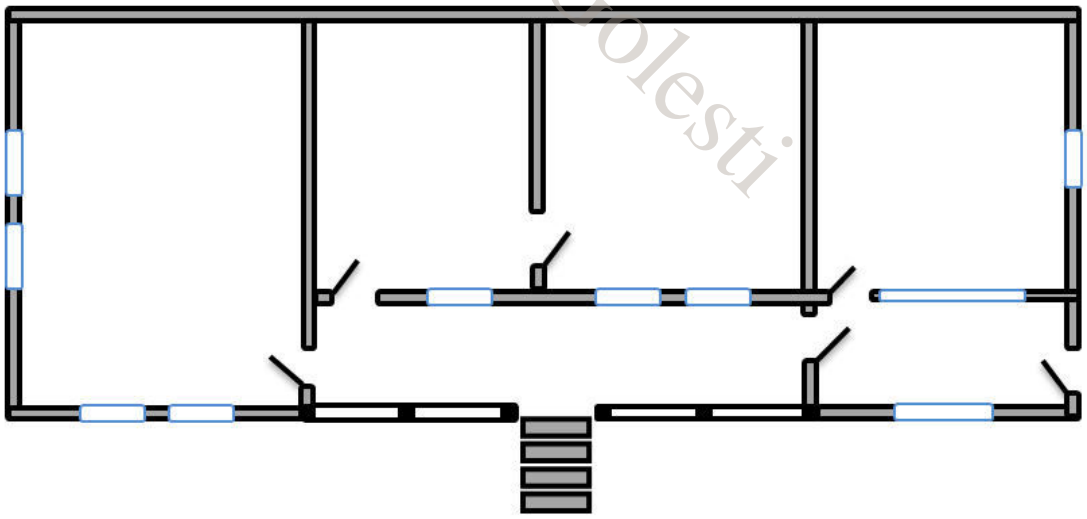

Plan casă

Casa Stănescu Constantin, Davidești, datată cca 1900. Până în anul 1913, proprietar era Măgureanu Mihail. Casa avea numai două încăperi, cu intrări separate din sală. După 1913, Stănescu Constantin a lărgit sala, transformând-o în hol, și a adăugat o cameră în continuarea holului și cerdacul cu scara închisă.

Muzeul Golești

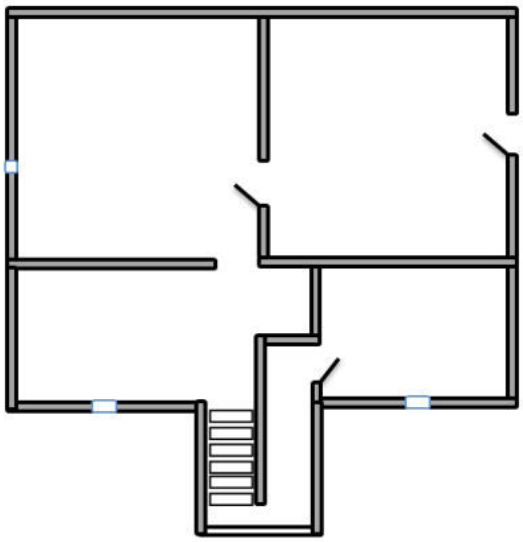

Plan parter

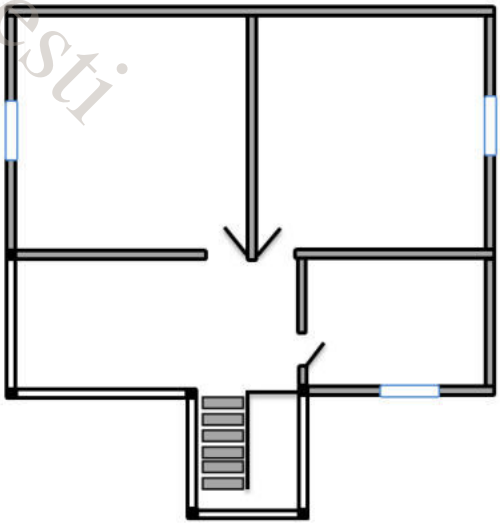

Plan etaj

Casa, preot Drăgănescu Traian, construită între 1939-1945, Neguroaia-Vulturești. Casă înaltă, cu sală închisă cu geamlâc şi polată transformată în bucătărie cu sală joasă, cu acces de la nivelul de călcare.

Muzeul Golești

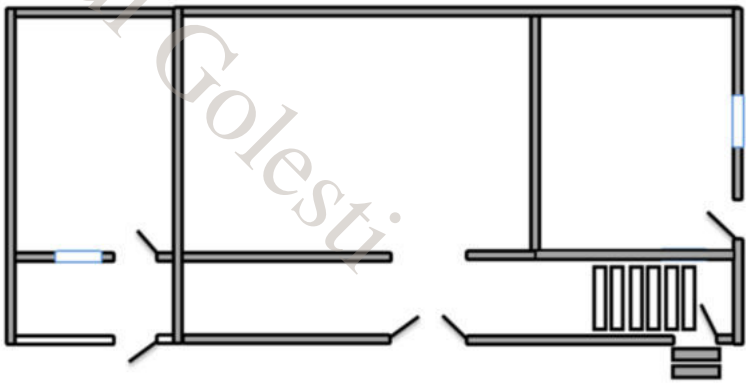

Plan parter

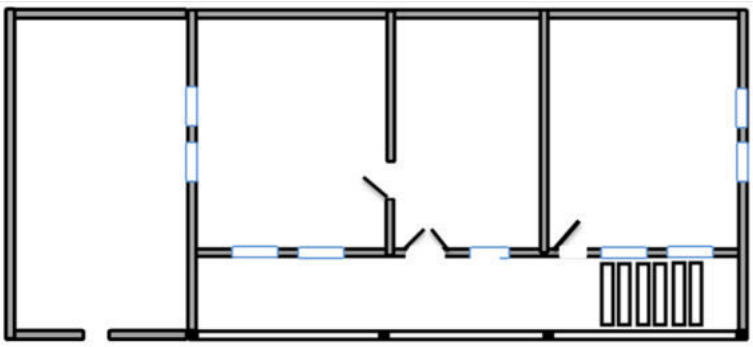

Plan etaj cu polata-pod

Casa Ion Diaconu, Neguroaia-Vulturești construită în perioada 1939-1940.

Muzeul Golești

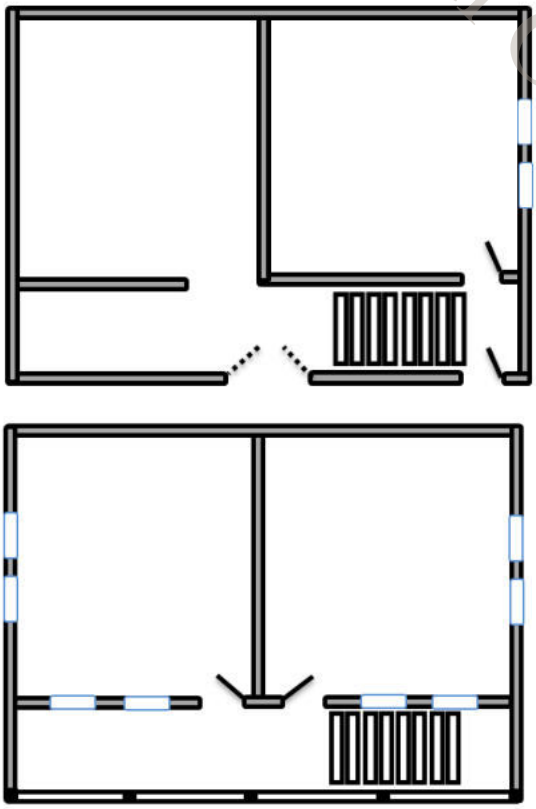

Plan parter, Plan etaj

Casa Oancea Nicolae, actual familia Sălan, Huluba-Vultureşti, la capătul satului, la marginea pădurii.

Casa îmbină două construcţii din epoci diferite: partea veche - ridicată la sfârşitul secolului al XIX-lea, reprezentată de casa muşceleană, cu parterul din piatră de râu (bolovani) şi etajul din vârghii - şi cea nouă, de zid, cu un singur nivel, înalt, construită în anul 1946, de Trifon Nicolaescu, în continuarea celei vechi.

Desen, de arh. Constant Dâmboianu

Muzeul Goleşti

Casă modernizată, Huluba, datată cca 1900, renovată și modificată în anii 1970.

Derivată din planul casei mușcelene, construcția a primit un foișor central, larg, cu scară de acces protejată de parapet, stâlpi cu capiteluri de zid și acoperiș cu capace pe laturile mici. Parterul păstrează pimnița doar pe jumătate din plan și o bucătărie cu prispă, cu acces de la nivelul de călcare, iar etajul are două camere și o tindă centrală largă.

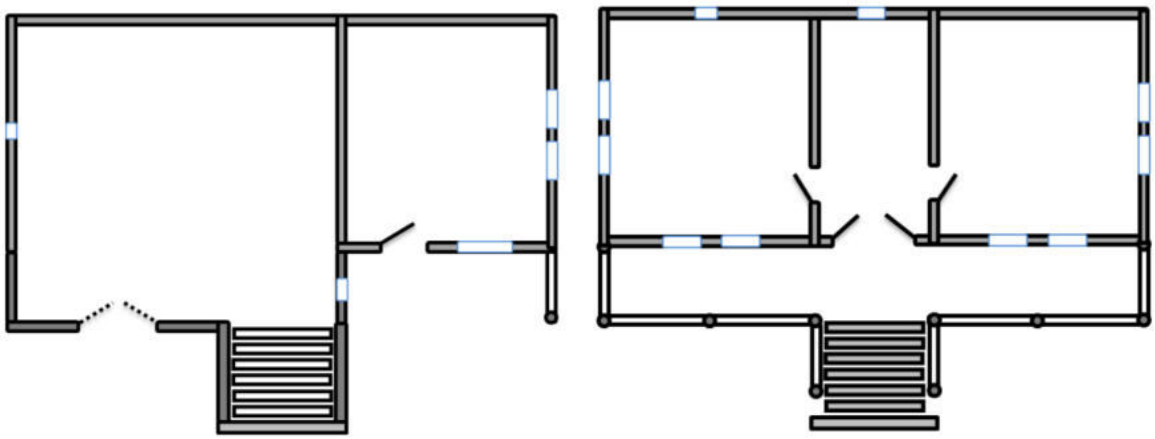

Plan parter

Plan etaj

Casa Dan Simion (construită de Roman Viorina – 85 ani), Huluba, cca 1950.

Muzeul Golești

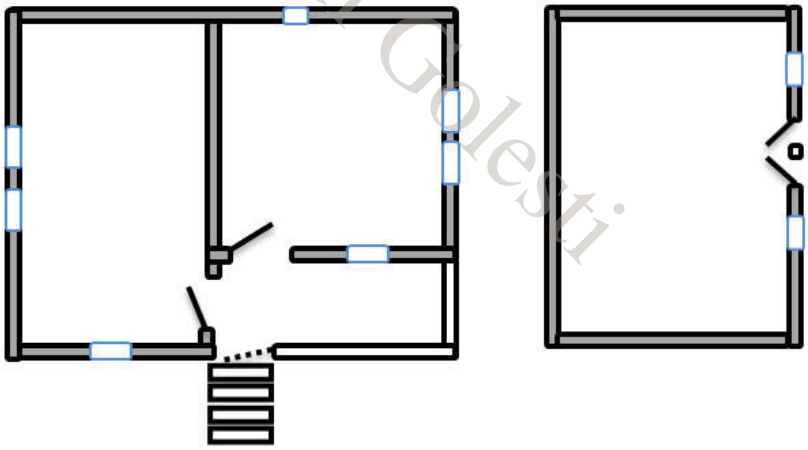

Plan casă

Plan pimniță

Casă nouă, cu planul pe două laturi, în gospodăria Vintilă A. Constantin, Voroveni-Davidești, nr. 56, datată 1962, construită de Vintilă A. Constantin. Casa, cu fânar, magazie şi polată (grajd) pe arcul interior, cumulează sub același acoperiș, funcții de locuire și funcții economice. Singura locuinţă de acest fel, întâlnită în zonă, care se apropie, ca funcţionalitate, de casa cu crosnie.

Muzeul Golești

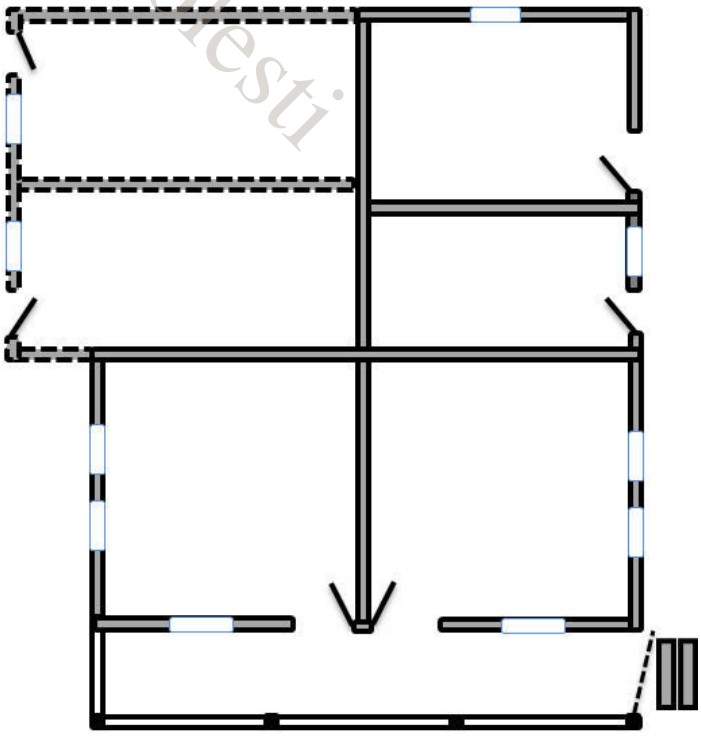

Plan casă

Casa Polexe Nicolae Petre, Lucieni-Hârtiești, cca 1930, renovată.

Muzeul Golești

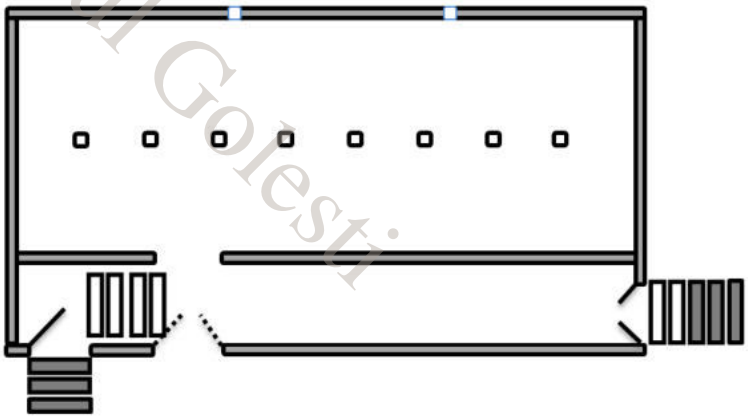

Plan demisol

Plan parter

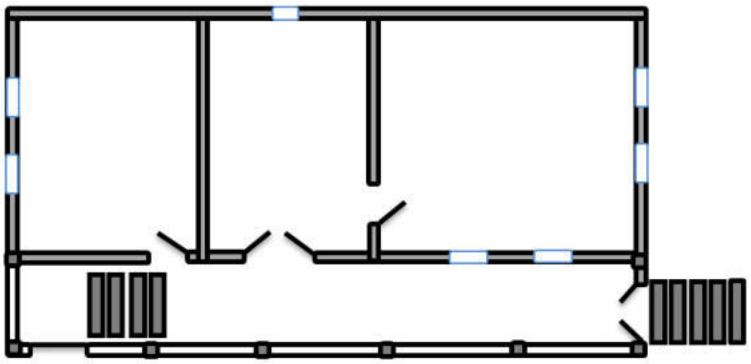

După cel de al Doilea Război Mondial, asistăm la o schimbare a arhitecturii populare, renunţându-se la modelele vechi de case, şi apariţia unei noi variante de casă. În paralel cu acest tip nou, o parte din săteni aleg să-şi modernizeze vechile locuinţe, aducând transformări atât planului (compartimentare şi funcţionalitate), cât şi aspectului exterior.

Casa Titică Melcu, Boteni, cca 1880, renovată în anul 1968.

Casă veche muşceleană, dezvoltată, modificată şi restaurată în anii ’60, de către Gheorghe Melcu. Construită în jurul anilor 1880, casa înaltă se înscria în arhitectura specifică Muşcelului. Avea planul pe două niveluri: cu pimniţă semiîngropată la parter, cu intrarea printr-un gârlici dispus în ax, şi două camere cu intrări separate din sala parţială de la faţada principală, la etaj. În anii ’60, i s-a adăugat foişorul central şi a fost modificată forma sălii, creîndu-se coloane de zid cu arcade treflate. Scara de acces, închisă de zidăria soclului, a fost înlocuită de o scară exterioară, cu acces în foişor.

Muzeul Golești

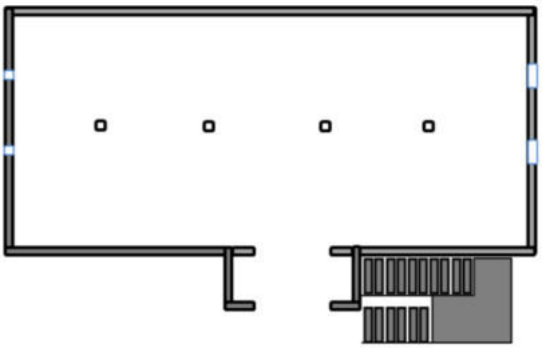

Plan demisol

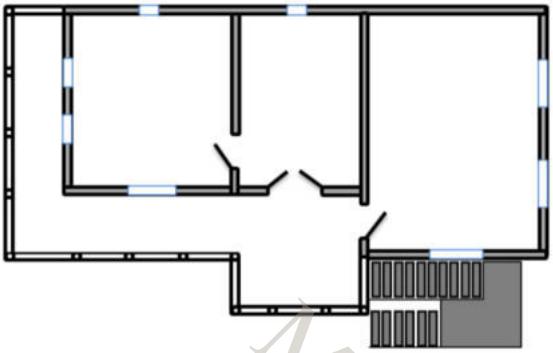

Plan etaj

Muzeul Golești

Casa Titică Melcu, văzută dinspre nord-est.

În pimnița casei, se pot observa zidurile din piatră de mal prinsă cu mortar, urşii dispuşi transversal, care susţin etajul şi un rând de stâlpi centrali care preiau din greutatea construcţiei. Înălţimea pimniţei este de 2,8 m.

Casa Poșchină Evdochia, cca 1900, Boteni, renovată recent (2012). Are pimnița de la parter transformată în: cameră de locuit, bucătărie și cămară.

Muzeul Oleşti

Anexele

Surprinzătoare prin varietatea lor, anexele gospodăreşti constituie unul din domeniile în care ingeniozitatea tehnică, dorinţa de o viaţă mai bună şi talentul artistic al ţăranului se observă cu uşurinţă. Construcţiile răspund unor necesităţi casnice sporite, precum şi celor ocupaţionale.

Locul principal îl deţine *grajdul cu fânar*. El apare în număr destul de mare, cca 70% din gospodăriile repertoriate au grajd. Frecvenţa mare a prezenţei acestei anexe subliniază rolul important pe care îl ocupă creşterea animalelor în gospodărie. Din punct de vedere al materialelor şi a tehnicii de construcţie, grajdurile sunt de cinci tipuri: grajd vechi de bârne lungi, încheiate stâneşte la capete; grajd din bârne scurte, prinse în amnare; grajd din scânduri groase verticale, prinse pe un schelet de grinzi; grajd de paiantă, cu schelet de grinzi şi cărămidă; grajd de cărămidă. De obicei, este compartimentat în două sau mai multe încăperi, între acestea rămânând spaţii neînchise, utilizate la depozitarea lemnelor, căruţei, butiei etc.

În partea de sus a grajdului, se află fânarul, închis fie cu *pazie* (grinzi bătute în „X"), fie cu scânduri drepte, adesea, lucrate artistic, şi prevăzut, în general, cu „gură" simplă, fără fronton. Acoperişul este realizat din şiţă.

Bucătăriile de vară (gherete, bărăci) au apărut la începutul secolului, generalizându-se treptat. Ele sunt confecţionate din ulucă şi sprijinite pe „chituci", fapt ce asigură mobilitatea lor în spaţiul curţii. Înăuntru se află, întotdeauna, „vatra cu pilostrii" şi cuptorul de pâine.

Este necesar să menţionăm prezenţa relativ frecventă a „polatei", ca anexă casnică obţinută, formată prin prelungirea acoperişului casei, de obicei, în spate. Polata nu se închidea, ea servind la depozitarea lemnelor şi a altor obiecte gospodăreşti. Începând cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea, polata este închisă, primind şi alte funcţii, precum magazie sau chiar spaţiu de locuit.

Muzeul Golești

Pătul pe magazie, cu şatră, în gospodăria Enache Dumitru, Lucieni-Hârtiești, cca 1920.

Grajd de zid, cu fânar, în gospodăria Rada Nicolae, Voroveni-Davidești, cca 1920.

Grajd cu fânar, în gospodăria Constantin Popescu, azi Ion Popescu, Boteni, cca 1900.

Magazie cu fânar cu pazie și polată, proprietar Marinescu Ion, Voroveni-Davideşti, nr. 51, cca 1920.

Fânar pe grajd, cu loc de căruță și șatră pentru lemne, în gospodăria Tănase Gheorghe, Davideşti, cca 1900, renovat.

Muzeul Golești

Grajd cu fânar cu pazie, două guri cu fronton și șatră pentru lemne, în gospodăria Mateescu Veronica, Mărgești-Vulturești, cca 1940.

Fânar în grădele, pe magazie de zid, Vultureşti, lângă Primărie, cca 1940.

Fânar cu sân, pe magazie, cu şatră pe două laturi, în gospodăria Ion Panait, Hârtieşti, la stradă, cca 1960.

Muzeul Golești

Închisoarea fânarului este prevăzută cu guri de aerisire, sub forma a două rânduri de romburi, realizate prin traforare. Pe latura din spate, șatra este deschisă, și servește pentru adăpostirea atelajelor și a instrumentarului agricol.

Construcţiile economice şi sociale

Influenţa factorului economic asupra mediului rural este evidentă, acesta adaptându-se la specificul economic al zonei. Ocupaţiile ţăranului şi-au pus amprenta asupra locuinţei şi construcţiilor gospodăriei sale, iar spaţiile destinate practicării unei ocupaţii, a unui meşteşug, făceau parte, împreună cu uneltele şi instalaţiile tehnice propriu-zise, din imaginea satului tradiţional. Meşteşugurile populare au avut un rol major în evoluţia generală a societăţii feudale şi precapitaliste. Prin adoptarea de tehnici noi, prin înlocuirea forţei umane cu cea a apei, a vântului sau animalelor, s-a obţinut o remarcabilă creştere a producţiei cu influenţă directă asupra evoluţiei societăţii.

Muzeul Golesti

1. Morile de apă

Măcinarea cerealelor a constituit, în întreaga istorie a civilizaţiei omenirii, sfera de activitate productivă, care a receptat noile investiţii în domeniul mişcării, al transmiterii acesteia prin sisteme specifice proceselor tehnologice şi al surselor de energie.

Pe de altă parte, perenitatea pietrelor morilor oferă posibilitatea urmăririi, începând din neolitic şi până astăzi, a modului în care a evoluat acest adevărat "monument princeps" al tuturor popoarelor cu o civilizaţie, prin excelenţă, sedentară, de caracter agrarian.

Materialele arheologice descoperite în România pun la dispoziţie, cu generozitate, martorii originali ai acestei evoluţii istorice, relevând importanţa contactelor culturale cu marile civilizaţii ale antichităţii greco-romane.

Dacia a cunoscut moara cu apă, cel puţin la nivelul marilor oraşe şi reşedinţe de legiuni, caracterizate printr-o mare densitate demografică, de unde, şi necesitatea aplicării unor tehnologii superioare, încă din sec. II-III e.n., aşa cum ne dovedesc pietrele de moară descoperite la Apulum, Napoca şi Micia, care prezintă analogii cu descoperiri similare din întreg Imperiul roman.

Prin generalizarea morilor de apă, între secolele X-XII, în întreaga Europa, inclusiv în ţara noastră, morăritul devine, dintr-o mai veche îndeletnicire gospodărească, o importantă industrie feudală, la început, monopol al marilor feude laice şi ecleziastice şi al domnilor de

ţară sau al principilor, treptat, intrând în posesia lor, aşa cum s-a întâmplat cu instalaţiile hidraulice şi cu comunităţile obşteşti ţărăneşti.

Moara de apă, fiind un sistem tehnic tradiţional, cu largă aplicabilitate, a fost construită şi folosită şi în fostele judeţe Argeş şi Muşcel. Cea mai veche atestare documentară o găsim în documentul emis de domnitorul Mircea cel Bătrân, în anul 1388, prin care *dăruieşte mănăstirii Cozia o moară în hotarul Piteştilor*[35].

În secolul al XIX-lea, teritoriul celor două judeţe, brăzdat de ape, abunda în instalaţii de tehnică populară. În anul 1856, existau, pe râul Argeşel, 142 de mori de apă şi 68 poverne cu cazane pentru fabricarea ţuicii. Morile foloseau sistemul turbinelor care se învârteau sub acţiunea curentului de apă şi care puneau în mişcare pietrele pentru măcinat. Principiul de funcţionare al roţii hidraulice se bazează pe fenomenul de transformare a energiei cinetice a apei în energie mecanică (mişcare de rotaţie). Până la cel de-al doilea război mondial, mai existau două mori de apă: a lui Gheorghe Stănescu, de la Voroveni şi cea de la Conţeşti, care aveau şi câte un lac de acumulare, realizat prin stăvilire; şi două poverne: care au aparţinut familiilor Busuiocescu şi Ionescu, în vecinătatea cărora se aflau magazii cu pătule[36]. În prezent, aceste instalaţii sunt dispărute, urmare a dezvoltării industriale şi apariţiei morilor moderne, cu motoare electrice.

Muzeul Co

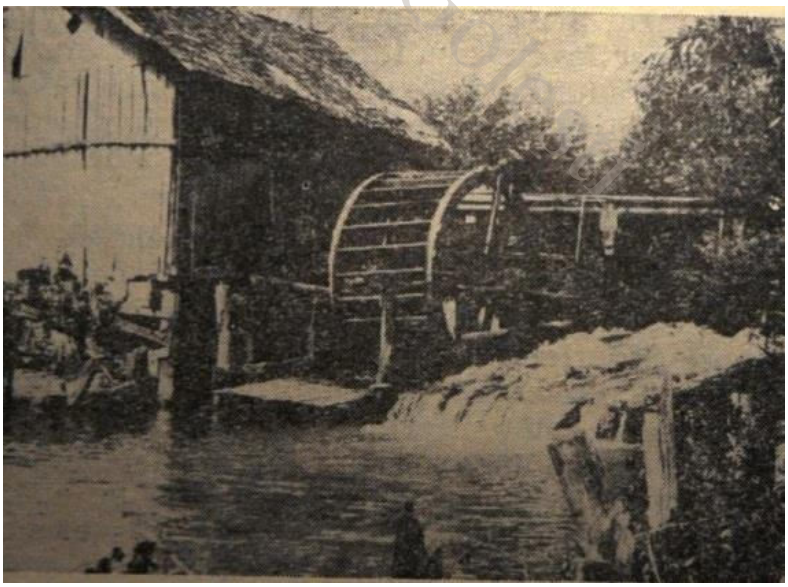

Moară în Jupânești, 1965[37].

[35] *DRH*, *B, Ţara Românească*, vol. I, 1247-1500, doc. nr. 9, p. 26.
[36] Prof. Ion S. Băcanu, *Monografia comunei Davideşti – jud. Argeş*, Editura Cultura, Piteşti, 1999, p. 16.
[37] Sursa imaginii: I. Dumitrescu, C. Florea, *Jupînești un vechi sat argeșean. File de istorie,* Editura Litera, București, 1976, p. 108.

În comuna Boteni, existau, în anul 1945, patru mori de apă şi una electrică. Morile de apă erau aşezate pe Valea Argeşelului. Făina şi mălaiul erau consumate în familie, însă, calitatea lor era inferioară. Pâinea era destul de rea, deoarece coca nu se dospea şi nu putea fi coaptă în cuptor; era friptă pe plită, rezultând un soi de lipie arsă pe cele două părţi şi crudă la mijloc. La acestea, se adăuga şi neştiinţa sătencelor în prepararea pâinii[38].

În Bădeşti, în anii 40', se măcina la cele două mori, nesistematizate, dotate cu vechiul sistem cu fus vertical şi cupe, mişcate prin forţa apei. Deşi rudimentare, ele satisfăceau cerinţele sătenilor privind producţia de mălai şi făină. Drept plată proprietarii încasau uiumul[39].

2. Povernele

Construcţii specializate pentru distilarea fructelor, *povernele*, destinate preparării ţuicii şi depozitării vaselor de borhot, se găseau, fie lângă gospodărie, în capul livezilor sau grădinilor cu pomi fructiferi, fie la marginea satului, lângă râu. Ele aveau, de cele mai multe ori, o „afumătoare", loc pe unde ieşea fumul în partea superioară şi centrală a acoperişurilor. Pereţii puteau fi din piatră, din lemn cercuit cu pământ, din nuiele şi pământ, îngropaţi sau semi-îngropaţi, în funcţie de amplasament. Cazanele pentru fabricarea ţuicii din borhotul de prune sau alte fructe sunt diferite, existând o mare diversitate de cazane de aramă, cu capac din aramă sau din lemn, având una, două sau trei ţevi pentru răcire, pentru condensarea vaporilor.

Informaţii despre povernele (velniţele) existente pe cele trei văi găsim şi în monografiile realizate de învăţători, în anii 1940-1946.

Muzeul Goleşti

[38] *Monografia comunei Boteni, jud. Muşcel*, autor înv. Maria Bădescu, 1945, în Arhivele Naţionale ale României, fond Ministerul Educaţiei şi Învăţământului, dosar nr. 2484/1945, f. 18.
[39] În *Monografia satului Bădeşti*, 1942, autor înv. ,Maria P. Bratu, dosar nr. 666/1942, f. 47v.

Povarnă semi-îngropată, pe malul Argeşelului, în Boteni, datată la sfârşitul secolului al XIX-lea, în prezent, demolată. Fotografie realizată în anul 1990, de dl. etnograf Radu Oprea.

Muzeul Colecti

În satul Bădeşti existau 10 poverne (7 vechi şi 3 noi) cu cazane din aramă, unde se distilau fructele. Cei care nu aveau cazane, fie plăteau uium pentru distilare, fie vindeau prunele celor care deţineau poverne. Desfacerea băuturilor se făcea în zona de sud a ţării, unde existau plantaţii mai puţine de pomi fructiferi. Erau schimbate pe cereale sau contracost[40]. În anii buni, se vindeau şi 3-400 d.litri de ţuică, la cârciumi şi prin comerţ ambulant[41]. Tot în capitolul destinat comerţului aflăm şi care erau monedele folosite: galbeni, bani de aramă, zloţi, rubla de 5 lei de la 1883, monede de argint de 0,5, 1 şi 2 lei. „Astăzi [1942] monedele sunt de argint, nichel şi hârtie. Unităţile de măsură întrebuinţate la vânzarea cerealelor, ţuicii şi vinului sunt: ocaua, baniţa - care avea douăzeci de ocale, vadra”[42].

[40] *Ibidem*, f. 179.
[41] În *Monografia satului Piscani*, autor înv. I. Enescu, dosar nr. 667/1942, f. 407.
[42] Idem.

Transportarea borhotului, cu cărătorul, la povarnă, Boteni. Fotografie realizată în anul 1990, de dl. etnograf Radu Oprea.

Muzeul Ocnelor

Roată cu cupe (modernizată) pentru aducţiunea apei la povarnă, Boteni. Fotografie realizată în anul 1990, de dl. etnograf Radu Oprea.

Povarna lui Manea Gheorghe, Boteni, pe valea râului Argeșel.

Prima construcție este destinată păstrării butiilor cu borhot, iar în a doua, cea de zid, este instalat cazanul, de dimensiuni mari, pentru distilat.

Muzeul Golești

Cazanul - prevăzut cu sistem automatizat de mestecare - închis pe o vatră din cărămidă și răcitorul de zid, alimentat printr-un jgheab din exterior.

Vasul pentru borhot, alimentat, din exterior, printr-un jgheab.

Saci cu fructe care urmează să fie puse la fermentat, în butii.

Muzeul Golului

Povarna lui Titel Popescu, Boteni; construcţie semi-îngropată, situată pe malul râului Argeșel.

Muzeul Golești

Povarna Titel Popescu. Cazanul cu sistem automatizat de mestecare, pentru a nu se lipi borhotul de fundul vasului.

Desfacerea capacului.

Client așteptând…

Muzeul Golești

Degustarea cu spânzuratul.

Apărute din necesitatea desfacerii produselor proprii şi intensificării comerţului, casele cu prăvălie s-au dezvoltat în perioada 1920-1940. Ele aveau, pe lângă funcţia economică, şi o funcţie socială - un loc de întâlnire şi socializare a ţăranilor. În anii ’40, în cârciumile mari care aveau săli de joc se organiza *Hora satului* sau alte evenimente sociale şi reuniuni[43]. Fiind locuitori „cu dare de mână”, negustorii au fost primii care au instalat curent electric în casele lor. Localurile în care îşi desfăşurau activităţile comerciale erau locuinţele lor, în care amenajau, în camera de la drum, sau în cea de dimensiuni mai mari, cârciuma. Erau aşezate la drumul principal, cu acces direct din stradă, uşor de identificat datorită ferestrelor cu obloane şi uşii care da în stradă. Alături de desfacerea băuturilor spirtoase, negustorii mai prestau şi alte activităţi comerciale.

Casa cu prăvălie, Davidești, cca 1930.

„Pentru nevoile satului cu cele ale traiului avem pe comerciantul Nicolae Sorescu. Acesta este foarte priceput în ale comerţului şi aprovizionează satul, dar şi satele vecine, cu tot ce se găseşte şi ce este necesar. Cârciumă avem una singură în comună, a refugiatului

[43] „…În ceea ce priveşte petrecerile, atât băieţilor cât şi fetelor le place foarte mult. Se strâng cu toţii la han [cârciuma din sat], la cooperativă, în jurul unui lăutar, care le cântă tot felul de jocuri, îşi petrec o parte din sărbătoare…”, în *Monografia comunei Boteni-Muşcel*, 1945, autor înv. Maria Bădescu, dosar nr. 2184/1945, f. 24v. Tot din monografie, aflăm că în Boteni, cea mai căutată băutură era vinul „pentru că avem puţină viţă de vie în comună”.

Alexandru Popp din Ardealul de Nord. Locuitorii sunt prea puţin băutori, aşa că nu e atât de aglomerată. Pentru a-şi menţine comerţul mai face şi alte afaceri: de băcănie, manufactură oi pe picior, comerţ de tei, de carne la Piteşti, Bucureşti etc. Aşa că această cârciumă din sat nu prezintă un pericol”[44]. În Bădeşti erau trei cârciumi, unde se desfăşurau activităţi comerciale variate cu produse alimentare şi alcoolice[45]. O piaţă de desfacere importantă pentru fructe şi distilatele din fructe a reprezentat-o oraşul Bucureşti, unde, negustorii din Retevoieşti ajungeau cu produsele lor[46].

Casă cu prăvălie, Ilie Durdun, Boteni, datată 1929, conform inscripției de pe pragul de fier de la intrarea în magazin.

[44] În *Monografia comunei Conţeşti, jud. Muşcel*, 1945, autor înv. Eugenia Pr. Tomescu, dosar nr. 2215/1945, f. 42.
[45] În *Monografia satului Bădeşti, jud. Muşcel*, 1942, autor înv. Ion N. Drăguşanu, dosar nr. 667/1942, f. 248.
[46] În *Monografia satului Retevoieşti,*1942, autor înv. M. D. Florea, dosar nr. 667/1942, f. 478, şi *Monografia satului Retevoieşti,*1943, înv. Gheorghe A. Costescu, dosar nr. 1186/1943, f. 30.

Casă înaltă, cu prăvălie, Boteni, începutul secolului XX.

În prăvălii şi băcănii se comercializa inclusiv varul, sub formă de bulgări, sau direct var stins.

Varniță, Boteni, sec. XX. Cuptorul, nefuncțional în prezent, era folosit pentru arderea pietrei de var (de calcar) și transformarea ei în bulgări de var (var nestins). De aici, bulgării mergeau în gospodării, unde, în gropi mai mici, în lăzi de scânduri (numite tot varnițe) erau *stinși* cu apă, rezultând varul stins.

Muzeul Colecții

Capitolul III – SITUAȚIA PATRIMONIULUI TRADIȚIONAL DIN MEDIUL RURAL AL JUDEȚULUI ARGEȘ

Conceptul de construcție tradițională trebuie definit ținând cont de o serie de elemente:

- Apartenența la o cultură anume;
- Continuitatea pentru mai multe generații;
- Generalizarea pe un areal larg;
- Păstrarea funcțiilor principale;
- Materiale de construcție;
- Tehnici de prelucrare;
- Tehnici de construcție;
- Planul construcției;
- Elementele de decor prezente pe mai multe categorii de obiecte.

Pentru identificarea clară și neechivocă a construcțiilor din spațiul rural al Argeșului care se constituie în obiective ale evaluării stării de conservare de către echipa Muzeului Viticulturii și Pomiculturii Golești, vom aprecia că sintagma *arhitectură vernaculară* este cea mai în măsură să răspundă cerințelor acestui proiect.

Arhitectura vernaculară (rurală sau urbană) denumește arhitectura fără arhitect, fără proiect desenat, făcută direct de utilizatori și/sau cu ajutorul unor meșteri specializați. Acest tip de arhitectură transpune direct în practică o serie de nevoi practice și spirituale, care sunt determinate de specificul de locuire și de trai cotidian la comunităților tradiționale.

Forma așezărilor, structura gospodăriilor, planul caselor, toate sunt prescrise prin tradiție, care se transmite oral, din generație în generație. Societățile/colectivitățile care au creat acest tip de arhitectură au un sistem puternic de valori colective, originalitatea individuală fiind limitată. Arhitectura vernaculară (tradițională) prezintă o puternică unitate atât în timp, cât și în cadrul spațial comunitar. O altă caracteristică fundamentală este simbioza dintre construcții și mediul natural.

Arhitectura cultă este practicată de specialiști, în cadrul unei culturi de specialitate care prezintă un cadru teoretic clar definit, transmis prin instituții oficiale de învățământ, reglementări și normative legale. Această arhitectură înglobează, uneori, elemente de arhitectură și/sau decor ale tradiției vernaculare, în proiectele elaborate de către un arhitect.

Muzeul Golești

Județul Argeș are înscrise în Lista Monumentelor Istorice din 2015[1] un total de 1022 de monumente, clasificate astfel:

I - monumente de arheologie= 80

II - monumente de arhitectură = 765

III - monumente de for public = 14

IV - monumente memoriale/funerare = 163

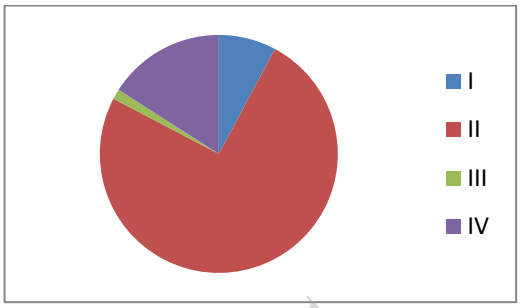

Muzeul Golești

Conform Legii nr.422/2001, clasarea monumentelor după grupe valorice se face astfel:

a) în grupa A - monumente istorice de valoare națională și universală;

b) în grupa B - monumentele istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local

După grupa valorică, la nivelul județului Argeș, au fost identificate:

- încadrate în grupa valorică A (valoare națională și universală):

523 monumente istorice, astfel:

I - monumente de arheologie= 67

II - monumente de arhitectură = 317

III - monumente de for public = 1

IV - monumente memoriale/funerare = 138

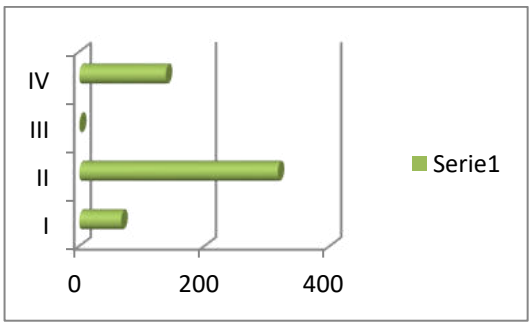

[1] MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 113 bis/15.II.2016.

- încadrate în grupa valorică B (locală):

499 monumente istorice astfel:

I - monumente de arheologie= 13

II - monumente de arhitectură = 448

III - monumente de for public = 13

IV - monumente memoriale/funerare = 25

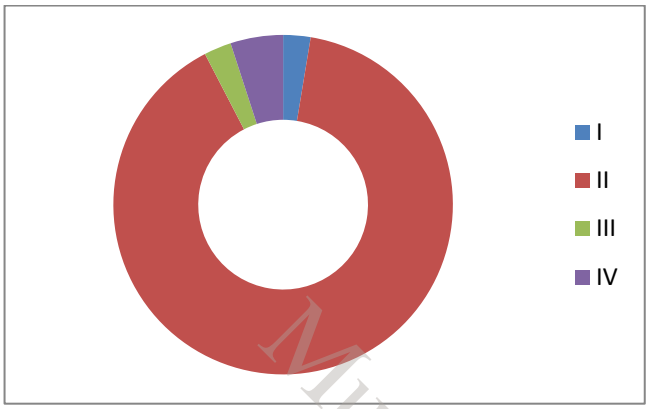

Muzeul Golești

Județul Argeș nu are monumente înscrise în Lista patrimoniului Mondial – UNESCO.

Din punct de vedere al repartiției în teritoriu, monumentele din județul Argeș sunt dispuse astfel:

- urban: 433 (42,36%)
- rural: 593 (58,02%)

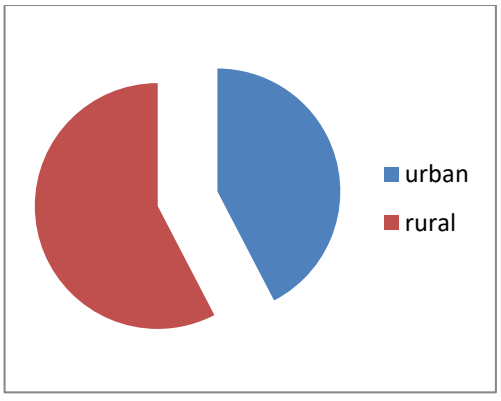

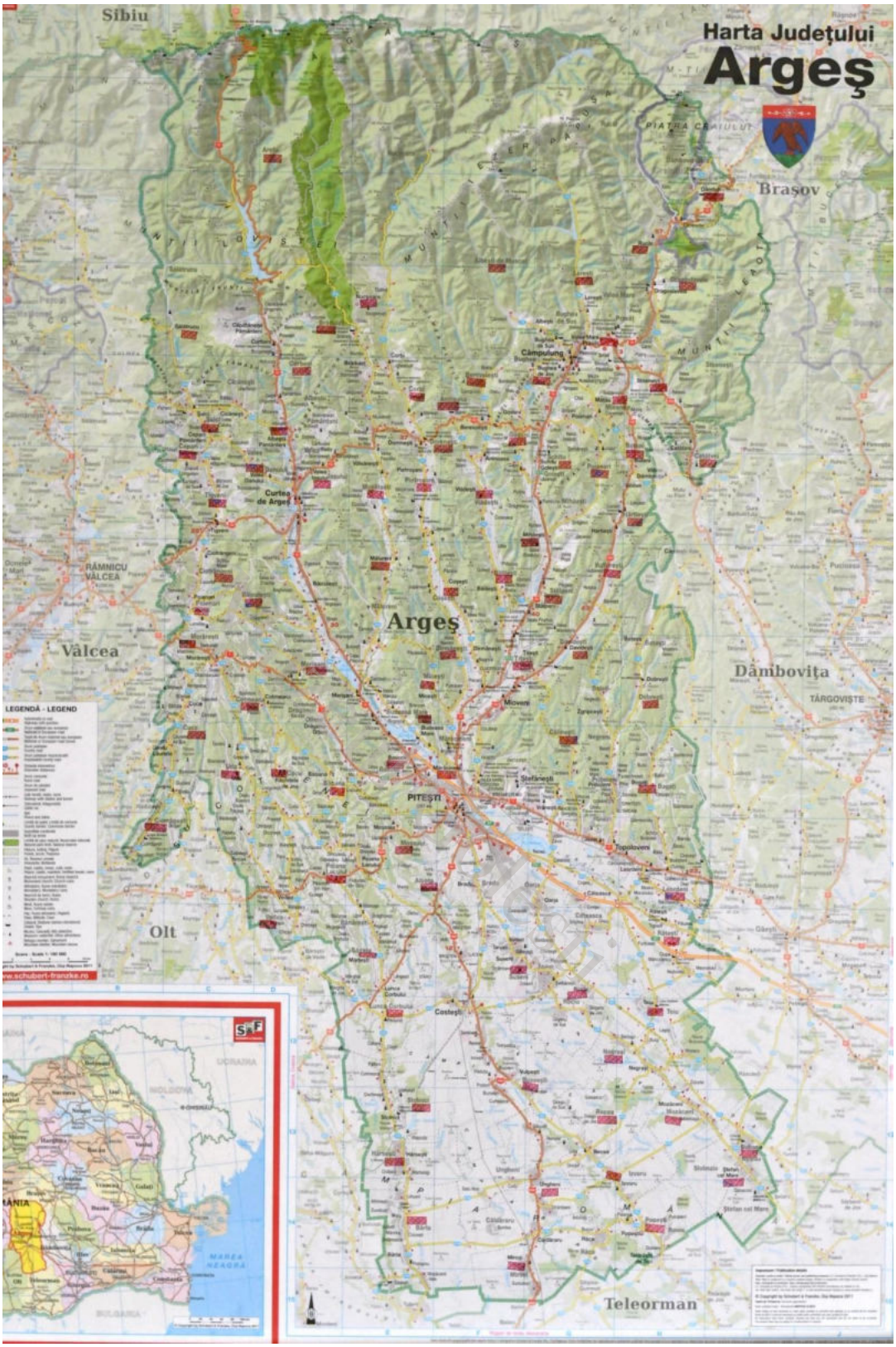

Harta - Monumentele istorice din mediul rural al județului Argeș - distribuția în teritoriu.

În conformitate cu termenii impuși de proiect, au fost analizate clădirile tradiționale care fac parte din patrimoniul cultural din mediul rural al județului Argeș[2].

Din intrările în LMI Argeș care respectă criteriul *mediu rural* putem identifica 411 obiective care se încadrează noțiunii de arhitectură vernaculară.

Aceste obiective au o frecvență mare în zona centrală a județului, cu o distribuție mai compactă în zona submontană și de-a lungul principalelor artere de comunicație. În zona de sud, de la Pitești în jos, frecvența este mult mai mică, iar dispunerea urmează de asemenea principalele artere de comunicație. Zona montană înaltă are cele mai puține monumente istorice, dispuse de-a lungul celor două drumuri care străbat munții prin NE (DN 73 Pitești-Câmpulung-Bran) și NV (DN7C Transfăgărășan) – vezi harta.

În județul Argeș sunt 47 de ansambluri de curți, conace și cule boierești, mănăstiri, biserici și schituri. Curți boierești sunt 9, iar ansambluri de conace 11. Case tradiționale sunt în număr de 48.

În privința bisericilor, pe baza LMI Argeș au fost identificate 152 de biserici, iar pe baza statisticilor Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului un număr de 156. Dintre lăcașurile de cult numărăm: 9 mănăstiri, 5 ruine de biserici, 4 ruine de chilii, 1 ruine de turn clopotniță, iar 22 sunt biserici de lemn. Dintre bisericile monument istoric din mediul rural, 147 sunt încă folosite de către comunități ca lăcașuri de cult, reprezentând un procent covârșitor de 94,23%. Folosirea continuă a acestor monumente poate fi atribuită pe de o parte condițiilor economice și sociale ale comunităților respective, cât și atașamentului credincioșilor față de biserica satului.

Muzeul Golești

Din punct de vedere al stării de conservare, bisericile din mediul rural al județului Argeș se prezintă astfel:

Nr. crt.	Starea de conservare	Număr	Procent
1.	Bună	12	7,69%
2.	Medie	101	64,74%
3.	Rea	18	11,53%
4.	Foarte rea	25	16,02%

În ultimi ani, 14 dintre aceste obiective au trecut prin procese de conservare restaurare.

[2] Activitatea II: Analiza situației clădirilor care fac parte din patrimoniul cultural din mediul rural, care necesită restaurări, în *Metode și tehnici inovative pentru evaluarea intervențiilor de conservare-restaurare și urmărirea de conservare a construcțiilor din România, Termeni de referință*, p. 2.

La nivelul județului Argeș, după o evaluare prin cercetare de teren și documentare, situația monumentelor din mediul rural este următoarea:

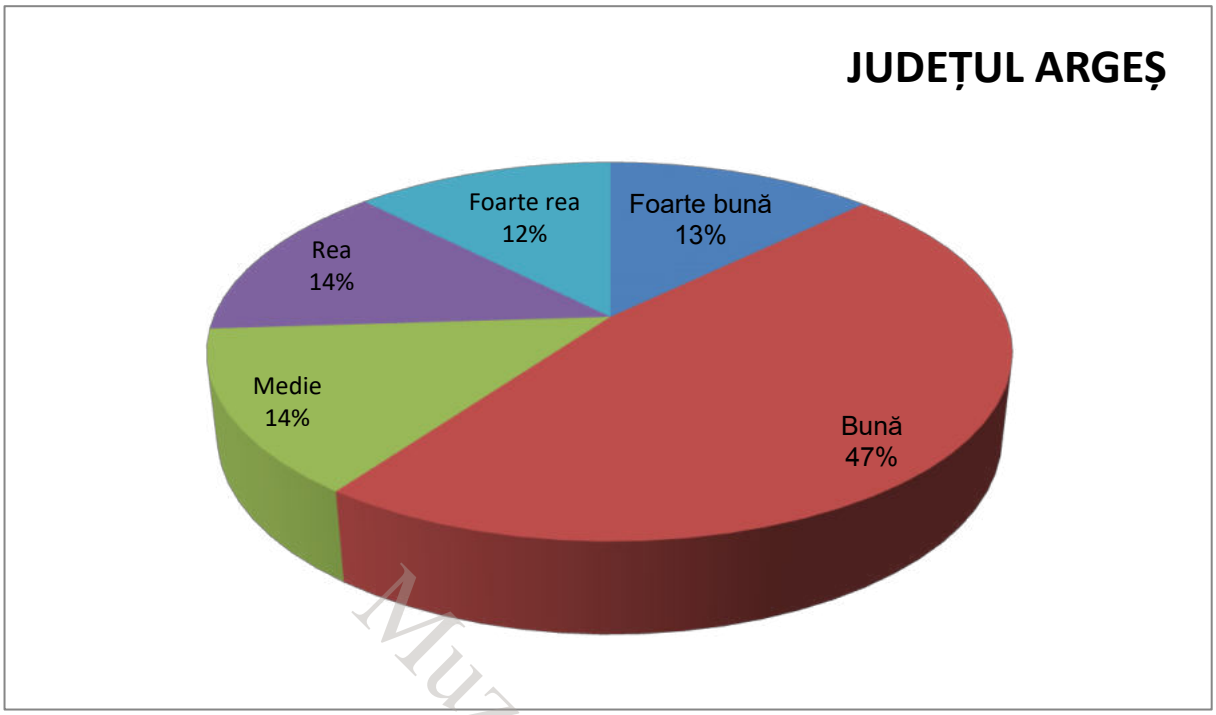

Muzeul Colești

8 monumente nu au fost găsite la cercetarea în teren.

Cele mai dese probleme de conservare întâlnite la monumentele din județul Argeș se pot rezolva prin investiții care nu sunt foarte costisitoare:

- Subzidiri pentru înlăturarea umidității ascensionale;
- Crearea de șanțuri de drenare a apei pluviale;
- Sistem de burlane pentru dirijarea apei pluviale de la temelie;
- Reparații la nivelul zidăriilor:
- Tencuieli;
- Fisuri și crăpături în ziduri și temelii;
- Văruiri;
- Reparații ale învelitorilor din șiță, tablă, țiglă;
- Tratamente aplicate bârnelor de lemn pentru prevenirea atacurilor biologice.

La nivel județean, este nevoie de o **strategie de protejare, conservare/restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice**[3], care să fie corelată cu planurile de dezvoltare și investiții în infrastructură și turism, cu direcții clare de acțiune, cu obiective identificate și cu rezultate așteptate.

În strategia de dezvoltare integrată a județului Argeș pentru perioada 2016-2020, s-a stabilit ca prioritară este din punct de vedre turistic zona muntoasă din nordul județului[4]. Corelată cu acesta viziune este promovarea obiectivelor care sunt situate de-a lungul principalelor căi de acces către zona montană.

Consiliul județean a identificat următoarele trasee turistice[5]:

1.Pitești – Curtea de Argeș – Corbeni – Barajul Vidraru – Bâlea Lac

Obiective:

- Muzeul Județean Argeș
- Biblioteca Județeană "Dinicu Golescu"
- Biserica Domnească "Sf. Gheorghe"
- Parcul Trivale – Grădina Zoologică
- Schitul Trivale
- Ansamblul Curții Domnești - Biserica Domnească Sf. Nicolae Curtea de Argeș
- Mânăstirea Curtea de Argeș – Fântâna Meșterului Manole
- Cetatea Poienari
- Transfăgărășan
- Barajul Vidraru
- Cabana Cota 2000
- Lacul Bâlea

2.Curtea de Argeș – Mânăstirea Robaia – Brădetu

Obiective:

- Mânăstirea Robaia
- Valea Vâlsanului – Cheile și Poienile Vâlsanului
- Festivalul Cașcavalului - Brăduleț

Muzeul Golești

[3] Județul Alba are un astfel de document, clar, bine documentat, în care sunt propuse punctual obiective și soluții.https://www.cjalba.ro/wp-content/uploads/2018/05/97%20H%20Anexa%20STRATEGIA%20-%20monumente%20istorice%20-%2020.03.2018.pdf.

[4] https://www.cjarges.ro/strategia-de-dezvoltare-a-judetului-arges.

[5] https://www.cjarges.ro/traseele-turistice-si-culturale-ale-judetului-arges.

3.Curtea de Argeș – Tigveni - Șuici – Văleni

Obiective:

· Cula Tigveni
· Cula Brătienilor
· Mânăstirea Văleni

4.Pitești – Lunca Corbului – Stolnici – Bârla

Obiective:

· Festivalul Călusului - Stolnici
· Băile de la Bădești

5.Pitești – Mihăesti – Câmpulung – Rucăr – Fundata

Obiective:

· Conacul Micești
· Mânăstirea Valea – Țițești
· Parcul dendrologic Mihăesti
· Castrul Roman Jidova
· Bărăția – Câmpulung
· Mânăstirea Negru Vodă
· Biserica Domnească
· Cabana Voina
· Mânăstirea Nămăiești
· Mânăstirea Cetățuia Negru Vodă
· Mausoleul Mateiaș
· Peștera Dâmbovicioara - Cheile Dâmbovicioarei
· Grupul Statuar Paul Everac
· Cetatea Oratea

6.Pitești – Drăganu – Cotmeana – Morărești – Râmnicu Vâlcea

Obiective:

· Mânăstirea Cotmeana

Muzeul Golești

7.Pitești – Ștefănești – Topoloveni – Leordeni

Obiective:

· Vila Florica
· Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Goleşti – Conacul Goleştilor
· Conacul "Dinu Lipatti" Ciolcești - Leordeni

8.Pitești – Mioveni – Câmpulung

Obiective:

· Mânăstirea Vieroși
· Rezervația palenotologică Suslănești

9.Pitești – Domnești – Nucșoara

Obiective:

· Festivalul Țuicii de la Coșești
· Mânăstirea Aninoasa
· Muzeul Etnografic Domnești
· Mânăstirea Corbii de Piatră
· Rapsodia Păstorească – Corbi

10.Pitești – Costești – Negrași – Glavacioc

Obiective:

· Rezervația floristică Poiana Narciselor Negrași
· Mânăstirea Glavacioc

Muzeul Goleşti

Dintre cele 10 trasee, doar două indică obiective situate în sudul județului (nr. 4 și nr. 10), toate celelalte fiind concentrate în jumătatea de nord, mai dinamică și mai dezvoltată. Este important că, pe fiecare arteră esențială de comunicație a județului cu regiunile învecinate, există obiective/monumente istorice importante (traseele nr. 1, 5 și 6 – legătura cu Transilvania și Oltenia de nord, traseul 7 – legătura cu București, dar și cu Dâmbovița). Trasele 2, 3, 4, 8, 9 si 10 sunt interne, pun în valoare zone mai puțin valorificate turistic. Traseele sunt construite astfel încât să ofere o diversitate de obiective - monumente istorice, muzee, biserici și mănăstiri, festivaluri, pacuri naturale - astfel încât să fie atras un public larg. Pe lângă dezvoltarea turismului montan, o altă prioritate a administrației județene este

turismul religios[6], care se dezvoltă în jurul unor mănăstiri emblematice, majoritate monumente istorice aflate în mediul rural.

- Mânăstirea Curtea de Argeș
- Biserica Domnească
- Mânăstirea Corbii de Piatră
- Mânăstirea Cetățuia, Negru Vodă
- Mânăstirea Cotmeana
- Mânăstirea Nămăiești
- Schitul Dragoslavele
- Mânăstirea Glavacioc
- Mânăstirea Robaia
- Mânăstirea Slănic
- Mânăstirea Trivale
- Mânăstirea Vieroș
- Mânăstirea Negru Vodă, Câmpulung
- Mânăstirea Antonești
- Mânăstirea Aninoasa.

Strategia generală a identificat corect o serie de probleme generale: „infrastructura de acces la siturile arheologice, monumentele de arhitectură învechită şi insuficientă (sic!), lipsa spaţiilor de parcare dotate cu puncte de informare şi promovare a obiectivului cultural, lipsa punctelor de belvedere pentru fortificaţii, cetăţi medievale, biserici, monumente istorice şi mânăstiri, lipsa spaţiilor speciale de campare pentru turismul de pelerinaj”[7] și tot în aici găsim formularea generală „Reabilitarea monumentelor istorice existente în teritoriul desemnat”[8]. Ar fi de dorit ca, pentru noua strategie la nivel județean, aceste direcții de acțiune să fie dezvoltate și clarificate într-un document de intervenție pentru protejarea efectivă a patrimoniului.

Corelarea dintre dezvoltarea economică, dezvoltarea infrastructurii și protejarea patrimoniului este esențială, dar ea trebuie bazată pe o cercetare științifică solidă a patrimoniului din mediul rural, atât a celui inclus în LMI, cât și a acelor construcții tradiționale/instalații de tehnică populară cu valoare istorică, arhitectonică și etnografică care se mai găsesc încă în număr mare. Estimăm, din cercetările de până acum, că, numai pe văile

[6] https://www.cjarges.ro/turism-religios.
[7] https://www.cjarges.ro/strategia-de-dezvoltare-a-judetului-arges, p. 139-140.
[8] *Ibidem*, p. 224, 236.

Muzeul Golești

Argeșelului, Doamnei și Vâlsanului – cele mai conservatoare din punct de vedere arhitectural, sunt peste 250 de construcții tradiționale, iar la nivelul întregului județ cca 320, din care cca 73 sunt case construite în secolul al XIX-lea (cea mai veche dintre ele este din 1820 și este încă locuită).

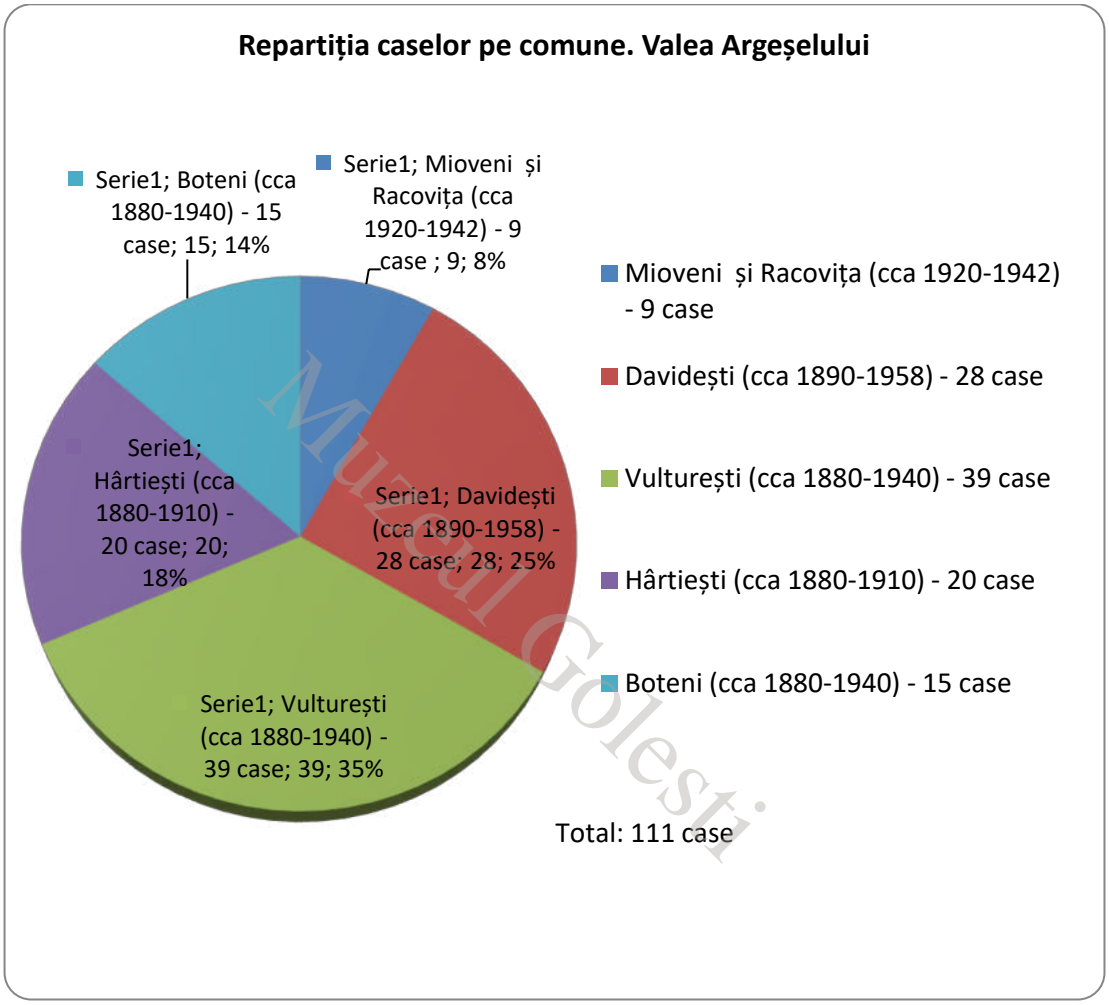

Muzeul Golești

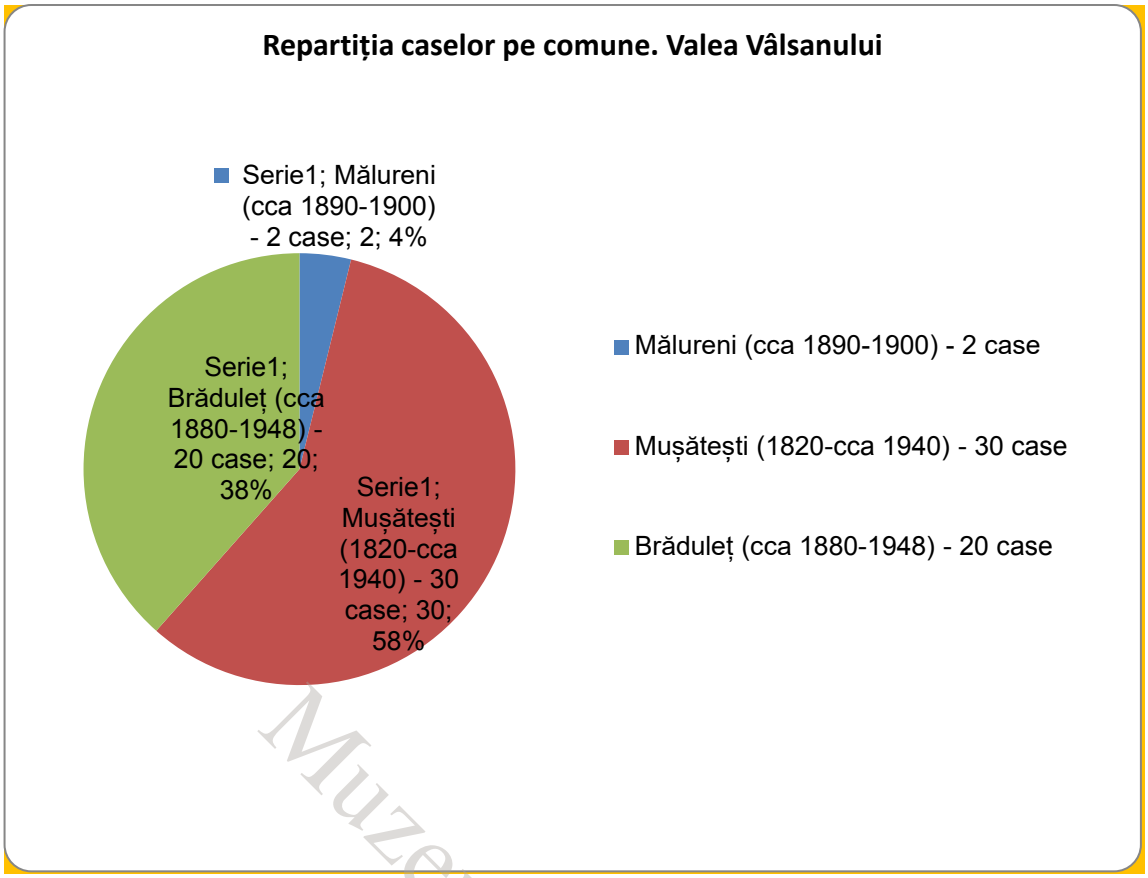

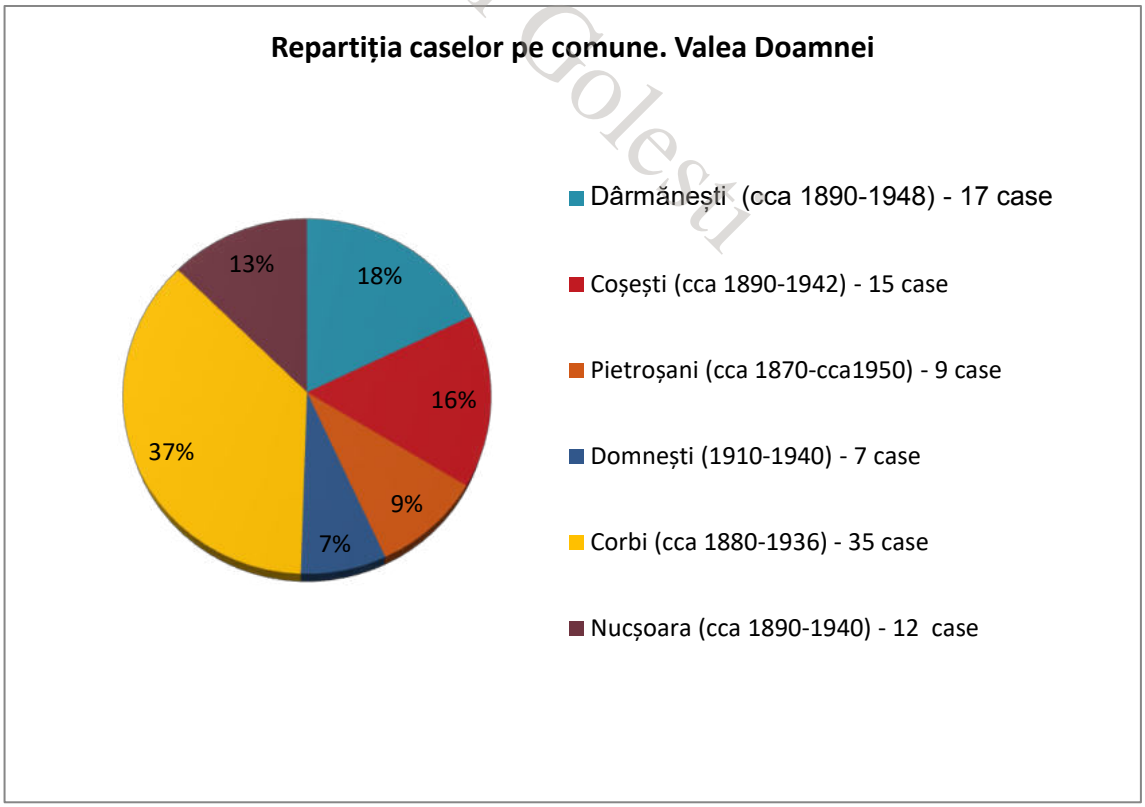

Muzeul Goleşti

Casa Coman Ion – pensionar, fost cizmar în sat, nr. 425, Stroieşti-Muşăteşti, datată cca 1800-1820, cea mai veche casă țărănească identificată în teren, neinclusă în LMI.

Muzeul Golești

Repertorierea și strângerea unei documentații cât mai cuprinzătoare (planuri, schițe, fotografii etc.), evaluarea stării lor de conservare trebuie să constituie un element fundamental al strategiei de protejare a patrimoniului. Găsirea de soluții locale de integrare în viața comunității, atât pentru casele tradiționale monumente istorice, cât și pentru cele care au vechime și valoare arhitecturală. Preluarea în muzee de etnografie ca soluție de salvare este extrem de limitată, din diferite motive: colecțiile muzeale sunt complete, lipsa de fonduri, un anumit tip de arhitectură (în cazul nostru, casa mușceleană) nu se încadrează în specificul altor muzee din țară etc.

Corelat cu afirmațiile anterioare, crearea de programe, din diferite surse de finanțare, prin care să se aloce fonduri pentru desfășurarea de investigații neinvazive referitoare la starea de conservare a monumentelor (atât a celor aflate în proprietatea publică, cât și a celor aflate în proprietate privată).

Crearea unei hărți interactive, la nivel județean care să localizeze monumentele, cu descrierea elementelor de arhitectură tradițională, cu posibilitatea de a configura trasee între aceste monumente și cu posibilitatea de a monitoriza în timp real modificări ale stării de conservare.

Stabilirea unei liste de intervenție la nivel județean și alocarea de fonduri în bugetele locale pentru monumentele tradiționale înscrise în LMI.

Crearea unor trasee care să includă și monumente mai puțin cunoscute publicului larg, și chiar a unor case/instalații tradiționale care nu sunt în listă, dar care pot deveni repere. Dacă zona central-nordică a județului are un aflux de turiști, zona de câmpie nu se poate dezvolta decât prin includerea în circuite regionale, împreună cu județele Olt, Teleorman, Dâmbovița.

Crearea la nivel județean a unor programe educaționale care să familiarizeze și să conștientizeze publicul larg referitor la problematica patrimoniului, aplicabile mai ales în acele comunități rurale care au monumente istorice pe teritoriul lor, contactul cu localnicii dovedind încă o dată că generațiile tinere ignoră existența acestora în proximitatea lor.

Creare de programe de instruire pentru angajații din UAT-uri și familiarizarea lor cu problematica ocrotirii monumentelor istorice.

Acordare de facilități fiscale de către consiliile locale pentru cei care cumpără și/sau reabilitează casele vechi, cu valoare arhitecturală, dar și pentru cei care construiesc case noi în spiritul arhitecturii locale tradiționale. Ordinul Arhitecților din România a elaborat o serie de ghiduri pentru mai multe zone ale țării, inclusiv pentru județul Argeș[9]. Ghidurile sunt publice și pot fi consultate atât de administrațiile locale, cât și de către populație.

În ultimii ani s-a putut constata un interes pentru casele vechi situate mai ales în zonele deluroase înalte. Fluxul se manifestă dinspre zona urbană spre rural, din partea rezidenților capitalei și ai zonelor limitrofe acesteia, mulți fiind interesați să aibă o casă de vacanță sau permanentă căreia să-i păstreze identitatea și pe care să o refacă cu materiale compatibile cu cele originare. Povestea cuplului care renovează și repune în circulație o casă veche la poalele munților Făgăraș este deja un brand „Brădetu196”[10].

Muzeul Goleștilor

[9] https://www.oar.archi/despre-oar/ghidurile-de-arhitectura-pentru-incadrarea-in-specificul-local-din-mediul-rural.
[10] https://lovedeco.ro/de-la-oras-la-sat-povestea-unui-cuplu-care-reconditioneza-o-casa-veche-de-80-de-ani/.

Consultare on-line: publicul muzeului despre problematica monumentelor istorice

Un loc important în protejarea patrimoniului național și/sau universal trebuie alocat salvgardării mediului construit specific fiecărei zone/regiuni/națiuni. Identitatea unui loc se construiește pe de o parte din memoria istorică, tradițiile și obiceiurile unei comunități, dar și din menținerea și salvarea pentru generațiile viitoare a unui habitat cu caracteristici specifice de locuire. Aculturația, globalizarea, industrializarea, urbanizarea, poluarea, arhitectura contemporană depersonalizată, alocațiile bugetare insuficiente sunt câteva dintre pericolele care duc la erodarea sau dispariția clădirilor tradiționale/istorice sau a peisajelor.

Acțiunea de protecție monumentelor istorice nu poate fi ruptă de realitatea socială, economică și culturală. Patrimoniul construit, ca și alte valori ale unei societăți (ex: arta, istoria, religia, estetica, educația etc.), pot fi sau nu apreciate, asumate și transmise către generațiile viitoare. Raporturile care se stabilesc între identitățile locale, regionale, naționale și internaționale sunt complexe și fluide. Ca tendință generală, se poate observa că atenția suscitată de un sit/monument la nivel național și/sau internațional încurajează comunitatea să-și asume acel element ca parte a identității locale și să dezvolte un interes crescând pentru protejarea lui. O bună parte a patrimoniul construit se află în proprietate privată fie prin moștenire, fie prin vânzare-cumpărare. Prevederi legale speciale stabilesc ceea ce proprietarii pot sau nu pot să facă, astfel încât patrimoniul să nu fie afectat. Este însă de discutat dacă patrimoniul construit aflat în proprietate privată sau în proprietatea publică a comunităților locale, mai ales în mediul rural, poate fi considerat „moștenirea" colectivă a unei generații. O serie de probleme atât la nivel teoretic, dar și din practica directă pot fi/sunt/ar trebui să fie subiecte de dezbatere:

1. raportul dintre identitatea individului și identitatea asumată de comunitatea locală;
2. raportul dintre individ și națiune;
3. raportul dintre identitățile locale/regionale și identitatea națională;
4. raportul între nevoile și posibilitățile economice ale proprietarului actual al unui monument istoric (fie că este un individ, fie o comunitate) și cerințele legale și morale impuse de acest statut;
5. capacitatea de gestiune și de reacție a instituțiilor abilitate.

În cadrul proiectului Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești a desfășurat și o consultare cu publicul, astfel încât să putem identifica tendințe și atitudini față de problematica patrimoniului construit din mediul rural și față de cultura tradițională.

Muzeul Golești

În ultimii ani, atât în rândurile specialiștilor – restauratori și conservatori, arhitecți, muzeografi, etc. – dar și pentru publicul larg, implicat în fenomenul cultural, descoperirea și salvarea unor comori ale patrimoniului construit a devenit un subiect important.

Folosind platforma de sondaje on-line survio.com a fost lansat pe site și social media un chestionar deschis publicului[11]. A fost completat de un număr de 202 persoane, un public covârșitor feminin, reprezentând 71,8% din totalul respondenților. Din punct de vedere al vârstei, vorbim de un public adult, 63,4% dintre respondenți având vârsta cuprinsă între 36 și 55 de ani. Foarte slab este reprezentat publicul foarte tânăr 14-18 ani (0,5%) și cel senior peste 65 de ani (6,9%). Publicul interesat de problematica abordată - monumentele istorice din mediul rural - este în proporție de 83,2% un public urban, cu studii superioare, deci un public instruit, cu deschidere către fenomenul cultural. Procentul cumulat conform nivelului de studii (licență+masterat+doctorat) este de 92,1 %.

201 dintre respondenți au reședința în România și 1 în Vancouver, Canada. Cele mai multe răspunsuri vin din județul Argeș (39,60%) și municipiul București (25,74%). Observăm o bună repartiție/acoperire la nivelul țării, doar 11 din 42 de județe neavând respondenți. Acest lucru nu poate fi atribuit lipsei de interes pentru subiectul abordat, ci, mai degrabă, faptului că, muzeul nu are un public activ în aceste județe sau nu a atins audiență în aceste zone.

Muzeul Golești

Tabel 1: Repartiția publicului pe județe

Nr. crt.	Județul	NR. DE RESPONDENȚI
1	ALBA	2
2	ARAD	0
3	ARGES	80
4	BACAU	1
5	BIHOR	0
6	BISTRITA-NASAUD	0
7	BOTOSANI	1
8	BRAILA	1
9	BRASOV	3

[11] https://www.survio.com/survey/d/M3D7V8D4H9M4R9G7Y.

10	BUZAU	1
11	CALARASI	1
12	CARAS-SEVERIN	0
13	CLUJ	2
14	CONSTANTA	3
15	COVASNA	1
16	DIMBOVITA	2
17	DOLJ	7
18	GALATI	4
19	GIURGIU	1
20	GORJ	1
21	HARGHITA	0
22	HUNEDOARA	5
23	IALOMITA	0
24	IASI	3
25	ILFOV	7
26	MARAMURES	2
27	MEHEDINTI	2
28	MURES	0
29	NEAMT	4
30	OLT	2
31	PRAHOVA	3
32	SALAJ	0
33	SATU MARE	0
34	SUCEAVA	0
35	SIBIU	2
36	TELEORMAN	3
37	TIMIS	0
38	TULCEA	2
39	VASLUI	1
40	VALCEA	1
41	VRANCEA	1
42	BUCUREȘTI	52
	TOTAL	201

Muzeul Golești

Dintre respondenți, un procent de 84,2 % declară că au vizitat monumente din mediul rural în ultimii doi ani.

Tabel 2: Obiectivele vizitate, grupate pe județe:

Nr. crt.	Obiectiv vizitat	Județ
1.	Casa memorială Lucian Blaga	Alba
2.	Muzeul Achim Emilian	Alba
3.	Biserica evanghelica fortificata din Valea lunga	Alba
4.	Casa memorială Dinu Lipatti	Argeș
5.	Schitul Brădet	Argeș
6.	Mănăstirea Corbii de Piatră	Argeș
7.	Mănăstirea Nămaiesti	Argeș
8.	Mănăstirea Râncăciov	Argeș
9.	Casa Memoriala Vladimir Streinu	Argeș
10.	Barajul Vidraru	Argeș
11.	Tranfăgărășanul	Argeș
12.	Schitul Ciocanu	Argeș
13.	Cetatea Poenari	Argeș
14.	Mânăstirea Aninoasa	Argeș
15.	Curtea lui Mareș Băjescu	Argeș
16.	Mănăstirea Cetățeni	Argeș
17.	Casa memoriala George Topârceanu	Argeș
18.	Biserica din Vieroși	Argeș
19.	Conacul Vlădescu	Argeș
20.	Biserica de lemn Jupânești	Argeș
21.	Schitul Robaia	Argeș
22.	Colecția de etnografie „Preot Vasile Heisu”	Bacău
23.	Muzeul Costumului Popular	Bistrița
24.	Biserica de lemn Pietris	Bistrița
25.	Casa memorială Liviu Rebreanu	Bistrița

Muzeul Golești

26.	Muzeul Județean Botosani	Botoșani
27.	Castelul Bran	Brașov
28.	Cetatea Feldioara	Brașov
29.	Biserica fortificată din Viscri	Brașov
30.	Mânăstirea Maxineni	Brăila
31.	Biserica Sf Nicolae , Lacu Rezi	Brăila
32.	Ansamblul rupestru Aluniș	Buzău
33.	Casa cu Blazoane	Buzău
34.	Ruinele bisericii Domirești, Topliceni	Buzău
35.	Biserica de lemn Florești	Cluj
36.	Histria	Constanța
37.	Muzeul de Arta din Topalu	Constanța
38.	Cetatea Adamclisi	Constanța
39.	Cetatea Histria	Constanța
40.	Castelul Kalnoky	Covasna
41.	Palatul Domnesc Potlogi	Dâmbovița
42.	Memorialul Nicolae Grigorescu	Dâmbovița
43.	Culele Brabova si Cernatesti	Dolj
44.	Monumente ale eroilor din timpul primului război mondial	Dolj
45.	Casa lui Ctin Brâncuși	Dolj
46.	Ansamblul conacului Chrissoveloni,	Galați
47.	Conacul Costache Conachi	Galați
48.	Casa memoriala Costache Negri	Galați
49.	Biserica Banu	Galați
50.	Biserica de lemn,Certesti	Galați
51.	Manastirea Adam	Galați
52.	Manastirea Buciumeni	Galați
53.	Biserica din Dârjiu	Harghita
54.	Sarmisegetuza Regia	Hunedoara
55.	Sica Dacica Orastie	Hunedoara
56.	Biserica de la Densus	Hunedoara
57.	Muzeul pietre semipretioase Crîscir	Hunedoara

Muzeul Goleşti

58.	Casa memoriala Crisan	Hunedoara
59.	Casa memorială Horea	Hunedoara
60.	Conacul de la Hagiești	Ialomița
61.	Monumentul Cruce ce piatra din sec. XIX Artari	Ialomița
62.	Castelul Miclăușeni	Iași
63.	Casa memoriala Vasile Alecsandri	Iași
64.	Palatul Mogoșoaia	Ilfov
65.	Fortul 13 Jilava	Ilfov
66.	Manastirea Caldarusani	Ilfov
67.	Biserica de lemn Sălișstea	Maramureș
68.	Casa George Pop de Băsești	Maramureș
69.	Cimitirul Vesel	Maramureș
70.	Biserica din lemn	Maramureș
71.	Mănăstirea Baia de Arama	Mehedinți
72.	Palatul Pleşea din Obârşia de Câmp	Mehedinți
73.	Muzeul portile de fier I	Mehedinți
74.	Biserica evanghelica Saschiz	Mureș
75.	Castelul Kemeny	Mureș
76.	Muzeul ”Sculptor Nicolae M.Nica”	Olt
77.	Biserica ,,Sfinții Împărați ", satul Zanoaga, com . Dumbrava	Prahova
78.	Palatul Cantacuzino ,,Micul Trianon”	Prahova
79.	Biserica din Filipeștii de Pădure	Prahova
80.	Casa memoriala Cezar Petrescu	Prahova
81.	Conacul Moruzi	Prahova
82.	Cetățile fortificate Cârța, Biertan, Slimnic	Sibiu
83.	Biserica fortificata din Rosia	Sibiu
84.	Rășinari	Sibiu
85.	Biserica fortificată Cisnadioara	Sibiu
86.	Biertan	Sibiu
87.	Biserica fortificată Axente Sever	Sibiu
88.	Manastirea Humor	Suceava
89.	Muzeul arta lemnului Câmpulung Moldevenesc	Suceava

Muzeul Golești

90.	Cetatea Argamum, Jurilovca	Tulcea
91.	Casa memoriala Panait Cerna	Tulcea
92.	Gospodăria țărănească Enisala	Tulcea
93.	Muzeul satului Topolog	Tulcea
94.	Expoziția etnografică Jijila	Tulcea
95.	Muzeul Memorial "Nicolae Bălcescu"	Vâlcea
96.	Muzeul Satului Bujoreni	Vâlcea
97.	Culele de la Măldărăști	Vâlcea
98.	Muzeul Trovanților	Vâlcea
99.	Mausoleul de la Mărășești	Vrancea

Muzeul Golești

În județul Argeș au fost vizitate 18 obiective, dintre care Transfăgărășeanul (DN7C) a atins o notorietate internațională. Două dintre celelalte obiective sunt de-a lungul acestui drum, respectiv Cetatea Poienari și Barajul Vidraru, devenite repere istorice ale drumului. Pe drumul Pitești - Câmpulung Mușcel – Rucăr - Bran, un alt traseu clasic, este menționată: Mănăstirea Nămăești, un celebru loc de rugăciune și de invocare a ajutorului divin la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului[12]. Pe drumul spre mănăstire se află și casa în stil mușcelean care i-a aparținut poetului George Topârceanu. În aceeași zonă de nord-est a județului se află schitul Ciocanu și Mănăstirea Cetățeni.

Pe cea de-a treia arteră importantă de comunicare, pe „drumul vechi” cu capitala, sunt două obiective majore – Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești și Muzeul Național Brătianu – cu notorietate la nivel național, menționate de către respondenții noștri, dar care nu se încadrează specificului rurali, cele două instituții aparținând administrativ de orașul Ștefănești. Pe lângă acestea, devin din ce în ce mai cunoscute și obiective mai puțin cunoscute până acum: Casa memorială Dinu Lipatti, Casa Memoriala Vladimir Streinu, Mănăstirea Râncăciov.

[12] Muzeul Municipal Câmpulung Mușcel, cu Mausoleul de la Mateiaș din păcate nu sunt menționate!

10 dintre cele 18 obiective menționate sunt biserici sau mănăstiri, 3 sunt case memoriale, din care două sunt case vechi tradiționale (casa G. Topârceanu și V. Streinu). Casa Dinu Lipatti prezintă elemente specifice arhitecturii tradiționale românești. Toate cele 18 obiective din mediul rural menționate au o reputație bine consolidată de zeci de ani și avantajul de a fi de-a lungul sau în apropierea unor drumuri principale ale județului.

Muzeul Golești

Statistică pe județe în funcție de numărul de obiective menționate

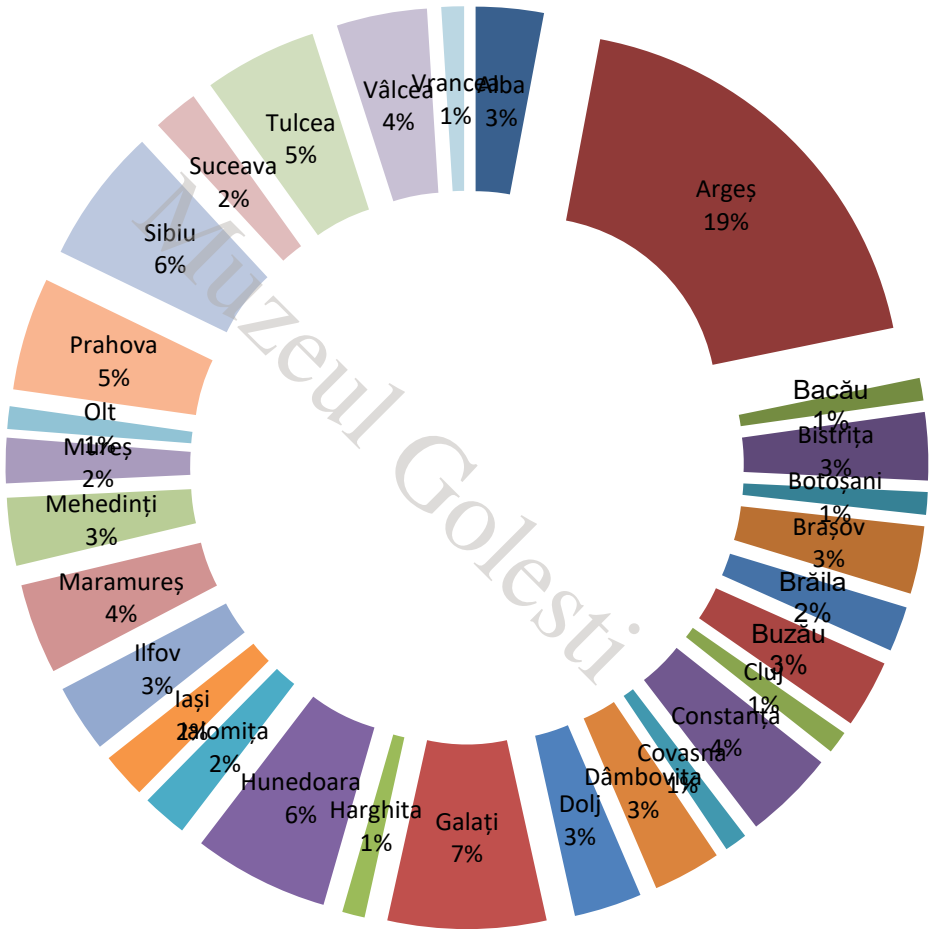

Muzeul Golești

Primele 5 motive care au determinat vizitarea unor obiective/monumente istorice sunt:

Era pe ruta pe care o urmam și m-am oprit pentru a-l vizita.	46	26.3%
Este un obiectiv/monument celebru.	43	24.6%
Mă interesează cultura românească tradițională: case, costume, obiceiuri, meșteșuguri etc.	38	21.7%
Am vrut să evadez într-un loc liniștit, mai puțin aglomerat.	30	17.1%
Îmi place să explorez și să descopăr monumente mai puțin cunoscute.	29	16.6%

Muzeul Golești

Pentru cei 15,8 % dintre respondenți care au indicat că NU au vizita monumente din mediul rural, principalele impedimente au fost următoarele:

Infrastructura rutieră slabă (drumuri proaste, lipsa indicatoarelor de orientare).	37	35.2%
Nu am informații despre astfel de obiective.	26	24.8%
Infrastructura turistică slabă din zonă.	18	17.1%
Este prea departe de reședința mea.	17	16.2%
Nu m-am gândit la o astfel de vizită	15	14.3%

Dacă infrastructura rutieră sau cea turistică deficitare, în multe zone rurale ale României, sunt motive care puteau fi intuite (cumulate reprezintă 52,3%), un alt motiv important invocat este lipsa de informații (24,8%). Apreciem că, în epoca internetului când informația se află la câteva clickuri distanță, acest motiv se poate traduce, de fapt, într-o lipsă de publicitate pentru obiectivele din spațiul rural, ceea ce se corelează cu răspunsul nr. 5 „nu m-am gândit la o astfel de vizită” (14,3%). Acțiuni de marketing individuale sau coordonate regional de către consiliile județene, ar putea pune în valoare aceste obiective/monumente din mediul rural.

La întrebarea nr. 10 *Care sunt facilitățile pe care le urmăriți atunci când planificați o excursie la sat sau care v-ar putea determina să hotărâți să vizitați un monument istoric din mediul rural?*, opțiunea cu cea mai mare rată de răspuns (51%) a fost „Prefer ca locul să îți păstreze autenticitatea, fără prea multe facilități moderne". Credem că acesta reflectă noua tendință, mai ales în rândul orășenilor educați, de a căuta izvoare de autentică viață românească, de a se conecta la o istorie și la un ritm de viață în care „timpul avea cu oamenii nesfârșită răbdare" (Marin Preda, *Moromeții*, vol. I). Cea de-a patra opțiune de răspuns cu un procent de 24,8% , corelează această căutare a autenticului cu posibilitatea de asista sau de a practica un meșteșug tradițional. În rândul publicului educat, autenticitatea nu exclude totuși existența infrastructurii rutiere și turistice (răspunsurile 2 și 3 cu 33,7%, respectiv 24,8% dintre opțiuni). Un alt motiv pentru care ar fi vizitate monumentele din mediul rural ar dat de posibilitatea de a participa le evenimente culturale. Rămâne de precizat printr-un sondaj viitor ce tip de eveniment cultural preferă publicul muzeului. Corelând însă cu vârsta celor mai mulți dintre respondenți, cu studiile și cu opțiunile la întrebările anterioare, lansăm ipoteza unor evenimente culturale fără amploare numerică mare (tip Electric Castle – Castelul Banffy, Bonțida - cu mii de participanți), ci, mai degrabă, evenimente culturale axate pe punerea în valoare, în primul rând a tradițiilor și istoriei locale, într-un context în care acestea să devină semnificative la nivel regional și național.

Pentru respondenții chestionarului responsabilitatea conservării și/sau restaurării monumentelor din mediul rural se împarte între Ministerul Culturii plus instituțiile care îi sunt subordonate (55,4%) și administrațiile locale (primării, consilii locale, consilii județene – opțiunile 2și 3 cu cca 50%). Abia pe locul 4, proprietarii monumentelor sunt indicați ca responsabili față de starea acestora.

Aceeași tendință centralistă și statalistă se reflectă și în răspunsurile la întrebarea referitoare la responsabilitate în cazul deteriorării monumentului istoric. Ministerul Culturii este indicat ca responsabil principal (opțiunea 1 cu 57,4%), secondat de administrația locală și direcțiile județene de cultură. Proprietarii sunt indicați ca responsabil tot în cea de-a patra poziție.

Din punct de vedere al valorificării culturale și economice, cei mai mulți dintre respondenți (51%) indică transformarea în centre muzee sau instituții culturale. Dacă la întrebările referitoare la responsabilități privind conservarea/restaurarea și deteriorarea, tendința era centralistă, aici, referitor la punerea în valoare, opțiunea nr. 2 a fost ca decizia să revină comunității locale și/sau proprietarului. Publicul nu corelează responsabilitatea întreținerii cu ce a utilizării monumentelor istorice, în schimb este entuziasmat în raport cu

Muzeul Golești

subiectul protejării acestora: 67,3% au răspuns că ar participa ca voluntar la acțiuni de protejare a patrimoniului și ar dona bani (50%).

Comentariile publicului respondent sunt numeroase și exprimă opinii variate de la „Nu văd relevanța sondajului" la imperative precum „Trebuie sa ne salvam de urgenta tot ce tine de identitatea noastră culturală". Se remarcă pe lângă opiniile imperative sau romantice, abordări pragmatice care fac referire la ineficiența legislației actuale, la implicare redusă a autorităților locale, la nevoia de educație pentru patrimoniu. Se aduce din nou în discuție promovarea slabă a monumentelor din mediul rural în rândul publicului românesc.

Nr. crt.	Comentariile publicului respondent
1.	Campaniile de salvare sunt necesare.
2.	Totul tine de pasiunea și competenta administratorului.
3.	Sa fim mai responsabili și mai grijulii cu astfel de monumente.
4.	Unele monumente din mediul rural se degradează din cauza proprietarilor/comunităților locale care nu au posibilitatea sau interesul de a le conserva/restaura/pune în valoare. Ar fi nevoie de existența unor mecanisme de intervenție din partea autorităților în astfel de cazuri.
5.	Tradițiile,obiceiurile,cultura acestui popor sunt inestimabile, pentru ca doar prin ele putem înțelege cine suntem cu adevărat.
6.	Din păcate monumentele din mediul rural sunt in pericol. Eforturile care se fac pentru restaurare/ reabilitare, deși uneori exemplare, nu acoperă întreg patrimoniu aflat în pericol de degradare și dispariție.
7.	Drumul spre Hobița este foarte prost.
8.	Tezaurul cel mai prețios al unui popor sunt oamenii, limba, credința, tradițiile.
9.	Sunt pensionara și vârstnică așa că. nici forțele fizice, nici cele financiare nu-mi dau posibilitatea de a ajuta prea mult.
10.	Obiectivele turistice rurale sunt educative. Este necesar ca în jurul lor să fie deschise pensiuni, pentru a facilita vizitarea mai multe zile, în cazul desfășurării unor evenimente culturale.
11.	Mulțumesc pentru că vă pasă :)
12.	Mulțumim pentru inițiativă!
13.	Trebuie sa ne ocupam extrem de atent de patrimoniul cultural imobil.
14.	Valorile neamului românesc!

Muzeul Golești

15.	Sunt construcții care au ajuns până în prezent, într-un număr destul de mare, care sunt expresia culturii si tehnicii atinse. In județul Hunedoara este Ținutul Pădurenilor, aproape integral păstrat. Doar cultura tradițională a încetat parțial. Ultimul secol industrializate puternic a influențat rosturile vieții in zona.
16.	Din păcate, nimeni nu si asuma administrarea corecta a acestora ...
17.	Puțin cunoscute .
18.	E păcat ca unele monumente se deteriorează; exemplu Fresca de la mănăstirea Corbi.
19.	Multe monumente au ajuns în proprietatea unor indivizi lipsiți de bun simț elementar. Casa lui Liviu Rebreanu de la Valea Mare Ștefănești sau cula de la Retevoiești Pietroșani sunt două astfel de exemple din județul Argeș.
20.	Valorile naționale nu sunt pe deplin valorificate.
21.	As participa financiar dar depinde de proprietar.
22.	Ar trebui sa fie mai mult în atenția administrațiilor locale.
23.	Monumentele pot fi doar : o modesta capela intr-un sat abandonat.
24.	Avem monumente inestimabile.
25.	Mai multa promovare, măcar pe site-ul Consiliului Județean.
26.	Valorile culturii românești trebuie sa fie respectate prin păstrarea autenticității si originalității, fiind simboluri naționale.
27.	Poate nu ar fi prea târziu sa mai fie salvate zeci de obiective aflate în stare avansata de degradare din toată țara și sa fie incluse pe o lista oficiala de monitorizare. Mă refer la multe ruine cu o poveste, distruse/devalizate etc. dar care, deși necesita cheltuieli masive, ar putea sa fie aduse în atenția publicului.
28.	Căile de acces spre monumente trebuiesc regândite/refăcute.
29.	Din păcate comunitățile locale nu pun valoare pe valorificarea acestor obiective.
30.	Să păstrăm tot ce avem.
31.	E dureros faptul că se alege praful de patrimoniul nostru. Nici nu mai avem dreptul să ne numim țară civilizata. Cu ce să ne convingem pe noi și pe alții că avem dreptul la demnitate și că nu suntem niște sărăntoci inculți, buni de călcat în picioare?
32.	Trebuie să ne salvam de urgență tot ce tine de identitatea noastră culturală.
33.	România este cea mai frumoasă ţară din lume!

Muzeul Golești

34.	Sper ca patrimoniul cultural romanesc sa fie mai bine pus in valoare in viitor.
35.	Mai multa implicare din partea autorităților.
36.	Îmi doresc să se facă investiții în cultură.
37.	Orice monument istoric ar trebui vizitat atât pentru cultura noastră, cât și pentru susținerea turismului romanesc.
38.	Trebuie intervenit de urgență pentru salvarea monumentelor.
39.	Uneori întreținerea constantă poate înlocui restaurarea.
40.	Este nevoie de promovarea acestor monumente.
41.	Să fie restaurate cât mai multe monumente de acest gen.
42.	De cele mai multe am ajuns să vizitez monumente din mediul rural atunci când erau în drumul meu. Consider că nu sunt promovate la fel de mult precum monumentele din mediul urban, poate și din cauza veniturilor mai modeste ale primăriilor locale. În plus, trecând peste infrastructura deficitară din multe zone, monumentele din zonele rurale sunt mult mai prost semnalizate. Aș fi de acord să donez pentru restaurarea unui obiectiv privat doar dacă veniturile de pe urma lui sunt concesionate statului.
43.	Donez, mă implic. Avem istorie, clădiri de patrimoniu, istorice.
44.	Nu lăsați mărgăritare în fața porcilor.
45.	Este important să se cunoască cât mai multe informații despre acest număr de monumente pentru a putea fi vizitate.
46.	Ar trebui sa păstrăm locurile neîntinate.
47.	Domnilor sau doamnelor. Încă avem niște obiective turistice unice in lume. Toate ar trebui conservate imediat,reconsolidate puțin dacă e nevoie... create căi de acces până la intrare, promovate foarte mult ca și obiective turistice și rezultatele se vor vedea. Iar cu toți banii câștigați investit și mai mult în toate etapele astea.
48.	Cunoscând monumentele istorice apreciem ceea ce au făcut înaintașii noștri
49.	Trebuie restaurate și îngrijite.
50.	Subscriu pentru conservarea monumentelor atât din mediul rural cât și urban
51.	Susținem obiectivele tradiționale și spirituale ale României
52.	Lăsați momentele în pace. Ministerul le distruge si majoritatea conservatorilor/restauratorilor nepregătiți din România.
53.	A ne păstra și promova tradiția și portul popular ne ajuta să ne păstram

Muzeul Goleşti

	identitatea să fim romani nu doar prin cetățenie ci prin cuget și simțire!
54.	Educația plus cultura.
55.	Comunitățile locale au nevoie de un ghid, de îndrumare cum sa restaureze/ păstreze un monument samd.
56.	Avem adevărate comori.
57.	Legislație prea stufoasă ca să fie eficientă.

În rândul publicului consumator de produse culturale, problematica patrimoniului construit este din ce în ce mai populară și poate avea efecte benefice asupra evoluției în aceste domeniu pe de o parte prin atenționarea autorităților și presiunea ca acestea să ia măsuri de protecție, pe de alta prin contribuția directă la dezvoltarea turismului sau prin acțiunile de voluntariat.

Muzeul Golești

Capitolul IV - FIȘE DE CONSTATARE A STĂRII DE CONSERVARE PENTRU CONSTRUCȚIILE DE PATRIMONIU DIN JUDEȚUL ARGEȘ

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Curtea boierilor Corbeanu (ruine case și biserica cu hramul „Sfântul Dumitru, Sfântul Gheorghe, Sfântul Tiron")

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13602, AG-II-m-A-13602.01, AG-II-m-A-13602.02

Adresa: sat Corbeni, comuna Corbeni

Datare obiectiv: sec. XVIII-lea, 1743

Descriere (text liber):

Din vechile case și anexe mai sunt doar ceva ruine acoperite de vegetație. Biserica este singura care se află în stare bună. Este datată în anul 1743, ctitor Sandu Bucșenelu și jupaneasa Maria. Ea a fost renovată și repictată.

Are un plan dreptunghiular compartimentat, cu absidă poligonală decroșată, pridvor adăugat, cu arcade în acoladă. Decorul exterior este format dintr-un brâu și o cornișă zimțată. Naosul este separat de pronaos printr-un zid plin, străpuns de o ușă cu arcadă în acoladă. Pictura murală originală a fost retușată în anii 1919, 1968-1969.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este foarte bună. Biserica este bine întreținută.

Foto:

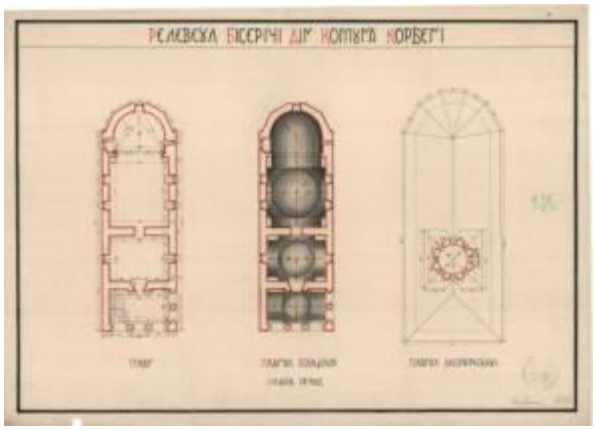

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Muzeul Colești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Vila Bordenache

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13603

Adresa: Sat Oiești Pământeni, comuna Corbeni

Datare obiectiv: 1930

Descriere (text liber):

A fost proiectată în anul 1930 de arhitectul Richard Bordenache (1905-1982). Vila este concepută în stil arhitectural neoromânesc, cu sală la etaj, cu arcade semicirculare și stâlpi de zidărie, groși.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este forte bună. Vila este locuită și îngrijită corespunzător.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13753

Adresa: Sat Oiești Pământeni, comuna Corbeni, Județul Argeș

Datare obiectiv: 1840

Descriere (text liber):

Biserica este ctitoria boierului Grigore Drugănescu paharnic al domnului Țării Românești, Grigore Ghika.

Este afectată de un mare cutremur în anul 1914, este reparată și apoi din anul 1918 până în 1948 este închisă fiind loc de ascunziș al trupelor germane și sovietice care au trecut pe aici. Între 1948-1952 este restaurată pictura, lucrări de restaurare a picturii, lucrări de excavare în jurul bisericii și este resfințită în ziua de 13 mai 2007.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foarte bună. Biserica a fost recent văruită, acoperișul din șiță refăcut.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Curtea boierilor Bucșenești, ruinele caselor

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13493, AG-II-a-A-13493.01

Adresa: sat Bucșenești, comuna Corbeni, lângă biserică

Datare obiectiv: sec. XV, 1748

Descriere (text liber):

Sit arheologic situat în partea de sud-est a satului Bucșenești, care adăpostește ruinele caselor boierilor Bucșenești.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Ruine/urme de cărămidă și piatră păstrate în pământ.

Muzeul Goleşti

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13493.02

Adresa: sat Bucșenești, comuna Corbeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1747

Descriere (text liber):

Construcția are ziduri de piatră. Conform pisaniei a fost ridicată de jupan căpitan Iordache Bucșenescu și Sandu logofătul. Biserica a fost sfințită de Mitropolitul Ungrovlahiei, Neofit, care în zilele de 11-15 iulie 1747, a fost oaspetele boierilor Bucșenești. A fost consolidată cu centuri metalice, în an ul 1914, pardosită cu lespezi de piatră și refăcut acoperișul din șiță, în anul 1943 de Comisia Monumentelor istorice. Pictura originală murală a fost făcută de Gheorghe zugravul și retușată în anul 1950. În timpul ocupației germane din primul război mondial, biserica a fost jefuită, luându-i-se, între altele: clopotul cel mare, de metal , cu amestec de argint, sfeșnice de argint, candelabrul de alamă, un potir de aur.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună. Învelitoare a fost refăcută cu tablă.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ruinele Bisericii de lemn „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: sec. XVII-XVIII, epoca medievală târzie

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-s-B-13364

Adresa: sat Gorganu; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Amplasată pe dealul Gorganului, lăcașul din lemn pe soclu de cărămidă, a fost construit, în anul 1697, de către preoții Ene și Constandin – informație conform pisaniei din piatră amplasată, acum, la intrarea în noua biserică din sat, care păstrează același hram și care a fost ridicată în anul 1835.

Părți componente ale vechii biserici sunt depozitate la Muzeul Județean Argeș.

Stare de conservare: Proastă. Ultima intervenție de salvare a ruinelor monumentului istoric a fost realizată în anul 1989. A fost turnat ciment atât în interiorul bisericii, cât și în jurul ruinelor, pentru a evita, astfel, distrugerea obiectivului. Crucilor din piatră din curtea bisericii le-au fost făcute schelete metalice pentru susținerea părților componente.

Muzeul Gol

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Muzeul Goleşti

Muzeul Golesti

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sfinții Voievozi"

Perioada: 1735-1848

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13506

Adresa: sat Călinești Vale; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica ridicată între anii 1735-1748, avariată la cutremurul din 1802, a fost reconstruită, pe aceleași temelii. În anul 1837 arde în întregime. În anul 1848 sătenii o dărâmă până la temelie și reconstruiesc una nouă pe același amplasament. Pisania originală din piatră de Albești, în chirilică, amplasată în partea dreaptă a ușii de intrare în biserică, indică drept ctitori ai lăcașului pe clucerul Pătrașcu Călinescu, Matei Călinescu, Popa Dia și fiul acestuia și Popa Nicolae.

În anul 1931 au loc noi renovări: acoperișul este înlocuit cu unul din tablă galvanizată; turla îmbrăcată în tablă; a fost ridicat un pridvor în stil românesc; în interior s-a construit un cafas din lemn pentru cor; pictura originală, realizată în anul 1848 in fresco, a fost acoperită cu una în ulei.

În anul 1984 la o nouă renovare a bisericii este spălată pictura și se descoperă pictura originală de la 1848. La ora actuală, până la centură se găsește pictura de la 1848, care este deteriorată și înnegrită, iar dincolo de aceasta pictura de la 1931 în ulei.

Stare de conservare: Proastă. Umiditatea ascensională cât și infiltrațiile prin acoperiș au produs degradări majore ale monumentului atât din punct de vedere al aspectului, cât și din punct de vedere al structurii de rezistență. Consolidarea lăcașului s-a făcut prin realizarea subzidirii, executarea unor stâlpi de rezistență care să sprijine noua turlă și bolta de beton. A fost adăugat un pridvor nou care protejează intrarea în biserică.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Muzeul Colecti

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica de lemn „Sf. Apostoli Petru și Pavel", Drăghicești – mănăstirea „Sf. Calinic"

Perioada: 1744, strămutată 1986

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13505

Adresa: sat Călinești; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica a fost ctitorită, în perioada Așezămintelor Brâncovenești, de către Domnița Bălașa (aprox. 1720-1740), fiica voievodului martir Constantin Brâncoveanu. Construcția din bârne de stejar îmbinate în coadă de rândunică, pe temelie din piatră fixată în ciment, cu acoperiș din șiță (refăcut în perioada 2018-2019), în anul 1986 a fost demontată din vatra satului și remontată pe dealul Călineștiului, în spațiul destinat Mănăstirii „Sf. Calinic", domenii administrate de către Episcopia Argeșului, Muscelului și Teleormanului iar, din anul 1996, a devenit schit de călugări. Lăcașul de cult prezintă un pridvor deschis pe latura vestică – pronaos, ușa cu arc în dublă acoladă și ancadramentul sub forma de torsadă; stâlpi cu profile simple și capitel, cosoroabe cu decupaj în arcadă. În perioada 1996-1997 a fost restaurată pictura interioară.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

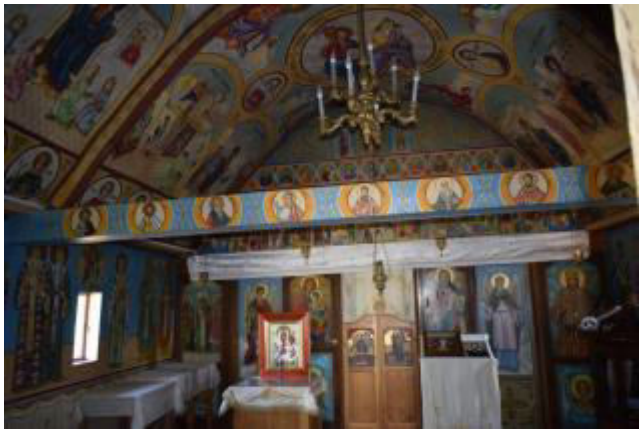

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica de lemn „Sf. Apostol Toma", și „Sf. Voievozi", zisă a „a Turcului"
Perioada: 1758-1759
Importanta: A
Cod LMI: AG-II-m-A-13590
Adresa: sat Cârstieni; comuna Călinești; județul Argeș
Regiune: Muntenia
Descriere, istoric: Numită și în zilele noastre „Biserica Turcului" (legenda spune că, în interiorul bisericii, în timpul slujbei, un turc a ucis credincioșii în intenția de a lua localnici în robie), a avut în decursul timpului mai multe hramuri: a „Sf. Apostol Toma", a „Sf. Voievozi", actual a primit „Sf. Niculaie", și „Sf. Arhangheli". Biserica de lemn a fost strămutată din Valea Cușla pe amplasamentul actual iar pisania din pronaos numește ctitorii: Ștefan, Oprea, Constandin „dîmpreună cu toți megiașii răposați". Păstrată în forma inițială: fără pridvor, acoperiș din șiță în patru ape și fără turlă-clopotniță, este construită din bârne îmbinate în „coadă de rândunică", așezate pe o temelie din cărămidă, cu decor în zimți. Decorațiile în lemn sunt prezente atât pe peretele bisericii sub formă de „frânghie-torsadă", cât și la intrare-înconjurând ușa iar, în peretele sudic al pronaosului este decupată o mică fereastră sub formă de cruce. La intrare, este păstrat, încă, sistemul arhaic de închidere prin interior al ușii.Intervențiile din sec. al XIX-lea au constat în prelungirea peretelui nordic, în altar, cu un zid din cărămidă, pentru crearea proscomidiarului.
În interior, acoperișul este sub formă de boltă semicilindrică, cu timpan estic și arc de lemn pentru susținere în naos, pe jos pardosită cu cărămidă.
Stare de conservare: Foarte proastă. Lipsă totală interes de a o conserva atât din punct de vedere arhitectural, cât și pictural. Sunt prezente, vizibil, urme ale neglijenței umane: începând cu curățenia lăcașului, zone incendiate (nesupravegherea lumânărilor), pictură degradată (afumată, depuneri aderente de la ceară, pierderea stratului pictural). Degradarea pereților prin distanțarea bârnelor datorită uscării, incendierii, atacului xilofag creând, astfel, lacune în material. În 2012-2013 a avut loc ultima șițuire, dar degradarea avansată a materialului folosit a dus la deteriorarea acoperișului provocând infiltrarea apei.

Muzeul Golești

Muzeul Satului

Muzeul Golesti

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Categorie: Biserica de lemn „Cuvioasa Paraschiva", a fostului Schit Lacu Negru

Perioada: 1787

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13769

Adresa: sat Radu Negru; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica este construită între dealuri, la marginea a două lacuri, lacul mare și lacul mic, care se unesc chiar în fața ei. Construită la început din lemn (ridicată în anul 1759 de călugări pe moșie moșnenească), imaginea vechilului schit poate fi văzută într-o pictură (la ora actuală foarte degradată-ștearsă) în partea stângă a intrării, biserica a fost construită, ulterior, din cărămidă, anul 1787, de jupân Neagu și jupânița Paraschiva. Tot pe fațada bisericii, în dreapta intrării, poate fi văzut un desen cu moartea, iar deasupra ușii scena „Înfricoșata Judecată" în care Mântuitorul este înconjurat de cei 12 apostoli. Construcție solidă cu ziduri groase, ferestre mici, cu o singură ușă, acoperită cu șiță, cu streșini late și o singură turlă mică amplasată în fața pe pronaos. Ornamente arhitectonice specifice sec. al XVIII: brâuri zimțate amplasate pe mai multe rânduri.

După cutremurul din 1940 a avut loc o consolidare a biserici, vizibilă și astăzi, prin fixarea a două rânduri centuri din fier, de jur împrejurul lăcașului.

Pe o cruce din piatră, amplasată la sud de biserică și datată 1760, înaltă de 1,80 m, este inscripționată pisania lăcașului de cult iar pe spate are săpat un blestem adresat celor care vor îndrăzni să ceară dijmă megieșilor moșteni sau urmașilor acestora.

Stare de conservare: Proastă. Structura de rezistență slăbită: pânza freatică la suprafață are urmări grave, astfel: umiditatea ascensională accentuată cu urme vizibile de până la 1,5 m deasupra solului; tencuială căzută; mișcările de teren au provocat crăpături profunde în pereții construcției. La data observării monumentului istoric, octombrie 2020, erau efectuate lucrări de subzidire și inserări de stâlpi din ciment pentru consolidare. Pentru eliminarea umidității ascensionale s-a recurs la îndepărtarea unei porțiuni din cimentul care înconjura biserica și construirea uni șanț/canal colector umplut cu pietriș care prezintă avantajul evaporării rapide a apei din sol.

Muzeul Golești

Biserica în anul 2009

Muzeul Colesti

Muzeul Colesti

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Mănăstirea Râncăciov - ANSAMBLU

Perioada: sec. al XIV - sec. al XV

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-a-A-13772

Adresa: sat Râncăciov; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Prima biserică din lemn a fost construită în sec. al XIV (1389). În anul 1489 a fost construită o nouă biserică mai mare, tot din lemn. Actuala biserică, din cărămidă, a fost ridicată, aproximativ, în anul 1648 și refăcută între anii 1848-1852. În anul 1996 a fost înființată mănăstirea.

Stare de conservare: Proastă. Sunt necesare intervenții rapide de conservare și restaurare.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Categorie: Biserica „Intrarea în biserică a Maicii Domnului” și „Înălțarea Domnului”

Perioada: 1848, cu elemente ale bisericilor anterioare din sec. XV și XVII (1648)

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13772.01

Adresa: sat Râncăciov; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica cu ziduri groase are formă de cruce. Altarul este mare, spațios, luminat de o fereastră mare, la răsărit și una mai mică, la nord. Naosul are, la fel, două ferestre: la nord și sud. Pronaosul este mai mic, cu două ferestre orientate spre sud și nord. Ferestrele sunt din lemn, în formă dreptunghiulară, cu obeliscuri în partea superioară. Intrarea în biserică se face printr-o ușă masivă din stejar, întărită metalic. Pardoseala este din ciment. Biserica are un pridvor deschis susținut, în față, de doi stâlpi din zid. Pe acoperișul din șiță, înlocuit cu tablă în 1935, sunt ridicate două turle. Pictura în tempera, neobizantină, este deteriorată-ștearsă.

Stare de conservare: Proastă. Din pisania mănăstirii, amplasată deasupra ușii, aflăm că mănăstirea a fost avariată grav la cutremurul din anul 1940 iar lucrările de consolidare au fost executate în anii 1941-1944. După seismele din 1977, 1986, 1990 nu s-a mai făcut nici o renovare, iar degradările s-au agravat în timp. În prezent biserica este plină de schele, atât în interior, cât și la exterior, restaurarea a fost sistată din lipsa fondurilor. Necesare intervenții urgente de restaurare și conservare.

Muzeul Colești

Muzeul Golești

Aspect din interiorul bisericii

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Chilii. Fundații chilii

Perioada: sec. XV – sec. XIX

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13772.02

Adresa: sat Râncăciov; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Inexistente. Dispărute total, poziția lor necunoscută

Stare de conservare: -

Aspect din interiorul curții mănăstirii

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

28. Fundații anexe

Categorie: Altele

Perioada: sec. XV – sec. XIX, 1920

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13772.03

Adresa: sat Râncăciov; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Inexistente. Dispărute total, poziția lor necunoscută.

Stare de conservare: foarte rea

Muzeul Golești

Aspecte din interiorul curții mănăstirii

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Fundațiile turnului de la poartă

Perioada: 1652

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13772.04

Adresa: sat Râncăciov; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Inexistente. Dispărute total, poziția lor necunoscută.

Stare de conservare: foarte rea

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Dumitru”, „Sf. Gheorghe”

Perioada: 1733

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13843

Adresa: sat Văleni-Podgoria; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: conform pisaniei săpată în piatră și amplasată deasupra ușii, la intrare, biserica a fost ridicată în anul 1733. Construcția a fost reparată în anii: 1860, 1913, 1929, 1958. Decorul arhitectural este concentrat la accesul principal, cu un ancadrament sculptat în piatră; un brâu median cu trei toruri paralele înconjoară biserica iar la cornișă apare ornamentul zimțat specific sec. XVIII.

Pictura: nu se mai păstrează forma originală. Pictura în ulei executată în anul 1913, de către Gheorghe Popescu și fiul său Ghiță, a fost restaurată în anul 1963.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Vila N. Paul

Perioada: 1926

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13854

Adresa: sat Vrănești; comuna Călinești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Construcție parter și etaj, cu foișor pe două nivele prin care se permite accesul în vilă. Cerdacul în stil brâncovenesc cu stâlpi și arcade.

Stare de conservare: Bună: a fost îndepărtată tencuiala exterioară și lăsați pereții din cărămidă vizibili. Ferestrele din termopan, iar acoperișul din tablă vopsită.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Categorie: Ruinele bisericii din Ionești

Perioada: -

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-s-B-13365

Adresa: sat Ionești; comuna Buzoești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Pe locul ruinelor bisericii cu hramul „Sf. Paraschiva”, construită în anul 1800 (o altă dată specificată în catagrafia vremii este anul 1810), a fost ridicat, în anul 1990, o capelă a eroilor cu hramul „ Sfinții 40 de Mucenici”. Lângă această construcție a fost păstrată o cruce, cu scris în chirilică, care, s-ar putea să mai ofere informații despre vechea biserică.

Muzeul Gol

Stare de conservare: ruine inexistente.

Muzeul Olteniei

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Categorie: Casa Petria Georgescu

Perioada: 1910

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13606

Adresa: sat Cornățel, lângă nr. 106; comuna Buzoești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casa inexistentă. Informații despre această construcție, anul ridicării, locația mai sunt păstrate doar în listele monumentelor. Ca mărturie a frumuseții casei mai este doar un stâlp care păstrează pe el, încă, sculptura decorativă.

Stare de conservare: Colaps. Doar câteva bârne, un sfert de perete (din bârne și umplutura din lut dintre ele).

Muzeul Județean

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Gheorghița Sandu

Perioada: 1937

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13607

Adresa: sat Cornățel, lângă nr. 190; comuna Buzoești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casă cu decorațiuni specifice începutului de secol XX. Intrarea se face printr-un foișor ornat cu stâlpi din ciment uniți între ei prin arcuri de cerc. Pe exterior, în partea de sus, foișorul prezintă un brâu ornamentat cu motivul *dinți de lup*. Casa este acoperită cu tablă: foișorul –model în solzi, iar restul casei cu tablă ondulată.

Stare de conservare: Potrivită. Cu toate că casa nu mai este locuită se menține, totuși, într-o stare bună – își păstrează, încă, elementele decorative.

Muzeul Colecții

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: „Sfântul Teodor Tiron"

Perioada: 1823

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-m-B-13850

Adresa: sat Vlăduța; comuna Buzoești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Lăcaşul de la Vlăduţa a fost construit de zid între anii 1822-1823 de către preotul Radu Andreescu şi soţia sa Ilinca, fratele său Stan Andreescu şi Stana, soţia acestuia. Biserica este menţionată la recensământul din 1845. S-a reparat între anii 1914-1915, când a fost şi pictată. După cutremurul din anul 1940 s-a făcut o restaurare a lăcaşul prin consolidarea prin legături metalice, refăcute bolțile, ferestrele înlocuite cu unele din fier.

În anul 1941 a fost repictată de piteşteanul Marin Păunescu. În anul 1970 biserica a fost învelită cu tablă zincată iar în anul 1976 a fost introdus iluminatul electric, pardoseala a fost înlocuită cu plăci mozaic. În anul 1977 a fost pictată din nou în frescă.

Stare de conservare: Potrivită. Umiditatea ascensională (trotuarul lat care înconjoară biserica) și infiltrațiile au afectat exteriorul bisericii începând de la acoperiș până la temelie. Tencuiala pe zone mari apare fie umflată și îndepărtată de perete, iar în unele locuri căzută. Datorită tasării terenului și specificul locului unde este ridică biserica (pe deal) a dus la îndepărtarea trotuarului de peretele construcției, făcând loc vegetației.

Muzeul Golești

Muzeul Olteniei

Degradări exterioare ale construcției

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 10.07.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ruinele culei lui Ioniță Brătianu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13806.04

Adresa: sat Șuici, comuna Șuici

Datare obiectiv: începutul sec. al XIX-lea

Descriere (text liber):

Ctitoria lui Ioniță Brătianu, fiul lui Ene Brătianu, cula este o construcție fortificată din piatră și cărămidă, formată din două corpuri distincte: corpul principal etajat – locuințele și corpul secundar – pe trei niveluri – care reprezenta zona de apărare, cu contraforturi solide. Legătura între cele două corpuri se făcea la primul nivel. Cula a fost distrusă de un incendiu, în anul 1913. Documentele spun că focul a ars 6 zile, din a doua zi de Florii, până la Paști. În prezent, construcția este o ruină, se mai observă doar bucăți de ziduri ascunse prin vegetație.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Ruine! Foarte proastă!

Muzeul Național

Foto:

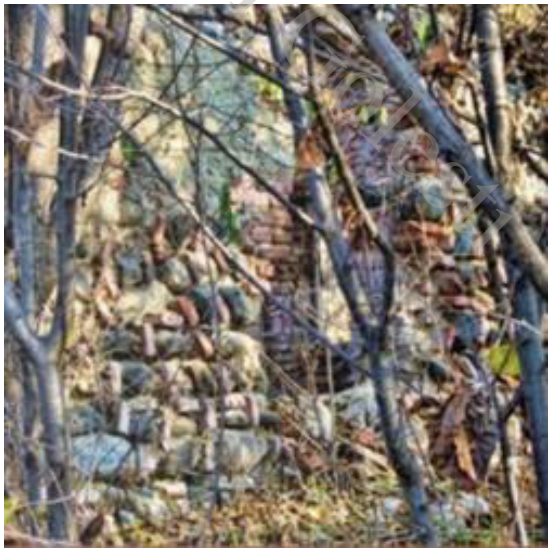

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Bisericii cu hramul „Sfântul Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13806, AG-II-a-A-13806.01, AG-II-a-A-13806.02, AG-II-a-A-13806.03

Adresa: sat Șuici, comuna Șuici

Datare obiectiv: sec. XVIII

Descriere (text liber):

Este monument istoric de arhitectură, iar pe plan local este denumită şi biserica „Şuicii de peste râu”. A fost zidită în secolul al XVIII-lea, reparată şi renovată în mai multe rânduri – în 1864, 1925, 1956, 1978 şi 1984. Face parte din stil românesc al Renaşterii, fiind construită în 1792 de Ene Brătianu. Există mărturii istorice care consemnează, la 1936, cum era biserica pe vremea aceea – foarte simplă şi rustică, construită din zid de cărămidă cu bolovani de râu, în formă de corabie, are o suprafaţă de 102 metri şi se caracterizează prin medalionul circular de la frontispiciu pe care este pictat şi hramul; are brâul simplu, cu cărămizi dinţate, înălţat în dreptul pridvorului(…)”. Pictura murală în frescă datează de la 1864, se mai păstrează doar fragmentar pe stâlpii dintre naos și pronaos și pe tâmpla de zid.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a bisericii este foarte bună. Nu prezintă urme de infiltrații de apă, la nivelul superior al temeliei și nici în ziduri. Acoperișul este în stare bună.

Foto:

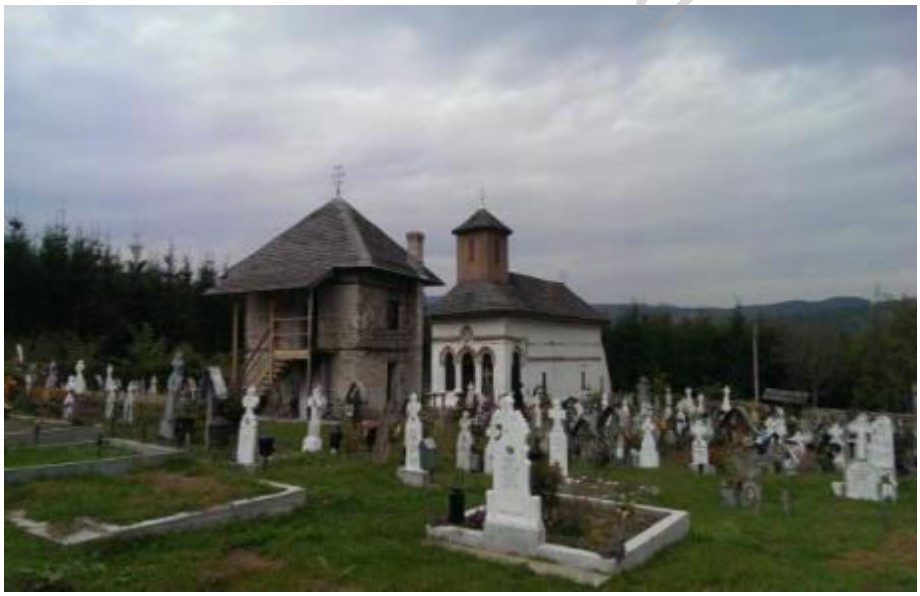

Muzeul Golești

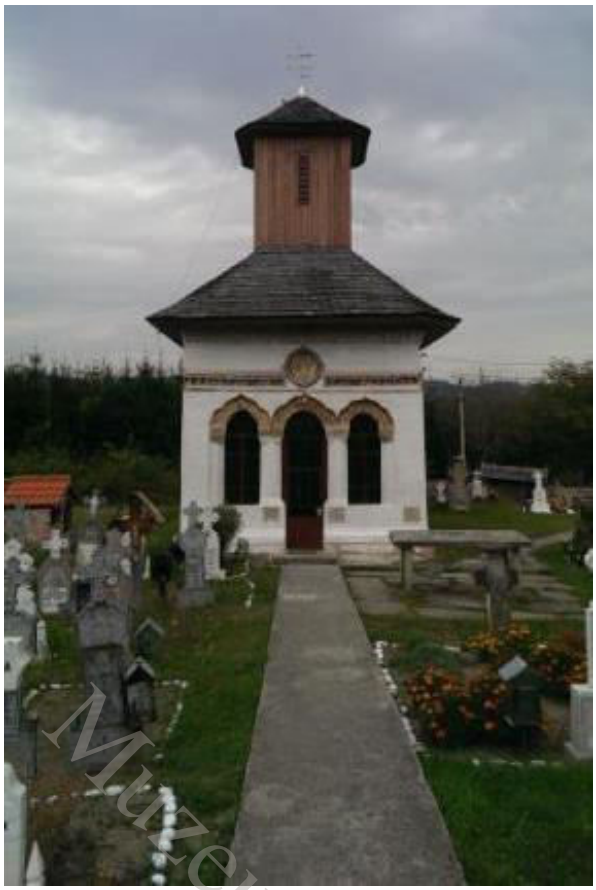

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul culei Sultănica

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13807

Adresa: sat Șuici nr. 400, comuna Șuici, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. al XVII-lea

Descriere (text liber):

Ctitoria familiei Brătianu, cula a fost construită în prima parte a secolului al XVIII-lea, de Ștefan Balotă, înainte de 1746, când mitropolitul Neofit, trecând prin zonă, a văzut „casele mari de piatră și cula de zid pentru hoți". Partea de construcție din sec. XVIII are zidurile groase din piatră și cărămidă, cu bolți semi-cilindrice. Are două nivele: parter și etaj, având un plan în formă de cruce compusă. În zona centrală are două ieșinduri pe laturile nord-est și sud-est. Latura sud vestică a fost construită mai târziu. Meterezele existente conferă culei aspectul de construcție fortificată. Cula a fost afectată considerabil de cutremurele din 1940, 1977 și 1986, fiind într-o stare accentuată de degradare, cu structura de rezistență grav afectată. În anul 2013, starea de conservare era foarte proastă! Acoperiș deteriorat în mare parte, ziduri cu spărturi și crăpături pe distanțe lungi, temelie afectată de crăpături, plafoane/tavane grav deteriorate, majoritatea elementelor de lemn erau putrezite, vegetație crescută pe ziduri. În anul 2015, s-au încheiat lucrările de restaurare, cula fiind salvată.

Descrierea stării de conservare (text liber): Bună. Cula a fost refăcută.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Gheorghe”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13784

Adresa: sat Rudeni, comuna Șuici

Datare obiectiv: 1872

Descriere (text liber):

A fost ctitorită de preotul Nicolae Rudeanu și de socrul său, Ion Nicula, pe locul unei biserici mai vechi, de la 1800. Are planul dreptunghiular, cu două turle de formă octogonală pe tambur pătrat, deasupra naosului și pronaosului. Au fost efectuate reparații în mai multe rânduri: 1896, 1927, 1937, 1957, 1966. Pictura murală inițială a fost realizată de Belizarie Paraschivescu și repictată, în ulei, în 1927, cu excepția tâmpei.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a bisericii este bună. Nu prezintă urme de infiltrații de apă, la nivelul superior al temeliei și nici în ziduri. Acoperișul din tablă este în stare acceptabilă, cu unele zone ruginite.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ruinele bisericii de la Ziduri

Nr. inventar (LMI): AG-I-s-B-13389

Adresa: sat Ziduri (la nord de sat), comuna Mozăceni, județul Argeș

Datare obiectiv: secolul al XVI-lea

Descriere (text liber):

Cercetările arheologice (2010-2011) efectuate in satul Ziduri, au scos la lumină existența unei biserici medievale, datată în secolul al XVI-lea, fără să fie reconstituită forma originală a bisericii. Zona este încadrată sit arheologic. Din veche biserică se mai află în picioare doar două fragmente de ziduri. În săpăturile arheologice din 1988 a fost recuperat un fragment de cărămidă pe care este trecut numele Vișa. În jurul bisericii a existat un cimitir, deoarece au fost găsite oseminte umane și mai multe morminte întregi.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Distrusă. Ziduri îngropate, acoperite de vegetație, urme de ziduri deasupra solului.

Foto:

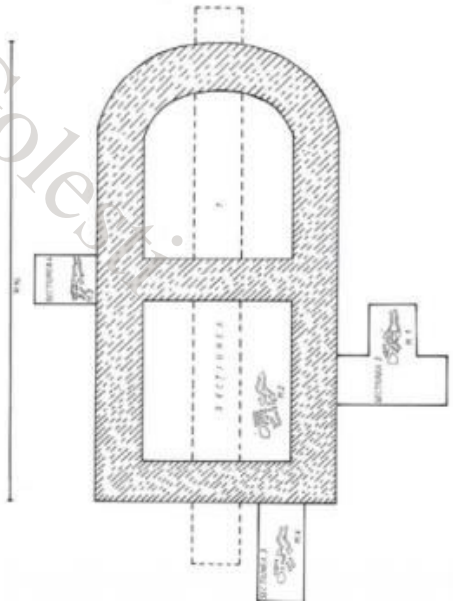

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea: Biserica „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: 1800

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-m-B-13466

Adresa: sat Albești, str. Moșteni, nr.492; comuna Albota; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Construcție în formă dreptunghiulară cu intrare directă prin pronaos. După aspectul exterior, se pare că biserica a fost restaurată recent, astfel: pereții exteriori au fost consolidați prin aplicarea unei cărămizi aparente numai până la centura lăcașului, lăsând liber brâul pictural existent imediat sub streașină. Acoperișul în patru ape, cu o singură turlă, este îmbrăcat în tablă vopsită în grena. Ferestrele au fost înlocuite cu termopan.

Stare de conservare: Bună. Tasările de teren au provocat fisuri în pereți evidente pe latura sud-vestică. Trotuarul din ciment care înconjoară biserica, cu lățime peste 1 m, determină creșterea umidității ascensionale. Pentru evitarea acestui degradărilor provocate de igrasie, a umidității prin condensare, au recurs la aerisire prin lăsarea ferestrelor întredeschise.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

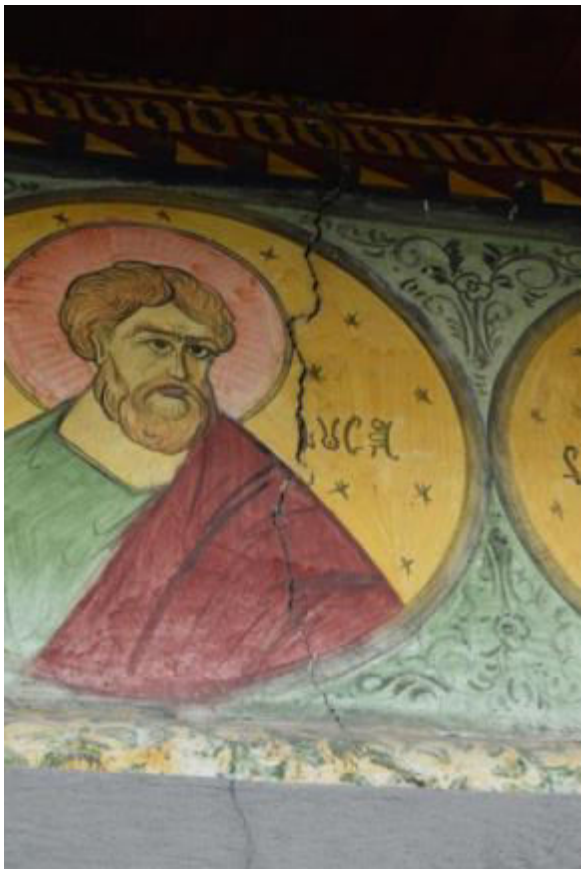

Muzeul Golești

Degradări produse de tasarea terenului

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Conacul Istrate MICESCU

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B-13469, AG-II-a-B-13469.01, AG-II-a-B-13469.02, AG-II-a-B-13469.03, AG-II-a-B-13469.04.

Adresa: sat Argeșelu, comuna Micești.

Datare obiectiv:

Descriere (text liber):

Proiectată de arh. Edmond van Saanen Algi si ing. Corani, clădirea a fost terminată în 1928, Casa Muzelor fiind construită în 1935. La ambele clădiri, Gheorghe Ungureanu a executat șarpantele, sculptorul Jurcă a creat decorațiile, iar Ruffer a realizat șemineurile. Clădirea principală în stil neoromânesc clasic, cu un turn de colț, prezintă elemente arhitecturale - coloane, colonada portalului, profiluri, frumos sculptate în piatră. Se regăsesc atât elemente ale reședințelor boierești fortificate, cât și detalii ale caselor țărănești din Muntenia subcarpatică. Două motive de limbaj arhitectural sunt recurente în compoziția imobilului, loggia și foișorul, tratate diferit. Zidăria este de cărămidă, iar planșeele principale din beton armat. Pentru soclu s-a folosit piatră de râu. Conacul număra 22 de camere, având patru niveluri, demisol, parter, etaj și mansardă, numai turnul numărând cinci niveluri. Dintre toate încăperile, biblioteca și salonul turcesc erau cel mai bogat decorate. Pe pereți erau tablouri ale pictorilor Eustațiu Stoenescu, Grigorescu și Dărăscu, avocatul Micescu fiind un mare colecționar de artă. Șemineul din holul principal era realizat de Ruffer din ceramică venețiană.

Muzeul Golești

Descrierea stării de conservare (text liber): Starea de conservare a clădirii este bună.

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”
Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13468
Adresa: sat Argeșelu, comuna Mărăcineni
Datare obiectiv: 1785
Descriere (text liber):
Ctitorită de paharnicul Nicolae Ciumescu, pitarul Radu Mircea și soția sa Ecaterina, între 1687-1689, după o inscripție păstrată în biserică. Reclădită, de zid, în 1785 de familia Gheorghe și Elisabeta Răducanu, când a fost adăugat pridvorul și turla-clopotniță. Reparații în anii: 1921, 1936, 1971 – consolidare cu centuri metalice. Are planul trilobat, cu abside circulare la interior și poligonale la exterior; pridvor cu arcade semicirculare și stâlpi de susținere; turla-clopotniță este situată deasupra pronaosului, cu acces pe o scară exterioară. Pictură murală, în trei etape: sec. XVII, 1872 și 1936 – pictorul Iordache sub supravegherea Comisiei Monumentelor Istorice; restaurată în 1970.

Descrierea stării de conservare (text liber):
Starea de conservare este bună. Ușoară umiditate ascensională la nivelul inferior al soclului.

Foto:
Fișă întocmită de: Călin Gerard
Data: 12.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Gheorghe”

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B -13471

Adresa: str. Paișești nr. 125, comuna Bascov, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. XVIII

Descriere (text liber):

Construită de către negustorul Martin Buliga, la jumătatea secolului al XVIII-lea, biserica avea un plan dreptunghiular, cu compartimentele separate de ziduri de cărămidă. În primele decenii ale sec. al XIX-lea s-a construit un pridvor deschis, de zid și o turlă-clopotniță din lemn, de formă octogonală. În anul 1875, pridvorul a fost închis cu zidărie de cărămidă, iar bârnele aparente au fost tencuite, atât la interiorul, cât și la exteriorul bisericii. În anul 1913, biserica a fost dezafectată cultului, deoarece s-a construit o altă biserică în localitate, mult mai mare și situată într-o zonă centrală. Biserica a început să se degradeze, în anul 1942, starea de conservare fiind precară. Este restaurată în perioada 1942-1943, de către Comisia Monumentelor Istorice. În prezent biserica este rar frecventată cultului și supusă degradării. O parte din pictura murală originală, în frescă, se mai păstrează pe o tâmplă și în pridvor. În patrimoniul bisericii se află rare: ușile împărătești cu scena Bunei Vestiri și portretele lui David și Solomon pictate în anul 1832.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare proastă. Tencuiala exterioară este deteriorată; sunt infiltrații de umiditate în ziduri, până la cca 1 m înălțime; fisuri în ziduri; pictura, interioară și exterioară, este și ea afectată. Acoperișul se află într-o stare bună.

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Gerard

Data: 12.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” Bascov
Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13694
Adresa: sat Glâmbocu, comuna Bascov, județul Argeș
Datare obiectiv: 1808
Descriere (text liber):
Momentul de început al bisericii este surprins în pisania pictată pe peretele dintre pronaos și naos, de unde aflăm ctitorii bisericii: Radu Drăguț, Criața, Radu dascălul, și faptul că edificiul a fost pictat. În perioada 1820-1840 bisericii i s-a refăcut o parte din pictură. În anul 1869, s-a adăugat un pridvor de zid cu arcade și cu o turlă-clopotniță cu patru laturi. Biserica a fost dezafectată oficierii cultului în anul 1939, după construirea unei biserici noi. În perioada regimului comunist, biserica a fost transformată în grajd. În 1966 a fost reparată și redeschisă slujbelor. Restaurarea picturii din 1966 a fost făcută de un nespecialist și a afectat considerabil unele compoziții, scene iconografice. Biserica are plan dreptunghiular, cu absidă pentagonală decroșată, pronaos poligonal și pridvor adăugat – pictat interior și exterior în 1869. Spațiul interior este acoperit cu o boltă semicilindrică. Impresionează masivitatea bârnelor de foioase.
Descrierea stării de conservare (text liber):
Starea de conservare este bună. Biserica prezintă degradări ușoare ale tencuielii în partea inferioară a pridvorului. Acoperișul, cu învelitoare din șiță este încă bun.
Foto:

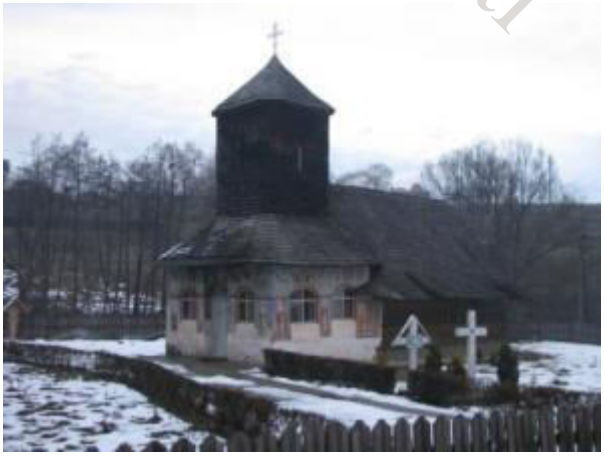

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Gerard
Data: 12.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” Bascovele

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13824

Adresa: sat Ursoaia, strada Principală nr. 272, comuna Cotmeana, județul Argeș

Datare obiectiv: 1695

Descriere (text liber):

Construită de vel comisul Șerban Cantacuzino, în anul 1695, biserica a fost distrusă de cutremurul din 1838, și refăcută prin contribuția lui Nicolau Ștefu. Este o construcție de plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată la altar, cu pridvor deschis, prevăzut cu arcade. Acoperișul este supraînălțat de o turlă octogonală din lemn deasupra pronaosului (clopotnița) și una peste naos. Pronaosul este separat de naos prin trei arcade în acoladă, iar naosul este despărțit de altar printr-o tâmplă de zid. La exterior, un brâu median înconjoară construcția.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Biserica prezintă degradări ușoare ale tencuielii în partea inferioară a zidurilor. Acoperișul, cu învelitoare din șiță este încă bun.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Mănăstirea Cotmeana

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13622, AG-II-a-A-13622.01, AG-II-a-A-13622.02, AG-II-a-A-13622.03, AG-II-a-A-13622.04, AG-II-a-A-13622.05, AG-II-a-A-13622.06.

Adresa: sat Cotmeana, str. Principală 241 b, comuna Cotmeana, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. XIV

Descriere (text liber):

Ansamblul feudal de la Cotmeana este alcătuit din biserică, clopotniţă şi ziduri de incintă construite pentru apărare. Mănăstirea Cotmeana este datată din anul 1292, şi se află în apropierea localității cu acelaşi nume. Se spune că RADU I, domnitor al Ţării Româneşti, ridică o biserica de lemn care va arde. Ulterior, Mircea cel Bătrân construieşte între anii 1387 - 1389, în acest loc o biserica de zid, cu hramul Buna Vestire. Biserica este restaurată în 1711, de către Constantin Brâncoveanu, fiind reparată, restaurată şi în secolele al XIX-lea şi al XX-lea. Aici există cel mai vechi clopot din Ţara Românească dăruit mănăstirii de Jupan Dragomir, în anul 1385. În biserică - monument istoric, se păstrează portretele lui Mircea cel Bătrân şi Petru Cercel. Clopotnița a fost ridicată în 1857, când s-au făcut și unele reparații la biserică.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Stare de conservare a ansamblului este foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Mănăstirii Bascovele

Nr. inventar: (LMI): AG-II-a-A-13825

Adresa: sat Ursoaia str. Ulița Bisericii 105 b

Datare obiectiv: 1695

Descriere (text liber):

Mănăstirea Bascovele datează din anul 1695, fiind ctitorită de Șerban Cantacuzino. Numele mănăstirii vine de la "bascov", pisc împădurit. În anul 1835, în urma unui cutremur, biserica s-a ruinat, fiind refăcută abia în 1843, cu sprijinul lui Ștefu Nicolae din Pitești, prilej cu care s-a mai adăugat şi două hramuri, tot în cinstea Maicii Domnului şi anume Naşterea şi Adormirea. În această grea încercare el nu s-a deznădăjduit şi a împlinit ceea ce a făgăduit, zidind o mănăstire pentru maici, căreia i-a pus hramul "Intrarea în Biserică a Maicii Domnului". In 1863, secularizându-se averile manastiresti, se ia si proprietatea Manastirii Bascovele, 17 pogoane pamant cultivabil si 27 pogoane gradini. In 1869, din cauza unui traznet, acoperisul bisericii si o parte din chilii au ars, fiind refacute. In 1883, Episcopia cere Ministerului de Culte sa desfiinteze manastirea, pe motiv ca se afla in ruina si are personal putin. In timpul Arhimandritului Grigorie Uritescu, vicarul Eparhiei, manastirea cunoaste o perioada de intense innoiri edilitare: corpuri noi de chilii, restaurarea cladirilor vechi si a bisericii - repictata de Teodor Petrescu din Tutana - Arges, inte anii 1948-1950. În 1959, acest sfant lacas este din nou desfiintat, iar in chiliile manastirii ia fiinta Centrul de Ingrijire si Asistenta Bascovele. In 1991, prin purtarea de grija a Prea Fericitului Patriarh Teoctist, Sfantul Sinod aproba reinfiintarea a trei manastiri, monumente istorice: Bascovele, Cotmeana si Glavacioc.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a ansamblului este bună. Zidurile de incintă sunt cele mai afectate de umiditate, în special în zonele cu vegetație abundentă.

Foto:

Muzeul Golesti

Muzeul Golet

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției:Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13625

Adresa: sat Cotu, Comuna Uda

Datare obiectiv: 1820

Descriere (text liber):

Biserică cu zidurile din cărămidă, cu planul dreptunghiular, cu o singură turlă așezată pe tambur pătrat, deasupra pronaosului. A fost construită în anul 1820 și pictată în 1826. Are un pridvor semideschis cu coloane masive și arcade semicirculare. Tencuiala exterioară a fost refăcută. Este văruită în alb, la exterior.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare bună. Acoperișul nu prezintă infiltrații de apă. La nivelul temeliilor există infiltrații de apă, care urcă în ziduri, până la cca 0,8 m înălțime, în sezonul ploios.

Muzeul Golești

Foto:

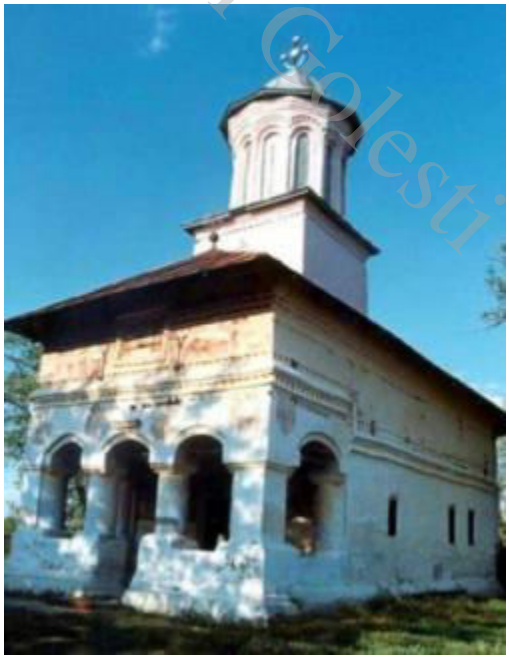

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Buna Vestire”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13700

Adresa: sat Gorgani, Comuna Uda

Datare obiectiv: 1808

Descriere (text liber):

Biserică cu zidurile din cărămidă, cu planul în formă de cruce greacă, cu o singură turlă - rotundă așezată pe tambur pătrat, deasupra naosului. A fost construită în anul 1808. Are un pridvor semideschis cu coloane arcade semicirculare. La exterior, în partea superioară are registre pictate. Acoperișul este din tablă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună. Acoperișul nu prezintă infiltrații de apă. La nivelul temeliilor nu există infiltrații de apă

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției:Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13822

Adresa: sat Uda, Comuna Uda

Datare obiectiv: 1830

Descriere (text liber):

Biserică cu zidurile din cărămidă, cu planul dreptunghiular, cu o singură turlă, înaltă, așezată pe tambur pătrat, deasupra pronaosului. A fost construită în anul 1830. Are un pridvor semideschis cu coloane masive și arcade semicirculare. Tencuiala exterioară a fost refăcută. Este văruită în alb, la exterior. Învelitoarea este din tablă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună. Nu prezintă urme de infiltrații ale apei.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției:Biserica cu hramul „Sfinții Voievozi”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13478

Adresa: Sat Bălteni str. Bisericii nr. 15, comuna Tigveni

Datare obiectiv: 1816

Descriere (text liber):

Biserica este necropola boierilor Bălteni. A fost construită de către pitarul Constantin Tigveanu și soția sa Safta, polcovnicul Ioan Băltescu și soția sa, logofătul Pascalie și Ecaterina Tigveanca, pentru a deveni biserica satului, în locul bisericii construite în 1785, lângă casa Brătienilor, ca paraclis al ei. În anul 1911 a fost dezafectată cultului, deoarece s-a construit o nouă biserică, mai mare.

Are planul trilobat, cu abside poligonale, cu pridvor cu arcade semicirculare. Are o turlă-clopotniță din lemn, octogonală, așezată pe un tambur octogonal, deasupra pronaosului. Clopotul este datat 1755 – Ioniță Tigveanu. Din fresca originală se conservă tabloul Iadului, din pridvor. La exterior are un brâu în formă de tor, în partea superioară. Construcția nu este tencuită, observându-se modul de așezare al cărămizilor și a pietrelor (în asize, în lăcriță).

Descrierea stării de conservare (text liber):

Construcția beneficiază de un acoperiș nou, din tablă care imită șița, ceea ce a dus la stoparea infiltrațiilor de apă. Degradări ale tencuielii se observă pe pridvor: stâlpii și zidurile fiind ușor afectate. Nu mai există infiltrații de apă la nivelul temeliei și în partea inferioară a zidurilor.

Stare de conservare acceptabilă.

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției:Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae și Sfântul Dumitru”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13482

Adresa: Sat Bârsești de Sus, str. Bisericii nr. 12, comuna Tigveni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1884

Descriere (text liber):

O biserică construită în anul 1804, de familia Băltenilor (descendenți din Tigveni), a fost mutată, cca. 250 de m, în anul 1884, pentru a fi în apropierea curții boierilor Văleanu, descendenți și ei din neamul Tigvenilor. Pictura murală originală este opera zugravului Belizarie Paraschivescu. A fost restaurată, după mutare, de meșterul Ion Ioniță. Biserica a mai primit un pridvor în partea estică. Are o singură turlă, pe pronaos, de formă octogonală. Acoperișul este din tablă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este una bună, biserica are acoperișul în stare bună, s-au făcut subzidiri și consolidări ale temeliei, fiind îmbrăcată un cu brâu înalt, care protejează construcția. Nu există umiditate ascensională la nivelul temeliei.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Conacului Teodor Brătianu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13811, AG-II-m-A-13811.01, AG-II-m-A-13811.02, AG-II-m-A-13811.03, AG-II-m-A-13811.04

Adresa: sat Tigveni, în incinta Școlii Ajutătoare, comuna Tigveni, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. XVIII, cca 1860

Descriere (text liber):

Pe moșia primită ca zestre de Dincă Brătianu, prin căsătoria cu o fată din familia boierilor Tigveni, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, acesta ridică o curte boierească. În perioada 1860-1870, conacul este modificat și extins de maiorul Teodor Brătianu. Expropriată în anul 1949, curtea Brătienilor devine spital - școală pentru copiii cu dezabilități. Conacul este alcătuit dintr-un corp vechi de clădire, construit în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, extins în perioada 1860-1870. Are două nivele. Corpul vechi are plan compact, aproape pătrat, cu accesul decroșat, amplasat pe latura de SE. La nivelul de bază, cu acces separat din exterior, de pe latura de NE, se află pivnițele, acoperite cu bolți cilindrice din cărămidă, cu arce dublou. Deasupra pivnițelor sunt încăperile de locuit, parțial acoperite cu bolți cu lunete. Accesul la acest nivel se realizează printr-un foișor decroșat, situat pe latura de SE, accesibil din exterior printr-o scară interioară. Extinderea este realizată către spatele corpului vechi, spre NV, printr-un corp lung și îngust, P+1, cu acces separat. Cele două corpuri comunică la nivelul etajului.

Alături de conac și anexele sale istorice, din Curtea boierilor Brătianu fac parte și ruinele Bisericii ”Sf. Voievozi”, construită în secolul al XVIII-lea.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, clădirea fiind folosită ca școală/cămin pentru persoanele cu dizabilități.

Probleme sunt la nivelul inferior al zidurilor conacului și anexelor, unde umiditatea a dus la deteriorarea tencuielii, pe alocuri. De asemenea, o parte din anexe, fostele locuințe, nu mai sunt îngrijite, ceea ce va duce la deteriorarea lor.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13479

Adresa: sat Bărbălani, comuna Cuca, județul Argeș

Datare obiectiv: 1790

Descriere (text liber):

Biserica de lemn a fost înălțată în anul 1790, pe moșia mănăstirii Cotmeana, de Ion Schițeanul și Drăghici, după o sursă documentară, iar conform altei surse, de Drăguț ot Cotmeana, postelnic. Cel din urmă mai apare menționat, pe o bârnă de lemn, ca ctitor/meșter la o altă biserică din Cotmeana, mutată în Muzeul de la Golești. Planul este cel de navă dreptunghiulară, altar decroșat poligonal, cu cinci laturi. Îmbinările bârnelor sunt în coadă de rândunică. Consolele și căpriorii streșinii sunt ornamentați cu chenare crestate, iar cosoroabele au capetele sub formă de „cap de cal”. Un brâu median este sculptat în grosimea lemnului, sub formă de funie, el înconjurând toată biserica. Naosul este acoperit cu boltă semicilindrică. Prispa are un turn clopotniță deasupra, de formă rectangulară, cu acoperiș în patru ape.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare bună. Acoperișul din șindrilă nu are infiltrații, iar temelia înaltă asigură o bună protecție corpului bisericii.

Foto:

Muzeul Goleşti

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfinții Voievozi”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13589

Adresa: sat Cârcești, comuna Cuca, județul Argeș

Datare obiectiv: 1808

Descriere (text liber):

Ctitorită de popa Florea, împreună cu megiașii, biserica are planul sub formă e navă dreptunghiulară, cu pridvor semideschis, altar decroșat, poligonal cu cinci laturi și acoperiș fără turlă-clopotniță. Fiind fără clopotniță, el urmărește traseul pereților, cosoroabelor și căpriorilor. Este construită din bârne de stejar, îmbinate în coadă de rândunică, cu console petrecute în chenare cu dințișori; în zona mediană are un brâu lucrat, în torsadă, din grosimea lemnului. Prispa are o mare valoare artistică: fruntarul sculptat, chenare ornate, stâlpi în torsadă, cu bazele pline cu „brăduți” – încadrându-se în barocul popular.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare bună de conservare. Coperișul din șindrilă a fost refăcut, nefiind infiltrații, iar temelia, ușor înaltă asigură protecție zidurilor.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn cu hramul „Intrarea maicii Domnului în Biserică”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13827

Adresa: sat Valea Cucii, comuna Cuca, județul Argeș

Datare obiectiv: 1805/1806

Descriere (text liber):

Ctitorită de săteni, pe care-i găsim săpați în lemn, pe fruntarul construcției (Ionu Săteanu, Voica, Ene, Florea…) biserica are planul dreptunghiular, tip navă, cu absida decroșată, poligonală, cu bolta naosului în arc, și cu un pridvor generos, cu stâlpii și parapetul decorate în stilul barocului popular. În altar, la proscomidie, este săpat textul „7314 (1805/6) eu Calciu zugrav sud Vâlcea”. Turla-clopotniță, de formă pătrată, se află deasupra pridvorului. Biserica este construită din bârne de stejar, îmbinate în coadă de rândunică.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare bună. Șița a fost schimbată. Temelia înaltă asigură protecție corpului bisericii. Nu există infiltrații de apă.

Foto:

Muzeul Colesti

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13480

Adresa: sat Bărbălătești str. N. Bălcescu nr. 1, comuna Valea Iașului

Datare obiectiv: ante 1860, posibil 1801

Descriere (text liber):

Biserică din lemn, de tip navă, cu plan dreptunghiular, cu absidă decroșată, altar poligonal cu cinci laturi. Decroșul nordic este mai mic decât cel sudic. Nava este acoperită de o boltă semicilindrică; învelitoarea este din șiță. În 1860 biserica a fost renovată, tencuindu-i-se pereții și înlocuindu-se tâmpla. La sfârșitul secolului al XIX/lea, pronaosul a fost cuprins în naos și s-a construit, din zid, un nou spațiu pentru pronaos, cu tavan drept și clopotniță. A fost repictată interior și exterior de către Ion Poșoiu. În anii 1971-1972, biserica a necesitat alte reparații, lăsându-se libere fețele exterioare ale bârnelor și îmbinările în coadă de rândunică. Acoperișul a fost și el reșițuit, iar în 1979 locașul a fost din nou repictat, de Anghe de la Groape (Curtea de Argeș).

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare bună. Acoperișul din șiță a mai fost refăcut, protejând monumentul. Temelia înaltă din piatră de mal asigură protecție pereților.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13480

Adresa: sat Valea Iașului, comuna Valea Iașului, județul Argeș

Datare obiectiv: 1855

Descriere (text liber):

La Valea Iașului, biserica „Adormirea Maicii Domnului” de pe Moșia Episcopiei Argeșului, a fost înlocuită cu una de zid, în anul 1855, păstrându-i-se hramul și crucea sculptată, cu anul ridicării: 1801, de către Mușat diaconu. Biserica este de zid, cu o singură turlă pe naos, cu acoperișul refăcut, cu învelitoarea din tablă. Între 1967 și 1969 pictura a fost restaurată.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a bisericii este foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Biserica „Cuvioasa Paraschiva"

Denumire: Biserica „Cuvioasa Paraschiva"

Perioada: 1812-1815

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-m-B-13481

Adresa: sat Bârlogu; comuna Negrași; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: ctitorii bisericii, în anii 1812-1815, au fost boieri de origine greacă, ajutați de preoții satului și obștea satului. Biserica, cu acoperiș îmbrăcat în tablă galvanizată, prezintă un plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată și pridvor închis. Turla octogonală este amplasată deasupra pronaosului. Un brâu cu torsadă împletită în trei înconjoară biserica pe toate fețele.

Biserica a suferit mai multe reparații, anii: 1879, 1935, 1944-1945, 1992-1997 când a fost construită clopotnița. Între anii 1984-1985 sfântului lăcaş i s-au făcut reparaţii generale şi a fost repictat de către pictorul T. Jean Popa.

Starea de conservare: Bună. Trotuarul care înconjoară lăcașul și montarea ferestrelor termopan provoacă degradări majore monumentului, atât din punct de vedere al igrasiei, cât și a umidității din condensare.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13487

Adresa: Sat Borlești, comuna Merișani, județul Argeș

Datare obiectiv: 1753

Descriere (text liber):

Ctitorită în anul 1753, de „dumnealui biv vel șetrarul Toma Rătescu fiul jupanului Ianache”, biserica a fost restaurată în anii 1889, când s-a înălțat zidăria cu un metru, au fost consolidate fundațiile și pereții, a fost rezugrăvită pe cheltuiala lui Hagianoff Stoian din București. În anul 1916 s-au consolidat, din nou fundațiile, în 1962 – a fost refăcut acoperișul. Biserica are un plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată, fără pridvor. Deasupra pronaosului are o turlă-clopotniță, octogonală, așezată pe un tambur pătrat, cu acces prin zidul nordic. Portalul și ferestrele au ancadramente sculptate în piatră. Pictura murală originală, se păstrează pe peretele vestic al pronaosului (tabloul votiv) și pe peretele estic. Biserica a fost profanată de armatele de ocupație germane, în 1916, și jefuită de mai toate obiectele prețioase. Treptat, inventarul cultic a fost refăcut.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul conacului Stătescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13488, .01, AG-II-m-B-13488.02, AG-II-m-B-13488.03

Adresa: sat Borlești strada Principală nr. 183, comuna Merișani, județul Argeș

Datare obiectiv: 1753, refăcut 1870, 1928

Descriere (text liber):

Ansamblul cuprinde conacul, parcul și anexele.

Construit în secolul al XVIII-lea, conacul avea, inițial, 2 niveluri deasupra solului, și pimnițe - sub nivelul de călcare. Intrarea era străjuită de un foișor generos, cu arcade la primul nivel, pe sub care se intra in pimnițe, iar la nivelul superior avea o sală semideschisă, sprijinită pe stâlpi de lemn. În continuarea corpului principal au fost construite alte anexe: grajduri cu fânare, magazii, pimnițe și camere pentru slujitori. Deși lipite, cele două corpuri nu comunicau între ele. Casa boierească edificată în secolul al XVII-lea era de plan dreptunghiular, pe două niveluri: primul nivel era destinat pimnițelor, cu un tavan din grinzi masive de stejar și etajul cu o sală mediană, încadrată de câte două camere stânga-dreapta. La fațadă avea un foișor (există și astăzi) cu arce trilobate, sprijinite pe coloane de zid. De-a lungul secolelor, conacului i s-au adus mai multe modificări structurale și arhitecturale.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare mediocră.

Anexele se află într-o stare de conservare proastă, nefiind întreținute. Corpul principal, conacul, se află într-o stare mai bună, fiind locuit temporar.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Curtea Boierilor Merișani

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B-13737

Adresa: sat Merișani str. Principală nr. 691, comuna Merișani

Datare obiectiv: secolul al XVIII-lea

Descriere (text liber):

Amplasat într-un parc natural de cca 6 ha, cu alei străjuite de brazi, tei, stejari, frasini, conacul de la Merișani prezintă interes pentru arhitectura din zonă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a ansamblului este foarte bună.

Foto:

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13736

Adresa: Sat Vărzaru, comuna Merișani, județul Argeș

Datare obiectiv: 1800-1808

Descriere (text liber):

Construită pe locul unei biserici de lemn, în perioada 1800-1808, de către Constantin Viișoreanu – boiernaș local și Bucșenescu și Rătescu, biserica are un plan dreptunghiular, cu absidă decroșată poligonală și pridvor închis. Are două turle: una octogonală – deasupra pridvorului și una rotundă –deasupra naosului. Decorația exterioară este compusă dintr-un brâu supra-median format dintr-un tor încadrat de zimți, care separă fațade într-o succesiune de firide și pilaștri terminați în arc de cerc. A fost restaurată în 1892, după un incendiu devastator. Pictura murală în ulei a fost executată în anul 1919 de Ion Belizarie, din Pitești. Intervenții de restaurare au mai fost în anii 1933-1934 și 1943. După cutremurul din 1977, a fost reparată, din nou. A suferit și după cutremurul din 1986, fiind iarăși reparată. În prezent este lucrată în stil neobizantin, sub formă de corabie, fără abside laterale.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Se află într-o stare de conservare foarte bună. Nu prezintă infiltrații pluviale, nici umiditate ascensională.

Foto:

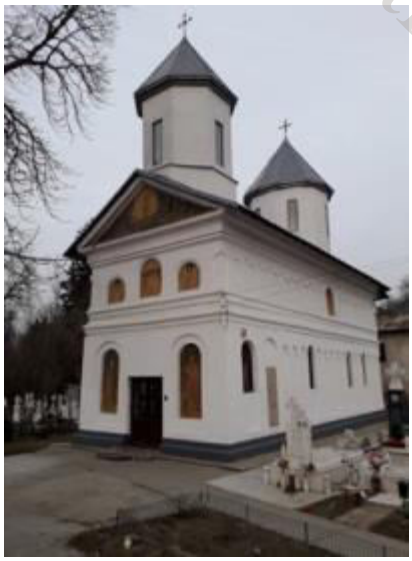

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 10.04.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Curtea boierilor Vărzaru

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13844, AG-II-a-A-13844.01, AG-II-a-A-13844.02

Adresa: sat Vărzaru, comuna Merișani

Datare obiectiv: ante 1654, 1635

Descriere (text liber):

Ruinele caselor și biserica cu hramul „Sfântul Nicolae și Cuvioasa Paraschiva”

Anterioară anului 1654, când ctitorul ei, biv vel armașul Radu Vărzaru a fost ucis, biserica are un plan dreptunghiular cu absidă semicirculară decroșată, fără pridvor. Are o clopotniță octogonală din lemn, construită după 1802, anul în care turla de zid s-a prăbușit, în urma cutremurului. În 1873 biserica a fost renovată, reparându-se clopotnița și zidurile. Pictura murală în frescă a fost executată în anul 1809. La exterior biserica are o decorație amplă din trei registre de firide cu arce de cerc, separare de brâuri. Pictura exterioară este grav deteriorată.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica are o stare de conservare acceptabilă, în sensul că nu plouă în ea, și nu sunt infiltrații de apă din pământ, la nivelul pereților. Starea de conservare a picturii este proastă.

Foto:

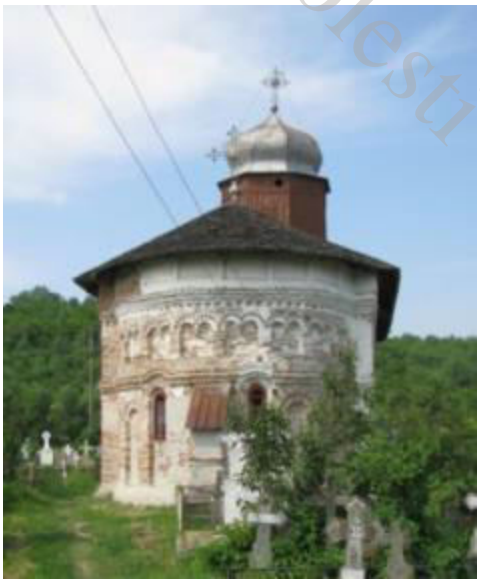

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13845

Adresa: sat Vâlcele, comuna Merișani, județul Argeș

Datare obiectiv: 1868

Descriere (text liber):

Ctitorită în anul 1868, DE Nicolae Boșneag, Miu Giurcă, Ion Mielescu, Grigore Diaconescu și alți enoriași, biserica are un plan dreptunghiular, cu pridvor, pronaos, naos și altar; o turlă cu secțiune pătrată este situată deasupra pridvorului. În anii 1928-1929, s-au făcut intervenții radicale constând din: consolidarea cu centură metalică, închiderea pridvorului de către Dumitru și Grigore Neamțu. Pictura murală a fost executată în anul 1930, în frescă, de Bunescu, și în ulei de C. Nițulescu din București.

Descrierea stării de conservare (text liber): Bună. Învelitoarea din tablă este în stare bună.

Muzeul Golesti

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Hagi Tudorache

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13497

Adresa: sat Budeasa mare, comuna Budeasa, județul Argeş

Datare obiectiv: ante 1762

Descriere (text liber):

Construcţie masivă, tip culă, formată din parter şi etaj, cu ferestre puţine şi de mici dimensiuni, cu planul parterului diferit de cel al etajului. Complet renovată şi modernizată. Casa este locuită, încălzită, racordată la electricitate, reţea de apă. Acoperişul este din tablă. Văruită la exterior în alb şi gri.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a construcţiei este foarte bună. Casa este întreţinută şi locuită.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Conacul Budișteanu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13498.01

Adresa: sat Budeasa Mare str. Bisericii nr. 56, 59, comuna Budeasa, județ Argeș

Datare obiectiv:

Descriere (text liber):

Cula Budișteanu este atestata documentar in anul 1600 si in care domnitorul Tarii Romanești, Șerban Cantacuzino a găzduit in anul 1714 pe regele Suediei, Carol al XII-lea. Mult mai tarziu, scriptele ne vorbesc de calatoria mitropolitului Neofit, care trecand prin Budeasa la 10 iunie 1746, viziteaza biserica si casele boieresti. Se presupune că a fost ridicat, inițial, de către un căpitan de-al lui Mihai Viteazul, pe nume Pană. Reconstruit și extins, în 1768, de marele armaş Şerban Budişteanu, foişorul refăcut în anul 1870 de Alexandru Budişteanu, iar între anii 1922-1927 i s-a adăugat o nouă aripă de către inginerul I. Budişteanu. Conacul prezintă un parter înalt, etaj despărţit în două registre printr-un brâu format dintr-un tor. Deasupra Intrării principale, sub foişor se află stema Budiştenilor şi anul 1768. Pe faţadă sunt înscrişi anii 1598 şi 1870, reprezentativi pentru familie. Într-o cameră de la etaj este prinsă pe perete o inscripţie care aminteşte că aici a locuit Carol al XII lea, regele Suediei în drumul său spre casă, conform informațiilor preluate de pe site-ul Bibliotecii Județene Argeș. Conacul a fost extins de către marele armas Serban Budisteanu, in anul 1768 si refacut de catre generalul Alexandru Budisteanu, in anul 1870, respectiv de arhitectul Dimitrie Budisteanu, in anii 1922-1927. Curtea conacului este, de asemenea încadrată pe lista monumentelor istorice; la fel vechi ruine ale unor construcţii anterioare şi terenul aferent conacului (înregistrat ca parc).

Descrierea stării de conservare (text liber):

Construcţia a fost restaurată, starea de conservare fiind foarte bună. S-au păstrat formele clădirii, decorurile, elementele de stucatură, brâul median.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Bisericii cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): Ansamblu AG-II-a-A-13496, Biserica AG-II-a-A-13496.01, Porţi AG-II-a-A-13496.02, Zid de incintă AG-II-a-A-13496.03

Adresa: sat Budeasa Mare strada Bisericii nr. 58, comuna Budeasa, judeţul Argeş

Datare obiectiv: cca 1796

Descriere (text liber):

Biserica este construita de familia boierilor Budișteanu in anul 1796, purtând hramul Adormirea Maicii Domnului. Planul general al bisericii păstrează forma obișnuită în cruce, cu pridvor deschis, naos, altarul heptagonal, iar învelitoarea din şiţă. Alături de biserică s-a construit o capelă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună. Cele două porţi şi zidul de incintă sunt bine păstrate

Foto:

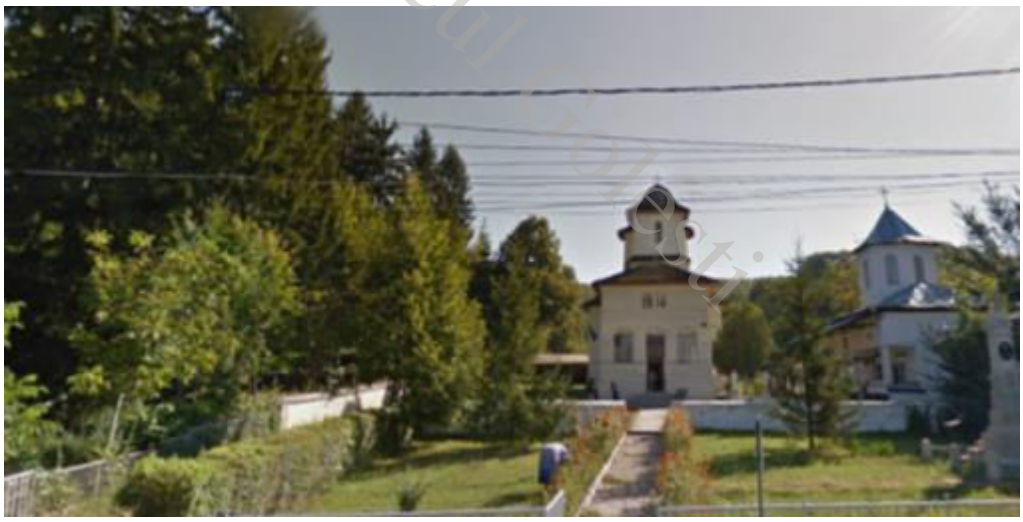

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu Hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13502

Adresa: sat Caloteşti, comuna Budeasa

Datare obiectiv: 1819

Descriere (text liber):

Biserică de zid, cu planul în formă de cruce greacă. Are două turle hexagonale: una pe pronaos şi una pe naos. A fost reparată şi extinsă, prin construcţia tindei, în anul 1901. Ulterior, în faţa bisericii s-a adăugat un foişor deschis cu rol de suplinire a spaţiului interior (nu prea generos), în timpul ceremonialelor.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a monumentului este bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13689

Adresa: sat Găleşeşti, comuna Budeasa

Datare obiectiv: 1751

Descriere (text liber): A fost ridicată în anul 1751, de „dumnealui biv vel șetrarul Toma Rătescu și jupan Ianache”. Construită în tehnica asizelor, din piatră şi cărămidă, biserica impresionează prin aspectul exterior dat de alternanţa cărămidă-piatră, de brâul superior de ferestre oarbe şi prin verticalitate. Un pridvor cu balcon, dezvoltat pe înălţime, asigură intrarea în pronaosul de dimensiuni generoase. Planul bisericii este în cruce greacă, cu naos, pronaos şi altar. Are două turle hexagonale: pe pronaos şi naos. Biserica a fost repictată în anul 1902.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună, neprezentând fisuri în alternanţa piatră-cărămidă.

Pictura interioară este bine conservată.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Conacul Tabacovici

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13840

Adresa: sat Valea Mărului, comuna Budeasa, judeţul Argeş

Datare obiectiv: cca 1930

Descriere (text liber):

În satul Valea Mărului, rezistă, încă, vila Tabacovici. Nicolae TABACOVICI, (Sfârşitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX), mare proprietar funciar , poseda, în zonă, întinse suprafeţe de teren, expropriate, parţial, prin Legea pentru Reforma Agrară din 23 martie 1945, adoptată de guvernul condus de Petru Groza, ori deciziile ulterioare. Vila este construită în anul 1930. După Revoluție, un timp, aici a funcționat o brutărie. Retrocedări selective, către urmaşi, după 1990. Din nefericire, imobilul, de o frumusețe deosebită, nu a avut șansa unei renovări.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Proastă. Lipsesc ferestre, infiltrații de apă, mucegaiuri, ciuperci. Degradări mari ale tencuielilor exterioare şi interioare, uşoare degradări ale zidurilor din cărămidă. Acoperişul este încă bun.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: 1837

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-m-B-13499

Adresa: sat Budișteni; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica cu plan dreptunghiular, cu pridvor închis pe latura vestică, cu cele trei părți componente ale navei: pronaos, naos și altar. Altarul este separat de naos prin tâmplă de zid, iar deasupra ușilor împărătești sunt construite arcade cu profil gotic. În pronaos este construit un cafas din zidărie. În decursul anilor biserica a suferit mai multe reparații (1907-1908, 1930-1931, 1939, 1965).

Stare de conservare: Bună. Biserica are acoperiș din tablă galvanizată. Turlă amplasată deasupra pronaosului este singurul element al lăcașului cu elemente decorative: cinci rânduri de cărămizi în decorație *zimți.* Pentru eliminarea umidității ascensionale a fost realizat un sistem de colectare, prin săparea unui șanț umplut cu mărgăritar, care înconjoară biserica pe exterior.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Cuvioasa Paraschiva"

Perioada: 1750

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13597

Adresa: sat Ciulnița; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: denumită și biserica „Cuvioasa Paraschiva” Ciulnița-Eustatiade, deoarece a fost amplasată pe terenul moșierului Eustatiade, la construirea ei în anul 1750. Construită din cărămidă cu liant de var negru, lăcașul a fost reparat în repetate rânduri: 1814, 1882, 1908, 1932, 1957, 1993. Biserică joasă cu o singură turlă amplasată pe pronaos, cu acoperiș din tablă galvanizată. Ca element decorativ, de jur-împrejurul bisericii, între ferestre, este inserat un rând de cărămizi – dinți de ferăstrău. Pictura exterioară, prezentă pe fațada vestică, la intrarea în biserică, este în stare bună de conservare (probabil realizată recent).

Stare de conservare: Potrivită. Trotuarul din ciment care înconjoară biserica, împiedicând evaporarea apei din sol, a făcut ca umiditatea ascensională să se ridice în pereții bisericii, producând, astfel, căderea tencuielii, exfolierea varului.

Muzeul Golești

Muzeul Olteniei

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica de lemn „Nașterea Maicii Domnului" - Călugărița

Perioada: 1781

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13693

Adresa: sat Glâmbocata Deal; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica de lemn „Nașterea Precistei" Călugărița a fost lăcașul de cult al unui schit de maici, iar din anul 1834 numele a fost consemnat pe o pisanie care, la ora actuală, este deteriorată parțial. Tot în acest an lăcașul a fost refăcut integral, urmat de o repictare pe tencuiala din var negru și câlți de cânepă aplicată peste bârne. Pereții din bârne masive au fost supraînălțați pe un soclu din cărămidă subțire, prinsă în liant de var negru. Biserica are o structură planimetrică aparte: plan treflat cu abside poligonale, cu obișnuita boltă semicilindrică. O turlă clopotniță se înalță peste acoperișul din șiță,în patru ape. În partea vestică, un pridvor deschis prin care se face intrarea în biserică, cu fruntarul decupat în acolade. Pictura, atât în interior, cât și în exterior, a fost realizată de către zugravul Radu, anul 1834, care, în pronaos, a înfățișat ctitorii bisericii îmbrăcați în costume populare. Pictura exterioară conservă scene precum: *Judecata de apoi, Raiul, Marina cu diavolul, Sf. Gheorghe, Sf. Dumitru, Moartea*, scenele sunt separate de arbuști stilizați. O scenă inedită, cu vădită tentă politică pentru epoca în care a fost realizată este *Curva turcească*.

Starea de conservare: Proastă. În anul 1965 s-a încercat o stopare a degradării acestui monument, sub îndrumarea Direcției Monumentelor Istorice. La ora actuală starea de conservare a monumentului este următoarea: pictura exterioară într-o stare avansată de degradare; tencuiala de pe pereți căzută iar în bârne vizibil atac xilofag. Intervențiile de stopare a degradărilor (placări cu cărămidă subțire, retencuiri, restaurări greșite ale picturii) nu au făcut decât să accelereze procesul de deteriorare al bisericii.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Muzeul Gorjului

Aspecte ale degradării bisericii

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Mucenici Gheorghe și Ecaterina"

Perioada: 1858-1861

Importanta: B

Cod LMI: AG-I-m-B-13718

Adresa: sat Leordeni; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica veche ridicată boieri Leurdeni, a fost consemnată în recensăminte în anii 1810, 1832, 1840. Învechită și ruinată, lăcașul a fost demolat și locul ei a fost marcat printr-o cruce de piatră. Edificiul a fost înlocuit cu o biserică nouă ridicată între anii 1858-1861 de către o descendentă a Leurdenilor, Ecaterina-Catinca Rădulescu, amplasată mai jos de locul celei anterioare. Anii efectuării intervențiilor de restaurare sunt: 1900-1903, 1940, 1977.

Starea de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary

Denumire: Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary

Perioada: sec. XVII-XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13719

Adresa: sat Leordeni, Calea București, nr. 627; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: în acest conac a funcționat mulți ani Primăria Leordeni. După retrocedare și intrând în stăpânirea moștenitorilor lui Alexandru Lahovary, conacul, parcul, anexele și zidul de incintă au devenit o ruină.

Stare de conservare: Proastă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary - Conacul

Perioada: sec. XVII-XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13719.01

Adresa: sat Leordeni, Calea București, nr. 627; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: conacul o construcție pe trei nivele: beci, parter, etaj este înfrumusețat prin cele două turnuri mari de la fațada principală. Acoperișul este în patru ape și învelit în tablă vopsită. Clădirea principală a ansamblului, este un imobil cu 15 încăperi înalte, cu 3 balcoane. Câteva elemente arhitecturale originale măreau frumusețea construcției și anume: un șemineu, o scară interioară din lemn, mozaic. Zidurile sunt groase specifice marilor case boierești. Decorațiile exterioare s-au desprins în proporție de 80%.

Stare de conservare: Proastă. Construcție aflată într-o stare avansată de degradare: în pereții groși au apărut crăpături, camerele murdare – pline de moloz, tâmplăria distrusă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary - Parc

Denumire: Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary - Parc

Perioada: sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13719.02

Adresa: sat Leordeni, Calea București, nr. 627; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: în jurul clădirii era amenajat un parc întins pe 3 ha, cu specii rare de arbori: tei, frasin, stejar.

Stare de conservare: Proastă. Parcul este năpădit de lăstăriș, buruieni

Muzeul Gussi

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary - Anexe

Denumire: Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary - Anexe

Perioada: sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13719.03

Adresa: sat Leordeni, Calea București, nr. 627; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: cele trei corpuri anexe conacului au fost ridicate în sec. XIX. Ele erau destinate pentru cramă, grajduri și casă pentru servitori.

Stare de conservare: La fel ca și Conacul prezintă o stare avansată de degradare.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Colei

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary – Zid de incintă

Denumire: Ansamblul Conacului Gussi-Lahovary – Zid de incintă

Perioada: sec. XVII - sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13719.04

Adresa: sat Leordeni, Calea București, nr. 627; comuna Leordeni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: nu se mai știe locul unde exista zidul de incintă. În curte, se mai vede locul unde a fost turnul de apărare și, urmărind locația acestuia, se presupune direcția zidului de incintă. Atașat unei anexe există o porțiune dintr-un zid, cca 4m, dar nu apare a mărturie a existenței împrejmuirii incintei.

Stare de conservare: Inexistent, cu excepția porțiunii de aprox. 4 m.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Biserica de lemn „Adormirea Maicii Domnului"

Denumire: Biserica de lemn „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: sfârșitul sec. XVII - sec. XVIII

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13504

Adresa: sat Catane; comuna Lunca Corbului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica este menționată, pentru prima dată, în Catagrafia din 1824, având hramul „Sf. Nicolae", dar arhitectura o clasifică sec. XVII. În anul 1909 este menționată cu hramul „Cuvioasa Paraschiva", dar între anii 1833-1839 când au fost îmbrăcați pereții cu zidărie din cărămidă, a primit un nou hram „Adormirea Maicii Domnului", care se păstrează și astăzi. Biserica este construită din bârne de lemn, pe un soclu gros de cărămidă decorat cu chenar în zimți, cu contraforturi pe laturile nord și sud. Accesul în biserică se face printr-un pridvor deschis, în partea vestică, cu o ușă a cărui ancadrament din lemn este decorat cu torsade. Cutremurul din 1977 a provocat daune mari bisericii prin șubrezirea întregii construcții. Ultima intervenție este șițuirea acoperișului făcută în anul 1995. Pictura în frescă, grav deteriorată, prezintă scene realiste: ctitorii în haine țărănești, pe peretele exterior nordic un cal cu corn în frunte, iar în pridvor, în dreapta ușii, cât se mai poate distinge, o scenă cu Maica Domnului. Starea de conservare: starea edificiului, mai ales pictura, prezintă degradări accentuate. Porțiuni foarte mari din zidăria care îmbrăca pereții, împreună cu pictura, au căzut. Pictura se distinge anemic numai în câteva porțiuni. Acoperișul, în patru ape, cu o singură turlă octogonală, este spart, făcând posibilă, astfel, pătrunderea apei în biserică.

Muzeul Golești

Muzeul Golesti

Aspecte exterioare ale bisericii

Zidul care acoperă bârnele de lemn, ușa cu torsade

Muzeul Olești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Tudor Călin

Perioada: 1897-1898

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13729

Adresa: sat Lunca Corbului; comuna Lunca Corbului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: locuință cu arhitectură specifică zonei de sud a județului Argeș. Așezată cu fața la sud, cu două camere și prispă pe două laturi: răsărit (căreia i s-a făcut perete din scândură, ulterior) și sud – pe toată lungimea casei. Înfrumusețarea casei este realizată prin aplicarea ornamentelor decupate în lemn, cu motive florale stilizate – spre streașină și stâlpi, și cele aplicate, tot din lemn, pe parapetul sălii. Întreaga construcție este așezată pe o temelie groasă din cărămidă. Acoperișul, în patru ape, este din tablă.

Stare de conservare: Bună. Cu toate că casa nu mai este locuită, se menține, totuși, într-o stare bună – își păstrează, încă, elementele decorative. Intervenția proprietarilor în vopsirea tâmplăriei, într-o culoare vie, albastru-bleu, nu a permis observarea degradărilor - atac xilofag, din punct de vedere a stării de conservare a construcției. Acum, locuința cu proprietari domiciliați în județul Mureș, este folosită ca magazie de către rudele lor.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Ion Cîcu (Ioan Cicu?)

Perioada: sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13755

Adresa: sat Pădureți; comuna Lunca Corbului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: la o primă analiză a ruinelor rămase în picioare, se poate spune: casa cu formă aprox. pătrată, avea prispă pe două laturi: sud și sud-vest pe unde era și intrarea. Stâlpii uniți între ei prin ornament: arc de cerc, linie, arc de cerc, aduceau luminozitate și frumusețe locuinței.

Stare de conservare: Proastă. Ziduri ruină. Existența la această adresă nu este sigură – nici vecinii nu puteau confirma existența monumentului. Fiind păstrate atât numerele vechi, cât și numerele noi atribuite locuințelor, a dus la o identificare inexactă a casei.

Muzeul Național

Vedere sud, sud-vest

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Maria", „Sf. Nicolae", „Sf. Voievozi", și „Sf. Cuv. Paraschiva",
Perioada: 1845-1851
Importanta: B
Cod LMI: AG-II-m-B-13756
Adresa: sat Pădureți; comuna Lunca Corbului; județul Argeș
Regiune: Muntenia
Descriere, istoric: la sfârșitul secolului al XVIII, pe locul actualei biserici, se ridica o biserică de lemn cu hramul „Sf. Paraschiva". În perioada 1845-1851 este ridicată o biserică din zid, cu hramul „Sf. Nicolae", „Nașterea Maicii Domnului", „Sf. Arhangheli", de către paharnicul Mihail Berindei și soția sa (informație săpată în piatră, în limba română, cu litere chirilice), iar pictura a fost realizată de către zugravul Anton Vladec. În anul 1905, bolțile originale din zid au fost înlocuite cu altele din lemn. După cutremurul din anul 1940, s-a făcut o consolidare a bisericii prin turnarea unei centuri exterioare din ciment, ridicarea unor contraforturi la absidele laterale. Decorul exterior este format din panouri dreptunghiulare, în registrul superior. Biserica cu o singură turlă amplasată pe pronaos, este acoperită cu tablă galvanizată.
Starea de conservare: Bună. Pot fi observate problemele create de umiditatea ascensională datorită existenței trotuarului din ciment care înconjoară biserica, dar și infiltrarea apei pluviale prin montarea gurilor de scurgere ale burlanelor în imediata apropiere a zidului.

Muzeul Golești

Muzeul Colesti

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 20.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Vilei Minovici

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B-13508

Adresa: sat Cărpiniș, comuna Cepari, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. XX

Descriere (text liber):

Realizată conform proiectului arhitectului Răzvan Teodoroiu, la începutul secolului XX, în stil arhitectural neoromânesc, vila este construită pe o structură mai veche – beciuri - din secolul al XVIII-lea. Un element particular este blazonul cu reprezentări excizate: un balaur – care simbolizează răul; o falcă – care reprezintă știința și o cruce – credința, „Răul din lume nu poate fi biruit decât prin știință și credință…”. În curtea vilei se află și un monument dedicat eroilor căzuți în Primul Război Mondial.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Vila se află într-o stare de conservare bună. Este locuită temporar.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Curtea boierilor Cepari

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13593

Adresa: sat Ceparii Pământeni, comuna Cepari

Datare obiectiv: 1752

Descriere (text liber):

Curtea boierilor din Cepari (1752), monument istoric de arhitectură de interes național, ansamblu aflat în satul Ceparii Pământeni și alcătuit din ruinele caselor, biserica „Înălțarea Domnului" și zidul de incintă. Construită din temelie, în 1752, de: jupan Ștefan, vel clucer Zaharia, jupan Costache Sava cu coconul Iordache, Gheorghe, Constantin, Matei, Șerban, Pârvu, Ilinca și Mira, pe locul bisericii cele vechi, ridicată de vel vornicul Ceparo. Astăzi, are planul dreptunghiular, cu abside poligonale decroșate și pridvor decroșat. Pronaosul este separat de naos prin trei, prin trei arcade sprijinite pe pilaștri. Are pictură murală în ulei, pusă peste fresca originală, de Anton Grigore Lapinschi , în perioada 1888-1889. Tot atunci, a fost consolidată cu centuri metalice, pe cheltuiala familiei Băltescu și s-a adăugat pridvorul. Au mai fost făcute restaurări în anii 1952 și 1978, de către Direcția Monumentelor Istorice. Are o turlă octogonă pe tambur pătrat, deasupra pronaosului.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica are starea de conservare Foarte bună!

Din fostele case ale boierilor Cepari, mai sunt doar ceva părți/fragmente de ziduri și fundații acoperite de pământ și vegetație.

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13750

Adresa: sat Ceparii Ungureni nr. 32A, comuna Cepari

Datare obiectiv: 1820

Descriere (text liber):

Situată în fostul sat Neagoș, biserica a fost construită în „două cărămizi” cu toată cheltuiala postelnicului Panait Balotă și dumneaei cocoanei Marița, maica dumnealui și cocoana Mirica, soția dumnealui, la anul 1820. Cheltuielile au fost așa mari, încât ctitorii au fost nevoiți să vândă o parte din moșii. Biserica a fost reparată în anul 1893, când s-a construit și turla. În 1963 s-a refăcut acoperișul bisericii. Are plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată și pridvor deschis cu arcade sprijinite pe coloane; turlă de secțiune pătrată. Pictura a fost executată în diverse etape; se conservă, în altar și pridvor, fresca originală, de la 1820.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare a bisericii este foarte bună. Acoperișul a fost refăcut cu învelitoare din tablă. Nu prezintă infiltrații și nici umiditate ascensională.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

210 Biserica „Sf. Nicolae", „Cuvioasa Paraschiva", „Sf. Teodor Tiron"

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: 1789

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13592

Adresa: sat Cepari; comuna Poiana Lacului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: în anul 1789 este «zidită din temelie», pe Valea Zlapiei, biserica cu hramul „Sf. Nicolae", „Cuvioasa Paraschiva", „Sf. Teodor Tiron", conform pisaniei. În anul 1789 a fost pictată și la exterior. Clopotul cel vechi, din 1813, a fost comandat, după cum se spune, de către soţia ctitorului, plătind cu banii obţinuţi din vânzarea unui armăsar. După 100 de ani se intervine, din nou, la biserică prin refacerea clopotniței și lărgirea ferestrelor. În 1968 are loc o nouă restaurare. Biserica are plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată, pridvorul cu arcade în acoladă sprijinite pe coloane, la ora actuală, este închis cu geam fixat în rame metalice. Peste pronaos este construită o turlă de formă octogonală. Ca decorații apar firidele cu arce în acoladă asemănătoare arcadelor pridvorului și un tor încadrat de două rânduri de zimți. Pictura exterioară este în frescă, iar cea interioară în tempera.

Starea de conservare: Bună. Mișcarea terenului, umiditatea ascensională și umiditatea de condens prezente și vizibile, au provocat degradări bisericii, astfel: au slăbit rezistența construcției și din acest motiv s-a recurs la o consolidare prin legături metalice (buloanele de fixare sunt vizibile pe exteriorul pereților); în pictura exterioară realizată sub streașină au apărut crăpături.

Muzeul Colecții

Muzeul Golesti

Aspecte din exteriorul bisericii

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Minel Cristescu

Perioada: mijlocul sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13668

Adresa: sat Dinculești; comuna Poiana Lacului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casă joasă cu două camere, cu prispă pe jumătate din fațadă și așezată pe stâlpi bătuți în pământ, care, subțiindu-se, ajung în sus până la scafă. Partea de jos a prispei este plină, realizată din scândură. La cosoroabă bârnele sunt îmbinate pe drept, cu extremitățile cioplite în motivul *cap de cal.* Casa și-a păstrat ferestrele de dimensiuni mici, cu ramă de lemn.

Starea de conservare: Bună. Casa cu acoperișul de tablă este locuită. La exterior, tencuiala este desprinsă, în unele zone, de pe perete.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae", „Cuvioasa Paraschiva", și „Sf. Arhangheli",

Perioada: 1737-1742

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13757

Adresa: sat Păduroiu; comuna Poiana Lacului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserică cu plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată, fronton triunghiular, pe latura vestică, cu două turle (clopotnița pe pronaos și a doua turlă pe naos). Pridvorul a fost adăugat ulterior și, la ora actuală, între stâlpii uniți în partea superioară prin arcuri de cerc, sunt montate ferestre cu ramă metalică. Decorația arhitecturală exterioară constă în firide cu arc în acoladă, brâu în formă de tor, cornișă zimțată. Anii de intervenție asupra bisericii sunt: reparații generale în anii 1816 și 1892; 1995-1998 a fost refăcută pictura interioară și exterioară.

Stare de conservare: Bună, în general, cu unele degradări reversibile, astfel: porțiuni desprinse din ornamentele frontonului, pictura exterioară deteriorată parțial.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Neacșu

Perioada: început sec XX

Importanță: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13785

Adresa: sat Samara; comuna Poiana Lacului; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: -

Starea de conservare: nu mai există. În anul 1993 era în ruină.

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

219 Biserica „Sf. Nicolae"

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: 1840

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13595

Adresa: sat Ciocănăi; comuna Moșoaia; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: conform pisaniei, biserica a fost ridicată în anul 1840, pe locul altei biserici «pe altarul căreia, a crescut un arțar îngrijit cu sfințenie». Biserica are plan dreptunghiular, cu absidă poligonală la altar, o singură turlă pe pronaos și acoperiș din tablă. Pridvorul cu stâlpi uniți în partea superioară prin arcade cu decor dublă acoladă, a fost închis cu sticlă pe ramă metalică. În partea superioară, în apropierea streșinii, decorul este dat de prezenta motivului dinți de lup, continuat cu rânduri paralele în relief. Pictura exterioară reprezentând moarte conferă monumentului un aspect original.

Starea de conservare: Bună. Igrasia este vizibilă până la nivelul ferestrelor.

Muzeul Go

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Cuvioasa Paraschiva"

Perioada: 1806

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13746

Adresa: sat Moșoaia; comuna Moșoaia; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: atestarea documentară a unui locaș religios în satul Moșoaia, este cunoscută din sec. al XVII-lea. Într-o pisanie adăugată la refacerea bisericii, anul 1895, menționează existența bisericii din Piscul Moșului, încă din 1406. Biserica actuală se presupune că a fost ridicată pe locul alteia mai vechi. Construcția are plan dreptunghiular cu absidă poligonală decroșată și pridvor închis. Turla amplasă deasupra pronaosului, are formă octogonală. Decorațiile exterioare sunt: pridvor cu coloane unite între ele prin arcade, cornișe cu motivul dinți de ferăstrău.

Starea de conservare: Bună. Biserica a fost acoperită cu tablă. La majoritatea monumentelor istorice vechi, este necesară o consolidare care, de cele mai multe ori se face prin prinderea centurilor metalice. Aceeași intervenție a suferit și această biserică. Nu s-a optat pentru montarea termopanului și s-a păstrat stilul vechi de ferestre: cu rame din lemn.

Foto:

Biserica din Piscul Moșului, anul 2020

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Muzeul Colești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul Casei Armand Călinescu

Perioada: 1925

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13598

Adresa: sat Ciupa Mănuciulescu, str. Armand Călinescu nr. 1; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Ansamblul Casei Armand Călinescu este constituit din: Conac, Anexe, Parc. În timpul comuniștilor casa era folosită ca sediu C.A.P., iar după revoluția din 1989 ansamblul Casa Armand Călinescu a fost cumpărat de o firmă din București și lăsat, intenționat, să se degradeze, pentru a fi demolate.

Stare de conservare: Proastă.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Armand Călinescu

Perioada: 1925

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13598.01

Adresa: sat Ciupa Mănuciulescu, str. Armand Călinescu nr. 1; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casă cu arhitectură de inspirație neoromânească. Pe două nivele: demisol și parter, cu terasă înălțată, deschisă amplasată pe latura sudică a locuinței. Construcție cu două intrări. Acoperiș în patru ape din țiglă model solzi.

Stare de conservare: Foarte proastă. Conacul a fost într-o stare bună, din punct de vedere al conservării, în perioada comunistă, când a funcționat sediu C.A.P.. După achiziționarea de către o firmă din București s-a produs prăbușirea fizică a casei. Degradări grave începând de la temelie până la acoperiș, inclusiv.

Muzeul Curtii

Fotografie Casa Armand Călinescu

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Anexe Casa Armand Călinescu

Categorie: Case

Perioada: 1925

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13598.02

Adresa: sat Ciupa Mănuciulescu, str. Armand Călinescu nr. 1; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcție joasă, cu acoperiș în patru ape, cu intrarea în camere direct din exterior. Acoperișul este din tablă.

Stare de conservare: Proastă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Parcul Casei Armand Călinescu

Categorie: Altele

Perioada: 1925

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13598.03

Adresa: sat Ciupa Mănuciulescu, str. Armand Călinescu nr. 1; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: nu sunt informații referitoare la specificul parcului (întindere, formă, specii de arbori etc.)

Stare de conservare: Proastă. Terenul din jurul casei principale este acoperit de lăstăriș, ierburi înalte și resturi materiale diverse.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: 1863-1865

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13809

Adresa: sat Tigveni; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Lăcașul a fost zidit între anii 1863-1865. Biserică în plan dreptunghiular, pridvor închis (după anul 1988 a fost adăugat un nou pridvor deschis, din lemn, în față), turlă octogonală pe bază pătrată deasupra pronaosului. Reparațiile au fost făcute în anii: 1905, 1910, 1936. Între anii 1965-1966 biserica a fost repictată în frescă, iar în 1988 a fost reîmprospătată.

Stare de conservare: Bună. Consolidarea s-a făcut cu ajutorul unei centuri metalice poziționată pe mijlocul înălțimii peretelui. Problemele curente, din punct de vedere al stării de conservare, sunt ridicate de prezența umidității (ascensională și de condens), care a dus la umflarea căderea stratului de tencuială.

Muzeul Golești

Metoda de consolidare biserică – centura metalică

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Muzeul Goleti

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul Conacul Gheorghe Brătianu

Perioada: 1925, refăcut 1958

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13808

Adresa: sat Tigveni,; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Ansamblul Conacul Gheorghe Brătianu este constituit din: Conac, Anexe, Parc. Conacul - casa de vacanță a familiei Brătianu, după revoluția din 1989, a fost lăsat în paragină. Devine proprietate a doi cetățeni italieni care, la rândul lor, îl vând. Noul proprietar a început lucrările de restaurare.

Stare de conservare: Proastă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Conacul Gheorghe Brătianu

Perioada: 1925, refăcut 1958

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13808.01

Adresa: sat Tigveni,; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcție de dimensiuni mari, cu două foișoare-prispă: unul amplasat pe fața principală, iar celălalt în spatele construcției. Conacul cu 8 camere a devenit, după anul 1952, în perioada comunistă, sediul I.A.S. Rătești. Din punct de vedere arhitectural este specific zonei de șes a județului, cu ornamente simple, în număr redus.

Stare de conservare: Proastă. Conacul grav deteriorat, cu tavanele căzute, zidurile crăpate, tencuială căzută, acoperișul din tablă spart și ruginit.

Foto:

Muzeul Golești

Aspecte din exteriorul conacului

Muzeul Golești

Aspecte din interiorul conacului

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Anexe Conacul Gheorghe Brătianu

Perioada: 1925, refăcut 1958

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13808.02

Adresa: sat Tigveni; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcția anexă este atașată conacul în partea stângă (văzut din față). În partea vestică aceasta are o ușă care permite accesul în clădire.

Stare de conservare: Proastă. Ca și conacul este grav deteriorată, cu tavanele căzute, zidurile crăpate, tencuială căzută, acoperișul din tablă spart și ruginit.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 29.08.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Parcul Conacul Gheorghe Brătianu

Perioada: 1925, refăcut 1958

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13808.03

Adresa: sat Tigveni,; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: parcul, 10 000 mp, înconjura conacul familiei Gheorghe Brătianu.

Stare de conservare: Proastă. Lăstărișul, plante crescute necontrolat au năpădit parcul, transformându-l într-o ruină.

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Elisabeta Stanciu

Categorie: Case

Perioada: 1938

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13813

Adresa: sat Tigveni; comuna Rătești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Locație necunoscută

Starea de conservare: -

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Cuvioasa Paraschiva" și „Sf. Nicolae"

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: 1792-1793

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13599

Adresa: sat Cochinești, str. Barajului, nr. 160; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: ridicată între anii 1792-1793, conform scriselor din pisanie și corelată cu anul menționat pe unele icoane.

Biserica cu acoperiș din tablă, are un plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată, pridvor deschis cu arcade în plin cintru, susținute pe coloane.

Decorațiile, amplasate în registre pe pereții exteriori, apar sub forma unui tor încadrat de zimți, până la cornișă.

Seismele au afectat structura de rezistență a bisericii fiind necesare intervenții de consolidare, astfel: în anii 1885-1886 la bolțile interioare și pridvor; turla din cărămidă a fost înlocuită cu una din lemn; în 1979 au fost racordate trei centuri metalice.

Pictura în frescă din anul 1793 a fost restaurată în anii 2000-2004.

Stare de conservare: Bună. Degradări reversibile: culoarea din pictura exterioară afectată de mediu; tencuială căzută în zona temeliei.

Muzeul Golești

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: 1787

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13600

Adresa: sat Cochinești, str. Uruci, nr. 109; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserică cu formă dreptunghiulară, cu absidă poligonală decroșată, pridvor deschis cu arcade susținute pe coloane, acum închis cu sticlă pe ramă metalică. Turla de lemn, cu formă octogonală, cu baza din cărămidă, este amplasată pe pronaos. Decorul simplu dat de un registru de toruri de grosimi diferite, amplasat în apropierea strașinei. Cutremurul din anul 1940 a afectat rezistența bisericii, astfel încât în anul 1943, lăcașul a fost consolidat prin montarea unei centuri din beton, odată cu refacerea pridvorului.

Starea de conservare: Bună. Zugrăvirea bisericii la exterior, în anul 2014, face ca observarea degradărilor construcției să fie greu de observat.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica de lemn „Cuvioasa Paraschiva"

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13623

Adresa: sat Cotmeana, str. Popîrțești, nr. 50; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica datează de la începutul secolului XIX, informație regăsită pe icoanele împărătești realizate în această perioadă. Aspectul exterior este de plan dreptunghiular, cu pridvor deschis din zid, sprijinit pe coloane, care a luat locul celui din lemn la consolidarea din anul 1874. Intervenții: restaurată în anul 1803; consolidată, tencuită la interior și exterior în anul 1874; reparații 1941; refacerea acoperișului din șiță în anul 1996 și construirea clopotniței în 1998. Pictura originală a fost realizată în 1803. În anul 1874 este reînnoită pictura exterioară și apar imagini cu apostoli, prooroci, spațiile goale sunt umplute cu decor vegetal.

Starea de conservare: Potrivită. Degradări grave sunt prezente la acoperiș care în unele locuri sunt vizibile găuri mari în șiță. Pictura exterioară se pare că a fost refăcută destul de recent pentru că nu sunt deteriorări majore. Crăpături adânci s-au produs la nivelul temeliei, vopsită în grena, poate de la tasarea terenului.

Muzeul Golești

Muzeul Colesi

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Voievozi"

Perioada: 1780

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13706

Adresa: sat Izbășești; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: a fost construită în anul 1780, dar modificări majore s-au făcut în perioada 1884-1885 când a fost lungită, a fost refăcută tencuiala exterioară iar la pronaos au fost realizate bolți. Biserica se prezintă în plan dreptunghiular, cu absidă la altar, turlă octogonală pe bază pătrată, cu șarpantă în „bulb de ceapă". În anul 1958 a fost închis pridvorul cu ferestre. Pictura executată în anul 1885 a fost refăcută în perioada 1951-1952.

Starea de conservare: Bună. Biserica, inclusiv turla, sunt acoperite cu tablă care a început să ruginească. Pentru consolidarea corpului construcției s-a procedat la montarea unei centuri metalice care înconjoară biserica. Pictura exterioară, doar patru imagini icoană: trei în față deasupra ușii de la intrare și una în spate, la altar, se păstrează în stare bună (se pare că au fost refăcute recent).

Muzeul Golești

Pictura exterioară

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul conacului Bălăceanu Stolnici

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13797

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Ansamblul conacului Bălăceanu Stolnici este constituit din: Conac, Anexe-moara „Sf. Paraschiva”, incintă, biserică.

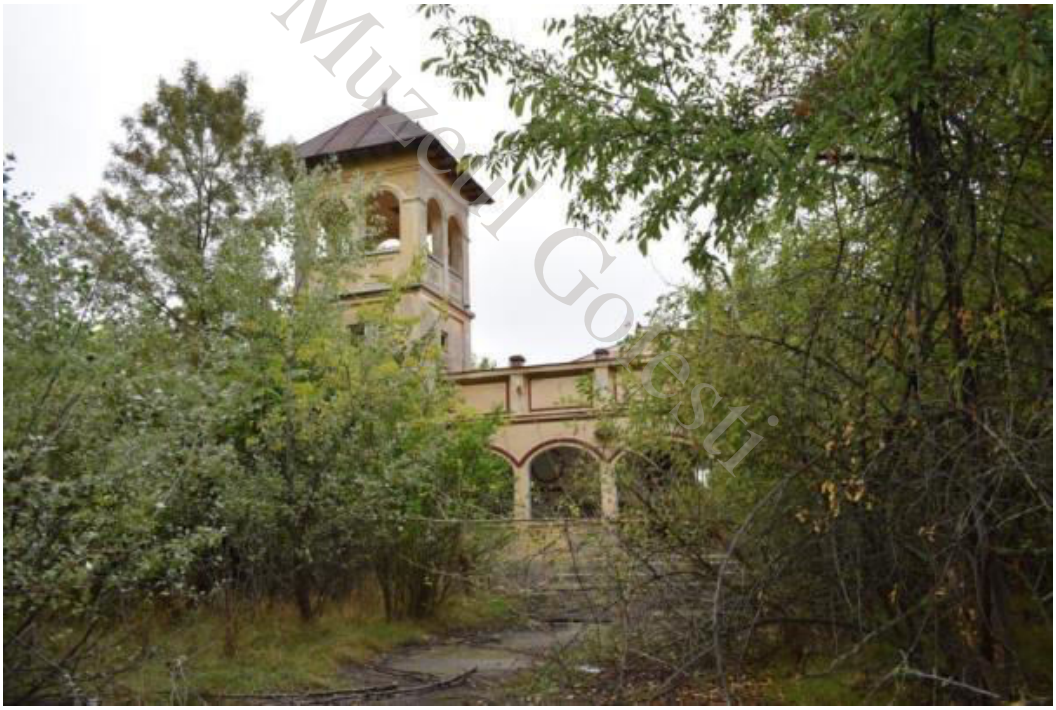
Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Conacul Bălăceanu Stolnici

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13797

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construit la sfârșitul secolului al XIX-lea, conacul a fost extins pe laturile vest și sud, în anul 1938. Structural arhitectonic este format din parter (camere cu acces direct din sală) și o aripă cu parter și etaj cu balcon deschis. În perioada comunistă conacul a devenit sediul I.A.S. Stolnici.

Stare de conservare: conacul se află în ruină (tavane căzute, pereți dărâmați, dușumea smulsă etc.)

Muzeul Național

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae"

Perioada: 1892

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13797.02

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: în anul 1780, vel stolnicul Constantin Bălăceanu reface biserica veche ridicată în anul 1747, cu hramul „Sf. Nicolae”, conform pisaniei vechi de pe peretele pronaosului. Acum biserica primește hramul „Sf. Nicolae” și „Sf. Mihail și Gavril”. Biserica a fost refăcută în anul 1892 de către urmașii marelui stolnic, ocazie cu care s-a săpat în marmură o nouă pisanie. Pictura realizată în anul 1892 a fost refăcută în anii 1958 și 1999 (în tempera). Tot în anul 1999 a fost refăcut și acoperișul cu tablă.

Starea de conservare: Bună. Umiditatea ascensională a afectat tencuiala exterioară (exfoliere). Pentru consolidarea bisericii au fost construite contraforturi, pereche, atât în dreptul altarului, cât și la naos, dar tasarea terenului a provocat îndepărtarea lor de corpul principal.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Anexă conacului Bălăceanu Stolnici: Moara „Sf. Paraschiva”

Perioada: 1935

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13797.03

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: a fost construită în anul 1935 fiind, pe atunci, una dintre cele mai moderne. Acționarea ei se făcea cu motoare Diesel. A fost recuperată de către istoricul Constantin Bălăceanu-Stolnici, înaintea conacului, renovată și dată în funcțiune.

Starea de conservare: din punct de vedere arhitectural, Bună.

Muzeul Olteniei

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul conacului Bălăceanu Stolnici - Incinta

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13797.04

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: urme ale zidului incintei se mai pot vedea pe laturile nordică și vestică. Înălțimea era medie, cca 2m, cu grosime de două cărămizi. La ora actuală, conacul familiei Bălăceanu-Stolnici este împrejmuit, laturile sud și est, cu gard din panouri de uluci (scândură) fixate între stâlpi din ciment montați în temelie.

Stare de conservare: Proastă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Maria Ioniță

Perioada: 1sf. sec. XX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13798

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Dărâmată (informație de la Primăria comunei Stolnici)

Starea de conservare: -

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Stela Nistoroaia

Perioada: 1933

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13799

Adresa: sat Stolnici; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Dărâmată (informație de la nepoata proprietarei decedate)

Starea de conservare: -

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae" și „Sf. Paraschiva”

Perioada: început sec XX (1912-1926)

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13851

Adresa: sat Vlășcuța; comuna Stolnici; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica din Vlășcuța este consemnată în catagrafia din 1859 ca locaș cu vechime de peste 80 de ani. Este refăcută din temelie în anul 1834, dar în 1867 se afla în stare de ruină, iar în anul 1881 este refăcută din nou. O altă etapă în evoluția lăcașului este perioada 1912-1926 când se reconstruiește și pictează. În anul 1998 este refăcut exteriorul și se schimbă tabla de pe acoperiș. Între anii 2005-2007 este retencuită în interior și repictată. Din punct de vedere arhitectural, biserica are formă dreptunghiulară cu pridvor închis, cu trei turle de dimensiuni reduse amplasate două pe pronaos și una pe naos. Pictura în frescă a fost realizată în anul 1926.

Starea de conservare: Bună. Consolidarea bisericii s-a realizat prin montarea unei centuri metalice, cu barele de legătură vizibile în zona exterioară a altarului. Montarea ferestrelor din termopan creează probleme privind umiditatea de condens (picăturile curgeau pe geamuri în interiorul lăcașului).

Muzeul Colești

Muzeul Colesti

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 12.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: 1765

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13667

Adresa: sat Deagu de Sus; comuna Recea; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: 1765 este menționat ca anul construirii bisericii. În anul 1838, la cutremur, lăcașul a fost avariat dar renovarea lui a avut loc destul de repede, concomitent cu adăugarea unui pridvor deschis. Următoarele reparații au avut loc în anii: 1860, 1895 (când a fost adăugată turla Pantocratorului), 1928, 1936, 1942, 1965. Biserica are plan trilobat cu abside poligonale, absida altarului fiind decroșată. Pronaosul a fost lărgit și construit un pridvor din zid. Turla este construită peste naos. Acoperiș din tablă galvanizată.

În exterior prezintă două registre de decorații: unul cu panouri dreptunghiulare-spre bază și celălalt cu panouri arcuite-registrul superior, despărțite printr-un brâu simplu în formă de tor. Pictură în frescă – realizată în 1781, refăcută în 1806, 1946.

Starea de conservare: Bună. A fost necesară consolidarea construcției și s-a recurs la fixarea prin centură metalică care a fost poziționată la baza registrului superior. Efectele mediului înconjurător, acțiunea vântului și a ploilor a dus la cojirea și fisurarea tencuielii de pe pereți.

Muzeul Colesu

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Tănăsescu

Perioada: 1937

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13775

Adresa: sat Recea, nr. 28 (fostul sat Recea de Sus); comuna Recea; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casă din cărămidă construită pe temelie din ciment, cu prispă deschisă pe două laturi: sud și vest. Prispa înălțată la cca 1 m de temelie se continuă cu stâlpi cilindrici uniți între ei prin arcuri de cerc. Pe fațada principală a fost construit un foișor, cu aceleași elemente decorative ca prispa. Decorul fațadelor este dat de prezența registrului cu panouri adâncite în tencuiala prispei și care înconjura casa. Casa are acoperișul din tablă vopsită grena.

Starea de conservare: Proastă. Se poate observa o degradare majoră a locuinței, astfel: slăbirea structurii de rezistență a casei (prispa, în partea de sud, s-a îndepărtat de corpul casei; deplasat/culcarea spre spate a locuinței a provocat îndepărtarea prispei de centura casei; crăpături adânci în foișor) și pierderea elementelor decorative exterioare.

Muzeul Satului

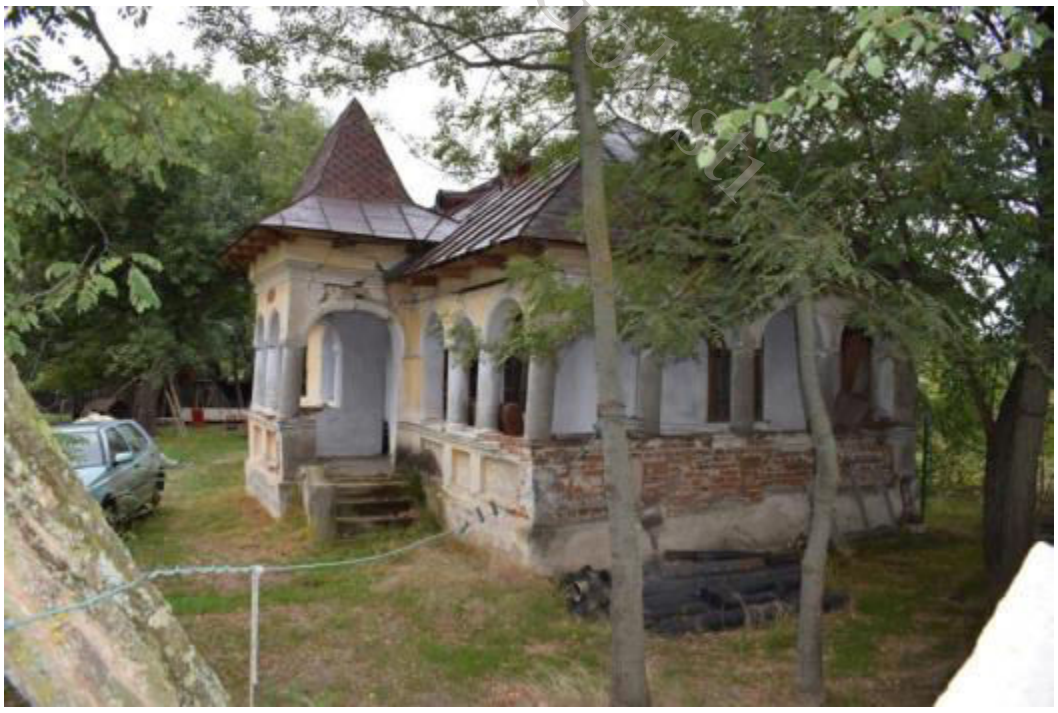

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului"

Perioada: 1805

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13773

Adresa: sat Recea, nr. 67 (în fostul Recea de Sus); comuna Recea; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica de zid a fost ridicată, în anul 1805, se pare pe locul altei biserici din lemn existentă în anul 1775. Biserica are formă dreptunghiulară, cu absidă poligonală decroșată, pridvor (cândva deschis) cu stâlpi uniți prin arcade în acoladă. Turla - clopotniță din lemn (acum, îmbrăcată în tablă) este așezată pe un soclu pătrat de cărămidă deasupra pronaosului. Decorații: pe fața exterioară a pereților sunt observate 3 registre de ornamente, astfel: registrul de la bază cu panouri dreptunghiulare mari care se continuă cu tor încadrat de rânduri de zimți (registrul 2) și registrul superior tot cu panouri dreptunghiulare dar cu mărime diferită de cele de la bază. Pictura murală a fost realizată în anul 1806 și refăcută în anul 2001.

Starea de conservare: Bună. Se poate observa realizarea consolidării lăcașului prin montarea unei centuri metalice la nivelul decorului cu zimți. Intemperiile au provocat deteriorarea tencuielii exterioare producând crăpături, decojirea varului. Montarea ferestrelor din termopan a dus la creșterea valorilor umidității în interiorul bisericii cu urmări grave asupra picturii.

Muzeul Golești

Aspecte din exteriorul bisericii

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Descriere: Casa Marin Corbescu

Perioada: 1930

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13774

Adresa: sat Recea, nr. 100; comuna Recea; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: model de arhitectură tradițională locală, casă din zid ridicată pe o temelie înălțată, cu prispă deschisă și foișor amplasat pe mijlocul fațadei și care depășește planul construcției (iese în față). Prispa are montați stâlpi cilindrici uniți cu arcuri de cerc. Acoperișul este din tablă, în patru ape. Ornamentele (toruri înguste, un brâu cu motive decorative stilizate amplasat în apropierea scafei) vopsite în culoarea verde au devenit, astfel, puternic vizibile.

Starea de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Muzeul Olteniei Craiova

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Descriere: Casa Gheorghe Marinescu

Categorie: Case

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13669

Adresa: sat Dobrești; comuna Dobrești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Casă înălțată/etajată specifică zonei Muscel, unde ocupațiile locale și-au pus amprenta pe modalitatea de organizare a locuințelor, astfel parterul era destinat pentru depozitarea produselor agricole (pomicultură, viticultură), iar etajul era destinat familiei, pentru locuit. Cele două camere de la etaj au în față o prispă pe toată lungimea casei, iar accesul se face printr-o scară mascată de un parapet din zid. Acoperișul în patru ape este bătut cu șiță. Locuința are la etaj, aplicat la nivelul strașinei, un decor realizat din lemn cu decupaj treflat.

Stare de conservare: Proastă. Degradări majore sunt prezente atât la etaj (acoperiș cu șița distrusă, elementele de din lemn șubrezite, zidăria cu tencuiala căzută), cât și la parter (în zidărie au apărut crăpături). Întreaga construcție se ruinează.

Muzeul Colecției

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Stancu Badea

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13670

Adresa: sat Dobrești; comuna Dobrești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casă etajată, specifică zonei Muscel, unde ocupațiile locale și-au pus amprenta pe modalitatea de organizare a locuințelor, astfel parterul era destinat pentru depozitarea produselor agricole (pomicultură, viticultură), iar etajul era destinat familiei, pentru locuit. La etaj, pe latura estică și cea sudică se află o sală care permite accesul la scări. Casa are acoperișul în patru ape, strașină lată care acoperă și sala, bătut în șiță. Atașat casei, numai la parter, este construită o anexă din lemn.

Stare de conservare: Potrivită. Vița de vie care a înconjurat casa contribuie la slăbirea structurii de rezistență a locuinței care, deja, este afectată de vechime: zidărie crăpată; tencuială cojită, căzută; șiță distrusă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa memorială Ion Mihalache

Categorie: Case

Perioada: 1880

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13671

Adresa: sat Dobrești; comuna Dobrești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: casele au aparținut omului politic țărănist Ion Mihalache. Clădirile nu au valențe arhitecturale, sunt construcții specifice mediului rural mușcelean și anume: sunt etajate, cu parterul destinat pentru depozitare, iar la etaj camere de locuit. Casele așezate perpendicular una pe cealaltă, au parterul din cărămidă iar etajul paiantă. Ambele au la etaj prispă deschisă, cu stâlpi din lemn strunjiți, uniți între ei (decor arc de cerc). Casa mare își continuă prispa cu o sală închisă cu *geamlâc.* Fiecare casă are acoperișul în patru ape, bătut cu tablă. În perioada 1967-2015 a funcționat ca dispensar comunal, care avea și sală de nașteri.

Muzeul Golești

Casa Ion Mihalache la început sec XX,

Grigore Constantinescu, *Comuna Dobrești,* micromonografie

Stare de conservare: Proastă. Casele se află într-o stare avansată de degradare: structura de rezistență șubredă, tencuiala căzută pe porțiuni mari, tâmplăria în proporție de 80% distrusă. Casele au fost cumpărate în anul 2015 în ideea de a se face un muzeu memorial, dar până la ora actuală nu s-a intervenit.

Muzeul Sibiului

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Ioana Porojan

Categorie: Case

Perioada: 1850

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13685

Adresa: sat Fata; comuna Vedea; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: arhitectura populară tradițională Platformei Cotmeana: case joase, din bârne de brad așezate pe lespezi de piatră, pereți în paiantă, acoperiș în patru ape bătut cu șiță. În fața celor două camere este o sală care se continuă și pe latura estică. Aceste săli sunt închise cu pălimare, din lemn, care se continuă cu stâlpi cu secțiunea pătrată. Decorul este simplu: brâu din lemn cu decupaj care înconjoară casa și este fixat la partea superioară a stâlpilor. La streașină apare un alt decor: decupaj în lemn formă arcuri întrepătrunse.

Starea de conservare: Proastă. Casa nelocuită (actualii proprietari locuiesc în orașul Slatina) este într-un avansat proces de degradare: acoperiș spart, tencuială căzută, elemente din pălimar lipsă, decor rupt.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 18.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13491

Adresa: sat Florineni, comuna Albeștii de Argeș, județul Argeș

Datare obiectiv: 1735

Descriere (text liber):

Biserica fostului schit Brătășești, construită de zid, la 1735, a fost refăcută în 1795, de arhimandritul Partenie. Reparaţii și înnoiri: 1913, 1928, 1952. În prezent, are planul treflat cu absida poligonală, pe locul vechii biserici din lemn; pridvorul deschis pe coloane şi o turlă-clopotniţa de secţiune pătrată peste pronaosul adăugat în 1813. Pictura originală – în frescă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este foarte bună.

Muzeul G

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

302 Biserica „Sf. Nicolae"

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: 1801-1802

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13688

Adresa: sat Găinușa; comuna Săpăta; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: a fost construită în perioada 1801-1802. Biserica are plan dreptunghiular, cu absidă la altar și pridvor deschis cu arcade în acoladă sprijinite pe coloane și stâlpi de colț. Turla octogonală, de lemn, este amplasată pe naos. Decorul exterior este dat de un brâu format din tor încadrat în rânduri de zimți, registru cu panouri cu arcade în acoladă și pilaștrii. Biserica a fost reparată în anii: 1897, 1958, 2000.

Starea de conservare: Potrivită. Consolidarea bisericii s-a făcut prin montarea unor bare metalice, pe verticală, cel puțin 6 elemente paralele pe o față. Degradări majore sunt întâlnite la bolta pridvorului unde pictura în frescă este căzută și tavanul din șipci a devenit vizibil. Umiditatea (din condens-montarea termopan, infiltrații datorită burlanelor distruse, igrasia) acționează asupra monumentului provocând deteriorări atât la exterior, cât și la interiorul lăcașului.

Muzeul Colești

Muzeul Satului

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica de lemn din Lipia

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: încep. Sec. XVIII

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13722

Adresa: sat Lipia; comuna Săpăta; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserică din lemn pe soclu de cărămidă, tencuit. Lăcașul are pereții din grinzi tăiate pe drept, îmbinate la capete în *coadă de rândunică*. Ferestrele sunt de dimensiuni mici cu zăbrele metalice. Biserica fără pridvor, are formă dreptunghiulară cu absidă nedecroșată. Acoperișul bătut cu șiță are doar o singură turlă de formă pătrată montată pe pronaos. La restaurarea din anul 1923, sub pronaos, a fost amenajată o criptă, concomitent cu supraînălțarea soclului construcției.

Stare de conservare: Potrivită. Lemnul pereților prezintă atac xilofag, tencuiala care îmbracă soclul prezintă crăpături pronunțate și exfolieri.

Muzeul Golești

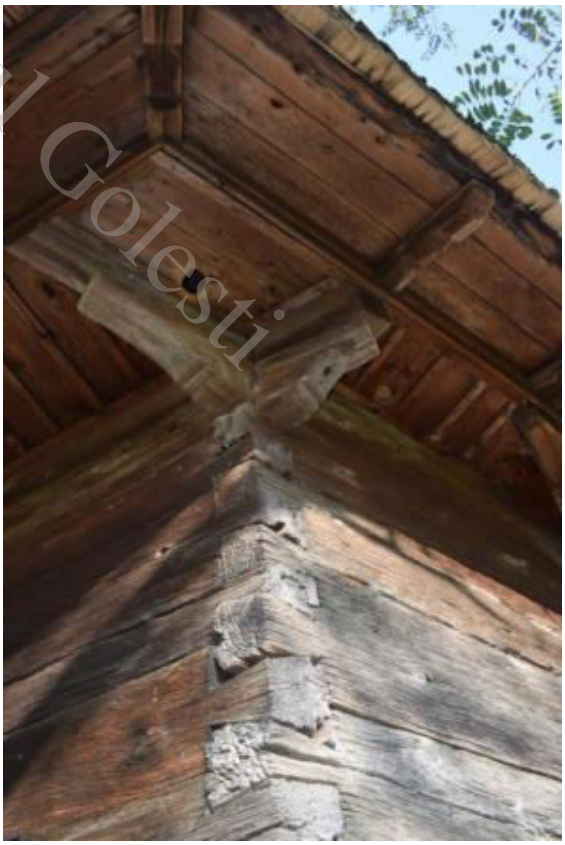

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Descriere: Biserica „Înălțarea Domnului”

Perioada: 1753

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13690

Adresa: sat Găleșești; comuna Suseni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Biserica are plan dreptunghiular cu absida poligonală a altarului decroșată. Pridvorul a fost închis cu sticlă fixată pe cadru metalic, cu arcade susținute pe două coloane – în zona centrală și semicoloane lateral în zidărie. Acoperișul are o singură turlă-clopotniță construită pe soclu pătrat deasupra pronaosului. Decorul exterior este dat de un brâu – tor, în partea superioară, imediat sub streașină avem un registru cu panouri terminate cu arcade. Reparațiile majore asupra lăcașului de cult s-au făcut în anii: 1771, când a fost refăcută; 1933, în urma cutremurului a fost necesară o consolidare a bisericii prin montarea a două centuri metalice paralele. Prima acoperire cu tablă a fost făcută în anul 1880 și refăcută în 1924.

Stare de conservare: Potrivită. Aspectul exterior degradat: tencuială cojită și în unele locuri căzută; pictură decolorată; acoperișul din tablă a ruginit.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Descriere: Biserica „Sf. Paraschiva”

Perioada: 1832, refăcută 1881-1883

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13800

Adresa: sat Strâmbeni; comuna Suseni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: existența bisericii în satul Strâmbeni a fost consemnată, pentru prima dată, în anul 1783. Actuala biserică, din zid, a fost ridicată în locul celei vechi între anii 1881-1883. În anul 1911 a fost renovată pictura și consolidată/întărită biserica prin montarea unei centuri metalice. Acoperișul a fost acoperit/reacoperit cu tablă în anii 1933 și 1940, când au fost refăcute și tencuielile căzute. Între anii 1977-1983 a fost refăcută temelia și schimbată tabla acoperișului. Biserica are plan dreptunghiular cu pridvor închis (stâlpi cilindrici uniți prin arcuri de cerc), cu sticlă fixată în rame metalice. Cele două turle octogonale ridicate pe soclu pătrat, sunt amplasate pe pronaos și, respectiv, naos.

Starea de conservare: intemperiile, umiditatea (igrasia, umiditatea de condens) au afectat aspectul exterior și interior al bisericii: pictura decolorată, tencuială umflată și căzută, pereți crăpați), tabla acoperișului ruginită.

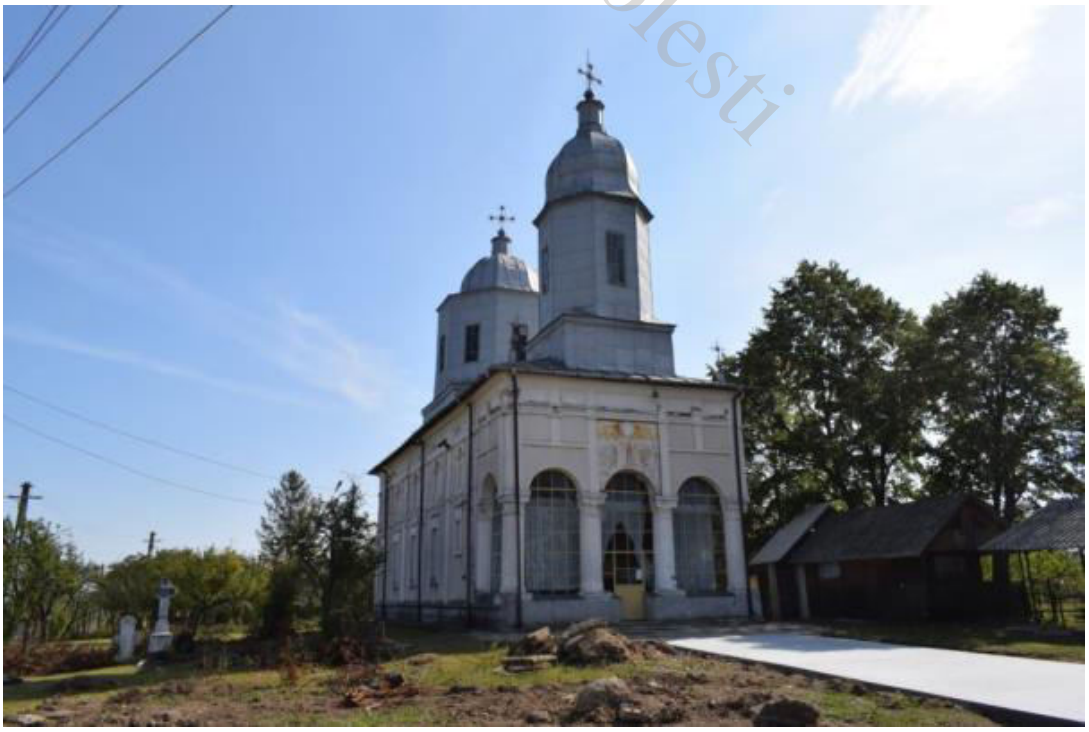

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Descriere: Biserica „Sf. Voievozi”

Perioada: 1792-1794

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13692

Adresa: sat Găujani; comuna Ungheni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica are plan trilobat, cu abside poligonale, absida altarului fiind decroșată; pronaos supralărgit; pridvor închis, zidit. Acoperișul este în patru ape, cu turlă-clopotniță din lemn dar care, acum, este îmbrăcată în tablă.

Decorul exterior de format dintr-un brâu în formă de tor poziționat între două rânduri de cărămidă zimțată, din panouri în registrul inferior și cornișă zimțată lângă acoperiș. Reparațiile la biserică s-au făcut în următorii ani: 1896-1897, când a fost închis cu zid pridvorul și biserica legată cu fier. Au fost montate patru centuri metalice; 1908-1909; 1932; 1941-1942; 1965-1967.

Starea de conservare: Bună. Intemperiile, umiditatea ascensională au dus la degradarea exteriorului bisericii (tencuială căzută, var exfoliat). Degradările existente au un grad de dificultate minim având avantajul lipsei picturii exterioare.

Muzeul Colesti

Muzeul Golului

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae”

Perioada: 1770

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13696

Adresa: sat Goia; comuna Ungheni; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: în anul 1538, în Poiana lui Goie, ar fi existat un schit de călugări și care avea în patrimoniu această biserică. În anul 1770, biserica a fost strămutată pe deal pentru a evita inundațiile provocate de râul Teleorman.

Biserica are plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată, pridvor deschis, cu coloane unite între ele prin arcade și semicoloane înserate în zidărie. Acoperișul bătut cu tablă, are o singură turlă, formă pătrată, amplasată pe pronaos.

Decorația exterioară este formată dintr-un tor dublat de rânduri zimțate care separă registrul superior cu panouri arcuite, de cel inferior cu panouri drepte.

Pictura în frescă datează din prima jumătate a sec. XX și restaurată în anul 1952. Ultimele lucrări de reparații au fost făcute cca anul 2000.

Starea de conservare: Bună. Umiditatea ascensională a afectat partea inferioară a bisericii, provocând exfolieri ale tencuielii. Pictura exterioară, din pridvor, este decolorată, cu fisuri accentuate provocate, se pare, de tasarea terenului.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Mănăstirea Glavacioc

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: sec. XIV – XV, ref. sec. XVII-XVIII, 1841-1844

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-a-A-13695

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric. Ansamblul feudal Glavacioc constituit din: casa domnească, biserica, chiliile hemiciclului, turnul de intrare și casele egumenești, înconjurate de un zid de incintă, a fost construit pe un teren împădurit, la confluența râului Glavacioc cu șesul. Restaurarea complexului monahal s-a făcut în perioada 1944-1970, după cutremurul din 1940, prin consolidarea clădirilor componente.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „ Buna Vestire”

Perioada: sec. XIV – XV, ref. Sec. XVII-XVIII, 1841-1844

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.01

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcție în plan trilobat, cu turle deasupra naosului și pronaosului, decorată la exterior cu cornișă zimțată, ancadramente și basoreliefuri, cu tâmplă din piatră sculptată. Pronaosul este supradimensionat în lărgime, sistemul de boltire fiind susținut prin intermediul a patru stâlpi centrali. Cutremurul din anul 1940 a afectat grav biserica, ca urmare, în perioada 1944-1970, s-a făcut consolidarea prin centuri metalice, refacerea bolților și a șarpantei, precum și a învelitorii.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Casa Domnească

Perioada: sec. XIV – XV, ref. Sec. XVII-XVIII, 1841-1844

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.02

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Casa Domnească dispusă pe două nivele, este amplasată în mijlocul hemiciclului. Construcție de formă trapezoidală, ornamentată doar în apropierea scafei cu un brâu zimțat.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire:Chilii

Perioada: mijl. Sec. XVI

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.03

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcție pe un singur nivel, acoperiș din tablă în patru ape.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Chilii dispuse în hemiciclu

Perioada: mijl. Sec. XVI

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.04

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcție pe un singur nivel, sub forma unui semicerc, cu prispă deschisă ale cărei arcade se sprijină pe stâlpi din cărămidă. Stâlpii sunt grupați în pereche și uniți la bază prin parapet de cărămidă, în care sunt încastrate părți ale vechii biserici (mărturii arheologice) ridicată de Vlad Vodă Călugărul. Întrarea în chilii se face din sala hemiciclului. Clădirile chiliilor înconjoară biserica și țin loc și de zid de împrejmuire.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Muzeul Colecții

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Clădiri monastice

Perioada: 1841-1844

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.05

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construcție înălțată pe o temelie din piatră de râu prinsă în ciment, cu prispă deschisă ale cărei arcade semicirculare se sprijină pe stâlpi. Acoperiș din tablă în patru ape. Clădirea nu are ornamente exterioare.

Stare de conservare: Bună. Clădirea prezintă o crăpătură pe latura vestică. Sunt necesare lucrări de restaurare.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Turn clopotniță

Perioada: mijl. sec. XVI, refăcut 1829

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.06

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: turnul amplasat deasupra căii de acces în mănăstire, are formă pătrată, cu ferestre înguste amplasate pe fiecare față. Este inserat în zidul de incintă și amplasat la o distanță de cca 15m față de Biserica „Buna Vestire”.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 27.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Zid de incintă

Perioada: sec. XIV - XV, ref. sec. XIX

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13695.07

Adresa: sat Glavacioc; comuna Ștefan cel Mare; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: cu înălțime de cca 4 m, zidurile de incintă au întrebuințare multiplă, astfel: constituie spate pentru unele clădiri monahale, unește clădirile și asigură siguranța domeniului monahal. Pentru protecție sunt acoperite cu țiglă montată sub formă de acoperiș în două ape.

Stare de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Descriere: Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Perioada: 1834

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13701

Adresa: sat Hârsești, str. Dispensarului, nr. 427; comuna Hârsești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construită în anul 1834 și sfințită în anul 1835. Biserica are formă dreptunghiulară, cu absidă poligonală decroșată, semicirculară la interior și poligonală la exterior, pridvorul cu arcade în acoladă susținute pe coloane din zidărie este închis cu termopan. Turla octogonală pe tambur pătrat este amplasată pe pronaos. Pictura de pe fața principală a bisericii, precum și registrul amplasat în partea superioară a pereților, a fost realizată în anul 1883. Anii de reparații ale bisericii sunt: 1883, 1997-1999 restaurarea picturii.

Starea de conservare: Bună. Pictura exterioară decolorată datorită intemperiilor. Pictura interioară refăcută, stare de conservare bună. Acoperișul din tablă prezintă porțiuni de rugină.

Muzeul Golești

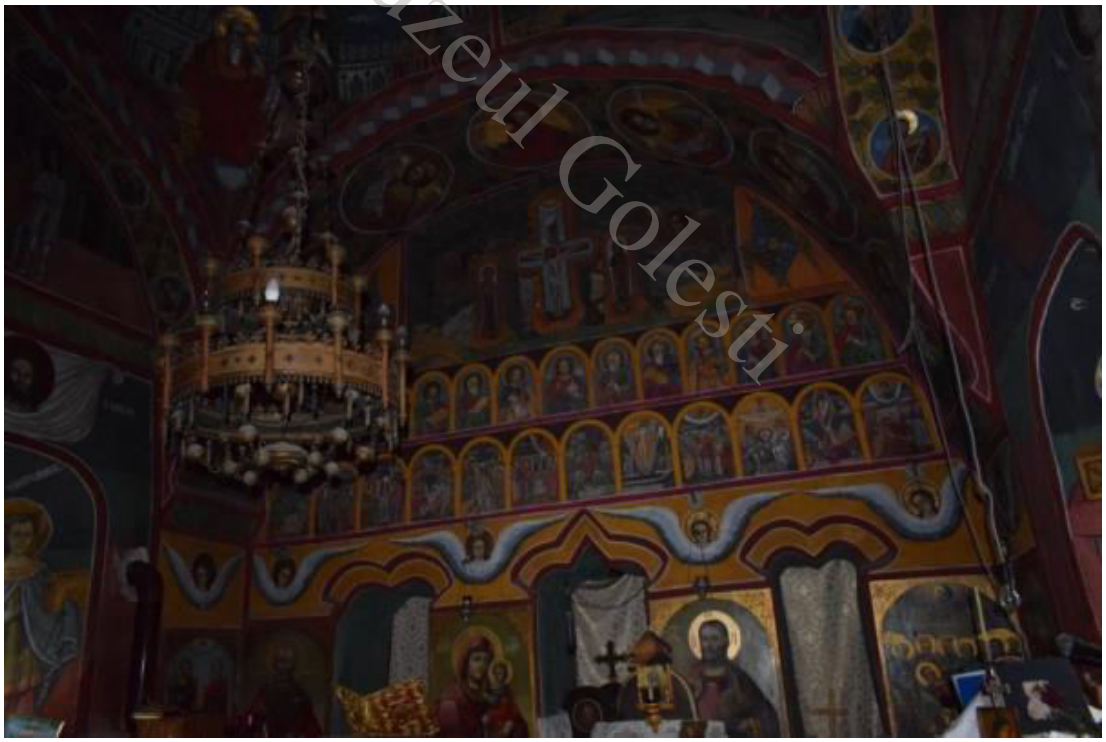

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Domnului”

Perioada: 1865

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13702

Adresa: sat Hârsești, str. Ghebărești, nr. 238; comuna Hârsești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construită din cărămidă cu mortar de var negru, biserica are un plan dreptunghiular, cu altar semicircular în interior și poligonal în exterior. Pridvorul prevăzut cu arcadă centrală în acoladă și arcade în mâner de cocoș, sprijinite pe coloane și stâlpi de colț, a fost închis cu termopan. Acoperișul este în patru ape, cu o singură turlă octogonală deasupra pronaosului, totul îmbrăcat în tablă galvanizată.

Decorul exterior este dat de un brâu median, ridicat la pridvor, fațada și lateralele pridvorului acoperite cu pictură.

Starea de conservare: Bună. În anii 2016-2017 a fost refăcută pictura și, totodată, executată subzidire și stâlpi de rezistență.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul Conacului Perticari-Davila

Perioada: sec. XVII-XX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13709

Adresa: sat Izvoru; comuna Izvoru; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Ansamblul Conacului Perticari-Davila este constituit din: Conacul mare, Conacul mic, Parc. În anul 1947, domeniul este naționalizat și devine sediul C.A.P. și casă de copii.

Stare de conservare: Proastă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Conacul Perticari-Davila, conacul mare

Perioada: sec. XVII-XX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13709.01

Adresa: sat Izvoru; comuna Izvoru; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Conacul este amplasat în mijlocul unui parc-pădure și reia stilul arhitectural german. Toate cele trei nivele ale sale cuprindeau încăperi amenajate în spiritul epocii, locul devenind în scurt timp destinația vacanțelor aristocrației românești. Un salon mare și spații de primire la parter, cabinete de lucru și dormitoare la etaj. La începutul anilor 90, construcțiile se găseau într-o stare satisfăcătoare putând fi reabilitate. În urma unui proiect de restaurare eșuat inițiat de autoritățile locale cu fonduri franceze, conacul este consolidat prin îmbrăcarea atât la interior cât și la exterior în beton. Planurile nu au fost niciodată duse la bun sfârșit domeniul ajungând să fie vandalizat de localnici. În prezent conacul se găsesc într-o stare avansată de degradare făcând restaurarea lor aproape imposibilă. Între timp domeniul a fost retrocedat, trecând în proprietate privată.

Stare de conservare: Proastă. În prezent conacul se găsesc într-o stare avansată de degradare făcând restaurarea lor aproape imposibilă.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Conacul Perticari-Davila, conacul mic sau casa de oaspeți

Perioada: sec. XVII-XX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13709.02

Adresa: sat Izvoru; comuna Izvoru; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: conacul mic sau casa de oaspeți este construită în apropierea conacului mare. Avea dimensiuni reduse, comparativ cu conacul mare, destinată pentru a fi folosită în vizitele prietenilor și apropiaților, dar și a membrilor Casei Regale.

Stare de conservare: Proastă. În prezent conacul se găsesc într-o stare avansată de degradare făcând restaurarea lor aproape imposibilă.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Parcul Conacului Perticari-Davila

Perioada: sec. XVII-XX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13709.03

Adresa: sat Izvoru; comuna Izvoru; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Amenajarea parcului de mari dimensiuni a început în 1904 după planurile arhitectului peisagist francez E. Redont. Conacul și parcul istoric constituiau un reper unic în peisajul cultural al satului și al zonei.

Stare de conservare: Proastă. Parcul este invadat de lăstăriș, ierburi înalte.

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae"

Perioada: 1701

Importanta: A

Cod LMI: AG-I-m-A-13708

Adresa: sat Izvoru; comuna Izvoru; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica a fost construită în anii 1700-1701, din cărămidă. Are formă dreptunghiulară, prevăzută cu pridvor cu trei arcade semicirculare sprijinite central pe două coloane simple şi pe extremităţi alte două coloane prinse ca stâlpi de colţ. Deasupra pridvorului este amplasată o turlă de formă pătrată, îmbrăcată în întregime cu tablă, ca şi restul acoperişului. Intervenţii de întreţinere: 1830, înlocuirea lespezilor de piatră ale pardoselii şi reacoperirea cu tablă; 1942-1943 reparaţie generală, restaurarea picturii şi consolidare cu centură metalică. Pe latura dreaptă, în anul 1984, biserica a fost consolidată prin contraforţi, dar, care din lipsa unor legături metalice, s-a îndepărtat de corpul principal al lăcaşului.

Stare de conservare: Bună. Umiditatea ascensională a dus la umflarea şi desprinderea tencuielii de pe pereţi. Mişcările terenului (tasare, alunecare) au provocat îndepărtarea pereţilor de corpul principal. Este necesar refacerea acoperişului fie prin revopsire sau înlocuirea tablei.

Muzeul Golești

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Cuvioasa Paraschiva”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13770

Adresa: sat Luminile, comuna Morărești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1873

Descriere (text liber):

Ctitorită pe cheltuiala lui Nicoale Turcu,care a contribuit cu 200 poli aur, și alți enoriași din sat, în perioada 1870-1873, locașul a fost făcut de meșteri de origine sârbă. Biserică de zid, plan în formă de cruce, cu abside decroșate, semicirculare, cu două turle: octogonală cu tambur pătrat pe pronaos și hexagonală cu tambur hexagonal - pe naos – de dimensiuni mai mari; pridvor cu stâlpi și arce, închis cu geamlâc. Învelitoarea este din tablă. Pictura murală originară, realizată de zugravul Ilie Petrescu din Pitești.

Intervenții: 1904 – consolidarea soclului; 1914, 1938 – subzidire; 1956 – reparații.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfânta Treime”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13745

Adresa: sat Morărești (cătunul Piscu Calului) , comuna Morărești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1832

Descriere (text liber):

Conform tradiției (fără susținere documentară) a fost construită la Uda, în anul 1715, de Mihai Tureacu, prin priceperea meșterului Constantin Drăguț, pe la 1800, la Piscu Calului. Pe bârna din treapta intrării găsim textul: 1832 noiembrie 14 Ioan Mercu, 1831/1832, 1833/1834. Foarte probabil anul datării și anii reparațiilor și modificărilor aduse. Are planul dreptunghiular, cu altarul decroșat, poligonal, cu cinci laturi, cu clopotniță deasupra pronaosului. Bârnele, din lemn de esență tare, sunt îmbinate în coadă de rândunică. Naosul are boltă semicirculară, susținută de arce lucrate în frânghie. Pridvorul este semideschis, cu o mică prispă în față, situată central. Cosoroabele sunt bogat crestate, stâlpii lucrași cu fusuri în torsadă, sau poligonale, cu capiteluri și baze ornate alveolar.

Muzeul Golești

Descrierea stării de conservare (text liber):

Stare de conservare este foarte bună. Situată pe o temelie înaltă, din piatră și cărămidă, biserica este protejată de umezeala solului. Șița este în condiții bune.

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Cuvioasa Paraschiva”

Perioada: 1862

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13732

Adresa: sat Mărcești; comuna Bogați; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construită din cărămidă, cu plan în formă de cruce și o singură turlă. Pridvorul este închis cu arcade semicirculare susținute pe coloane din cărămidă. La exterior, biserica prezintă un decor format din panouri terminate cu arcade în acoladă. În anul 1913, biserica a fost consolidată cu centuri metalice și învelită cu tablă. Următoarea restaurare a avut loc în anul 1941 când a fost înlocuită tabla acoperișului, reparat soclul, pardosită cu mozaic. În perioada 2014-2015 au fost executate ample lucrări de refacerea bisericii.

Starea de conservare: Bună.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae” și „Sf. Constantin și Elena”

Perioada: 1906-1908

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13744

Adresa: sat Miroși; comuna Miroși; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construită în perioada 1906-1908, pe temelie din blocuri masive de piatră, cu pereți din cărămidă, pardoseală din mozaic, conform planurilor arh. Toma Kantzler. Biserica are formă de cruce cu pridvor deschis înfrumusețat cu stâlpi uniți între ei prin arcade semicirculare. Întregul pridvor, stâlpi, parapet și ancadramentul ușii de intrare, sunt sculptate în piatră, cu decor vegetal. Pe acoperișul din tablă sunt ridicate trei turle cu formă octogonală: o turlă mare peste naos și două mai mici peste pronaos, poziționate simetric. Decor exterior: pictură pe fațada principală, în pridvor; un registru îngust zimțat în apropierea scafei. Reparații: 1941, afectată de cutremurul din 1940, a fost consolidată.

Stare se conservare: Bună. În afara degradărilor prezente (exfolierea pietrei folosite în construcție, fracturilor în parapet), biserica nu este gospodărită, îngrijită (vegetația și-a făcut loc printre dalele de piatră ale treptelor, mușchii și lichenii nu au fost îndepărtați de la baza construcției, pereții afectați de poluare nu au fost tratați).

Muzeul Colesti

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Intrarea în Biserică”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13752

Adresa: sat Nucșoara, comuna Nucșoara

Datare obiectiv: 1890

Descriere (text liber):

Ctitorită de obștea satului, în frunte cu preotul Petre Arnăuțoiu, Din Milea Onea Cujbescu, pe locul unei biserici de lemn ruinate, locașul are planul în formă de corabie, cu altar semicircular în interior și poligonal în exterior; naos extins cu abside laterale; pronaos cu cafas lucrat artistic în lemn; pridvor închis cu trei arcade semicirculare, sprijinite pe coloane; turlă cilindrică deasupra naosului și turlă octogonală, pe tambur pătrat, deasupra pronaosului

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae”

Categorie: Biserici ortodoxe

Perioada: 1843

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13754

Adresa: sat Palanca; comuna Popești; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica este în plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroșată, pridvor cu arcade sprijinit pe coloane masive de zidărie și semicoloane înserate în zidul pronaosului. Lăcașul are o singură turlă amplasată pe pronaos. Acoperiș din tablă afectat de rugină. În interior, pronaosul și naosul sunt despărțite de un zid cu deschidere centrală și ferestre laterale arcuite. Tâmpla dintre naos și altar este din zid. Zidirea bisericii a început în anul 1836 și finalizată în anul 1843 când a fost și pictată. Intervenții privind reparații la locaș sunt consemnate în anii: 1896, 1987-1988.

Stare de conservare: Proastă. Structura de rezistență slăbită (crăpături accentuate în zidărie, colțul bisericii din partea stângă s-a îndepărtat de unitate), sunt necesare lucrări urgente de consolidare. Intemperiile au provocat exfolierea atât a varului de pe pereții exteriori, cât și decolorarea și pierderea stratului pictural. În interior, pictura este afumată și s-a ajuns până la pierderea icoanei (a imaginii).

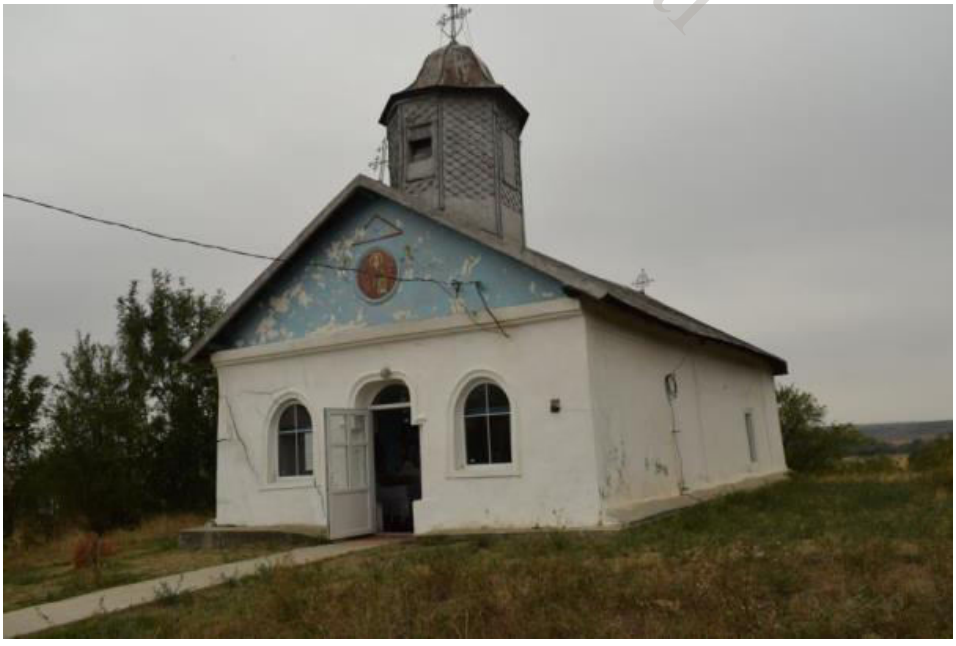

Muzeul Colesti

Muzeul Golului

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Sf. Nicolae”

Perioada: 1812

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13762

Adresa: sat Podișoru; comuna Bârla; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica a fost ctitorită, în anul 1812, de Mihai Postelnicu și soția sa Joița, împreună cu obștea satului.

Biserica are plan dreptunghiular. Pridvorul, închis cu geam fixat în rame de lemn, este realizat din coloane de cărămidă unite prin arcade semicirculare. Acoperișul în patru ape, cu o singură turlă pe soclu pătrat, acoperit cu tablă. Turla de formă octogonală este amplasată deasupra naosului.

Decorul este format dintr-un tor încadrat de zimți din cărămidă. Repictarea bisericii s-a făcut în anul 1995 și, cca 2015.

Stare de conservare: Bună. Umiditatea ascensionale este vizibilă prin prezența mușchilor fixați pe temelie, prin exfolierea tencuielii pereților, prin umflarea tencuielii.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului”-Lereni

Perioada: 1787

Importanta: A

Cod LMI: AG-II-m-A-13823

Adresa: sat Urlueni; comuna Bârla; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: biserica de plan trilobat, cu absida altarului decroșată și cu absidele laterale semicirculare. Pridvorul cu coloane unite prin arcade a fost închis cu geam fixat în rame metalice. Turla clopotniță de formă octogonală pe soclu pătrat, este poziționată pe pronaos, iar a doua turlă este a Pantocratorului. Intervenții asupra bisericii: anul 1959 – realizare subzidire; 1967 restaurate coloanele pridvorului. Decorul pereților exteriori: un brâu sub formă de tor încadrat de două rânduri de zimți, înconjoară biserica, iar în partea superioară panouri cu arcade care au pictate în interiorul lor sfinți și scene religioase.

Stare de conservare: Bună. Umiditatea ascensională a provocat exfolierea tencuielii, până la nivelul ferestrelor.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13786

Adresa: sat Sălătruc (…de Jos), str. Radu Șerban 465, comuna Sălătruc, județul Argeș

Datare obiectiv: (1747), 1811

Descriere (text liber):

Construită conform tradiției în secolul al XVI-lea, o biserică de lemn este atestată documentar în anul 1747. Ea a fost rezidită, din cărămidă, de obștea satului, în frunte cu jupan Ion Popovici, căpitan de poștă la Sălătruc și de soția sa Ioana, în perioada 1809-1811. Reparații generale s-au făcut în anii: 1851, 1921, 1952. Biserica are plan dreptunghiular, compartimentat, cu absidă poligonală decroșată, pridvor deschis, turlă-clopotniță din lemn, peste pridvor. Decorația exterioară este formată dintr-un tor încadrat de două rânduri de cărămizi zimțate și de panouri dreptunghiulare, cu cercuri înscrise, neregulate, în registrul superior. Pictura murală în frescă a fost realizată în anul 1811.

În anul 1916, în timpul ocupației germane, biserica a fost profanată, fiind transformată în grajd pentru cai, inventarul liturgic furat și distrus. După plecarea nemților, biserica a fost reparată și inventarul refăcut.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea generală de conservare este bună. Învelitoarea din tablă este ruginită, dar încă nu plouă prin ea.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica cu hramul „Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13787

Adresa: sat Sălătruc (… de Sus) str. Școlii nr. 300, comuna Sălătruc, județul Argeș

Datare obiectiv: 1892

Descriere (text liber):

Construită între anii 1886-1892, prin strădania preotului Ion Vălescu și a obștii cătunului, pe locul unei biserici din lemn, care data din 1812. A fost bombardată în 1916 de germani fiind parțial distrusă. A fost refăcută în 1918 de meșterul Nicolae Pop. Reparații parțiale s-au mai făcut în anii: 1932, 1957, 1971. Pictura murală a fost executată de Belizarie Constantinescu, în stil bizantin, în 1892. Biserica are plan treflat, cu abside semicirculare la naos și altar. Pridvorul are coloane cu arcade semicirculare. Două turle octogonale – pe pronaos și una pe naos.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună.

Muzeul Colești

Foto:

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Mănăstirea Văleni

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13842, AG-II-a-A-13842.01, AG-II-a-A-13842.02

Adresa: sat Văleni, comuna Sălătruc

Datare obiectiv: (1862) 1945

Descriere (text liber):

Ansamblu monahal format din biserica veche, biserica nouă, stăreția, clopotnița, atelierul de țesătorie, casele monahale. Fost metoh al Episcopiei Argeșului.

Biserica cu hramul „Învierea lui Lazăr", construită în perioada 1884-1888, de arhitectul Niță Popescu, cu contribuția lui Dimitrie și Ion Brătianu, a arhimandritului Silvestru, protosinghelului Iosif, schimonahiei Fevronia. Pictura originală, în frescă este realizată de zugravii Ilie Petrescu, Costin Petrescu (fiul) și Niță Poșoiu din Pitești. Prin preocuparea și stăruința arhiepiscopului Ghenasie II al Argeșului s-au ridicat: clopotnița, fântâna, chiliile și atelierul de țesătorie.

Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului și Sfânta Treime" construită inițial din bârne de lemn de stejar, ante 1665, de Zaharia Grădișteanu, extinsă de Dorotei – arhimandritul Mănăstirii Argeșului, prin construirea unei tinde, în 1810; refăcută în 1826 prin grija monahiei Platonida; repictată de Ștefan zugravul, în 1829; reconstruită din temelie între 1883-1885, de Ghenasie II; afectată și de seismul din 1940, când s-a prăbușit turla-clopotniță peste pereții altarului și naosului; a fost refăcută integral în perioada 1941-1945, prin grija stareței Anatolia Manu, preotul Vasile Chițu și alții; pictată în 1955 de Andrei Răileanu și Emil Ivănescu Millan; biserica are planul trilobat, cu abside laterale decroșate și pridvor deschis, susținut de coloane. Mobilierul cultic este relativ recent.

Casa stăreției – 1662- clădire monumentală cu două niveluri, cu pereții exteriori din piatră și cărămidă, iar la interior cu nuiele împletite prinse pe stâlpi masivi din lemn; tavanele consolidate cu grinzi de stejar.

Atelierul de țesătorie – 1934-1940 – a reprezentat în zonă o veritabilă industrie de țesut covoare. Nichita Duma și Grigore leu – arhiepiscopi ai Argeșului s-au îngrijit de construcția și buna-funcționare a țesătoriei.

Clopotnița – construcție nouă, anii 2000, conform proiectului arh. Nicolae Ernst, are trei niveluri și un foișor, accesul în curtea mănăstirii făcându-se printr-un gang cu bolți.

Muzeul Golești

Casele monahale (9 corpuri) sunt construite în stilul tradițional al satului românesc din zona de mușcele: case cu două încăperi, cu sală la fațadă, acoperiș din șiță. Au fost construite, începând cu anul 1875, ultima, în anul 1925.

Așezământ monahal medieval cu preocupări culturale, Mănăstirea Văleni a fost sediul unei școli de grămătici, cu durata de 4 ani (1665).

Descrierea stării de conservare (text liber):

Întreg complexul are starea de conservare foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Ansamblul Conacului Sturza

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-a-B-13789

Adresa: sat Slobozia, str. Ștefan cel Mare, nr. 2; comuna Slobozia; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Ansamblul Casei Armand Călinescu este constituit din: Conac, Construcții Anexe, Incintă.

Stare de conservare: Potrivită.

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Conacul Sturza

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13789.01

Adresa: sat Slobozia, str. Ștefan cel Mare, nr. 2; comuna Slobozia; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Clădirea conacului a fost refăcută de către domnitorul Barbu Știrbei (1849-1856), pe ruinele vechiului conac brâncovenesc, construit ca loc de popas. După anul 1949 trece în proprietatea statului comunist. Construcție joasă, cu pridvor deschis în față (parapet din cărămidă care se continuă cu stâlpi uniți între ei în partea superioară). Acoperișul este din tablă, în patru ape.

Stare de conservare: Potrivită. Necesită intervenții de conservare și restaurare, în vederea eliminării degradărilor provocate de intemperii, umiditate ascensionale și infiltrații.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Construcții – anexă ale Conacului Sturza

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13789.02

Adresa: sat Slobozia, str. Ștefan cel Mare, nr. 2; comuna Slobozia; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Anexa conacului este amplasată în partea dreaptă a clădirii. La fel ca și conacul este o construcție joasă, cu intrare directă din curte. Acoperiș în patru ape, din tablă.

Stare de conservare: Potrivită. Necesită intervenții de conservare și restaurare, în vederea eliminării degradărilor provocate de intemperii, umiditate ascensionale și infiltrații.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Incintă a Conacului Sturza

Perioada: sf. sec. XIX

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13789.03

Adresa: sat Slobozia, str. Ștefan cel Mare, nr. 2; comuna Slobozia; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Poziția, dimensiunile zidurilor incintei conacului nu poate fi stabilită. Nu mai există mărturii ale existenței ei.

Stare de conservare: -

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumire: Biserica „Adormirea Maicii Domnului” și „Sf. Ierarh Nicolae”

Perioada: 1725, 1891-1910

Importanta: B

Cod LMI: AG-II-m-B-13801

Adresa: sat Șerbănești; comuna Rociu; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: construită în 1725 pe locul alteia de lemn, ruinată. Reconstrucția totală în anii 1891-1910, a constat din extinderea altarului, includerea vechiului pridvor în pronaos și construirea unui pridvor închis. Biserica are formă dreptunghiulară, cu două turle mari de formă octogonală, astfel: o turlă amplasată pe naos și a doua, cea amplasată pe pridvor, este încadrată de alte două turle mai mici. Avariată la cutremurul din anul 1977, a fost refăcută prin consolidare, restaurată pictura in fresco.

Stare de conservare: Bună. Sunt necesare lucrări de conservare și restaurare a picturii exterioare, care a fost afectată atât de intemperii, cât și de umiditatea ascensională a cărei acțiune poate fi observată până la jumătate din înălțimea ferestrelor.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Mănăstirea Tutana

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13821, AG-II-m-A-13821.01, AG-II-m-A-13821.02, AG-II-m-A-13821.03, AG-II-m-A-13821.04

Adresa: sat Tutana, comuna Băiculești, județul Argeș

Datare obiectiv: secolul al XV-lea

Descriere (text liber):

A fost întemeiată de călugării sihaștri de la mănăstirea Cotmeana, care trăiau retrași în pădurile de pe valea Tutanei, în perioada domnitorului Vladislav I Vlaicu (1364-1377). Sihăstria Tutana este cea dintâi așezare isihastă românească, cunoscută. Este transformată în mănăstire cu viață de obște, spre sfârșitul domniei lui Vlaicu Vodă. Ridicată ante 1 aprilie 1497, de domnitorul Radu cel Mare (1495-1508), biserica a fost refăcută de Mihnea Turcitul, în perioada 1582-1588, ispravnic de lucrări fiind jupan Mihai, banul Craiovei (viitorul domn Mihai Viteazul). A fost reparată, din nou, între anii 1774-1777, fiind consolidată cu 16 contraforți. Atunci s-a construit și turnul –clopotniță, de pe latura estică (azi ruine). Afectată de cutremurul din 1838, când s-au prăbușit bolțile, biserica a fost modificată, turlele și bolțile fiind construite din lemn, iar contraforții au fost fixați pe un soclu continuu, care înconjoară biserica. După secularizarea averilor mănăstirești, 1864, biserica ajunge în ruină. În perioada 1883-1885, locuitorii din Tutana repară biserica. Pictura murală a fost executată de Constantin Petrescu, din Craiova. Construită din cărămidă, biserica urmează elevația bisericii Mănăstirii Dealu, cu o turlă pe naos și două mai mici pe pronaos. Biserica are plan triconc, cu accesul pe latura vestică, printr-o ușă masivă de stejar. Compartimentată clasic: pronaos, naos, altar, biserica are tâmpla de zid.

Casa domnească, sec. XVI, era construită pe latura de sud-vest, adosată zidului de apărare. Avea și un turn masiv de apărare, la intrare, pe latura vestică. Astăzi: casa, turnul de apărare, turnul-clopotniță și zidurile de incintă sunt ruine.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-o stare de conservare foarte bună. Celelalte anexe sunt ruine.

Foto:

Muzeul Colecții

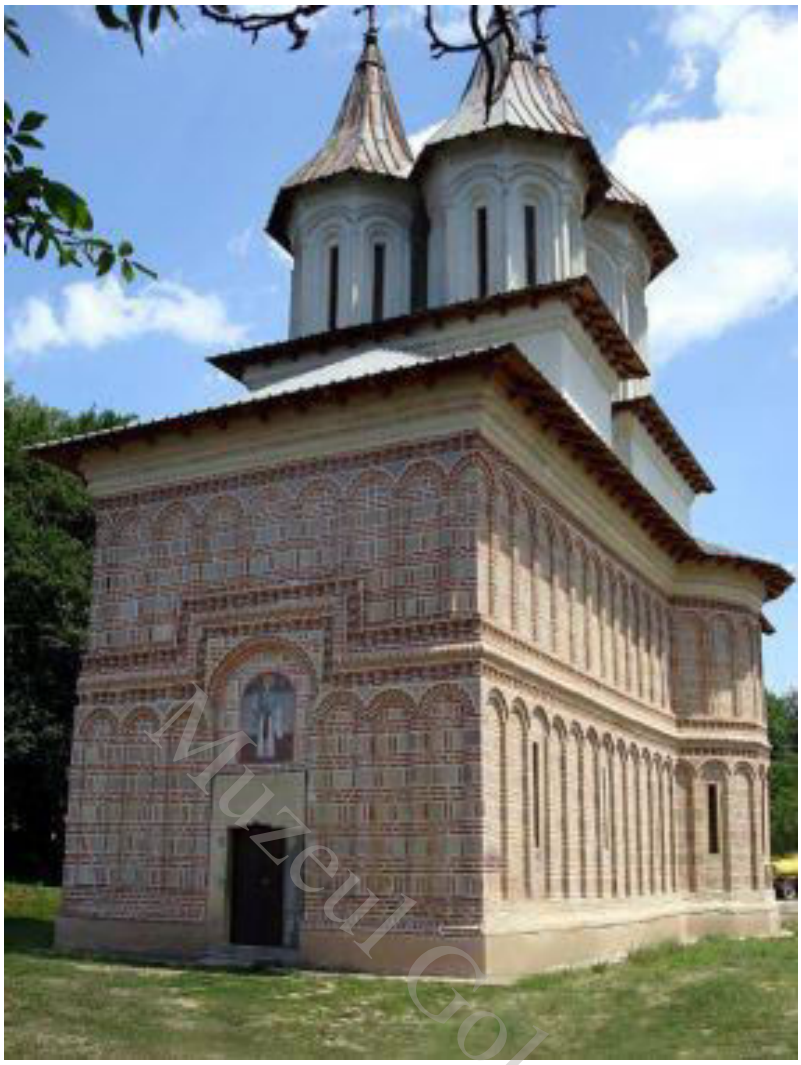

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul bisericii cu hramul „Sfânta Filofteia, Sfântul Nicolae”
Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B-13828, AG-II-m-B-13828.01, AG-II-m-B-13828.02, AG-II-m-B-13828.03
Adresa: sat Valea Danului, str. Ciurești nr. 358, comuna Valea Danului, județul Argeș
Datare obiectiv: 1811
Descriere (text liber):
Ansamblul bisericesc format din: biserică, turn-clopotniță și zid de incintă, a fost construit în perioada 1811-1814, cu cheltuiala primului episcop al Argeșului Iosif I, pe locul unei biserici de lemn mai vechi. Biserica a fost reparată de mai multe ori, în: 1922, 1942, 1967-1971. Ridicată din cărămidă și piatră, biserica are planul trilobat, cu abside laterale poligonale, pronaos extins lateral, pridvor cu arcade în acoladă sprijinite pe coloane de zidărie. Are turlă octogonală cu cornișă zimțată, situată deasupra naosului. La exterior are un brâu median, panouri dreptunghiulare neoclasice și panouri pătrate terminate cu câte trei arce. Pictura murală originală s-a deteriorat. Se păstrează doar portretele ctitorilor. A fost repictată de Vasile Ivănescu din Curtea de Argeș, în perioada 1974-1975.
Clopotnița a fost construită în aceeași perioadă cu biserica, și este o clădire masivă, cu plan dreptunghiular, cu trei niveluri: parter cu gang boltit, cilindric, etajul intermediar și camera clopotelor, cu acces pe o scară elicoidală. Clopotnița este legată de zidul incintei prin două contraforturi. În perioada medievală, în camera de la etaj a funcționat o școală.
Descrierea stării de conservare (text liber):
Starea de conservare a bisericii este foarte bună. Turnul-clopotniță prezintă urme de degradare ușoară a tencuielii.
Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Gheorghe Stephănescu

Nr. inventar (LMI): AG-IV-m-B-13895

Adresa: sat Căpățânenii Ungureni, comuna Arefu, județul Argeș

Datare obiectiv: 1873

Descriere (text liber):

Construită din cărămidă, în stilul arhitecturii locale tradiționale, după planul compozitorului Gheorghe Stephănescu, are două niveluri, pe un plan dreptunghiular care include și dependințe. Parterul are șase camere, terasă, sală, iar mansarda are o singură cameră, de dimensiuni mari și o sală. Casa a fost vizitată de personalități ale vremii: Ion Luca Caragiale, Vasile Alecsandri, Bogdan Petriceicu-Hașdeu, Barbu Ștefănescu-Delavrancea, Haricleea Darclee, Alexandru Davila, Aristizza Romanescu, Grigore Manolescu, Constantin Nottara, Gheorghe Petrașcu și alții…

A studiat la Conservatorul din București cu Eduard Wachmann și la Conservatorul din Paris cu H. Reber (armonie), E. Auber și A. Thomas (compoziție). A fost profesor de canto la Conservatorul din București și dirijor al Teatrului Național din București.

A fost inițiatorul reprezentațiilor de operă în limba română și fondatorul a trei societăți lirice premergătoare Operei române ("Mama soacră", "Cometa" și "Scaiul bărbaților").

Casă memorială, și parc dendrologic în grădinile din zonă; Asociație, loc de cazare.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foarte bună.

Foto:

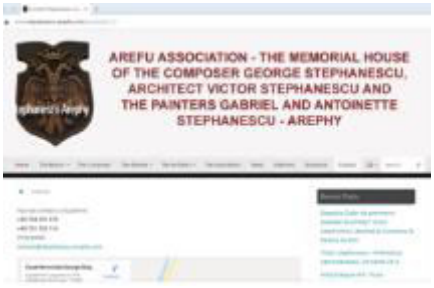

Fișă întocmită de: Călin Camelia

Data: 16.05.2020

Muzeul Colești

Fișă de constatare a stării de conservare

411. Casa Vladimir Streinu

Categorie: Case

Perioada: încep. Sec. XX

Importanta: B

Cod LMI: AG-IV-m-B-14012

Adresa: sat Teiu; comuna Teiu; județul Argeș

Regiune: Muntenia

Descriere, istoric: Arhitectură caracteristică zonei de şes a judeţului Argeş. Casa este pe un singur nivel, accesul se face printr-o tindă închisă. Casa, corpul principal, are trei camere: camera de primit/oaspeţi şi din aceasta se intră în camera birou cu trecere spre dormitor. Au fost ataşate locuinţei o cameră cu intrare „de la drum" şi o magazie poziţionată pe latura vestică. Casa păstrează tâmplăria din lemn.

Stare de conservare: Bună. Clădirea se află în administrarea Primăriei comunei Teiu, care se ocupă de reparaţiile curente. În interior clădirea necesită lucrări de restaurare având crăpături profunde în ziduri.

Muzeul de Etnografie

Aspecte din interiorul casei memoriale V. Streinu, anul 2020

Fișă întocmită de: Panait Mariana

Data: 3.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Intrarea în biserică a Maicii Domnului "

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B-13675, AG-II-a-B-13675.01, AG-II-a-B-13675.02, AG-II-a-B-13675. 03

Adresa: sat Domnești de Sus , com Domnești, Argeș

Datare obiectiv- 1826 - 1831

Descriere (text liber): Biserica "Intrarea în biserică a Maicii Domnului " a fost construită în 1828. Este de plan dreptunghiular compartimentat, absintă semicirculară, pridvor deschis. Pictura murală originară în frescă este de tip bizantin şi a fost executată de Ştefan Nicola, conform inscripţiei din pridvor în 1831. Pictura a fost restaurată în perioada 1907 – 1909. Clădirea are o decoraţiune tip funie.

Descrierea stării de conservare (text liber): Pictura murală a fost considerată adevărata comoară a acestei biserici, care prezintă numeroase degradări atât la exterior, cât şi la interior. Umiditatea ascensională mare a dus la măcinarea mortarului de rostuite, fribilizarea cărămizilor, desprinderea pietrelor din fundaţie, pierderea unor părţi din decoraţiunile de tip dinţi de fierăstrău de la cornişă, cristalizarea sărurilor la nivelul zidăriei cu formare de cruste, desprinderi de tencuială, atac biologic la nivelul pereţilor care conţin materiale cu conţinut de calciu, mucegaiuri, licheni, muşchi. În interior, podeaua este din piatră șlefuită şi este degradată mecanică, ciobituri, fisuri, desprinderi de material, măcinare. Umiditatea ascensională se manifestă pe toate zidurile clădirii, depăşeşte 16% şi se manifestă până la o înălţime de 1,6 m. Ca urmare a umidităţii ascensionale stratul pictural inferior s-a măcinat şi s-a pierdut, pigmenţii sunt decoloraţi, cu eflorescenţe de săruri, cristalizări de săruri cu formare de cruste, cracluri, fisuri în ziduri, atac fungic la nivelul elementelor de lemn. Au fost efectuate mai multe intervenţii neconforme, cu materiale pe bază de ciment, incompatibile cu materialele originale.

Pe cupolă, din cauza infiltraţiilor au apărut cruste ca urmare a cristalizării sărurilor. Acoperişul are elemente lipsă, plouă în biserică şi are degradări pe suprafeţe întinse biologice, muşchi, fungi.

Pictura murală de pe poarta de zid a fost distrusă în proporţie mare în urma unei impact auto care a dărâmat poarta. A fost refăcută, dar s-a pierdut pictura murală. Zidul de incintă a fost restaurat şi se află în stare bună de conservare.

Foto:

Muzeul Golești

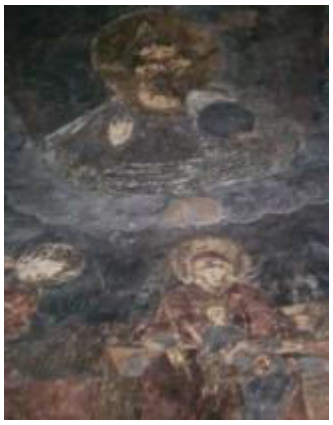

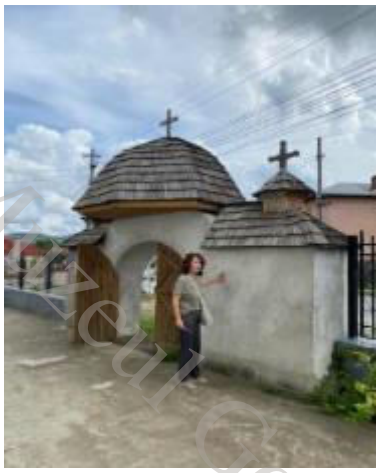

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblu Culei Drugănescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13777, AG-II-m-B- 13777.01, AG-II-m-B- 13777.2

Adresa: sat Retevoiești, com Pietroșani, jud Argeș

Datare obiectiv- 1822

Descriere (text liber): În anul 1822, în apropierea bisericii, căminarul Gheorghe Drugănescu, ispravnic al județului Muscel, a ridicat o locuință fortificată – culă, așa cum era consemnat în pisania în piatră aflată deasupra ușii de intrare în culă, de pe latura de sud. Cula a fost construită după modelul culelor vâlcene și grojene, dar fără cerdac S-au folosit la construcție piatră, cărămidă și lemn. Cula a fost construită pe trei nivele, cu un beci la demisol separat, cu boltă, ferestre înguste, scară pentru acces la ultimul nivel. Constructorul acesteia este zidarul Gheorghe Ghinea din Vâlsănești, același meșter care ridicase biserica, în anul 1795. A fost renovată în 1960. A mai fost făcut un proiect de renovare în 2006, dar nu a fost realizat.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Cula este grav avariată. Acoperișul s-a prăbușit, zidurile sunt parțial prăbușite, scările prăbușite, crește vegetație în clădire. Cula Drugănăescu este în colaps.

Parcul este abandonat, prin de vegetație sălbatică. Întreg ansamblu are nevoie urgență de restaurare, căci sunt pe punctul de a se prăbuși și părțile de pereți care mai sunt.

Foto

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul Curților Boierești

Nr. inventar (LMI): AG-I-a--13363

Adresa: sat Domnești, com Domnești, Argeș

Datare obiectiv: sec XVI

Descriere (text liber): Ansamblul curților boierești de la Domnești se află în punctul Silișteși cuprindea ruinele unui zid de incintă și ale unei bisericii. Ruinele datează din secolul al XVI-lea.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Ruinele nu se mai văd de sub pământ. Peste ruine a fost adus pământ pentru nivelare teren în vederea construirii unei benzinării.

Foto:

Muzeul Ol

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul conacului Istrate Micescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-B – 13469, AG-II-a-B – 13469.01, AG-II-a-B – 13469.02, AG-II-a-B – 13469.03, AG-II-a-B – 13469.04

Adresa: sat Argeșelu, comuna Mărăcineni

Datare obiectiv: 1928

Descriere (text liber):

Conacul a aparținut fostului ministru al justiției și profesorului de la Facultatea de Drept, Istrate Micescu. Ansamblul cuprinde un conac, o casă de vânătoare, chioșc, clădiri administrative. Toate sunt amplasate într-un parc înconjurat de un gard de cărămidă, alei pavate cu piatră de râu, asfaltate în prezent. Clădirea este construită în stil neoromânesc după planurile arhitectului olandez, Edmond Van Algi Saaen, cuprinde 22 de camere situate pe patru niveluri, cu demisol, parter, etaj și mansardă, terasă circulară și numeroase balcoane. Decorația interioară din lemn a fost finalizată în anul 1928 și a fost realizată de sculptorul Jurcă și ceramistul german C. Ruffer

Muzeul Golești

Descrierea stării de conservare (text liber): Conacul este părăsit și prezintă numeroase degradări. Umiditatea ascensională pe peretele nordic este de 19,5% și a produs măcinarea tencuielilor, desprinderi de decorațiuni, fribilizarea cărămizilor, desprinderi de cărămizi, cad bucăți de zid din clădire, geamurile sunt sparte și permit infiltrații de apă meteorică în interiorul clădiri. Pe ziduri există fluorescențe de săruri, cruste de săruri, mucegaiuri, mușchi, licheni. Cornișa este distrusă în mare parte, balcoanele prezintă părți lipsă. Există degradări produse de vegetație crescută în tencuielile de rostuire, acoperișul prezintă elemente lipsă . Interiorul este afectat de infiltrații și umiditate ascensională. Parțial, elementele din lemn au suferit atacuri biologice – fungi - și și-au pierdut rezistența mecanică. Atac fungic se manifestă și la elementele din lemn înzidite. Pavilioanele din parc prezintă degradări produse de umiditate și atac fungic. Aleile parcului sunt degradate parțial, statuile sunt degradate de mușchi și licheni, Se taie copaci din parc. Zidul de împrejmuire are degradări produse de umiditate, îmbătrânire, șocuri mecanice.

Foto:

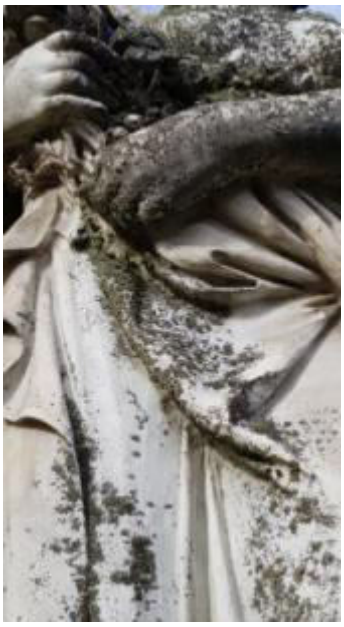
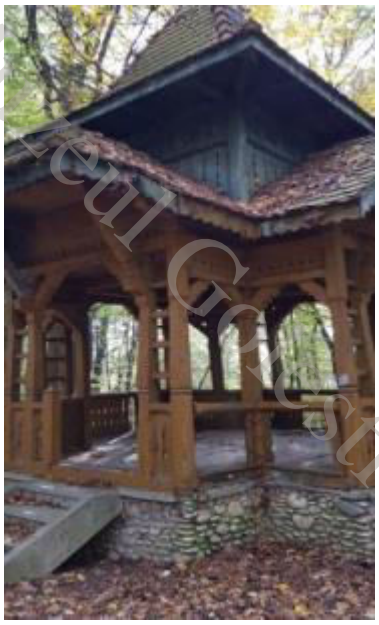

Muzeul Gorjului

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Ansamblul curților boierești de la Retevoiești

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13373, AG-II-m-B-13373.01, AG-II-m-B-13373.02

Adresa: sat Retevoiești, comuna Pietroșani

Datare obiectiv: 1806 - 1902

Descriere (text liber): Ansamblul a cuprins curțile medievale boierești, ruinele bisericii ce datează din sec XV , XVI, situat la un 1 km nord de sat, în punctul denumit Siliște.

Descrierea stării de conservare (text liber): Nu s-au mai putut identifica urme de ruine ale curților boierești și bisericii. Locul se află în proprietate privată.

Foto

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Schitul rupestru "Sf Apostoli "

Nr. inventar (LMI): AG-II – a-A-13710, AG-II – m-A-13710.01, AG-II – m-A-13710.02, , AG-II – m-A-13710.03, AG-II – m-A-13710.05

Adresa: sat Jgheaburi, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv- 1512

Descriere (text liber): Datarea acestui schit este 1512, dar există date certe că aici a fost o altă biserică. Mânăstirea a fost înființată de monahia Magdalina și are cea mai veche pictură din Țara Românească. Arhitectural este asemănătoare vechilor biserici rupestre capadociene, dar există un altar dublu, ceea ce e unic în România.

Situaţia Mănăstirii Corbii de Piatră s-a schimbat din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea. Atunci s-a instalat în sat o comunitate de 200 de români din Jina Sibiului, nevoiţi să-şi părăsească locul natal din cauza persecuţiilor religioase la care erau supuşi pentru că respingeau unirea cu Roma. Arhiereul Iosif de Sevasta, cel care i-a aşezat la Corbi, le-a dăruit biserica şi toate posesiunile mănăstirii, şi a hotărât să mărească sfântul locaş, care era neîncăpător pentru noua comunitate. La începutul secolului al XIX-lea, biserica a fost modificată, luând înfăţişarea pe care o are şi astăzi: a fost săpat în stâncă un pronaos pe latura de sud a naosului (pe unde se face accesul în biserică şi în prezent), a fost spart zidul despărţitor dintre cele două altare din care a luat naştere Sfânta Masă, pe care se slujeşte şi astăzi, şi a fost construită o nouă catapeteasmă, care a fost pictată de Ştefan zugravul, în 1814. Tot atunci s-a adăugat al doilea hram al bisericii, „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel". În 1889, naosul a fost parţial distrus, după ce peretele vestic s-a prăbuşit, dar sătenii l-au refăcut, în același an, din blocuri de piatră prinse cu mortar. În anul următor a fost adăugată şi o clopotniţă de lemn care are aspectul unei bisericuţe.

Descrierea stării de conservare (text liber) – Bisericuța din lemn se află în stare bună de conservare. Există degradări la nivelul lemnului cauzate de îmbătrânire și infiltrații de apă. Biserica rupestră - există degradări fizice, ciobituri, scrijelituri, degradări chimice din cauza umidității excesive – eflorescențe, cristalizări de săruri care au provocat apariția crustelor pe pictura murală, degradări biologice din cauza umidității și a lipsei de ventilație. Pe pereți și tavan există o vegetație abundentă de mucegai verde și licheni.

Pigmenți decolorați, pierderea adeziunii și coeziunii stratului de culoare din cauza microclimatului variabil. Podeaua din dale mari de piatră șlefuită prezintă degradări biologice

Muzeul Golești

pe suprafețe extinse, mușchi și licheni, atacuri biologice ale stratului pictural, tencuială măcinată, friabilizarea cărămizilor.

În exterior, degradări produse de vegetație. Au crescut arbuști care au produs fisuri și care vor determina ruperea unor părți importante din zidul de piatră. Umiditatea excesivă, în special pe zona nordică, a permis apariția mușchiului pe piatră, crustelor de săruri, mucegaiuri, fisuri.

Foto:

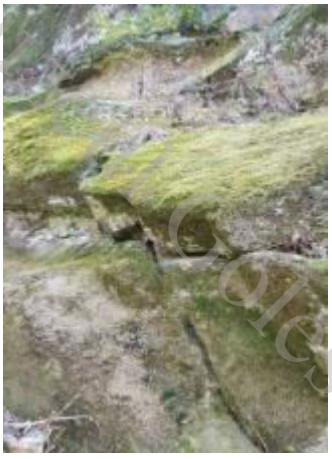

Muzeul Colesu

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Adormirea Maicii Domnului "

Nr. inventar (LMI): AG-II-m -B– 13468

Adresa: sat Argeșelu, comuna Mărăcineni

Datare obiectiv: 1785

Descriere (text liber): Clădirea actualei biserici a înlocuit o altă biserică construită în 1686 de paharnicul Nicolae Ciumescu. În 1785 a fost reclădită pe cheltuiala familiei Răducanu, când au fost adăugate pridvorul și turnul clopotniță. În 1971 a fost consolidată cu centuri metalice. Decorația arhitecturală este una simplă formată dintr-un tor și cornișă zimțată. Pictura originală, executată în secolul al XVII-lea și cea din 1936 au fost restaurate în 1970.

Descrierea stării de conservare (text liber) – Clădirea se află în stare bună de conservare. Prezintă umiditate ascensională ridicată pe peretele nordic și în interior unde se manifestă, la partea inferioară a picturilor, cristalizări de săruri, pierdere parțială a picturii murale, mucegaiuri și decolorare pigmenți. Au fost făcute lucrări de renovare, dar nu au fost realizate șanțuri de ventilare.

Muzeul Golești

Foto:

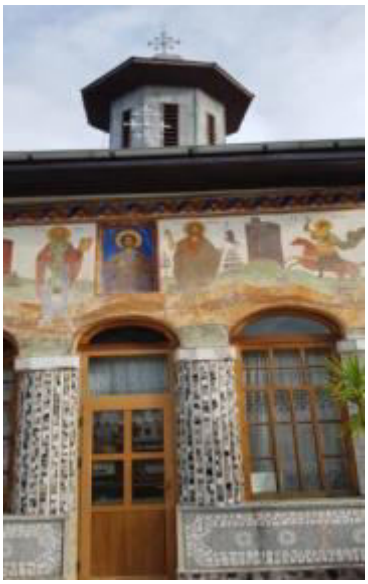

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișa de conservare monument

Denumirea construcției - Biserica "Adormirea Maicii Domnului "

Nr. Inventar - AG-II-A-13475.01

Denumirea localității de origine: sat Băjești, com Bălilești

Datare obiectiv: 1666

Descriere

Biserica a fost construită în 1666 de meșterul Dragomir și pictată de Tudoran Zugravul în curțile fortificate ale boierilor Băjescu. În anul 1909 a fost înlocuită vechea șarpantă degradată și a învelitoarea. S-a folosit tablă galvanizată groasă. Între 1997 și 2005 a fost restaurată pictura sub coordonarea lui Viorel Grimalski. În anul 2019 au fost finalizate lucrările de restaurare a picturii murale din interior și exteriorul bisericii. Au fost refăcute bolțile, s-au făcut centuri perimetrale cu materiale pe bază de ciment, a fost renovat acoperișul și a fost înlocuită piatra din vechea podea cu piatră de calcar de Vrața. Biserica a fost supusă în timp la toate tipurile de degradări, la cutremure și mișcări de teren.

Descrierea stării de conservare: Lucrările de renovare și restaurare a Bisericii Adormirea Maicii Domnului au fost inaugurate în anul 2019, dar nu au putut stopa fenomenele de degradare produse de umiditatea ascensională care a afectat atât exteriorul clădirii , cât și partea inferioară a picturilor murale. Valorile umidității în fundație și ziduri au determinat măcinarea tencuielii, atacuri biologice – mușchi, mucegai pe suprafețe extinse ale zidurilor exterioare, fisuri în tencuială și micro explozii. În interior, pe pictura murală de pe tavanul cupolei din naos există eflorescențe de săruri din cauza infiltrațiilor, lacune în stratul pictural cu pierdere de material, urme de atac xilofag în elementele de lemn. Cornișa se află în stare bună de conservare.

Muzeul Golești

Fișă întocmită de Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Adormirea Maicii Domnului"

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13483

Adresa: sat Pământeni, com Berevoiești, Argeș

Datare obiectiv- 1704

Descriere (text liber): Este considerată prima biserică în jurul căreia s-a urzit satul, potrivit pisaniei scrisă de Ion Popa Zugravul. Prima biserică a fost de lemn, dar, vătaful Hera Berevoescul și soția sa Maria au reconstruit-o din piatră. Pictura a fost realizată în anul 1784 prin grija lui Constandin Târgovișteanul și soția sa, Maria. Biserica se prezintă în plan dreptunghiular, cu absintă semicirculară decroșată, pridvor deschis cu arcade trilobate, înzidite în 1930, turlă clopotniță octogonală deasupra pronaosului și pridvorului. A fost consolidată cu fier în 1930, iar pictura originală a fost refăcută în 1949, cu excepția pridvorului.

Descrierea stării de conservare (text liber): Clădirea a fost renovată și consolidată. Se află în stare bună de conservare. Prezintă umiditate ascensională în fundație și ziduri, pe partea de nord, de 3,9%, până la o înălțime de 60 cm , însă nu există degradări vizibile. Interiorul prezintă umiditate ascensională la partea inferioară a peretelui de nord. Pictura murală se află în stare bună de conservare, cu urme de eflorescențe și mici lacune. Acoperișul a fost refăcut și nu există urme de infiltrații. Are sistem de evacuare a apelor pluviale corespunzător. A fost înlocuită tâmplăria geamurilor cu tâmplărie termopan și ușa de la intrare.

Muzeul Golești

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișa de conservare monument

Denumirea construcției - Biserica "Adormirea Maicii Domnului "

Nr. Inventar – AG-II-m-A-13475.01

Denumirea localității de origine: sat Băjești, com Bălilești

Datare obiectiv - 1666

Descriere

Biserica a fost construită în 1666 de meșterul Dragomir și pictată de Tudoran Zugravul în curțile fortificate ale boierilor Băjescu. În anul 1909 a fost înlocuită vechea șarpantă degradată și a învelitoarea. S-a folosit tablă galvanizată groasă. Între 1997 și 2005 a fost restaurată pictura sub coordonarea lui Viorel Grimalski. În anul 2019 au fost finalizate lucrările de restaurare a picturii murale din interior și exteriorul bisericii. Au fost refăcute bolțile, s-au făcut centuri perimetrale cu materiale pe bază de ciment, a fost renovat acoperișul și a fost înlocuită piatra din vechea podea cu piatră de calcar de Vrața. Biserica a fost supusă în timp la toate tipurile de degradări, la cutremure și mișcări de teren.

Descrierea stării de conservare – Lucrările de renovare și restaurare a Bisericii Adormirea Maicii Domnului au fost inaugurate în anul 2019, dar nu au putut stopa fenomenele de degradare produse de umiditatea ascensională care a afectat atât exteriorul clădirii , cât și partea inferioară a picturilor murale. Valorile umidității în fundație și ziduri au determinat măcinarea tencuielii, atacuri biologice – mușchi, mucegai pe suprafețe extinse ale zidurilor exterioare, fisuri în tencuială și micro explozii. În interior, pe pictura murală de pe tavanul cupolei din naos există eflorescențe de săruri din cauza infiltrațiilor, lacune în stratul pictural cu pierdere de material, urme de atac xilofag în elementele de lemn. Cornișa se află în stare bună de conservare.

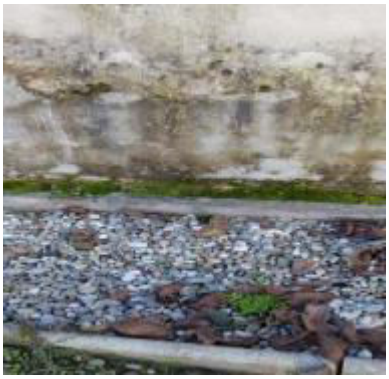

Muzeul Golești

Fișă întocmită de Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn "Înălțarea Domnului"

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A- 13714

Adresa: sat Jupânești, com Coșești, jud Argeș

Datare obiectiv- 1742

Descriere (text liber): În 1742, pe locul vechiului lăcaş, se face ctitorie nouă. Necula Eneotu, zis Grecu, negustor bogat, finanţează construcţia, dar ctitor e şi Necula Râmleanu, zis Constantinopolitanu, cumnat cu popa Mihăilă, parohul satului. Biserica a fost făcută din lemn de stejar de 20 metri lungime și nu au fost folosite elemente metalice la îmbinări, ci cuie din lemn. S-au folosit îmbinări de tip coadă de rândunică sau îmbinări pătrunse. Biserica este înconjurată de un brâu de lemn, funia răsucită cu cap de lup, cu rol de susținere, stâlpii de rezistență se termină în forma cap de cal. Biserica a fost construită pe cea veche și din acest motiv are boltă cilindrică. Vechea biserică a fost demontată după finalizarea construcției. Existe ornamente de tip scara pisicii și zborul porumbelului la fiecare ramă de fereastră. Pridvorul bisericii a fost construit peste 150 de ani de la construirea bisericii.

Descrierea stării de conservare (text liber): Biserica se află în stare relativ bună de conservare. Intervențiile neconforme făcute anterior la fundația din piatră și cărămidă, prin folosirea cimentului, a dus la degradarea lemnului din cauza umidității ascensionale. Fundația este decopertată în acest moment, dar s-au identificat friabilizarea cărămizilor, măcinarea tencuielii de rostuire. Degradări ale lemnului din cauza unei alte intervenții prin care a fost tencuită o îmbinare, provocând lemnului atac fungic.

Pictura de pe peretele frontal al bisericii se mai conservă parțial. Din cauza umidității, bucăți mari de frescă s-au desprins. Acoperișul, din șiță, prezintă degradări din cauza îmbătrânirii materialului, lipsă de material. Decolorarea pigmenților, rețea de cracluri și lacune în stratul pictural care încă se mai păstrează. Umiditatea în fundație este cuprinsă între 3 % și 4,5 % pe peretele nordic. Lacune în fundație din cauza desprinderii cărămizilor ca urmare a măcinării tencuielii de rostuire. Lemnul prezintă fisuri longitudinale din cauza ciclurilor de contragere și gonflare și urme de atac xilofag, atât în exterior, cât și in interiorul clădirii.

Biserica are nevoie de lucrări de restaurare întrucât este supusă riscului de pierdere totală a frescei exterioare. Degradările sunt evolutive.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 15.05.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn „ Nașterea maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B - 13691

Adresa: Găneşti, comuna Piteroșani

Datare obiectiv: 1834

Descriere (text liber):

Monument de arhitectură care se remarcă prin funia mediană sculptată în relief. A fost construită pe cheltuiala Ecaterinei Drugănescu, proprietara moșiei Găneşti, așa cum se menționează în pisanie. În perioada 1877 – 1879 biserica s-a cercuit și tencuit, fiind o biserica construită din lemn. În 1930 s-a prelungit cu amvon retras în plan, subdimensionat, în elevație, executat din scânduri de lemn de brad. Pictura este diferențiată tehnic și stilistic . În altar este realizată în tempera, datează din 1879 și a fost execută de Gheorghe Belizarie, iar în tindă și pronaos este pictură în ulei, executată în 1930 de pictorul Gheorghe Zafiescu.

Descrierea stării de conservare (text liber): Biserica se află în proces de consolidare și renovare. La momentul examinării, clădirea prezenta degradări la nivelul tencuielii – burdușiri, exfolieri, fisuri, eflorescențe de săruri, desprinderi de tencuială. Umiditatea ascensională măsurată este 14,6% pe peretele nordic și 3% pe ceilalți pereți. Atacuri biologice sub formă de mucegai. Urme de eflorescențe de săruri pe tavanul naosului produse de infiltrații. Pictura prezintă degradări produse de depuneri aderente și neaderente, cracluri, rețea de fire de păianjen, decolorări ale pigmenților, lacune. Degradări la nivelul învelitoarei.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Schimbarea la față "

Nr. inventar (LMI): AG-II-m -B– 13501

Adresa: sat Bughea de Sus, comuna Bughea de Sus

Datare obiectiv: 1892

Descriere (text liber): A fost construită pe locul unei foste biserici de lemn în 1813 și refăcută integral în 1892. Pictura murală a fost executată de Petre Cazan și fiul său Iancu din Câmpulung Muscel în 1897, restaurată în 1975 de Gheorghe Mocanu. A fost reparată în 1932 și 1966 și recent renovată.

Descrierea stării de conservare (text liber) – Clădirea se află în stare bună de conservare . Nu prezintă degradări produse de umiditate ascensională sau infiltrații.

Muzeul Golesti

Foto:

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica " Sf Nicolae, Cuv Paraschiva, Sf Filofteia"

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13473

Adresa: sat Bădești, comuna Pietroșani

Datare obiectiv: 1806 - 1902

Descriere (text liber): A fost construită pe locul unei biserici din lemn, înălțată în 1816, ctitorită de preotul Ion Serafimescu. Plan în formă de cruce, cu altar semicircular în interior și poligonal în exterior, pridvor înalt cu arcade semicirculare. A fost pictată în 1902 de pictorul polonez Valentin Blendovski și restaurată în 1996 de Ligia Irimescu

Descrierea stării de conservare (text liber) : Biserica se află în stare de conservare bună, dar prezintă umiditate ascensională mare pe peretele nordic - 7,5% și 2,6 % pe ceilalți pereți exteriori. Pictura exterioară este ușor degradată prin decolorarea pigmenților, exfolieri de pictură. Tencuiala prezintă pe porțiuni reduse crăpături și rețea de fisuri. A fost înlocuită tâmplăria de lemn a ferestrelor cu tâmplărie termopan. A fost înlocuită podeaua de piatră cu șapă de ciment și parchet. În interior, pe suprafața inferioară a zidurilor au fost montate lambriuri de lemn de stejar în spatele cărora, din cauza umidității ascensionale se pot dezvolta fungi. La nivelul picturii există degradări mecanice produse prin ciocnire cu corpuri dure, zgârieturi. De asemenea au fost semnalate eflorescențe de săruri. În interior există șanț de evaporare a umidității din ziduri cu materiale absorbante. Nu au fost identificate degradări produse de infiltrații

Foto:

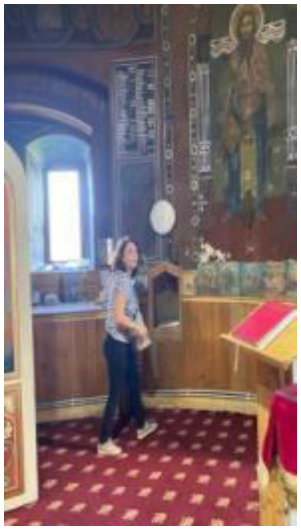

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Muzeul Golești

Fișa de conservare monument

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Nicolae "

Nr. Inventar: AG-II-m-B-13761

Denumirea localității de origine: sat Piscani, comuna Dârmănești, jud Argeș

Datare obiectiv 1773

Descriere

Biserica a fost construită în anul 1773, renovată și repictată în 1777 de Constantin Plângeanu. Au fost făcute recent lucrări de restaurare și renovare, s-au folosit materiale pe bază de ciment, tâmplăria de lemn a fost înlocuită cu tâmplărie de tip termopan.

Descrierea stării de conservare – Fundația realizată inițial din cărămidă și piatră a fost acoperită cu materiale pe bază de ciment care mențin o umiditate ascensională care depășește 18% pe soclu și se situează între 3,8 și 4,5 pe toți pereții exteriori până la o înălțime de 1,4 metri. Pe peretele nordic există degradări biologice – mușchi, mucegai și licheni, desprinderi de tencuială, rețea de mici fisuri în stratul de tencuială, degradări biologice produse de păsări. Cornișa se află în stare bună de conservare. Clădirea nu are sistem de evacuare a apelor și nu este înconjurată de trotuar.

În interior fisuri de circa 5 mm pe peretele sudic în zona ferestrelor pe care au fost făcute intervenții neconforme, cu materiale incompatibile pe bază de ciment. Eflorescențe săruri pe stratul pictural din cauza umidității ascensionale, decolorarea pigmenților, rețea de fisuri pe tavanul cupolei și pe frescă și eflorescențe săruri cauzate de infiltrații. Au fost efectuate renovări, consolidări și repictări. Au fost spălate picturile interioare, au fost realizate canale de evaporare a apei ascensionale pe toată suprafața, prevăzute cu materiale absorbante.

Muzeul Colesu

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica " Sf Treime"

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13605

Adresa: sat Corbi, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv- 1830

Descriere (text liber):

Descrierea: Biserica a fost ridicată la 1828 prin stăruința lui Ștefănica Frunzescu și mai mulți ctitori locali, pe locul unei alte bisericuțe din lemn, din anul 1770, care arsese odată cu partea din sat căreia i se dăduse foc, in timpul unei epidemii de ciuma. A fost zugrăvită la îndemnul logofătului Biserica a fost avariata de cutremurele din 1838, 1840.

Bolta de deasupra naosului se prelungește și în altar și este construită cu ajutorul nuielelor de alun. Este pardosită cu dale mari de piatră lustruită. Pictura este realizată în tehnica fresco.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află în proces de consolidare, eliminarea surselor de umiditate. Ca stare de conservare în momentul analizei, biserica prezintă degradări la nivelul lemnului, produse de umiditate excesivă, tencuială măcinată, cărămidă friabilizată, rețea de plasă de păianjen pe cupola din naos, atacuri biologice – putregai, mușchi. La nivelul frescei există cruste ca rezultat al cristalizării sărurilor, lacune, decolorări de pigmenți, săruri solubilizate, cracluri, rețea de fisuri în pereți, urme de infiltrații în tavan. Acoperișul din șiță de brad prezintă degradări cauzate de îmbătrânirea materialului, lipsă material. Stâlpii din pronaos prezintă fisuri de circa 5 mm pe suprafețe extinse, urme de atac biologic, degradări mecanice (orificii de cuie), intervenții anterioare cu materiale neconforme care au dus la apariția tensiunilor între straturi și fisuri, depuneri aderente și neaderente.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica " Sf Treime "

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13776

Adresa: sat Retevoiești, com Pietroșani, Argeș

Datare obiectiv- 1795

Descriere (text liber): A fost construită pe cheltuiala marelui stolnic Scarlat Drugănescu, proprietarul satului Retevoiești și a soției sale, Sultana. Planul bisericii este trilobat dublu, cu absinte semicirculare, la naos și pronaos, cu pridvor închis. Două turle sub formă hexagonală, construite din cărămidă, deasupra naosului și pronaosului, iar o altă cu secțiune pătrată ,cu acoperiș piramidal evazat, peste tindă. Decorațiuni exterioare – brâu alcătuit din trei toruri paralele, cu cornișă zimțată, firide în arc de cer și ciubuce. Pictura în frescă realizată în 1853, pe cheltuiala Zoiței Drugănescu, care este reprezentată pe peretele sudic, iar pe cel de vest este reprezentat Scarlat Drugănescu cu familia sa. Parțial, biserica a fost repictată în 1915.

Descrierea stării de conservare (text liber): Biserica a fost renovată și restaurată și se află în stare bună de conservare. La măsurare, umiditatea din fundație și zidurile exterioare ajunge pe peretele nordic la 19,2 % din cauza materialelor pe bază de ciment folosite la renovare. Nu au apărut încă atacuri biologice și nici degradări cauzate de sărurile care solubilizează la suprafața peretelui. Acoperișul a fost refăcut și nu prezintă degradări. În interior, pictura murală originală se mai păstrează fragmentar. Umiditate ascensională ridicată și în pereții interiori, cu urme de eflorescențe. Biserica nu prezintă riscuri, dar are nevoie de expertiză pentru realizarea unui sistem eficient de eliminare a surselor de umiditate ascensională.

Foto:

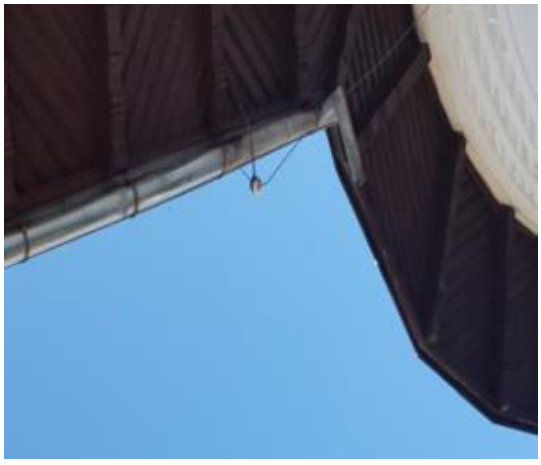

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf Voievozi "

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13790

Adresa: sat Pârâiești, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv- 1816

Descriere (text liber) – Biserica a fost construită în 1816 de săteni cu ajutorul lui Scarlat, vătaful Plaiului Nucșoara. Biserica prezintă un plan dreptunghiular, pridvor închis, cu arcade semicirculare sprijinite pe coloane și stâlpi de colț. Decorul exterior este format dintr-un tor supraînălțat, dublat, în partea superioară de un rând de cărămizi sub formă de dinți de fierăstrău. Pictura originală se mai păstrează fragmentat, fiind repictată în 1912 de pictorul Ion Dogărescu din Rucăr.

Biserica a fost renovată, se află în stare bună de conservare. Prezintă exfolieri de tencuială din cauza umidității ascensionale și a acțiunii vântului, tencuială măcinată ca urmare a tensiunilor dintre straturile de material aplicate la renovare, crăpături și fisuri în stratul de tencuială și pierdere de material. Suprafețe mici sunt atacate de mușchi. Acoperișul a fost refăcut. În interior, degradări ale pigmenților din cauza umidității ascensionale, eflorescențe pe cupolă din cauza infiltrațiilor, lacune ale stratului pictural, depuneri neaderente și mici fisuri.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Mânăstirea "Tăierea Capului Sf Ioan Botezătorul"

Nr. inventar (LMI): , AG-II-a-A-13849, AG-II-m- A- 13849.1, A G-II-m-A-13849.02, AG-II-a-A-13849,

Adresa: sat Vlădeștii de Sus, com Vlădești

Datare obiectiv: 1656

Descriere (text liber): Ctitoria boierului Pârvu Vlădescu. În anul 1656, marele vistiernic Pârvu Vlădescu a ridicat, pe moșia sa Vlădești, o biserică închinată praznicului ”Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul”. Ctitorul a fost înmormântat în pronaosul bisericii, în anul 1658.

Din casele boierilor Vlădescu, aflate în imediata apropiere a bisericii, se mai păstrează doar ruinele unei construcții compacte, posibil ale fostei cule, datată în secolul al XVII-lea.

Zidăria este mixtă: piatră și cărămidă. Monumentala biserică a boierilor Vlădescu, aflată în imediata vecinătate, reprezintă un minunat exemplu de arhitectură medievală muntenească. La exterior se păstrează decorul alcătuit din bumbi de ceramică glazurată, după modelul Bisericii Stelea din Târgoviște.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Biserica se află într-un stadiu avansat de degradare cu fisuri care străbat pereţii şi cupola bisericii ca urmare a alunecărilor de teren. Umiditate ascensională care ajunge pe latura nordică până la 19,1% , cu suprafeţe întinse acoperite cu săruri cristalizate, atac fungic , mucegaiuri verzi şi negre, măcinarea tencuielilor şi a cărămizilor prin acţiunea umidităţii ascensionale şi a vântului. Pictura murală este acoperită cu depuneri aderente şi neaderente precum şi cu săruri cristalizate. În biserica a avut loc şi un incendiu care a determinat acoperirea cu funingine a picturii murale. Au fost făcute încercări de consolidare a bisericii, neconforme şi cu materiale incompatibile, ciment, care au dus la apariţia tensiunilor şi a pierderilor de pictură murală, dar şi crăpături în ziduri . Din cauza alunecărilor de teren, au apărut fisuri care întreg interiorul clădirii, cu desprinderi de zid. S-a încercat consolidarea terenului prin realizarea unui dig de protecție. Lemnul este atacat de fungi şi insecte xilofage, pe fundaţie şi pereţi s-au dezvoltat muşchi şi licheni. Pictura murală de pe cupola bisericii este acoperită cu depuneri şi cu săruri cristalizate în urma ciclurilor repetate de îngheţ dezgheţ a apei provenită din infiltraţii. S-au format deja cruste de săruri. Acoperișul prezintă degradări, desprinderi de material. Desprinderi de material la cornișă, suprafețe extinse cu fisuri, lacune în stratul pictural. Clădirea este degradată cu risc mediu de colaps din caua fisurilor mari care afectează structura de rezistență. Umiditatea excesivă din fundații și ziduri

Muzeul Golești

se manifestă până la o înălțime de 1,9 metri și se înregistrează pe toate părțile clădirii. Podeaua realizată din piatră prezintă măcinarea materialului de rostuire, desprinderi și atac biologic.

Biserica necesită lucrări de consolidare și restaurare întrucât este în risc de a se pierde părți importante din clădire și din pictura murală.

Foto:

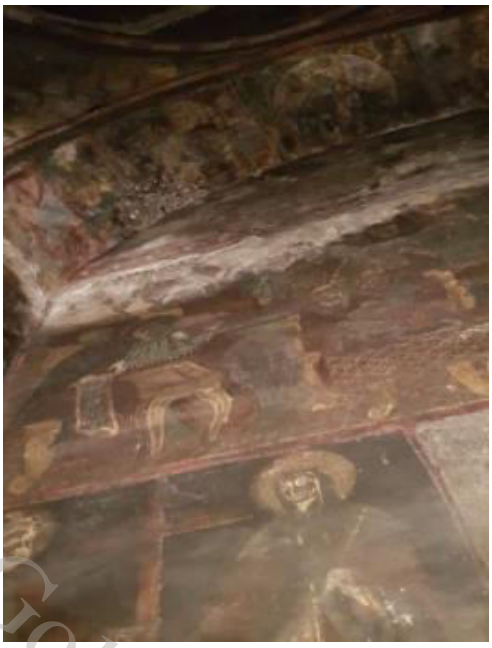

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica " Sf Gheorghe și Sf Nicolae"

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13768

Adresa: sat Purcăreni, comuna Micești

Datare obiectiv: 1779

Descriere (text liber): Este ctitorită de boierii Râmniceanu, care se află înmormântați în cimitirul parohial. Plan dreptunghiular cu absintă poligonală, cu pridvor adăugat ulterior. Decorul este compus din brâu și cornișă zimțată. Au fost efectuate mai multe intervenții la acoperiș, a fost retencuit interiorul și exteriorul

Descrierea stării de conservare (text liber): Construcția prezintă o serie de degradări la nivelul pridvorului produse de umiditatea ascensională – burdușirea tencuielii, fisuri, mucegai. Decolorarea pigmenților la pictura de pe peretele exterior frontal, pierderea adeziunii și coeziunii stratului de culoare. Umiditate ascensională ridicată, în special pe peretele nordic, urme de săruri în tencuială. Starea de conservare este relativ bună, monumentul nefiind pus în pericol, cu excepția frescelor care prezintă lacune. Acoperișul prezintă urme de degradare determinate de îmbătrânirea materialului și există degradări produse de infiltrații la nivelul părții superioare a zidurilor interioare.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Căminul Cultural

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13793

Adresa: sat Stănești, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv- 1934

Descriere (text liber) –

Căminul Cultural din satul Stănești, com Corbi a fost construit între anii 1934 și 1936 și are la baza arhitectura tradițională mușceleană.

Descrierea stării de conservare (text liber) –

Căminul a fost restaurat și se află în stare bună de conservare. Umiditatea ascensională este încă prezentă în fundație și pe ziduri pe o înălțime de 40 de centimetri, în special pe latura nordică, acolo unde apar și atacuri fungice – mucegai, pe suprafețe mici. Mai apar mici exfolieri de tencuială şi pierdere de material din fundaţie, cel mai probabil ca urmare a unui act de vandalism.

Muzeul Județean Argeș

Foto:

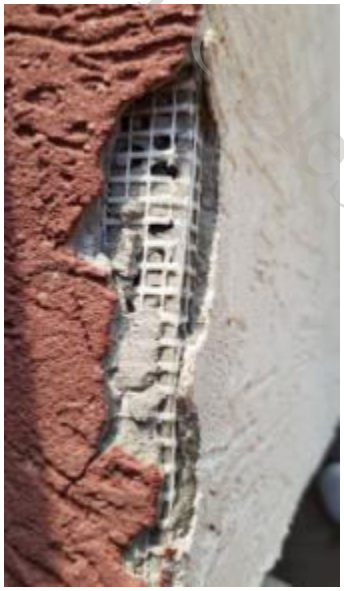

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Agripina Constantinescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13477

Adresa: sat Valea Mare Bratia, com Bălilești, Argeș

Datare obiectiv: mijlocul sec XIX

Descriere (text liber): Casa Agripina este reprezentativă pentru stilul arhitectonic tradițional muntenesc. De formă dreptunghiulară, cu pridvor și cu elemente artistice specifice arhitecturii rurale muntenești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Clădirea se află în domeniul privat. Starea de conservare este foarte bună. Proprietarul a efectuat lucrări de consolidare și restaurare cu materiale compatibile cu cele originale. Nu a fost schimbată arhitectura, elementele construite, materialele din care a fost construită. A fost schimbat acoperișul cu păstrarea elementelor – șiță, care a fost tratată cu ulei ars pentru a fi ferită de atacuri biologice. Nu existe urme de infiltrații sau umiditate ascensională, nu există atac biologic. Interiorul este în stare bună de conservare, fiind renovat cu materiale compatibile. Podeaua a fost înlocuită cu podea de scândură de lemn de brad. Starea de conservare este foarte bună și nu necesită intervenții.

Muzeul Colesti

Foto:

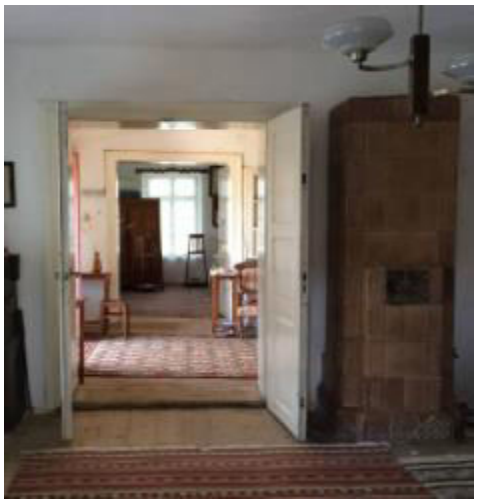

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa de vânătoare

Nr. inventar (LMI): AG-II-m -B – 13470

Adresa: sat Argeșelu, comuna Mărăcineni

Datare obiectiv: 1875

Descriere (text liber):

Casa de vânătoare, numită de Istrate Micescu " Casa Muzelor" a fost construită după planurile proprietarului de o echipă formată din meșterul local Gh.Ungureanu, sculptorul Jurcă și tâmplarul Gaspar. Casa de vânătoare avea șemineurile originale ale lui Ruffer, etaj cu terasă și mansardă

Descrierea stării de conservare (text liber): Casa de vânătoare se află în stare relativ bună de conservare deși este sub risc, având în vedere că are toate ușile deschise și poate fi vandalizată. Umiditatea ascensională este de 12,3% pe peretele nordic, au fost identificate infiltrații și umiditate ascensională care au provocat degradări la nivelul tencuielilor, până la desprinderi și exfoliații.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa "dr Victor Mărtoiu "

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13794

Adresa: sat Stănești, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv- înc. Sec XX

Descriere (text liber): Victor Mărtoiu s-a născut în 1912, la Stănești, Argeș. Este autorul unor studii referitoare la tehnica chirurgicală laparoscopică, profesor doctor la Universitatea de Medicină din Cluj.

Tot lui i se datorează procesul inovator cu privire la operarea prolapsului anorectal la adulți.

Casa de la Stănești este construită în stil neoromânesc , cu ornamentică pe pereții frontali.

Descrierea stării de conservare (text liber) – Casa prezintă degradări la nivelul coloanelor, care sunt fisurate și cu risc de prăbușire, cel mai probabil din cauza mișcărilor de teren, prezintă umiditate ascensională excesivă pe toți pereții, cuprinsă între 3,2% pe zona însorită și ajungând până la 5,4% pe peretele nordic, la o înălțime de 50 de centimetri. Fundația a fost renovată, dar s-au folosit materiale neconforme, care reprezintă surse de umiditate, sistemul de colectare ape meteorice este degradat și realizat impropriu ceea ce permite apariție infiltrațiilor. Pe partea inferioară a pereților exterior există atac biologic, mușchi și mucegai. Tencuiala din rosturi este măcinată, degradări la nivelul decorațiunilor cu pierdere de material. Acoperișul este în stare bună de conservare. La nivelul zidăriei s-a dezvoltat o rețea de fisuri. Pe coloane sunt urme de săruri din umiditate, tencuiala măcinată, risc de pierdere de decorațiuni. Scara de acces, realizată din piatră șlefuită, prezintă fisuri.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Gole

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Felicia Proca

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13673

Adresa: sat Domnești de Sus , com Domnești, Argeș

Datare obiectiv- sf. sec XIX

Descriere (text liber): Casa se află la drumul principal spre Câmpulung Muscel. Este construită cu un etaj și fundaţie înaltă specifică zonei Câmpulung Muscel. Are un brâu ornamental la cornișă.

Descrierea stării de conservare (text liber): Casa se află în stare bună de conservare. Nu s-au semnalat degradări produse de umiditate ascensională sau infiltrații și nici degradări biologice.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa "Gheorghe Popescu "

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13676

Adresa: sat Poinărei, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv- 1934

Descriere (text liber): Gheorghe Popescu este considerat învățătorul martir din satul Poinărei. S-a născut și a trăit la Poinărei și a fost coordonatorul rețelei de susținere a partizanilor, împreună cu întreaga sa familie. Gheorghe Popescu a fost învățător și director al școlii din localitate.

În prezent, casa înv. Gheorghe Popescu se află în proprietatea urmașilor săi, nu este locuită.

Descrierea stării de conservare (text liber): Casa se află în stare bună de conservare, dar se manifestă un debut al degradărilor cauzate în special de umiditate, care ajunge la 4,5% pe peretele nordic, la o înălțime de 60 cm . Au apărut fenomene de măcinare a tencuielii și de desprindere de pe clădire, pe alocuri friabilizarea cărămizilor, eflorescențe saline. Acoperișul a fost refăcut, dar coșul de fum prezintă degradări care favorizează infiltrațiile. Lemnul de la prispă se află în stare bună de conservare. Podeaua prispei este tot din lemn și nu prezintă decât depuneri neaderente și aderente, precum și degradări produse de umiditate. Cornișa în stare bună de conservare.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Ion Hirică

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13676

Adresa: sat Domnești, com Domnești, Argeș

Datare obiectiv- 1806

Descriere (text liber):

Descrierea stării de conservare (text liber): Clădirea nu mai există. A fost distrusă în urma unui incendiu și în prezent, pe locul ei, se află o construcție din bolțari de ciment.

Foto:

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Șuțu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13674

Adresa: sat Domnești, com Domnești, Argeș

Datare obiectiv- 1930

Descriere (text liber):

Descrierea stării de conservare (text liber): Clădirea se află în stare bună de conservare, fiind renovată și consolidată. Prezintă umiditate ascensională de 3,5% până la o înălțime de 40 cm, mici lacune în tencuială. Nu s-au constatat degradări vizibile cauzate de infiltrații sau umiditate ascensională. Sunt în stare bună de conservare toate elementele decorative.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Cuvioasa Paraschiva”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13716

Adresa: sat Lăicăi, comuna Cetățeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1793 – 1797

Descriere: Edificată de către preoții: Constantin Negraru, Ivan Cernat, Diacon Șerb, în anul 1797. Renovată în 1846, când i s-a adăugat pridvorul. În 1960 a fost restaurată de Direcția Monumentelor Istorice: desființarea turlei și redeschiderea arcadelor pridvorului. Are un plan dreptunghiular, cu absida altarului decroșată, semicirculară la interior și poligonală la exterior. Pridvor deschis, cu arcade în plin cintru. Pictura murală originală executată în 1797, se mai păstrează fragmentar, sub pictura refăcută de Avram, Anghel, Sachelarie, în 1846; reînnoită în anii 1988-1989.

Muzeul Golești

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună.

Foto:

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Schitul “Negru Vodă”, Biserică rupestră

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13594.01

Adresa: sat Cetățeni, comuna Cetățeni, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. XIV

Descriere: Biserică rupestră, datând din secolul al XIV-lea. Amenajată într-o peșteră naturală, cu o turlă de lemn, servind drept clopotniță, este atribuită familiei domnitorilor Basarabi. Accesul se face printr-un mic pridvor de lemn. Compartimentată, conform ritului ortodox: pronaos, naos și altar. Restaurată în anii 1915-1916, cu ajutorul preotului Gheorghe Moisescu din Câmpulung. Se observă existența a trei straturi de pictură: inițială – efectuată la o dată incertă; pictura mediană – din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea; a treia pictură – 1859. În altar se conservă fragmente din pictura murală originală.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare medie.

Muzeul Național

Foto:

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Sf. Împărați”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13765

Adresa: sat Podu Dâmboviței, comuna Dâmbovicioara, județul Argeș

Datare obiectiv: cca. 1953

Descriere:

Construită în perioada anilor 1944-1953, pe terenul donat de Ion și Ecaterina Ochi, cu ajutorul financiar al Prefecturii Mușcel. Clopotnița a fost definitivată în 1969, după un proiect de arh. D. Ionescu Berechet. Pictura murală interioară a fost realizată de Ion Dogărescu din Rucăr. Are un iconostas de lemn foarte frumos, case separă naosul de altar.

Descrierea stării de conservare: Stare bună de conservare.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 06.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn „Sf. Gheorghe” a schitului Dragoslavele

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13679

Adresa: sat Dragoslavele, comuna Dragoslavele, județul Argeș

Datare obiectiv: sf. sec. XVII, strămutată în 1949, din Maramureș

Descriere:

Strămutată din Borșa-Maramureș, inițial la Liceul Militar din Predeal, și ulterior, în 1949, pe amplasamentul actual. Biserica prezintă un plan rectangular, cu absidă poligonală decroșată și pridvor dezvoltat, pe latura sudică, precum și un antepridvor prevăzut cu doi stâlpi frontali – în fața intrării principale. În forma originală, construcția nu avea antepridvor și soclu supraînălțat, element constructiv condiționat de teren. Deasupra pronaosului are o turlă patrulateră, învelită cu șindrilă și surmontată de un foișor cu balustradă și arcade traforate; acoperișul are forma unui coif piramidal.

Prezintă decorații în lemn: torsadă, rozete, pomul vieții, crestături pe contrafișe, traforuri. Pictura în tempera fără liant, executată pe un suport subțire de var stins, aplicat pe lemn, sau pe fâșii de pânză maruflată, la interstițiile bârnelor, acoperă, în interior, întreaga suprafață a pereților și a bolții.

Descrierea stării de conservare: Stare bună de conservare. Șiță deteriorată pe suprafețe mici și pe coamă.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 06.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica ”Înălțarea Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13678

Adresa: str. Valea Caselor, nr. 557, Suseni, comuna Dragoslavele, județul Argeș

Datare obiectiv: 1745

Descriere: ctitorită în anul 1745, de către Hristea, Sterie, Alexandra, Ilie, Duca, Despa, Chirca, Maria și alți enoriași, biserica a fost modificată radical: înălțarea zidurilor, adăugarea pridvorului și a arcadelor laterale, în 1880-1881. Are planul trilobat, cu abside laterale poligonale în exterior și semicirculare la interior; pridvor închis. În 1881, biserica a fost pictată în tempera – interior, și frescă – la exterior. Pictura a mai fost restaurată în anul 1969. În timpul Primului Război Mondial, biserica a fost utilizată ca lagăr pentru prizonierii români, de către ocupanții germani.

Descrierea stării de conservare: Stare foarte bună de conservare.

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 06.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Catrinescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13681

Adresa: str. Valea Caselor nr. 572, sat Dragoslavele, comuna Dragoslavele, județul Argeș

Datare obiectiv: 1848, renovată 1942

Descriere:

Construcție etajată, monumentală, sub raport arhitectural, pentru mediul rural din acea perioadă, cu sacnasiu la parter, cu vedere stradală și sală la etaj, de forme poligonale regulate.

Descrierea stării de conservare: Stare bună de conservare.

Foto:

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 06.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Școală

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13683

Adresa: șoseaua Brașovului, nr. 221, Joseni, comuna Dragoslavele, județul Argeș

Datare obiectiv: 1886

Descriere:

Construcție etajată, monumentală, sub raport arhitectural, pentru mediul rural din acea perioadă, are pe fațada principală citate din C.A. Rosetti, cu semnificații instructiv-educative: „Vioește și vei putea!” etc. Din 1892 a funcționat și o școală de fete aici; s-a înființat o bibliotecă școlară.

Descrierea stării de conservare: Stare bună de conservare.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 06.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13677

Adresa: Șoseaua Brașovului, nr. 587, Joseni, comuna Dragoslavele, județul Argeș

Datare obiectiv: 1661

Descriere: Zidită de domnitorul Grigore Ghica, cu hramul Uspenie Bogorodițe. În forma actuală, biserica reprezintă etapa restaurării integrale efectuată în perioada 1892-1894, sub coordonarea arh. Cristofi Cerchez. Restaurarea a constat în: desființarea zidului despărțitor dintre naos și pronaos, construirea unui cafas pentru cor, pardosirea cu lespezi de piatră, lărgirea ferestrelor, acoperirea cu bală, construirea turnulețelor pe cele patru contraforturi, executarea unor ornamente exterioare din zidărie: brâu, firide, medalioane. Reparații ulterioare: 1938, 1954 – la sugestia arh. Duiliu Marcus-a construit un caldarâm perimetral din piatră, la cota de 0,8 adâncime, pentru înlăturarea igrasiei. Biserica are un plan dreptunghiular, cu absida poligonală decroșată și turlă-clopotniță masivă, pe trei niveluri: parter, camera intermediară și camera clopotelor. Din vechea pictură se conservă tablourile votive, restul registrului iconografic fiind pictat în ulei, în stil neobizantin, în perioada 1929-1930.

Descrierea stării de conservare: Stare medie de conservare; umiditate ascensională, deteriorări temei.

Foto:

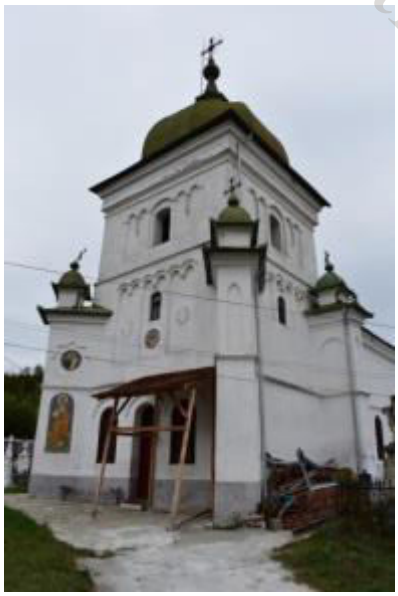

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 06.10.2020

Fișa de conservare monument

Denumirea construcției: Ansamblul bisericii "Sfinții Voievozi"

Nr. Inventar – AG-II-a- B - 13751

Adresa: Sat Negreni, com. Dârmănești, Argeș

Datare obiectiv: 1798

Istoric – Biserica a fost construită în anul 1798 prin strădania lui Barbu Belu. Primele lucrări de restaurare au fost realizate în anul 1960. Nu există date cu privire la eventuale incendii, dar construcția a trecut peste mai multe cutremure

Descrierea stării de conservare: Fundația a fost dezvelită pentru reducerea umidității ascensionale care a măcinat tencuiala, cărămizi friabilizate, intervenții necorespunzătoare cu materiale incompatibile cu cele de bază, materiale pe bază de ciment.

În interior există urme de eflorescența sărurilor din cauza umidității ascensionale, degradări mecanice ciobituri în tencuială cu pierdere de strat pictural, eflorescențe săruri pe tavanele cupolelor din cauza infiltrațiilor, pierderea stratului pictural prin măcinarea tencuielilor. Podeaua este realizată din piatră șlefuită cu mici degradări ale materialului de rostuire. Repictări pe peretele exterior al bisericii. Cornișa în stare bună de conservare, fără degradări ale ornamentului. Învelitoarea prezintă mici degradări produse de îmbătrânirea materialului lemnos, turnurile sunt îmbrăcate în tablă și acoperite cu tablă care nu prezintă degradări. Prezintă atac biologic – mucegaiuri negre pe peretele interior din partea de nord.

Muzeul Golești

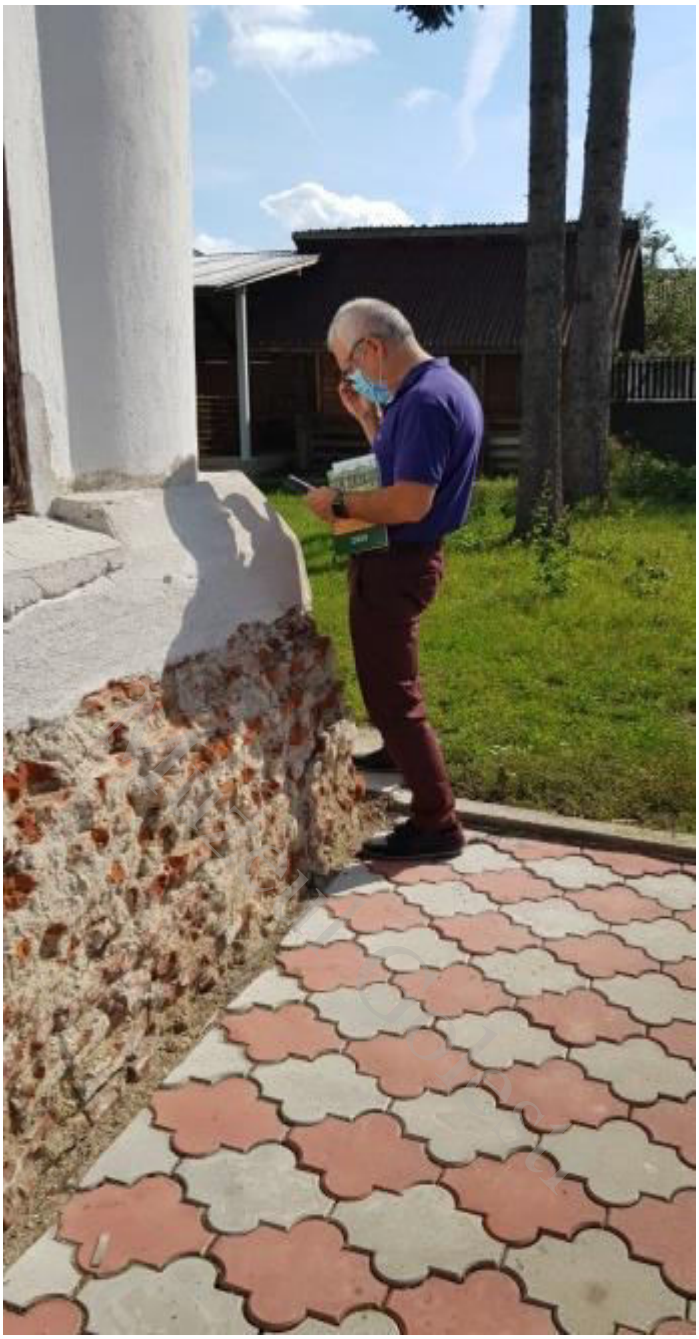

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 21.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Gheorghe (Ghică) Duţescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13489

Adresa: Adresa: comuna Boteni, strada Boteni, nr. 333, județul Argeş

Datare obiectiv: înc. sec. XX

Descriere (text liber):

Monumentul reprezintă o casă tradițională specifică pentru zona Muscel. Casa este edificată la sfârșitul secolului al XIX-lea și prezintă, sub raport arhitectural, un model de construcție de locuit tipică zonei, relevând prin structura sa, ponderea unei ocupații tradiționale, care a determinat afectarea unor spații speciale destinate depozitării produselor pomicole. Este o casă cu nivel, specific zonei, nivelul inferior fiind destinat, în general, păstrării produselor pomicole,amplă ca dimensiuni. Clădirea are două încăperi despărţite de o tindă și o sală deschisă, dispusă pe două laturi cu o amplă ornamentație în stucatură, modalitate decorativă ce conferă o evidentă notă de particularizare a locuințelor țărănești edificate în prima parte a secolului al XX-lea. În momentul actual casa găzduiește muzeul satului *prof. Ion Chelcea*.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Nu prezintă deformații; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună; nu este prezent atac biologic; carențele sunt nesemnificative. Clădirea nu prezintă infiltrații, fisuri sau alte degradări specifice monumentelor aflate in aer liber.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13853

Adresa: sat VOROVENI; comuna DAVIDEȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1846

Descriere:

Biserica este realizată din lemn, are planul dreptunghiular, cu absidă poligonală nedecroșată, prezintă pe latura vestic pridvor deschis, adăugat în 1937, acesta este susținut de coloane din cărămidă. În structura construcției ridicate la 1826, de obștea satului a fost utilizat și material lemnos ce provenea de la o biserică anterioară, martoră fiind una dintre grinzi pe care scrie: ,,leat 7243 dec.25 = 1734. Pictura este realizată în frescă în anul 1846. Biserica a fost reparată în repetate rânduri: 1966 – repararea acoperișului, 1972 consolidarea fundației și recent refacerea turlei de pe pronaos.

Descrierea stării de conservare:

Starea de conservare este medie. Pe mai multe porțiuni ale temeliei prezintă fisuri semnificative, vizibilitatea materialelor constitutive din temelie, multe fisuri atât în pereții exteriori cât și în interior, pictura este deteriorată, din interior se poate vedea elementele constitutive ale tavanului, pridvorul are tavanul degradat. Umiditatea este ridicată în interior (78%) și poate atrage atacul biologic.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Conacul Periețeanu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13601.01

Adresa: sat. CONȚEȘTI , Comuna DAVIDEȘTI , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1869, refăcut 1939

Descriere :

Este o construcție de tip fortificație , cu două niveluri preluând în structura sa, elemente de arhitectură tradițională zonală. Are pridvor dispus pe fațadă principală. Conacul a fost refăcut parțial, după incendiul din 2013.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este medie. Nu prezintă degradări semnificative, tâmplăria ferestrelor de pe fațada nord vest, este afectată, elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună, se pot observa degradări ale fațadei principale, posibil afectate de incendiul din 2013. Acoperișul este refăcut.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Zid de incintă

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13601.03

Adresa: sat. CONȚEȘTI , Comuna DAVIDEȘTI , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1869, refăcut 1939

Descriere :

În prezent zidul de incintă nu mai există, pe latura de nord vest se observă un zid de dimensiuni reduse, în apropierea conacului, restul proprietății fiind înconjurat de un gard simplu , din plasa de fier.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foto

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Anexe

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13601.02

Adresa: sat. CONȚEȘTI , Comuna DAVIDEȘTI , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1869, refăcut 1939

Descriere :

În prezent anexele nu mai există.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foto

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Înălţarea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13664

Adresa: sat DAVIDEŞTI; comuna DAVIDEŞTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1794

Descriere :

Biserica a fost construită în perioada 1777-1794, este realizată din zid masiv din cărămidă, gros de cca.1 m. A fost construită de obștea satului Davidești prin efortul preotului Gheorghe Busuiocescu. Construcția prezintă un plan trilobat, absida altarului pentagonală având un dublu decroș, iar absidele laterale trei laturi. Decorul exterior este format din brâu în formă de tor simplu și cornișă zimțată. Pictura murală datează din 1832. Acoperișul este realizat din șiță.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, biserica prezintă stabilitate și siguranță în valorificare. Prezintă mici fisuri la nivelul turlei, și vegetație pe mai multe zone ale acoperișului. Edificiul nu prezintă fisuri semnificative sau umiditate ascensională.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Ion Matei

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13734

Adresa:…… , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: înc. sec. XX

Descriere (text liber):

Casa reprezintă in model de arhitectură tradițională caracteristică secolului al XX-lea. Casa prezenta două niveluri: parterul format din pivniță folosită ca spațiu pentru depozitarea produselor agricole. Etajul avea un plan compus format din două camere, accesul, separat, realizându-se din sala închisa, dispusă pe fațada principală a casei. Accesul la etaj se făcea prin intermediul unei scări interioare, laterale. Casa a suferit transformări recente și majore și nu a respectat arhitectura originală a casei.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Casa a fost refăcută nerespectând arhitectura originală.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa cu prăvălie Mircea Victor

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13666

Adresa: sat DAVIDEȘTI; comuna DAVIDEȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: sec. XX

Descriere

Casa reprezintă in model de arhitectură tradițională caracteristică secolului al XX-lea. Totodată, monumentul reprezintă un exemplu de îmbinare a elementelor de arhitectură rurală și urbană. Planul casei este dreptunghiular și are două nivele: parter și etaj. Parterul este ocupat de o prăvălie iar etajul cu spații pentru locuit. Acoperișul este în două pante (ape), din tablă. Fațada este împărțită în două registre de un brâu, în trepte. El marchează totodată limita dintre etaj și parter. Registrul inferior al fațadei prezintă un decor simplu, respectiv ferestrele sunt încadrate de chenare drepte realizate din tencuială. Registrul superior, fațada etajului este încadrată de doi pilaștri cu capiteluri, amplasați la colțuri. Ferestrele au frontoane. Registrul decorativ al cornișei se compune din mici panouri cu motive realizate în stuc.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este medie. Casa prezintă stabilitate și capacitate funcțională bună. Prezintă degradări ale fațadei, fisuri la elementele de îmbinare, ornamentele sunt degradate, se pot observa halouri de umiditate, lipsa tencuielii duce la vizibilitatea materialelor constitutive pe suprafața mai multor pereți care în timp va produce degradări majore.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Conac C.A Vlădescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13725.01

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1898 - 1900

Descriere:

A fost construit in jurul anilor 1898 - 1900 (secolul XIX) de către boierul C. A. Vlădescu. Acesta îl va lăsa moștenire descendenților care l-au folosit până în martie 1949, când a intervenit naționalizarea averilor. Construcția are o suprafață de aproximativ 400mp, cu 23 camere mai mici (camerele îngrijitorilor) și mai mari, saloane, foișor, pridvoare, capela de rugăciuni, beci foarte bine consolidat, camerele de la parter prezintă cu bolți din cărămidă despărțite de traverse late. Accesul în conac se făcea prin trei intrări poziționate pe trei laturi, cu scări separate.

Descrierea stării de conservare:

Starea de conservare este foarte rea. Construcția prezintă degradări majore la subansamble importante, acoperișul este prăbușit peste una dintre camerele conacului iar în anumite zone acoperișul nu mai există. Clădirea este înclinată, zidurile sunt foarte afectate, fațadele conacului sunt inexistente pe mai multe suprafețe, în interior au început să apară vegetație (copaci crescuți). Atât elementele constructive esențiale cât și îmbinările sunt compromise, conacul se află în risc de colaps. Sunt necesare măsuri de stopare și remediere imediată a degradărilor.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Parcul conacului C.A Vlădescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13725.02

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1898 - 1900

Descriere:

În prezent parcul conacului C.A. Vlădescu este reprezentat de o pajiște liberă, nu există gard care să delimiteze, animalele sătenilor se plimbă în voie.

Descrierea stării de conservare:

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Împrejmuire cu poartă conacului C.A Vlădescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13725.03

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1898 - 1900

Descriere:

În prezent conacul C.A. Vlădescu nu este împrejmuit, din porțile conacului se mai păstrează zidurile dispuse paralel.

Descrierea stării de conservare:

Starea de conservare este foarte rea. Sunt afectate elementele constitutive, ale zidurilor, tencuiala nu mai există pe o suprafață foarte mare, poarta nu mai există. Sunt necesare măsuri de stopare și remediere imediată a degradărilor.

Foto:

Muzeul Curtii

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Conacul Jean Vlădescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13726.01

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul Argeș.

Datare obiectiv: 1926

Descriere (text liber):

Conacul reprezintă sub raport arhitectural, tipul de construcție monumentală prin proporții, prezentând prin spațiul ambiental, special amenajat, aspectul unui conac boieresc autentic caracteristic începutului de secol XX.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este medie. Conacul prezintă degradări pe mai multe zone ale fațadelor, acoperișul este afectat, se pot observa degradări și la stâlpii decorativi. Necesită măsuri de stopare locală a degradărilor prin mijloace curente.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Anexele conacului Jean Vlădescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13726.03

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul Argeș.

Datare obiectiv: 1926

Descriere :

În prezent nu mai există anexe ale conacului.

Descrierea stării de conservare

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Incintă

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13726.04

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul Argeș.

Datare obiectiv: 1926

Descriere (text liber):

În prezent nu mai există o incintă a conacului și nici ruine ale unei porți, există un gard din sârmă ghimpată, și el deteriorat. Se pot observa ruinele ale unui posibil gard, acoperite de vegetație, pe latura stradală.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este foarte rea, există risc de colaps total, iar ruinele împrejmuirii să dispară în totalitate.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Parcul conacului Jean Vlădescu

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13726.02

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1926

Descriere:

În prezent parcul conacului Jean Vlădescu este reprezentat de pajiște necurățată și neamenajată.

Descrierea stării de conservare:

Starea de conservare este rea. Nu există elemente care să păstreze memoria fostului parc.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13703

Adresa: sat HÂRTIEȘTI; comuna HÂRTIEȘTI,, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1833

Descriere:

Biserica a început să fie construită, potrivit pisaniei, în 1837 și finalizată în 1842. Biserica are planul treflat cu abside poligonale în exterior și semicirculare în interior, pridvorul inițial a fost inclus în spațiul pronaosului, în timp ce pridvorul adăugat este supradimensionat. Altarul este separat de naos prin catapeteasma de zid de influență barocă, cu medalioane rotunde dispuse etajat piramidal. O refacere radicală a construcției va fi întreprinsă în anul 1916, o dată cu adăugarea celor două abside laterale, desființarea zidul ce separa pronaosul de naos și adăugarea pridvorului actual. Tot atunci au fost efectuate lucrări pentru consolidarea construcției cu centuri metalice, operațiuni efectuate de preotul Gheorghe Negurescu. În 1941 turla originară din zid, afectată de cutremurul din 1940, a fost înlocuită cu o turlă din lemn, construindu-se și cafasul, în pronaos. Din fresca originală s-au păstrat tablourile votive.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Nu prezintă degradări semnificative; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună; nu este prezent atacul biologic.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Ioan Botezătorul”

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - B -13724

Adresa: sat LUCIENI; comuna HÂRTIEȘTI,, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1852

Descriere:

A fost construită în 1872 de ctitorii Constantin și George Vlădescu din cărămidă și piatră de râu. Are planul dreptunghiular cu absida altarului semicirculară, are două turle din lemn construite pe șarpanta acoperișului, o turlă de secțiune octogonală dispusă peste naos și o turlă de formă pătrată deasupra pronaosului. Altarul este separat de naos prin catapeteasma din zid. Pictura datează din 1873 este opera pictorului Ilie din Pitești. Tablourile votive îi înfățișează pe Constantin Vlădescu și pe fiul acestuia George Vlădescu cu macheta bisericii în mâini.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este medie. Nu prezintă degradări semnificative, elementele de îmbinare nu sunt degradate, prezintă degradări la nivelul elementelor constitutive, vizibile în interior, în zona superioară, din apropierea ferestrelor,pictura necesită operațiuni de restaurare, nu este prezent atacul biologic. Acoperișul a fost refăcut recent iar exteriorul consolidat. Biserica prezintă stabilitate și capacitate funcțională bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Îngeri”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13721

Adresa: sat Lerești, comuna Voinești, județul Argeș.

Datare obiectiv: 1860

Descriere (text liber):

Pe locul unde se află actualul edificiu, în secolul al XV-lea se afla o biserică de zid, care a fost distrusă de un incendiu, tot acolo a fost construită o altă biserică din lemn, în 1762, care s-a dovedit a fi neîncăpătoare și astfel în 1860 -1861 a fost construită biserica actuală. Biserica are plan dreptunghiular, absida altarului este semicirculară iar pridvorul a fost adăugat în 1908. Biserica a fost afectată de bombardamentele germane din 1916 fiind afectată absida altarului, care a fost reparată anul următor. Pictura murală din interior a fost executată de Gheorghe Popescu, în 1908, iar pictura din pridvor de către Pantelimon Fleșaru, în 1990.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Clădirea nu prezintă infiltrații, fisuri, umiditate ascensională sau alte tipuri de degradări specifice monumentelor aflate in aer liber. Atât pictura interioară cât și cea exterioară nu prezintă degradări.

Foto:

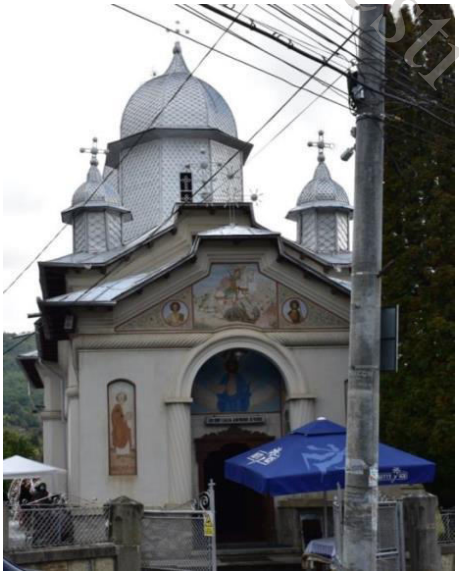

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Înălţarea Domnului

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13720

Adresa: sat Lerești, comuna Voinești, județul Argeș.

Datare obiectiv: 1929

Descriere (text liber):

Construită în 1927-1939, cu efortul preotului Ion Polexe și a enoriașilor, după proiectul arhitectului D. Ionescu-Berechet, antreprenori fiind frații De Nicollo. Biserica a fost reparată ulterior în anul 1968. Planul bisericii este în formă de cruce (31 m lungime), prevăzută cu altar semicircular în interior și hexagonal la exterior, absidele naosului sunt semicirculare în interior dar pentagonale la exterior. Pridvorul a fost adăugat ulterior. Prezintă trei turle hexagonale dispuse astfel: două deasupra pronaosului și una deasupra naosului. Turlele pronaosului au fost afectate de calamitățile naturale și refăcute după 1940 iar o parte din ferestre au fost zidite.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Clădirea nu prezintă infiltrații, fisuri, umiditate ascensională sau alte tipuri de degradări specifice monumentelor aflate in aer liber.

Foto:

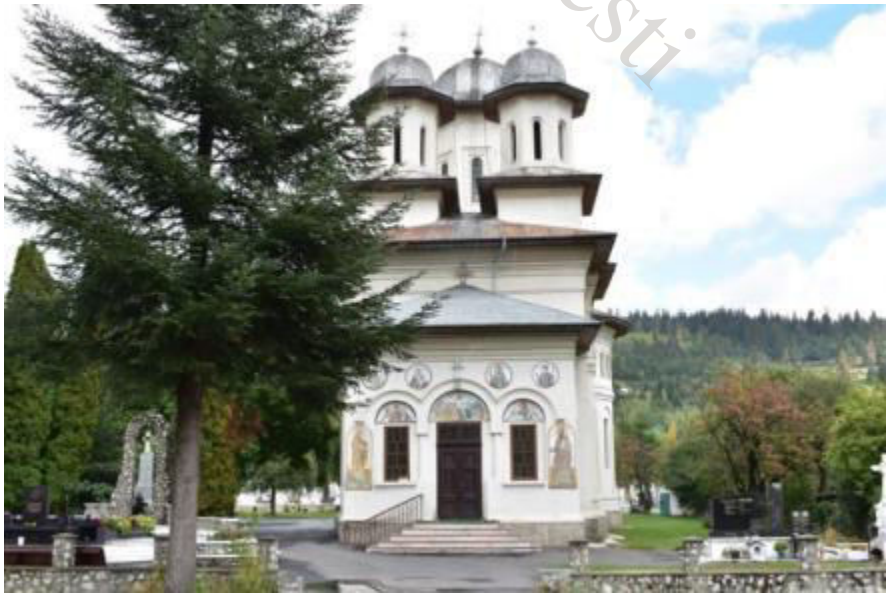

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Cămin cultural

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13852

Adresa: sat VOINEȘTI; comuna LEREȘTI, județul Argeș

Datare obiectiv: 1937

Descriere (text liber):

Monumentul reprezintă o construcție amplă ca dimensiuni, ce îmbină elemente de arhitectură tradițională cu elemente urbane. Este construită în secolul al XX-lea. În momentul actual casa găzduiește atât căminul cultural cu denumirea Sarmiza Bilcești Alimănișteanu, cât și muzeul satului *Lereşti.*

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, zidăria exterioară nu prezintă degradări specifice monumentelor din aer liber. Nu prezintă deformații; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună; nu este prezent atac biologic; carențele sunt nesemnificative. Clădirea este reabilitată.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Apostoli Petru şi Pavel”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13733

Adresa: localitate: Mățău , Comuna: Mioarele , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: înc. sec. XIX

Descriere (text liber):

Edificată pe locul unei biserici de lemn, în perioada 1881 -1883 prin efortul preoților Mușatescu, din acea perioadă dar și a sătenilor, a fost reparată în anii 1925, 1929, iar în 1932 fiind adăugat un spațiu(cafas) destinat corului. Planul bisericii este în formă de cruce, cu altar semicircular, pridvor dreptunghiular, turlă de secțiune hexagonală, pe bază pătrată dispusă deasupra pronaosului. Iconostasul este executat din lemn, sculptat cu motive florale. Pictura originală în stil bizantin este opera lui Petre cazan și a fost repictată în anul 1936 de către Alexandru Băbuș din Chilii și restaurată ulterior, în anul 1972, de Pantelimon Fleșaru din Suslănești. Fațada bisericii de la intrare este pictată. Tâmplăria edificiului este schimbată cu lemn stratificat și geam termopan

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Nu prezintă degradări semnificative; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună; nu este prezent atac biologic; carențele sunt nesemnificative. Clădirea prezintă umiditate ascensională pe temelie, și mici fisuri, pe coloanele decorative.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Boambeș

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13734

Adresa: localitate: Mățău , Comuna: Mioarele, nr.73 , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1930

Descriere (text liber):

Casa reprezintă in model de arhitectură tradițională caracteristică secolului al XX-lea. Construcția are un etaj, accesul se face prin intermediul unei scări, laterale, din lemn. La etaj există două camere pentru locuit, separate de tindă. Casa prezintă sală deschisă, execută din lemn, dispusă pe latura principală. La parter există o singură încăpere cu rol de beci, accesul realizându-se prin ușa centrală, prevăzută cu gârlici, pentru aerisire. Recent casei i-a fost adăugată o altă clădire de mici dimensiuni, alipită de aceasta.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Nu prezintă degradări semnificative; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună; nu este prezent atacul biologic.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Ştefănescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13735

Adresa: localitate: Mățău , Comuna: Mioarele , Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1918

Descriere (text liber):

Monument istoric ridicat în secolul al XIX-lea, casa a aparținut inițial, învățătorului Ion Mușatescu, ulterior, preotului N. Ștefănescu iar în prezent unuia dintre cei trei fii ai preotului Ștefănescu, arhitectul Marian Andreescu. Este casa în care s-a născut în anul 1903, dramaturgul Tudor Mușatescu. Casa este specifică zonei Muscel, prezintă un etaj, accesul se face prin intermediul unei scări laterale, din lemn. La etaj există cu 3 camere de locuit și o sală mare, dispusă pe latura principală, închisă. Între camere se află tinda tradițională, în care se intră de pe sală și care face accesul în cele două camere. În prezent, parterul este divizat într-o cameră mare care servește drept beci, și două încăperi cu dimensiuni reduse, utilizate ca spațiu de locuit. Tavanul parterului păstrează elemente originale, anume, bârnele din lemn fixate între stâlpii de susținere ai podului.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Nu prezintă degradări majore; elementele de îmbinare nu sunt degradate, lemnul se află în stare bună; nu este prezent atac biologic; carențele sunt nesemnificative.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Arsulescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13781

Adresa: sat RUCĂR; comuna RUCĂR , str. Păpușa, nr.100, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1892

Descriere (text liber):

La adresa indicată, și pe toată strada Păpușa nu există casa Arsulescu.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Mucenici Gheorghe şi Dumitru” – Suseni

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13780

Adresa: sat RUCĂR; comuna RUCĂR, str. MĂNĂSTIRII, județul Argeș.

Datare obiectiv: 1780

Descriere (text liber):

Biserica a fost ctitorită între anii 1780-1782, de Gheorghe Nicola Smerna Linototipis (devenit ulterior Rucăreanu),negustor grec angajat pentru a aproviziona armata otomană, și soția sa Stanca. Biserica a fost construită de meșterii zidari, Constantin și Ion, din Câmpulung Muscel, conform inscripției de pe peretele sudic, exterior al pronaosului. Biserica are plan trilobat, cu abside poligonale, pronaos supramărit și pridvor deschis cu arcade centrale. Este surmontată de două turle hexagonale, din cărămidă, dispuse în zona pronaosului și naosului. Este remarcabilă ampla decorație arhitecturală.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună, microclimatul din interior fiind unul stabil. Clădirea nu prezintă infiltrații, fisuri, umiditate ascensională sau alte tipuri de degradări specifice monumentelor aflate in aer liber. Pictura murală originară atât în interior cât și in exterior se conservă parțial. Aceasta a fost afectată considerabil de crăpăturile și decapările din tencuială cauzate în mod special de seismele din secolul al XX-lea.

Foto

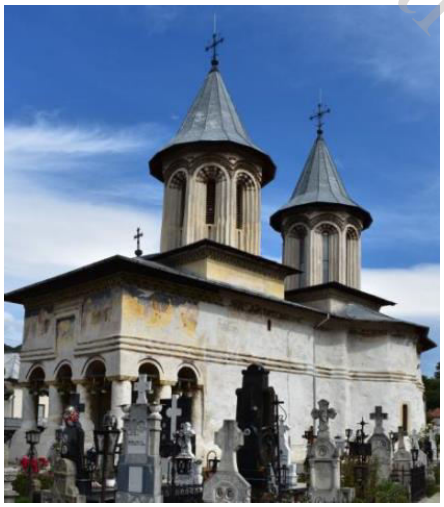

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa de lemn Ţuluca Năstase

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13783

Adresa: str. RÂUȘOR, nr. 141, comuna RUCĂR, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: ante 1855

Descriere (text liber):

Construcție tipică pentru vechile case țărănești, din lemn, din zona montană Muscel. Este construită din lemn de brad, are planul dreptunghiular, cu tindă centrală și două camere dispuse lateral iar îmbinările casei sunt în „coadă de rândunică". Acoperișul casei a fost refăcut prima dată în 1855 potrivit unei inscripții aflate pe o parte a tavanului, este realizat din șiță.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este rea, casa prezintă degradări majore, elementele portante nu mai oferă garanții de stabilitate. Sunt necesare măsuri de stopare și remediere imediată a degradărilor. Construcția prezintă degradări majore la subansamble importante. Casa prezintă deformări ale construcției cu înclinări și torsionări, urme de umiditate cauzate de acoperișul degradat, atac biologic (xilofag) observat la lemn, deplasări ale elementelor constitutive în interiorul casei. Prezintă risc de colaps.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa George Topârceanu

Nr. inventar (LMI): AG-IV-m-B-13976

Adresa: sat NĂMĂEŞTI; comuna VALEA MARE -PRAVĂŢ, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: sf. sec XIX

Descriere:

Construcția este una specifică arhitecturii tradiționale mușcelene de la sfârșitul secolului al XIX-lea, casă cu etaj și sală dispusă pe două laturi. Planul etajului, care se suprapune pe cel al parterului, este format dintr-o tindă centrală încadrată de cele două camere. Accesul la etaj se efectuează pe o scară laterală, din lemn, mascată de parapetul sălii.

Descrierea stării de conservare:

Starea de conservare este medie. Prezintă degradări reduse la elemente constructive, atât la fațada cât și la îmbinări. Prezintă urme de umiditate ascensională pe unul dintre pereți. Necesită măsuri de stopare locală a degradărilor prin mijloace curente. Construcția prezintă stabilitate maximă și capacitate funcțională bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica "Sf. Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - A -13749

Adresa: sat Nămăiești , Comuna: Valea Mare-Pravăț, Judetul : Argeș.

Datare obiectiv: 1788

Descriere (text liber):

Biserica a fost ctitorită de clucerul Gheorghe Rucăreanu și fiul său, Nicolae Rucăreanu împreună cu soțiile acestora în anii 1788-1789. Are planul dreptunghiular, compartimentat, cu absidă poligonală, fără pridvor, accesul în biserică se face pe latura sudică a pronaosului. Deasupra pronaosului este amplasată o turlă clopotniță cu șapte laturi. Prezintă decor arhitectural la exterior format dintr-un brâu cu trei linii paralele,cornișă zimțată și arcade zimțate la ferestrele turlei. Pictura murală a fost executată de pictorul Ion Cazan, datând din 1900-1901 și a fost refăcută de pictorii Zoe și Victor Negoi. Din pictura originală se conservă parțial portretele ctitorilor. În peretele exterior sudic al bisericii este încastrată o cruce de piatră, amplu decorată datând din anul 1659.Biserica a fost reparată în 1848, atunci i-a fost adăugată și turla de pe naos iar peretele ce separa pronaosul de naos a fost desființat. Biserica a fost afectată de atacurile armatei germane din octombrie 1916, a fost consolidată, ulterior de Comisia Monumentelor Istorice, în 1923, iar între anii 1978-1983 a fost restaurată prin eforturile depuse de preotul din acea perioadă. Acoperișul este refăcut la fel și tâmplăria care a fost înlocuită cu una improprie pvc și geam termopan.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Nu prezintă degradări semnificative; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în stare bună; nu este prezent atacul biologic. Pictura prezintă mici deteriorări.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica rupestră "Izvorul Tămăduirii”

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - A -13748.01

Adresa: sat Nămăiești , Comuna: Valea Mare-Pravăț, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: sec. XIX

Descriere (text liber):

Biserica rupestră a fost amenajată într-o peșteră menționată inițial în anul 1547, datează probabil din secolul al XIV-lea. Biserica rupestră al cărui spațiu a fost extins prin adăugarea unui pridvor în anul 1843. Are planul dreptunghiular, îngustat spre altar, partea superioară a peșterii are formă de tavan drept, rotunjit la joncțiunea cu pereții, având boltire în zona altarului. Deasupra naosului a fost executat un orificiu prelungit în exterior printr-o turlă de zid, de secțiune circulară. Naosul este separat de pridvorul închis printr-un perete de zid, iar de altar, prin iconostasul din lemn, de factură neogotică.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Nu prezintă degradări. Pictura prezintă deteriorări nesemnificative.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Case monastice

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - A -13748.02

Adresa: sat NĂMĂEŞTI; comuna VALEA MARE –PRAVĂŢ, județul ARGEȘ.

Datare obiectiv: sec. XIX

Descriere (text liber):

Clădirea este construcție recentă, de formă dreptunghiulară care adăpostește camerele monastice.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Incintă

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - A -13748.04

Adresa: sat NĂMĂEŞTI; comuna VALEA MARE -PRAVĂŢ, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: sec XIX

Descriere (text liber)

Incinta de la Nămăiești are o formă aproape pătrată, fiind înconjurată de un zid din piatră, înalt de 4-6 metri, prevăzut, pe alocuri, cu metereze și zid de strajă. Zidul a servit, în scurgerea vremurilor, nu numai ca împrejmuire, ci și ca zid de apărare.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Nu prezintă degradări semnificative; elementele de îmbinare nu sunt degradate, piatra este în stare bună; nu este prezent atacul biologic.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Clopotniță

Nr. inventar (LMI): AG -II - m - A -13748.04

Adresa: sat NĂMĂEŞTI; comuna VALEA MARE -PRAVĂŢ, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: sec XIX

Descriere (text liber)

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Nu prezintă degradări ; elementele de îmbinare nu sunt degradate.

Foto:

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Maziloiu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13734

Adresa: sat VULTUREȘTI (Mâzgana); comuna VULTUREȘTI, Județul : Argeș.

Datare obiectiv: 1880

Descriere:

Casa a aparținut unei familii de țărani înstăriți și a fost construită la cumpăna dintre veacurile XIX-XX de către familia Maziloiu. Totodată, monumentul reprezintă un exemplu de îmbinare a elementelor de arhitectură rurală și urbană. Tipologic, monumentul este o casă înaltă cu prispă de-a lungul întregii fațade principale, cu elemente de arhitectură urbană. Planul casei este dreptunghiular și are două nivele: parter și etaj. Parterul este ocupat de o cămară, beci și casa scării. Accesul în cămară și beci se făcea pe latura nordică printr-o ușă dublă și nu pe fațada principală cu prispă. Amenajarea cămării a fost determinată de spațiul generos pe care îl oferă parterul, 80 mp. De-o parte și de alta a ușii de acces în cămara sunt dispuse simetric ferestre de formă pătrată cu ochiuri mici de geam. Accesul la etaj se făcea prin casa scării, închisă și dispusă în colțul de sud-est al casei. Ușa de acces este dispusă în jumătatea sudică a fațadei principale. La etaj, spațiul se compune din prispa care ocupă toată fațada principală și trei încăperi. Camera din mijloc este mai îngustă, având rol de tindă mediană. Accesul în încăperi de pe prispa se face prin tinda mediană. Ferestrele dinspre fațada principală sunt de formă dreptunghiulară cu ochiuri mici de geam, iar cele de pe fațadele laterale sunt arcate în partea superioară, aspect influențat de arhitectura urbană. Fațada principală este dominată de prispa deschisă. Stâlpii, în număr de șapte, au secțiune pătrată și se fixează în balustrada de zid a prispei. Capătul lor superior sprijină bazele arcaturilor, și aceste realizate tot din zid plin. Prezintă elemente de decor din stuc. Decorația fațadei balustradei se compune din șase panouri. Ele care corespund cu numărul arcaturilor. În mijlocul panoului cadrează un decor vegetal de formă romboidală (vrejuri). Conturul arcaturilor este marcat de un șnur continuu. Între arcaturi, este încadrată o floare cu opt petale. Deasupra arcaturilor, două brâuri, unul în formă de șnur și altul în formă de dinți de fierăstrău, acoperă cornișa pe toate fațadele. La nivelul etajului, fațadele sunt delimitate de colțare din stuc. Ferestrele prezintă și ele ancadramente și solbanc din stuc. Forma ferestrelor dispuse pe fațadele laterale, cu ancadramentele, precum și arcaturile din zid plin sunt elemente preluate din arhitectura urbană. Acoperiș din țiglă, în patru pante(ape), cu cucă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Muzeul Golești

Starea de conservare este medie. Prezintă fisuri ale pereților dar și umiditate ascensională pe zone semnificative. Necesită măsuri de stopare locală a degradărilor prin mijloace curente. Construcția prezintă stabilitate și capacitate funcțională bună.

Foto:

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Moise Popescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13857

Adresa: sat VULTUREŞTI; comuna VULTUREŞTI, nr.223, Județul: Argeș.

Datare obiectiv: înc. sec. XX

Descriere (text liber):

Casa are valoare memorială. Este casa unde s-a născut și a trăit Moise Popescu, personalitate a comunei Vulturești. Casa a fost construită în anii 1920-1940 și a suferit transformări după 1950. Tipologic, monumentul este o casă înaltă cu prispă de-a lungul întregii fațade principale. Planul casei este dreptunghiular și are un subsol, parter și etaj. Subsolul este ocupat de beci, cu acces direct de pe fațada principală. Parterul servește drept spațiu de locuit. Ferestrele de la parter au fost supralărgite. Veranda a fost închisă cu geam. La etaj, prispa acoperă întreaga fațadă, ea este închisă cu geamlâc. Ferestrele sunt din lemn cu geam larg. Ancadramentele ferestrelor din stuc sunt realizate în anii 1960-1980. Sigurul element de arhitectură tradițională îl planul casei, refacerile suferite de monument au dus la transformare lui aproape radicală. Acoperișul este realizat în patru pante (ape) din tablă.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Starea de conservare este bună. Nu prezintă degradări semnificative; elementele de îmbinare nu sunt degradate, masa lemnoasă este în medie, prezintă mici fisuri în zidăria pereților exteriori dar și în tâmplăria casei. Pe trei dintre pereți se pot observa halouri de umiditate, nu este prezent atacul biologic. Casa prezintă stabilitate și siguranță pentru valorificare.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Ștefan Bunescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13855-

Adresa: sat VULTUREȘTI; comuna VULTUREȘTI, Uliţa Valea Baicului, Județul: Argeș.

Datare obiectiv: sf. sec. XIX

Descriere (text liber):

Monumentul reprezenta o casă tradițională specifică pentru zona Muscel. Ea a fost construită la cumpăna dintre veacurile XIX-XX de către familia Bunescu, familie de țărani. Casa prezenta trăsăturile specifice unei case din zona de deal a județului Muscel. Este tipul de casă înaltă cu prispă de-a lungul întregii fațade. Ea a fost construită pe un teren ușor în pantă, parterul fiind ușor îngropat, cu plan dreptunghiular. Spațiul parterului era ocupat de beciul destinat depozitării. Etajul era format dintr-o sală cu prispă și două camere de locuit, vatra și camera de zi sau casa mare. Accesul la ele se făcea printr-o singură intrare, cele două încăperi comunicând. La etaj, accesul se făcea pe o scară dispusă, în exterior, pe fațada vestică. Acoperișul era în patru pante (ape) (din tablă). Casa era construită în paiantă cu pereții din pământ și vârghii. În prezent casa nu mai există, aceasta a fost demolată și construită o altă clădire.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Maria-Claudia Jinga

Data: 01.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Sf. Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13503

Adresa: sat Capu Piscului, comuna Godeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1911

Descriere:

A fost construită în perioada 1911-1912, de meșterul Dan din Băjești, pe locul unei biserici mai vechi, de la 1809, ridicată de arendașul Petre Arnăutu Căpitanu. Biserica are planul în formă de cruce, cu altar semicircular și abside semicirculare la naos; pridvor subdimensionat cu arcade semicirculare sprijinite pe coloane prismatice; turle de secțiune octogonală pe tambur deasupra pronaosului și naosului. Pictura murală originală a fost executată în stil neobizantin, în ulei, în 1912-1913, de Constantin Vasilescu și Ion Dogărescu.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună.

Foto:

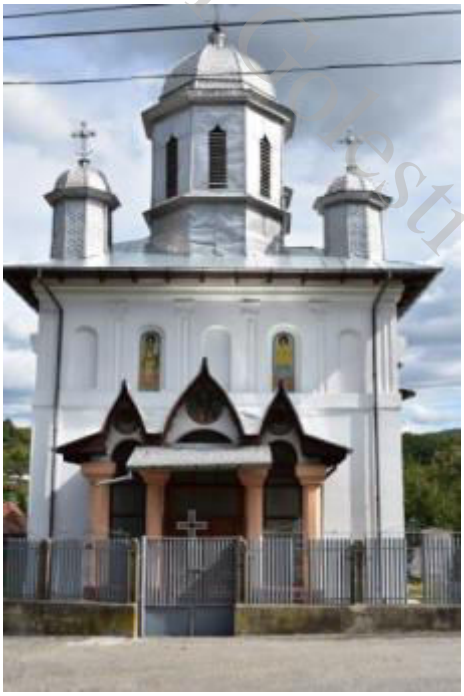

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 07.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Nașterea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13621

Adresa: str. Bisericii, nr. 123, sat Cotești, comuna Godeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1881

Descriere: Construită în anii 1871-1881- de către enoriașii din Cotești, în frunte cu preotul I. Popescu, pe locul unui schit de zid, din 1686. Reparații în anii: 1907 – refăcut acoperișul; 1924 – construirea unui cafas pentru cor; 1927 – tencuieli exterioare; 1937 – pardosirea altarului cu scânduri de brad; 1938 – repararea tâmplei de zid. Afectată de cutremurul din 1977, a fost reparată în 1979-1982. Prezintă un plan dreptunghiular, cu altar semicircular; pridvor închis cu geamlâc, pe latura vestică; naosul și pridvorul sunt surmontate de turle octogonale din lemn. Pictura murală originală, în ulei, executată de Petre Cazan, în 1881, a fost restaurată în 1945, prin grija preotului Nicolae Stăncioiu. În 1982, biserica a fost repictată de Gh. Busuioc. În peretele vestic, la exterior, sunt încastrate în zid, două cruci vechi de piatră.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună. Prezintă porțiuni de zid, cu umiditate ascensională.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 07.10.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Mânăstirea Aninoasa

Nr. inventar (LMI): AG II-a- 13467, AG-II-m-A-13467.01, AG-II-m-A-13467.02, AG-m-A-13467.03, AG-II-m-A-13467.04

Adresa: sat Aninoasa, com Aninoasa, jud. Argeș

Datare obiectiv: 1677

Descriere (text liber): Monument istoric de arhitectură de tradiție brâncovenească, având o incintă dreptunghiulară prevăzută cu un turn –clopotniță, chilii și paraclis. A fost construită în 1677 , de boierul clucer Tudoran Vlădescu. Înaintea ei, în localitatea Aninoasa se afla o biserică mică, zidită de Tudoran Aninoșanu. Biserica a fost, la început, fără pridvor și avea o singură turlă centrală. Pridvorul, zidurile groase de aproape doi metri care împrejmuiesc mânăstirea și chiliile au fost construite, prin grija episcopului Daniil, între 1722 și 1730.

Biserica a fost zugrăvită în frescă de Pârvu Mutu Zugravul, iar deasupra ușii de la intrare se află tabloul votiv al ctitorilor, Tudoran și Alexandra, împreună cu cei 11 copii.

Mânăstirea a fost închisă odată cu intrarea în vigoare a legii privind secularizarea averilor mânăstirești. Clădirile anexe au fost mai întâi sediu al jandarmilor și ulterior depozite ale CAP. În 2001, Mânăstirea Aninoasa a revenit la vechiul statut.

Descrierea stării de conservare (text liber):

Mânăstirea și pictura murală au fost renovate și restaurate, doar pe peretele de nord există mici exfolieri de tencuială din cauza umidității ascensionale. Pe tavanul turnului din naos se mai văd mici suprafețe cu eflorescențe de săruri din cauza infiltrațiilor care au avut loc de-a lungul timpului. Umiditatea ascensională în fundație și ziduri realizate din piatră, cărămidă și mortar din var, nisip și apă, se menține în valorile normale pe toți exteriori, cu excepția pereților de nord care au o umiditate de circa 2,1%. Acoperișul complet refăcut și în stare bună de conservare, cornișele în stare bună de conservare.

Picturile murale au fost restaurate, se mai păstrează părți din pictura originală. În general starea de conservare este bună și nu necesită restaurare.

Casele egumenești au fost restaurate, acoperișul schimbat. Se află în stare bună de conservare, fără urme de umiditate ascensională sau infiltrații, fără urme de atac biologic.

Paraclisul „Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru” se află în renovare și restaurare. Se fac lucrări de eliminare a umidității ascensionale. Starea de conservare este bună și nu necesită intervenții

Muzeul Golești

Foto:

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 21.07.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Curtea lui Mareş Băjescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-a-A-13475

Adresa: sat Băjeşti, com Bălileşti, Argeș

Datare obiectiv - 1642 sau 1662

Descriere (text liber): Data exactă când a fost construit conacul boieresc nu se cunoaşte cu precizie. După construirea conacului au fost construite biserica şi zidul de apărare realizat din cărămidă şi piatră de rău, întărit pe colţ cu turnuri. Din conac nu au mai r[mas decât ruinele beciurilor boltite.

Descrierea stării de conservare (text liber): Partea frontală a zidurilor de fortificație a fost restaurată odată cu biserica, însă din cauza terenului cu pânză freatică la suprafață și această parte prezintă degradări produse de umiditatea ascensională – măcinarea tencuielilor, desprinderi de tencuială, gonflarea tencuielilor, mucegaiuri, fungi. Partea din spate de zidurilor prezintă degradări produse de intemperii de-a lungul timpului - măcinarea tencuielilor, friabilizarea cărămizilor, desprinderea acestora, ruperea coeziunii dintre cărămizi și tencuială, respectiv piatră și tencuială. Există degradări biologice produse de mușchi, licheni și mucegaiuri. Din conac nu au mai rămas decât ruinele beciurilor, care se află în stare de colaps.

Foto:

Muzeul Golești

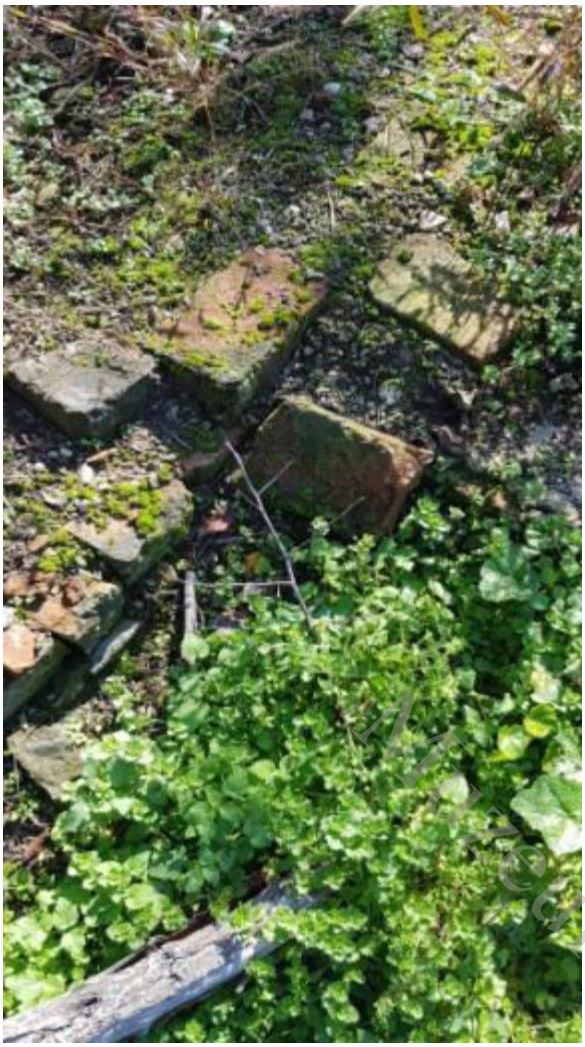

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 23.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica „Sf. Ioan Botezătorul”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13687

Adresa: sat Furnicoși, comuna Mihăești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1810

Descriere: Construită de către Medelnicerul Ioan Socolescu, în incinta curții sale (azi ruinată) domină teras superioară pe care este amplasată așezarea. Monumentul se individualizează prin trăsăturile impunătoare ale turlei și prin pisania în versuri, care conține o invocare a divinității. Are planul dreptunghiular, absidat; turlă-clopotniță de secțiune octogonală, pe bază pătrată, în case se află clopotul vechi – 1810. Pictură murală originară, limitată la intrare: doi sfinți încadrați de pisanie.

Descrierea stării de conservare:

Starea de conservare este bună. Are degradări ale tencuielii pe turla-clopotniță.

Foto:

Muzeul Olteniei

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 15.10. 2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Iorgulescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13684

Adresa: sat Drăghici, comuna Mihăești, județul Argeș

Datare obiectiv: sec. XIX

Descriere:

Edificată în anul 1925, casa reprezintă un model local al arhitecturii de forme naționale, având ample decoruri exterioare, la fațada principală.

Descrierea stării de conservare: Stare foarte rea de conservare: umiditate ascensională, desprinderi tencuială, pereți laterali dreapta și spate căzuți, lemn degradat.

Foto:

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 16.10.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Școala veche

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13740

Adresa: sat Mihăești, comuna Mihăești, județul Argeș

Datare obiectiv: înc. sec. XX

Descriere:

Construcție, de la începutul sec. XX, pe baza proiectelor inițiate de Spiru Haret. Are formă de ”U”, cu intrarea centrală străjuită de un foișor. Ferestrele largi, cu arcaturi.

Descrierea stării de conservare: Starea de conservare este bună. Școala se află în uz.

Foto:

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 13.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica „Sf. Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13826

Adresa: sat Valea Bradului, comuna Mihăești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1767

Descriere: ctitorită în anul 1767, de Crasan și obștea satului, a fost reclădită de preotul Ioan Izbășoiu, în 1868, odată cu adăugarea unui pridvor de lemn, la vest de biserică. În 1877 și 1939 – s-au făcut reparații. Are planul dreptunghiular, cu absida altarului decroșată, semicircular, decorată la exterior printr-un brâu format din trei muluri paralele și cornișă în „dinți de fierăstrău” .

Pictura murală originară este opera unui zugrav anonim.

Descrierea stării de conservare: starea de conservare este bună. Prezintă ușoare deteriorări ale cornișei.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 13.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Ion N. Chițu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13712

Adresa: sat Jugur, comuna Poienarii de Muscel, județul Argeș

Datare obiectiv: 1925

Descriere:

Casă înaltă mușceleană, cu sala de la etaj închisă cu geamlâc și scara de acces protejată de parapetul sălii. La parter are pimnița, iar la etaj două camere și un hol central. Acoperișul, în patru ape, are învelitoarea din tablă.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună.

Foto:

Muzeul Satului

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 13.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Sf. Nicolae”, “Sf. Voievozi”, “Sf. Ioan”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13711

Adresa: sat Jugur, comuna Poienarii de Muscel, județul Argeș

Datare obiectiv: 1854

Descriere: Ctitorită în anul 1854 de Ion și Nicolae Ștefănoiu, pe locul unei biserici mai vechi, din 1774, care era ruinată. Biserica are planul dreptunghiular, cu absida altarului semicirculară, și pridvor adăugat, retras din plan; naosul este separat de altar, prin tâmplă de zid, iar de pronaos, prin zid prevăzut cu o deschidere de acces. Turla este octogonală, pe bază pătrată, deasupra pronaosului. Afectată de cutremurul din 1977, a fost reparată în anii 1980-1982. Pictura murală originară, în frescă, a fost acoperită de o pictură în stil bizantin, realizată de pictorul Petre Cazan, din Câmpulung, în 1988; restaurată în 1966 de Ilie Arjoca.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare este bună. Are câteva fisuri în tencuială și prezintă umiditate ascensională.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 13.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Iepure

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13713

Adresa: sat Jugur, comuna Poienarii de Muscel, județul Argeș

Datare obiectiv: 1890

Descriere:

Casă înaltă în stil mușcelean, cu prispă la parter și sală la etaj susținută de stâlpi din lemn cu capiteluri traforate. Zidăria este din lemn - etajul, și cărămidă cu piatră – parterul. În partea din spate, prin prelungirea șarpantei, s-a format o polată închisă.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare foarte rea: umiditate ascensională, desprinderi tencuială, crăpături în pereți, desprindere perete lateral dreapta, lemn degradat. În pericol de prăbușire.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 13.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Primăria veche

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B - 13759

Adresa: sat Pietroșani, comuna Piteroșani

Datare obiectiv: 1920

Descriere (text liber): Clădirea vechii primării este monument de arhitectură tradițională situată la stradă, construită din cărămidă, lemn, piatră și mortar, cu elemente decorative pe suprafața frontală, cu un brâu la partea superioară și decorațiuni le nivelul cornișei și la ancadramentul ferestrelor.

Descrierea stării de conservare (text liber): Clădirea se află în stare bună de conservare. Prezintă umiditate ascensională ridicată pe toate laturile, desprinderi de tencuială, rețea de fisuri - cu acoperișul din tablă zincată cu degradări produse umiditate și îmbătrânirea materialelor. Există în interior degradări produse de infiltrații, exfolieri de tencuială. În prezent, în clădirea funcționează dispensarul medical.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 13.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Schitul Golești, Biserica “Sf. Trei Ierarhi”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13841.01

Adresa: sat Valea Pechii, comuna Schitu Golești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1676

Descriere:

Prezintă un plan trilobat, cu abside poligonale, absida altarului fiind pentagonală, în exterior și semicirculară în interior; absidele laterale au trei laturi; pronaos originar supralărgit; pridvor cu arcade construit ulterior. Turlă octogonală, deasupra naosului. Altarul este separat de naos prin iconostas de lemn sculptat. Decorația exterioară este formată dintr-un tor, un rând de cărămizi zimțate la cornișă și panouri dreptunghiulare, în registrul inferior; turla este ornamentată, în partea superioară, cu butoni din ceramică, divers colorată. Ancadramentele înguste de piatră ale ferestrelor sunt profilate. Biserica a fost reparată în anii: 1877, 1889 – extinderea planului cu un nou pronaos, 1895, 1934-1936, adăugarea pridvorului,1961 – construirea cafasului. Pictura murală originară, în frescă (1676), este restaurată în 1986, de către pictorul Dumitru Păltineanu-Tecuci.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 14.06.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Virgil Andreescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13788

Adresa: sat Schitu Golești, comuna Schitu Golești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1900

Descriere:

Construită în anul 1900 și modificată în anul 1936, prin adăugarea verandei prevăzute cu foișor și scară masivă din calcar de Albești, sculptată în ajururi. Planul parterului este format dintr-o pivniță, amplasată sub întreaga construcție, cu intrări: arcuită, pe sud foișorul central, și pe laterală – cu uși duble. Accesul la etaj se face pe o scară adosată foișorului. Foișorul generos are stâlpii din lemn cu arcaturi stucate.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 14.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Schitul Golești, Clopotniță

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13841.03

Adresa: sat Valea Pechii, comuna Schitu Golești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1676

Descriere:

Construcție originală, de plan dreptunghiular, cu trei niveluri, ultimul fiind „camera clopotelor cu foișor deschis”. A fost construită în perioada anilor 1670-1676, concomitent cu chiliile de pe laturile de nord și sud, și cu zidul de incintă.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare medie: umiditate ascensională, desprinderi tencuială pe mici porțiuni.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: : 14.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Schitul Golești, Zid de incintă

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13841.04

Adresa: sat Valea Pechii, comuna Schitu Golești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1676

Descriere:

Zid de incintă, înalt de cca 5 m, construit din cărămidă și piatră, cu contraforturi și acoperișul în două ape din cărămidă.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare medie: desprinderi cărămidă, pe porțiuni mici, creștere vegetație.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: : 14.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Schitul Ciocanu

Nr. inventar (LMI): AG-II-a -A– 13500,): AG-II-m -A– 13500.01,): AG-II-a -A– 13500.02

Adresa: sat Bughea de Jos, comuna Bughea de Jos

Datare obiectiv: 1785

Descriere (text liber): Datele istorice arată că acest schit, inițial pentru călugărițe, datează din secolul al XVI-lea. Biserica a ars de mai multe ori, dar a fost reparată. La 1610 devine oficial schit. Este puternic afectată de seismul din 1802 și a fost complet refăcută în 1825. Biserica este construită din lemn, pe temelie de piatră, prezintă un plan dreptunghiular cu absintă poligonală decorșată și pridvor susținut de stâlpi.

Pictura murală din 1932 acoperă pictura originară, în exterior cu medalioane inegale în care sunt pictați sfinții, in frescă. Pictura din interior a fost realizată în tempera.

Descrierea stării de conservare (text liber) – Clădirea se află în stare de pre colaps din cauza alunecărilor de teren din zonă, umidității ascensionale mari și a infiltrațiilor. În pridvor lipsesc părți mari din pictura murală, zidul este crăpat de sus până jos, cu afectare de structură de rezistentă. Tencuială măcinată. În interior, tavanul s-a prăbușit și s-a pierdut o bună parte din pictură. Acoperișul prezintă părți lipsă. Au fost făcute reparații neconforme care au dus la apariția de noi degradări ca urmare a tensiunilor dintre materiale, degradări la nivelul cornișei. Zidul de incintă nu mai există.

Foto:

Muzeul Colestii

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 14.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Școala

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B- 13792

Adresa: sat Stănești, com Corbi, jud Argeș

Datare obiectiv: 1930

Descriere (text liber)

Școala primară din satul Stănești, com Corbi a fost construită în anul 1930 și are la baza arhitectura tradițională mușceleană.

Descrierea stării de conservare (text liber)

Școala a fost renovată și se află în stare bună de conservare. Umiditatea ascensională este încă prezentă în fundație și pe ziduri pe o înălțime de 40 de centimetri, în special pe latura nordică, acolo unde apar și mici burdușeli ale tencuielii și urme de umiditate ascensională prin solubilizarea sărurilor, precum și apariția mucegaiurilor și mușchilor. Trotuarul perimetral prezintă o serie de rupturi ca urmare a ruperii coeziunii dintre fundație și trotuar.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 14.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Școala veche

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B - 13760

Adresa: sat Pietroșani, comuna Pietroșani, județul Argeș

Datare obiectiv: 1909

Descriere (text liber): Clădirea vechii școli este monument de arhitectură tradițională situată la stradă, construită din cărămidă, lemn, piatră și mortar, cu elemente decorative pe elementele de lemn specifice zonei câmpulungene.

Descrierea stării de conservare (text liber): Clădirea se află în stare medie de conservare. Au avut loc intervenții neconforme care au dus la creșterea umidității ascensionale în fundație și ziduri. Temelia a fost decopertată pentru ventilare și reducerea umidității ascensionale. Umiditatea măsurată este de 13,7 % pe peretele nordic, unde există exfolieri de tencuială, fisuri, burdușirea tencuielii, desprinderi de tencuială și fragilizarea cărămizilor, fisuri, degradări biologice – mucegaiuri. Acoperișul a fost refăcut, cornișa în stare bună de conservare.

Foto:

Muzeul Golești

Muzeul Golesti

Fișă întocmită de: Stroescu Maria

Data: 14.09.2020

Fișa de conservare monument

Denumirea construcției Biserica "Sf. Nicolae "

Nr. Inventar - AG-II-m-B-13761

Denumirea localității de origine: sat Piscani, comuna Dârmănești, jud Argeș

Datare obiectiv 1773

Descriere

Biserica a fost construită în anul 1773, renovată și repictată în 1777 de Constantin Plângeanu. Inițial a fost schit de călugărițe. Clădirea a fost consolidată cu șine metalice, iar în 1929 a fost mărită prin adăugarea pridvorului. Biserica prezintă plan dreptunghiular cu absintă poligonală, pridvor închis, turn clopotniță peste pronaos și pictură murală în frescă. Au fost făcute, în 1996 - 1998, lucrări de restaurare și renovare, s-au folosit materiale pe bază de ciment, tâmplăria de lemn a fost înlocuită cu tâmplărie de tip termopan.

Descrierea stării de conservare: Fundația realizată inițial din cărămidă și piatră a fost acoperită cu materiale pe bază de ciment care mențin o umiditate ascensională care depășește 18% pe soclu și se situează între 3,8 și 4,5 pe toți pereții exteriori până la o înălțime de 1,4 metri. Pe peretele nordic există degradări biologice – mușchi, mucegai și licheni, desprinderi de tencuială, rețea de mici fisuri în stratul de tencuială, degradări biologice produse de păsări. Cornișa se află în stare bună de conservare. Clădirea nu are sistem de evacuare a apelor și nu este înconjurată de trotuar.

În interior fisuri de circa 5 mm pe peretele sudic în zona ferestrelor pe care au fost făcute intervenții neconforme, cu materiale incompatibile pe bază de ciment. Eflorescente săruri pe stratul pictural din cauza umidității ascensionale, decolorarea pigmenților, rețea de fisuri pe tavanul cupolei și pe frescă și eflorescențe săruri cauzate de infiltrații.

Au fost efectuate renovări, consolidări și repictări. Au fost curățate picturile interioare, au fost realizate canale de evaporare a apei ascensionale pe toată suprafața, prevăzute cu materiale absorbante.

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Fișă întocmită de Stroescu Maria

Data: 14.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica „Nașterea Maicii Domnului”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13723

Adresa: sat Livezeni, comuna Stâlpeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1894 – 1896

Descriere: A fost ctitorită de Oprea Mateescu și soția sa Anastasia. Construită din „cărămidă, pe temelie din piatră de Albești și învelită cu aramă”. Reparații efectuate în: 1929, 1937,1996. Planul este în formă de cruce, cu absida altarului semicirculară și naos extins lateral prin abside mari, semicirculare; pronaosul, prevăzut cu cafas, este divizat printr-0o arcadă susținută de stâlpi laterali; pridvor închis, retras din plan și subdimensionat în elevație. Turlă deschisă, de secțiune octogonală, la naos, și închisă, pe secțiune pătrată, peste pronaos. Turle mici la extremitatea vestică a acoperișului pronaosului. În 1916, nemții au luat arama de pe acoperiș și clopotele – ca pradă de război.

Pictura actuală este realizată de Nicolae Samoilă, în 1974-1975.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare foarte bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Pascu Nicoleta

Data: 10. 08. 2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica „Sf. Gheorghe”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13770

Adresa: sat Rădești, comuna Stâlpeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1774

Descriere: A fost edificată cu cheltuiala „năstavnicului Sfintei mănăstiri Valea ot Țițești” și reînnoită, atât zidirea, cât și zugrăvitul, de Nicolae Mărcușanu și soția sa Safta, în 1867. Biserica are planul dreptunghiular, cu absida altarului decroșată, semicirculară în interior și poligonală în exterior, naos alungit, pronaos de formă cvasi-pătrată, pridvor adăugat în 1892. Turlă-clopotniță de secțiune octogonală, peste pronaos. Reparații efectuate în anii: 1933, 1951, 1963, 1969. Pictura murală în frescă, din 1867, prezintă, în pridvor, scene biblice de muncă adaptate specificului local. Are un clopot din anul 1596, cu inscripție în latină.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună. Pe zone restrânse prezintă mici exfolieri ale varului.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Pascu Nicoleta

Data: 10.08. 2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Marin Diaconescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13795

Adresa: Muzeul Viticulturii și Pomiculturii – Golești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1888

Descriere:

Casă înaltă, în stil mușcelean, cu sală parțială de la parter, cu coloane de zid și capiteluri stucate; scară interioară din lemn; la etaj – sală parțială la fațada principală, cu stâlpi de lemn; sală parțială laterală, cu stâlpi de lemn. Are câte două camere pe fiecare nivel. Parterul este construit din cărămidă, iar etajul din bârne de lemn. Acoperită cu șiță. A fost transferată în Muzeul de la Golești.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare bună.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 5.09. 2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Casa Vasile Niculescu

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-B-13796

Adresa: sat Stâlpeni, comuna Stâlpeni, județul Argeș

Datare obiectiv: 1920

Descriere: Nu a fost găsită.

Descrierea stării de conservare:

Foto:

Fișă întocmită de: Mariana Panait

Data: 18.06.2020

Muzeul Golești

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Sf. Voievozi”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13620

Adresa: fostul cătun Valea Coteneștilor, nr. 271, comuna Stoenești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1781

Descriere:

Construită în anul 1781, de jupan Ion Cotenescu, vătaful plaiului Dâmbovița, împreună cu fii săi, Nicolae și Gheorghe. În 1920, a fost adăugat pridvorul. Biserica are plan trilobat, cu abside poligonale, în exterior și semicirculare in interior; pridvor închis. Turlă octogonală, răsucită, deasupra naosului; turlă-clopotniță peste pronaos. Decorația exterioară este formată dintr-un brâu alcătuit din trei toruri paralele; cornișă ți arcade zimțate la turlă. Pictura murală, originală, acoperită, în 1883, de o pictură în stil neobizantin realizată de Petre Cazan, restaurată în 1955. Clopotul este datat – 1781, și inscripționat cu numele donatorilor: Ion vătaf și fii săi, Nicolae și Gheorghe.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare: bună, umiditate ascensională.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 23.09.2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Biserica “Sf. Nicolae”

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13495.01

Adresa: sat Bucșenești - Lotași, comuna Țițești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1532

Descriere: A făcut parte din curtea lui Iane vistierul. Pisania ne spune că biserica datează din anii 1531-1532, dar este posibil să fie construită în secolul al XIV-lea. Biserică constituie, prin structura sa planimetrică, de cruce greacă înscrisă, prototipul arhitecturii românești, în care se combină caracteristici constantinopolitane și sârbești, fiind databilă, cf. Virgil Vătășianu, în perioada 1360-1361, iar data din pisanie, posibil să fie o reparare de amploare, ulterioară. Planul a fost extins în sec. XVIII, prin adăugarea unui pridvor deschis. Au fost efectuate reparații, la: paviment – 1900; acoperiș – 1920. Se confirmă existența a trei straturi de pictură murală, anterioară; ultimul strat (al 4-lea) – 1837, meșter Gheorghe Pop și Alexei.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare medie: umiditate ascensională, fisuri pereți pe suprafețe restrânse.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 10. 08. 2020

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Mănăstirea Valea: Biserica “Sf. Treime”, “Cuvioasa Paraschiva”
Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13832.01
Adresa: sat Valea Mănăstirii, comuna Țițești, județul Argeș
Datare obiectiv: 1534
Descriere: Este o construcție din zid gros din cărămidă, pe fundație de cărămidă. Spațiul este compartimentat în Altar, naos și pronaos. Are și un pridvor deschis. Biserica are aproximativ 20 de metri lungime (în afară de pridvorul care s-a adăugat în urmă), și cinci metri lărgime medie, în interior. Naosul în formă de treflă, cu turla în centru și pronaosul pătrat, boltit cilindric. Altarul are absidă poligonală, cu două ferestre așezate în dreapta și stânga zidului din răsărit. Se separă de naos prin catapeteasma din lemn sculptat. Naosul are absidele largi și adânci, în fiecare absidă fiind câte două ferestre. Pe naos este o turlă deschisă cilindrică în interior, octogonală la exterior, luminată de opt ferestre și cu acoperișul piramidal. Naosul se delimitează de pronaos printr-un zid înalt până la boltă, care lasă o deschidere pentru circulație, largă cât o ușă. Pronaosul are două ferestre aflate la sud și alte două pe zidul din nord. Ferestrele bisericii sunt din lemn, dreptunghiulare, înalte și înguste, prevăzute cu bare metalice la exterior. Intrarea în pronaos se face prin vest pe o ușă masivă de stejar, într-un canat întărit cu bare metalice la exterior. Bolta pronaosului este semicilindrică. Pridvorul semi-deschis, este înalt, cu ziduri care coboară din bolta înaltă peste trei metri. Este susținut în față de patru coloane. Are pardoseala din cărămidă. Pardoseala bisericii este din lespezi de piatră; acoperișul este cu șindrilă. Fațadele exterioare din cărămidă aparentă au câte trei rânduri de cărămizi profilate în dinți de ferestrău.
Descrierea stării de conservare: Stare de conservare medie. Fundație: umiditate ascensională, tencuială căzută, cărămidă degradată. Interior: crăpături pereți, tencuială căzută, strat pictural deteriorat.
În anul 1972: refăcut acoperișul din șindrilă.

Foto:

Muzeul Golești

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data:

Fișă de constatare a stării de conservare

Denumirea construcției: Mănăstirea Valea: Clopotniță

Nr. inventar (LMI): AG-II-m-A-13832.03

Adresa: sat Valea Mănăstirii, comuna Țițești, județul Argeș

Datare obiectiv: 1846

Descriere: Clopotnița este din zid la parter, cu gang de intrare. Turla este din lemn, pătrată, luminată de patru ferestre înalte. Acoperișul din șindrilă (șiță) este în formă de clopot.

Descrierea stării de conservare: Stare de conservare rea: șiță degradată, tencuială căzută, crăpături în zid.

Foto:

Fișă întocmită de: Nicoleta Pascu

Data: 20.08.2020

Capitolul V - INVENTARUL CONSTRUCȚIILOR TRADIȚIONALE DE PATRIMONIU DIN JUDEȚUL ARGEȘ

Nr. crt.	Comuna/sat	Primăria contact	Denumire monument	Cod LMI
1.	sat CORBENI; comuna CORBENI	ADRESA: Corbeni, Cod Postal: 117275, Corbeni, Romania TEL: 0248/730236 FAX: 0248/730236	Curtea boierilor Corbeanu	AG-II-a-A-13602
2.	*	*	Ruine case	AG-II-m-A-13602.01
3.	*		Biserica "Sf. Dumitru", "Sf. Gheorghe" şi " Sf. Teodor Tiron”	AG-II-m-A-13602.02
4.	*	*	Vila Bordenache	AG-II-m-B-13603
5.	sat OEŞTII PĂMÂNTENI; comuna CORBENI	*	Biserica "Sf. Nicolae” 1840	AG -II - m - B -13753
6.	sat BUCŞENEŞTI; comuna CORBENI	*	Curtea boierilor Bucşeneşti	AG-II-a-A-13493
7.	sat BUCŞENEŞTI; comuna CORBENI	*	Ruinele caselor boierilor Bucşeneşti	AG-I-m-A-13493.01
8.	*	*	Biserica „Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-m-A-13493.02
9.	*	*	Casa Maria Prunaru 1912	AG-II-m-B-13494
10.	sat DOMNEŞTI; comuna DOMNEŞTI	Address :Primăria Domnești, Strada Constantin Brâncoveanu 2, Domnești 117370 Tel :0248269942 Email : domnesti@primariadomnestiag.ro Web : www.primariadomnestiag.ro	Ansamblul curţilor boiereşti de la Domneşti	AG-I-a-A-13363
11.	*	*	Ruine biserică	AG-I-m-A-13363.01
12.	*	*	Ruine zid de incintă	AG-I-m-A-13363.02
13.	*	*	Casa Şuţu, fostă primărie 1930	AG-II-m-B-13674
14.	*	*	Casa Ion Hirică 1806	AG-II-m-B-13676
15.	*	*	Ansamblul bisericii "Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” - Domneştii de Sus 1826-1831	AG-II-a-B-13675
16.	*	*	Biserica "Intrarea în Biserică a Maicii	AG-II-m-B-13675.01

Muzeul Golești

			Domnului" - Domneştii de Sus	
17.	*	*	Poartă de zid cu pictură murală	AG-II-m-B-13675.02
18.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-B-13675.03
19.	*	*	Casa Felicia Proca Bd. Neagoe Basarab 117, în fostul sat Domneştii de Sus sf. sec. XIX	AG-II-m-B-13673
20.	sat GORGANU; comuna CĂLINEŞTI	ADRESA: Primăria Comunei Călineşti, Cod Postal: 117195, Călineşti, Romania TEL: 0248/651115 FAX: 0248/651606	Ruinele bisericii de lemn "Adormirea Maicii Domnului"	AG-I-s-B-13364
21.	sat CĂLINEŞTI; comuna CĂLINEŞTI	*	Biserica "Sf. Voievozi" 1848	AG-II-m-B-13506
22.	*	*	Biserica de lemn "Sf. Apostoli Petru şi Pavel"- Drăghiceşti, azi a mănăstirii "Sf. Calinic" 1744, strămutată 1988	AG-II-m-A-13505
23.	sat CÂRSTIENI; comuna CĂLINEŞTI	*	Biserica de lemn "Sf. Apostol Toma" şi "Sf. Voievozi", zisă „a Turcului" 1758 – 1759	AG-II-m-A-13590
24.	sat RADU NEGRU; comuna CĂLINEŞTI	*	Biserica „Cuvioasa Paraschiva" a fostului schit Lacu Negru 1787	AG-II-m-A-13769
25.	sat RÂNCĂCIOV; comuna CĂLINEŞTI	*	Mănăstirea Râncăciov	AG-II-a-A-13772
26.	*	*	Biserica "Intrarea în biserică a Maicii Domnului" şi "Înălţarea Domnului" 1848, cu elemente ale bisericilor anterioare din sec. XV şi 1648	AG-II-m-A-13772.01
27.	*	*	Fundaţii chilii sec. XV-XIX	AG-II-m-A-13772.02
28.	*	*	Fundaţii anexe sec. XV-XIX, 1920	AG-II-m-A-13772.03
29.	*	*	Fundaţiile turnului de poartă 1652	AG-II-m-A-13772.04
30.	sat VĂLENI-PODGORIA; comuna CĂLINEŞTI	*	Biserica "Sf. Dumitru", "Sf. Gheorghe" 1733	AG-II-m-B-13843
31.	sat VRĂNEŞTI; comuna	*	Vila N. Paul	AG-II-m-B-13854

Muzeul Golești

	CĂLINEŞTI		1926	
32.	sat IONEŞTI; comuna BUZOEŞTI	Adresă: Str. Alexandriei, 1, Arges, Comuna Buzoești Telefon: 0248 690 004	Ruinele bisericii din Ioneşti	AG-I-s-B-13365
33.	sat CORNĂŢEL; comuna BUZOEŞTI	*	Casa Petria Georgescu D.J. 504 Piteşti-Alexandria, lângă casa nr. 106 1910	AG-II-m-B-13606
34.	*	*	Casa Gheorghiţa Sandu D.J. 504 Pitești-Alexandria 190 1937	AG-II-m-B-13607
35.	sat VLĂDUŢA; comuna BUZOEŞTI	*	Biserica "Sf. Teodor Tiron” 1823	AG-II-m-B-13850
36.	sat LEREŞTI; comuna LEREŞTI	ADRESA: Primăria Comunei Lereşti, Cod Postal: 117430, Leresti, Romania TEL: 0248/549201 FAX: 0248/549201	Ruinele bisericii din Lereşti	AG-I-s-A-13366
37.	*	*	Biserica "Înălţarea Domnului” 1929 În fostul sat Lereştii de Jos	AG-II-m-B-13720
38.	*	*	Biserica "Sf. Îngeri” În fostul sat Lereştii de Sus 1860	AG-II-m-B-13721
39.	sat VOINEŞTI; comuna LEREŞTI	*	Cămin cultural 1937	AG-II-m-B-13852
40.	sat PISCANI; comuna DĂRMĂNEŞTI	ADRESA: Darmanesti, Cod Postal: 117360, Darmanesti, Romania TEL: 0248/232106 FAX: 0248/232106	Curtea boierească a marelui logofăt Vlaicu de la Piscani	AG-I-a-A-13368
41.	*	*	Ruinele conacului marelui logofăt Vlaicu Piscanul	AG-I-m-A-13368.01
42.	*	*	Incinta conacului marelui logofăt Vlaicu Piscanul	AG-I-m-A-13368.02
43.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae” 1773	AG-II-m-B-13761
44.	sat NEGRENI; comuna DĂRMĂNEŞTI	*	Ansamblul bisericii "Sf. Voievozi” 1798	AG -II - a - B -13751
45.	*	*	Biserica "Sf. Voievozi”	AG -II - m - B -13751.01
46.	*	*	Ruinele zidului de incintă	AG -II - m - B -13751.02
47.	sat RETEVOIEŞTI; comuna PIETROŞANI	Adresa: Str. Principală, nr. 201, Comuna Pietroșani, județul Arges Telefon: 0248/267266 Fax: 0248/267267	Ansamblul curţilor boiereşti de la Retevoieşti, punct "Silişte”	AG-I-a-A-13373

Muzeul Golești

		Email: prim1pietr@yahoo.com E-mail: primarie@pietrosani.cjarges.ro		
48.	*	*	Biserică	AG-I-m-A-13373.01
49.	*	*	Incintă	AG-I-m-A-13373.02
50.	*	*	Ansamblul culei Drugănescu 1822	AG-II-a-B-13777
51.	*	*	Culă	AG-II-m-B-13777.01
52.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13777.02
53.	*	*	Biserica "Sf. Treime" 1795	AG-II-m-B-13776
54.	sat GĂNEȘTI; comuna PIETROȘANI	*	Biserica de lemn "Naşterea Maicii Domnului"	AG-II-m-B-13691
55.	sat PIETROȘANI; comuna PIETROȘANI	*	Primăria 1920	AG-II-m-B-13759
56.	*	*	Şcoala veche 1909	AG-II-m-B-13760
57.	sat BĂDEȘTI; comuna PIETROȘANI	*	Biserica "Sf. Nicolae", "Cuvioasa Paraschiva", "Sf. Filofteia" 1896-1902	AG-II-m-B-13473
58.	sat ȘUICI; comuna ȘUICI	ADRESA: Primăria Comunei Şuici, Cod Postal: 117725, Şuici, Romania TEL: 0248/545003 FAX: 0248/545003	Ruinele culei lui Ioniţă Brătianu	AG-I-m-A-13806.04
59.	*	*	Ansamblul bisericii "Sf. Nicolae" – Şuici 398, cartier Moşteni sec. XVIII	AG -II - a - A -13806
60.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae"	AG -II - m - A -13806.01
61.	*	*	Zid de incintă cu porţi	AG -II - m - A -13806.02
62.	*	*	Fosta clopotniță	AG -II - m - A -13806.03
63.	*	*	Ansamblul culei Sultănica sf. sec. XVIII	AG-II-a-B-13807
64.	*	*	Cula Sultănica	AG-II-m-B-13807.01
65.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13807.02
66.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13807.03
67.	sat RUDENI; comuna ȘUICI	*	Biserica "Sf. Gheorghe" 1872	AG-II-m-B-13784
68.	sat ZIDURI; comuna MOZĂCENI	ADRESA: Primăria Comunei Mozăceni, Cod Postal: 117515, Mozăceni, Romania TEL: 0248/697116 FAX: 0248/697282	Ruinele bisericii de la "Ziduri"	AG-I-s-B-13389

Muzeul Golești

		E-mail: primarie@mozaceni.cjarges.ro		
69.	sat ALBEŞTI; comuna ALBEŞTII DE MUSCEL	ADRESA: Albestii de Muscel, Cod Postal: 117025, Albestii de Muscel, Romania TEL: 0248/555300 FAX: 0248/555311 E-mail: primarie@albestiidemuscel.cjarges.ro	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1877 Str. Moisescu Sorin, magistrat 283	AG-II-m-B-13465
70.	sat ALBEŞTI; comuna ALBOTA	ADRESA: Primăria Comunei Albota, Cod Postal: 117030, Albota, Romania TEL: 0248/233187 FAX: 0248/233451 primarie@albota.cjarges.ro	Biserica „Adormirea Maicii Domnului” 1800 Str. Moşteni 492	AG-II-m-B-13466
71.	sat ANINOASA; comuna ANINOASA	Adresa: Com Aninoasa, jud Arges Str. Moşteni 492 Tel.: 0248/577050, 0248/577101 Fax: 0248/577101 E-mail: primarie@aninoasa.cjarges.ro	Mănăstirea Aninoasa Str. Teilor 265	AG-II-a-A-13467
72.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae” 1677-1729	AG-II-m-A-13467.01
73.	*	*	Paraclis "Sf. Gheorghe" şi "Sf. Dumitru” 1773	AG-II-m-A-13467.02
74.	*	*	Pivniţele caselor de la Tudoran Vlădescu 1677	AG-II-m-A-13467.03
75.	*	*	Case egumeneşti 1722-1729	AG-II-m-A-13467.04
76.	*	*	Chilii 1722-1729	AG-II-m-A-13467.05
77.	*	*	Turn clopotniţă 1722-1729	AG-II-m-A-13467.06
78.	*	*	Zid de incintă 1722-1729	AG-II-m-A-13467.07
79.	sat ARGEŞELU; comuna MĂRĂCINENI	Primaria comunei Maracineni Adresa: Com. Maracineni, jud Arges Tel. 0248/278893 Fax: 0248/278893 E-mail: primarie@maracineni.cjarges.ro Web: https://www.comunamaracineni.ro/	Ansamblul conacului Istrate Micescu	AG-II-a-B-13469
80.	*	*	Conac	AG-II-m-B-13469.01
81.	*	*	Pavilioane în parc	AG-II-m-B-13469.02

Muzeul Golești

82.	*	*	Clădiri - anexă	AG-II-m-B-13469.03
83.	*		Parc	AG-II-m-B-13469.04
84.	*	*	Casa de vânătoare 1875	AG-II-m-B-13470
85.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1785	AG-II-m-B-13468
86.	sat BASCOV; comuna BASCOV	Str. Paisesti - DN, Nr. 125, Comuna Bascov, Jud. Arges Telefon:0248/270 525. ; 0248/290 602 Fax: 0248/ 270 033 Telefonul mobil: 0788/319 881 E-mail Primarie: primariabascov@yahoo.com	Biserica de lemn "Sf. Gheorghe”	AG-II-m-A-13471
87.	sat GLÂMBOCU; comuna BASCOV	*	Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului” ante 1808	AG-II-m-A-13694
88.	sat BASCOVELE; comuna COTMEANA	Judeţul Argeş, Comuna Cotmeana, Strada Principală, nr.272 Telefon: 0248 242044/Fax: 0248 242066/CIF 4318377 E-mail: primarie@cotmeana.cjarges.ro	Biserica "Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-m-B-13824
89.	sat COTMEANA; comuna COTMEANA	*	Mănăstirea Cotmeana Str. Principală 214B sec. XIV-XVII	AG-II-a-A-13622
90.	*	*	Biserica "Buna Vestire” 1389, ref. şi adăugiri sec. XVII	AG-II-m-A-13622.01
91.	*	*	Fundaţii stăreţie Str. Principală 214B, pe latura N a incintei sec. XIV-XVII, reconstruită 2004	AG-II-m-A-13622.02
92.	*	*	Ruine chilii sec. XIV-XVII, reconstruite pe laturile E şi N 2004	AG-II-m-A-13622.03
93.	*	*	Ruine grajduri în colţul sud-vest al incintei sec. XVII	AG-II-m-A-13622.04
94.	*	*	Turn clopotniţă în colţul SV al incintei sec. XIV-XVII	AG-II-m-A-13622.05
95.	*	*	Zid de incintă, cu urmele drumului de strajă pe latura de vest	AG-II-m-A-13622.06
96.	sat URSOAIA; comuna COTMEANA	*	Mănăstirea Bascovele Uliţa Bisericii 105B 1695, ref. 1845	AG-II-a-A-13825

Muzeul Golești

97.	*	*	Biserica "Intrarea în Biserică”	AG-II-m-A-13825.01
98.	*	*	Chilii	AG-II-m-A-13825.02
99.	*	*	Clădiri anexe	AG-II-m-A-13825.03
100.	*	*	Turn clopotniţă	AG-II-m-A-13825.04
101.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13825.05
102.	sat BĂDULEŞTI; comuna UDA	Primăria Comunei Uda Comuna Uda, sat Uda, nr. 47 Județul Argeș, cod poștal 117755 România Tel.: 0248 243 021 Fax: 0248 877 508 E-mail: comuna.uda@yahoo.com	Biserica "Sf. Paraschiva” 1824	AG-II-m-B-13771
103.	sat COTU; comuna UDA	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1820	AG-II-m-A-13625
104.	sat GORANI; comuna UDA	*	Biserica "Buna Vestire” 1808	AG-II-m-B-13700
105.	sat MIERCANI; comuna UDA	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1820	AG -II - m - B -13739
106.	sat UDA; comuna UDA	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” – Ciorâca 1830	AG-II-m-A-13822
107.	sat BĂJEŞTI; comuna BĂLILEŞTI	Adresa: Strada Principală, nr. 169, Bălilești, Argeș Telefon: 0248. 562. 080 Fax: 0248. 562. 300 E-mail: registratura@primariabalilesti.ro	Curtea lui Mareş Băjescu sec. XVII	AG-II-a-A-13475
108.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” sec. XVII (1666)	AG-II-m-A-13475.01
109.	*	*	Ruine casă sec. XVII	AG-II-m-A-13475.02
110.	*	*	Ruine povarnă sec. XVII	AG-II-m-A-13475.03
111.	*	*	Grajd sec. XVII	AG-II-m-A-13475.04
112.	*	*	Zid de incintă cu turnuri sec. XVII	AG-II-m-A-13475.05
113.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului”, “Duminica Tuturor Sfinţilor” – Românești Cartier Românești 1824	AG-II-m-B-13476
114.	sat VALEA MARE BRATIA; comuna BĂLILEŞTI	*	Casa Agripina Constantinescu Nr. 30 mijl. sec. XIX	AG-II-m-B-13477
115.	sat BĂLTENI; comuna	Primaria comunei Tigveni	Biserica "Sf. Voievozi” (Capela	AG -II - m - B -13478

Muzeul Golești

	TIGVENI	Adresa: Comuna Tigveni, jud Arges, Cod Postal: 117740, Tel. 0348/528184 Fax: 0348/528184 E-mail: primarie@tigveni.cjarges.ro Web: http://www.tigveni.ro	Băltenilor) Str. Bălteni 15 1816	
116.	sat BÂRSEŞTII DE SUS; comuna TIGVENI	*	Biserica "Sf. Nicolae" şi "Sf. Dumitru" Str. Bisericii 12 1884	AG -II - m - B -13482
117.	sat TIGVENI; comuna TIGVENI	*	Ruinele bisericii "Sf. Voievozi" În incinta Şcolii Ajutătoare sf. sec. XVIII	AG-II-m-B-13810
118.	*	*	Ansamblul conacului Teodor Brătianu sec. XVIII	AG-II-a-A-13811
119.	*	*	Conacul Teodor Brătianu	AG-II-m-A-13811.01
120.	*	*	Anexe	AG-II-m-A-13811.02
121.	*	*	Grajduri	AG-II-m-A-13811.03
122.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13811.04
123.	*	*	Complexul Gabriel Marinescu 1939	AG-II-m-B-13812
124.	*	*	Casa Elisabeta Stanciu Str. Puiuleşti 314 1938	AG-II-m-B-13813
125.	sat BĂRBĂLANI; comuna CUCA	PRIMĂRIA CUCA Adresa: Principală, nr. 35, Județ: Arges, Romania Telefon: 0248-241001 Fax: 0248-241001	Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului" 1790	AG -II - m - A -13479
126.	sat CÂRCEŞTI; comuna CUCA	*	Biserica de lemn "Sf. Voievozi"	AG-II-m-A-13589
127.	sat VALEA CUCII; comuna CUCA	*	Biserica de lemn "Intrarea în Biserică" 1806	AG-II-m-A-13827
128.	sat BĂRBĂLĂTEŞTI; comuna VALEA IAŞULUI	Adresa: str.Nicolae Bălcescu, nr.1, Comuna Valea Iasului, Judet Arges Telefon/ Fax: 0248-724.411 Email: primaria_viasului@yahoo.com	Biserica de lemn "Sf. Ioan Botezătorul"	AG -II - m - A -13480
129.	sat VALEA IAŞULUI; comuna VALEA IAŞULUI	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului" 1855	AG-II-m-B-13830
130.	sat BÂRLOGU; comuna NEGRAŞI	ADRESA: Primăria Comunei Negraşi, Cod Postal: 117535, Negraşi, Romania	Biserica "Cuvioasa Paraschiva"	AG -II - m - B -13481

Muzeul Golești

		TEL: 0248/687522 FAX: 0248/687520		
131.	sat BEREVOEŞTI PĂMÂNTENI; comuna BEREVOEŞTI	ADRESA: Primaria Comunei Berevoesti, Cod Postal: 117115, Berevoesti, Romania TEL: 0248/572030 FAX: 0248/572030 www.cjarges.ro/en8web/berevoesti	Biserica "Adormirea Maicii Domnului" – Pământeni 1704	AG -II - m - B -13483
132.	*	*	Casa Gabriel Iordăchescu Langa primarie	AG -II - m - B -13484
133.	sat BORLEŞTI; comuna MERIŞANI	ADRESA: Primaria Comunei Merişani, Cod Postal: 117455, Merişani, Romania TEL: 0248/763201 FAX: 0248/763250 E-mail: primarie@merisani.cjarges.ro	Biserica "Sf. Nicolae" 1753	AG -II - m - A -13487
134.	*	*	Ansamblul conacului Stătescu 1753, ref. 1870, 1928	AG -II - a - A -13488
135.	*	*	Conac	AG -II - m - A -13488.01
136.	*	*	Parc	AG -II - m - A -13488.02
137.	*	*	Anexe	AG -II - m - A -13488.03
138.	sat DOBROGOSTEA; comuna MERIŞANI	*	Biserica "Sf. Mihail şi Gavril" 1810	AG-II-m-B-13672
139.	sat MERIŞANI; comuna MERIŞANI	*	Curtea boierilor din Merişani sec. XVIII-XIX	AG-II-a-B-13737
140.	*	*	Conac	AG-II-m-B-13737.01
141.	*	*	Pavilioane	AG-II-m-B-13737.02
142.	*	*	Anexă	AG -II - m - B -13737.03
143.	*	*	Grajduri	AG -II - m - B -13737.04
144.	*	*	Parc	AG -II - m - B -13737.05
145.	*	*	Zid de incintă cu poartă	AG -II - m - B -13737.06
146.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului"	AG -II - m - B -13736
147.	sat VĂRZARU; comuna MERIŞANI	*	Curtea boierilor Vărzaru 1635	AG-II-a-A-13844
148.	*	*	Ruine case	AG-II-m-A-13844.01
149.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae", Cuvioasa Paraschiva"	AG-II-m-A-13844.02
150.	sat VÂLCELELE; comuna MERIŞANI	*	Biserica "Sf. Nicolae" 1868	AG-II-m-B-13845
151.	sat BOTENI; comuna BOTENI	Adresa: comuna Boteni, strada Boteni, nr. 157, judeţul Argeş Telefon/fax: 0248 295 299	Casa Gheorghe (Ghică) Duţescu	AG -II - m - B -13489

Muzeul Golesti

		Email: primariaboteniarges@yahoo.com Web: comunaboteni.ro		
152.	sat BRATIA; comuna CIOMĂGEŞTI	Adresa: Localitate: Ciomagesti Judet: Arges Ţara: Romania Cod postal: 117255 Telefon: 0248-245008 Fax: 0248-245008 www.primaria-ciomagesti.ro	Vila Dianu sf. sec. XIX	AG -II - m - B -13492
153.	sat BRĂDETU; comuna BRĂDULEŢ	ADRESA: Primăria Comunei Brăduleţ, Cod Postal: 117145, Brăduleţ, Romania TEL: 0248/267910 FAX: 0248/267910	Fostul schit Brădetu	AG -II - a - A -13490
154.	*	*	Biserica "Înălţarea Domnului” sec. XV	AG -II - m - A -13490.01
155.	*	*	Turn – clopotniţă Sec.XVIII	AG -II - m - A -13490.02
156.	*	*	Zid de incintă sec. XV	AG -II - m - A -13490.03
157.	sat BUCŞENEŞTI-LOTAŞI; comuna ŢIŢEŞTI	ADRESA: Primăria Comunei Ţiţeşti, Cod Postal: 117750, Ţiţeşti, Romania TEL: 0248/299012 FAX: 0248/299011	Ansamblul curţii lui Iane Vistiernicul	AG-II-a-A-13495
158.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae"- Hârteşti 1532	AG-II-m-A-13495.01
159.	*	*	Ruinele casei lui Iane Vistiernicul sec. XVII	AG-II-m-A-13495.02
160.	sat VALEA MĂNĂSTIRII; comuna ŢIŢEŞTI	*	Mănăstirea Valea	AG-II-a-A-13832
161.	*	*	Biserica "Sf. Treime”, "Cuvioasa Paraschiva” 1534	AG-II-m-A-13832.01
162.	*	*	Ruine chilii 1534	AG-II-m-A-13832.02
163.	*	*	Clopotniţă 1846	AG-II-m-A-13832.03
164.	*	*	Zid de incintă 1846	AG-II-m-A-13832.04

Muzeul Golești

165.	sat BUDEASA MARE; comuna BUDEASA	Budeasa, Argeș Com Budeasa, jud Arges, Romania Telefon: 0248/236.457 Fax: 0248/236.457 E-mail: primarie@budeasa.cjarges.ro Cod poștal: 117155	Ansamblul casei Hagi Tudorache	AG-II-a-A-13497
166.	*	*	Casa Hagi Tudorache	AG-II-m-A-13497.01
167.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13497.02
168.	*	*	Curtea boierilor Budișteanu	AG-II-a-A-13498
169.	*	*	Conacul Budișteanu	AG-II-m-A-13498.01
170.	*	*	Ruinele conacului vechi	AG-II-m-A-13498.02
171.	*	*	Parc	AG-II-m-A-13498.03
172.	*	*	Anexe	AG-II-m-A-13498.04
173.	*	*	Ansamblul bisericii "Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-a-A-13496
174.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-m-A-13496.01
175.	*	*	Două porți	AG-II-m-A-13496.02
176.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13496.03
177.	sat CALOTEȘTI; comuna BUDEASA	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1819	AG-II-m-B-13502
178.	sat GĂLĂȘEȘTI; comuna BUDEASA	*	Biserica "Sf. Nicolae” 1751	AG-II-m-A-13689
179.	sat VALEA MĂRULUI; comuna BUDEASA	*	Conacul Tabacovici 1930	AG-II-m-B-13840
180.	sat BUDIȘTENI; comuna LEORDENI	ADRESA: Primăria Comunei Leordeni, Cod Postal: 117410, Leordeni, Romania TEL: 0248/653101 FAX: 0248/653101	Biserica "Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-m-B-13499
181.	sat CIULNIȚA; comuna LEORDENI	*	Biserica "Cuvioasa Paraschiva” 1750	AG-II-m-A-13597
182.	sat GLÂMBOCATA DEAL; comuna LEORDENI	*	Biserica de lemn "Naşterea Domnului” – Călugăriţa 1781	AG-II-m-A-13693
183.	sat LEORDENI; comuna LEORDENI	*	Biserica "Sf. Mucenici Gheorghe şi Ecaterina” 1864	AG-II-m-B-13718
184.	*	*	Ansamblul conacului Gussi-Lavovary sec. XVII-XIX	AG-II-a-B-13719
185.	*	*	Conac	AG-II-m-B-13719.01

Muzeul Golești

186.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13719.02
187.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13719.03
188.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-B-13719.04
189.	sat BUGHEA DE JOS; comuna BUGHEA DE JOS	Contact Tel/fax .: 0248/536 808; 0248/537 480 Email: primariabugheadejos@yahoo.com Cod postal: 117165 Adresa: Comuna Bughea de Jos, jud Arges Tel.: 0248/536808 Fax: 0248/536808 E-mail: primarie@bugheadejos.cjarges.ro Web: https://www.primariabugheadejos.ro/	Schitul Ciocanu	AG-II-a-A-13500
190.	*	*	Biserica de lemn "Intrarea în Biserică”	AG-II-m-A-13500.01
191.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13500.02
192.	*	*	Biserica "Schimbarea la Faţă”	AG-II-m-B-13501
193.	sat CAPU PISCULUI; comuna GODENI	Adresa Primăria Godeni str. Principală Godeni, 117385 jud. Argeş Contact Tel.: 0248-544901 Fax.: 0248/544901 AG-II-m-B-13503 Biserica "Sf. Nicolae” Email: primarie@godeni.cjarges.ro Web: www.primariagodeni.ro	Biserica "Sf. Nicolae” 1911	AG-II-m-B-13503
194.	sat COTEŞTI; comuna GODENI	*	Biserica "Naşterea Maicii Domnului” Str. Bisericii 123 1880	AG-II-m-B-13621
195.	sat CATANE; comuna LUNCA CORBULUI	ADRESA: Primăria Comunei Lunca Corbului, Cod Postal: 117435, Lunca Corbului, Romania TEL: 0248/688501 FAX: 0248/688960 E-mail: primarie@luncacorbului.cjarges.ro	Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-m-B-13504
196.	sat LUNCA CORBULUI; comuna LUNCA CORBULUI	*	Casa Tudor Călin 1897-1898	AG-II-m-B-13729
197.	sat PĂDUREŢI; comuna	*	Casa Ion Cîcu	AG-II-m-B-13755

Muzeul Golești

	LUNCA CORBULUI		Sec XIX	
198.	*	*	Biserica "Sf. Maria", "Sf. Nicolae", "Sf. Voievozi" şi "Sf. Cuv. Paraschiva"	AG-II-m-B-13756
199.	sat CĂRPENIŞ; comuna CEPARI	Telefon : +40 248 543 043 Adresa : Strada Principala, Cod Postal 117230 E-mail: contact@primariacepari.ro	Ansamblul vilei Minovici SEC xx	AG-II-a-B-13508
200.	*	*	Vilă	AG-II-m-B-13508.01
201.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13508.02
202.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13508.03
203.	sat CEPARII PĂMÂNTENI; comuna CEPARI	*	Curtea boierilor din Cepari 1752	AG-II-a-A-13593
204.	*	*	Ruine case	AG-II-m-A-13593.01
205.	*	*	Biserica "Înălţarea Domnului"	AG-II-m-A-13593.02
206.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13593.03
207.	sat CEPARII UNGURENI; comuna CEPARI	*	Biserica "Intrarea în Biserică a Maicii Domnului" 32A, în fostul sat Neagoş 1820	AG-II-m-B-13750
208.	sat CEAUREŞTI; comuna POIENARII DE ARGEŞ	ADRESA: Com.Poienarii de Arges, Cod Postal: 117575, Poienarii de Arges, TEL: 0248/747140 FAX: 0248/747140 E-mail: primarie@poienariidearges.cjarges.ro	Biserica "Sf. Dumitru" 1801	AG-II-m-B-13591
209.	sat IOANICEŞTI; comuna POIENARII DE ARGEŞ	*	Biserica "Sf. Nicolae", "Înălţarea Domnului"	AG-II-m-B-13704
210.	*	*	Biserica de lemn "Sf. Voievozi"- Gabrieni	AG-II-m-A-13705
211.	sat CEPARI; comuna POIANA LACULUI	Denumire:Primaria Poiana Lacului Adresă:Nr 1Localitate:117555 Poiana Lacului - ComunaJudeţ:Argeş Telefon:0248/293046 Telefon:0248 293 969 Pagina web:www.poianalacului.ro Serviciu Urbanism Tel: 0248/293046 urbanism@poianalacului.ro	Biserica "Sf. Nicolae", "Cuvioasa Paraschiva", "Sf. Teodor Tiron"	AG-II-m-B-13592
212.	sat DINCULEŞTI; comuna POIANA LACULUI	*	Casa Minel Cristescu mijl. sec. XIX	AG-II-m-B-13668
213.	sat PĂDUROIU; comuna POIANA LACULUI	*	Biserica "Sf. Nicolae", "Cuvioasa Paraschiva", "Sf. Arhangheli"	AG-II-m-B-13757

Muzeul Golești

214.	sat SAMARA; comuna POIANA LACULUI	*	Casa Neacşu înc. sec. XX	AG-II-m-B-13785
215.	sat CETĂŢENI; comuna CETĂŢENI	ADRESA: Primăria Comunei Cetăţeni, Cod Postal: 117240, Cetăţeni, Romania TEL: 0248/544005 FAX: 0248/544090 Localitate: Cetateni Adresa: Telefon: 0248.544.005; 0248.550.330 Fax: 0248.544.005 E-mail: primarie@cetateni.cjarges.ro; primar@cetateni.cjarges.ro Website: http://www.primariacetateni.ro/	Schitul Negru Vodă	AG-II-a-A-13594
216.	sat LĂICĂI; comuna CETĂŢENI	*	Biserica "Cuvioasa Paraschiva” 1793-1796	AG-II-m-B-13716
217.	*	*	Biserică rupestră	AG-II-m-A-13594.01
218.	*	*	Ruine chilii rupestre	AG-II-m-A-13594.02
219.	*	*	Incintă	AG-II-m-A-13594.03
220.	sat CIOCĂNĂI; comuna MOŞOAIA	Primaria comunei Mosoaia Adresa: Comuna Mosoaia, jud Arges Tel. 0248/294001 Fax: 0248/294001 E-mail: primarie@mosoaia.cjarges.ro Web: http://www.primariamosoaia.ro/	Biserica "Sf. Nicolae” 1840	AG-II-m-A-13595
221.	sat MOŞOAIA; comuna MOŞOAIA	*	Biserica "Cuvioasa Paraschiva”	AG -II - m - B -13746
222.	sat CIOFRÂNGENI; comuna CIOFRÂNGENI	Primaria comunei Ciofrangeni Adresa: Comuna Ciofrangeni, judetul Arges Tel. 0248/747155 Fax: 0248/747066 E-mail: primarie@ciofrangeni.cjarges.ro Web: http://primariaciofrangeni.ro si https://sites.google.com/site/primariaciofrangeni/home	Biserica "Sf. Nicolae”	AG-II-m-A-13596
223.	sat CIUPA-MĂNCIULESCU; comuna RĂTEŞTI	Primaria comunei Ratesti Adresa: Comuna Ratesti, jud Arges Sat Tigveni, nr. 26 Tel. 0248/664066 Fax: 0248/664066 E-mail: primarie@ratesti.cjarges.ro	Ansamblul casei Armand Călinescu Str. Călinescu Armand 1 1925	AG-II-a-B-13598
224.	*	*	Casa	AG-II-m-B-13598.01

Muzeul Golești

225.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13598.02
226.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13598.03
227.	sat TIGVENI; comuna RĂTEŞTI	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1856	AG-II-m-B-13809
228.	*	*	Ansamblul conacului Gheorghe Brătianu cca. 1925, ref. 1958	AG-II-a-B-13808
229.	*	*	Conacul Gheorghe Brătianu	AG-II-m-B-13808.01
230.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13808.02
231.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13808.03
232.	sat COCHINEŞTI; comuna STOLNICI	Adresa: str. Principală nr. 160, Stolnici, jud. Argeș Tel: 0248-676201 Fax: 0248-676201 Email: primariastolnici@yahoo.com Website: comunastolnici.ro	Biserica "Cuvioasa Paraschiva" şi "Sf. Nicolae” Str. Barajului 160, în fostul sat Cochineştii de Jos 1797	AG-II-m-A-13599
233.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” Str. Uruci 109, în fostul sat Cochineştii de Sus 1787	AG-II-m-A-13600
234.	sat COTMEANA; comuna STOLNICI	*	Biserica de lemn "Cuvioasa Paraschiva” Str. Popîrţeşti 50 sec. XIX	AG-II-m-B-13623
235.	sat IZBĂŞEŞTI; comuna STOLNICI	*	Biserica "Sf. Voievozi” Str. Bisericii 51 1780	AG-II-m-B-13706
236.	sat STOLNICI; comuna STOLNICI	*	Ansamblul conacului Bălăceanu Stolnici sf. sec. XIX	AG-II-a-B-13797
237.	*	*	Conac	AG-II-m-B-13797.01
238.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae"	AG-II-m-B-13797.02
239.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13797.03
240.	*	*	Incintă	AG-II-m-B-13797.04
241.	*	*	Casa Maria Ioniţă sf. sec. XIX	AG-II-m-B-13798
242.	*	*	Casa Stela Nistoroaia 1933	AG-II-m-B-13799
243.	sat VLĂŞCUŢA; comuna STOLNICI	*	Biserica "Sf. Nicolae”, "Sf. Paraschiva” înc. sec. XIX	AG-II-m-B-13851
244.	sat CONŢEŞTI; comuna DAVIDEŞTI	Primaria comunei Davidesti Adresa: Comuna Davidesti, jud Arges Tel. 0248/298060	Ansamblul conacului Perieţeanu 1869	AG-II-a-B-13601

Muzeul Golești

		Fax: 0248/298024 E-mail: primarie@davidesti.cjarges.ro		
245.	*	*	Conac	AG-II-m-B-13601.01
246.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13601.02
247.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-B-13601.03
248.	sat DAVIDEŞTI; comuna DAVIDEŞTI	*	Casa cu prăvălie Mircea Victor înc. sec. XX	AG-II-m-B-13666
249.	*	*	Casa Ion Matei înc. sec. XX	AG-II-m-B-13665
250.	*	*	Biserica "Înălţarea Maicii Domnului” 1794	AG-II-m-B-13664
251.	sat VOROVENI; comuna DAVIDEŞTI	*	Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului” 1846	AG-II-m-B-13853
252.	sat CORBI; comuna CORBI	COMUNA CORBI ARGES Tel / fax 0248580005 e-mail primariacorbi@yahoo.com	Biserica "Sf. Treime” Str. Voicu Corvin, nr. 282 1830	AG-II-m-B-13605
253.	sat JGHEABURI; comuna CORBI	*	Schitul rupestru "Sf. Apostoli” - Jgheaburi	AG-II-a-A-13710
254.	*	*	Biserica rupestră "Sf. Apostoli”	AG-II-m-A-13710.01
255.	*	*	Ruinele chiliilor rupestre	AG-II-m-A-13710.02
256.	*	*	Stânca schitului "Sf. Apostoli” - Jgheaburi	AG-II-m-A-13710.03
257.	*	*	Bisericuţă de lemn	AG-II-m-A-13710.05
258.	sat POIENĂREI; comuna CORBI	*	Casa Gheorghe Popescu Str. Învăţător Popescu 1 1934	AG-II-m-B-13767
259.	sat STĂNEŞTI; comuna CORBI	*	Casa Dr. Victor Mărtoiu Str. Radu cel Mare 44 înc. sec. XX	AG-II-m-B-13794
260.	*	*	Căminul cultural Str. Radu cel Mare 84 1930	AG-II-m-B-13793
261.	*	*	Şcoala primară Str. Radu cel Mare 92 1930	AG-II-m-B-13792
262.	*	*	Biserica "Sf. Voievozi” – Pârâieşti Str. Sf. Voievozi 13 1816	AG-II-m-B-13790
263.	sat COSTEŞTI-VÂSLAN;	Adresa: Mușătești, sat Vălsănești, str. Principală, nr. 110B, județul	Biserica "Sf. Nicolae”	AG-II-m-B-13619

Muzeul Golești

	comuna MUŞĂTEŞTI	Argeș Telefon: 0248-268 622 Fax: 0248-268 622 Email: musatesti_primarie@yahoo.com Website: primariamusatesti.ro		
264.	*	*	Casa preot Ion Constantinescu Str. Preot Constantinescu 38 1928	AG-II-m-B-13766
265.	sat MUŞĂTEŞTI; comuna MUŞĂTEŞTI	*	Ateneul Popular 1920	AG -II - m - B -13747
266.	sat ROBAIA; comuna MUŞĂTEŞTI	*	Schitul Robaia	AG-II-a-A-13778
267.	*	*	Biserica "Sf. Gheorghe” 1644, reconstruită 1996-2007	AG-II-m-A-13778.01
268.	*	*	Stăreţie 1935	AG-II-m-A-13778.02
269.	*	*	Zid de incintă sec. XVII-XIX	AG-II-m-A-13778.03
270.	*	*	Turn clopotniţă sec. XVII-XIX	AG-II-m-A-13778.04
271.	*	*	Biserica de lemn "Sf. Nicolae” înc. sec. XIX	AG-II-m-B-13779
272.	sat VALEA FAURULUI; comuna MUŞĂTEŞTI	*	Biserica de lemn "Sf. Voievozi”	AG-II-m-A-13829
273.	sat VÂLSĂNEŞTI; comuna MUŞĂTEŞTI	*	Casa Oniţoiu 1920	AG-II-m-B-13848
274.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1840	AG-II-m-B-13846
275.	*	*	Casa Ban 1820	AG-II-m-B-13847
276.	sat COTENEŞTI; comuna STOENEŞTI	Contact Adresa: Comuna Stoenesti, jud Arges Tel. 0248/550020 Fax: 0248/550150 E-mail: primarie@stoenesti.cjarges.ro	Biserica "Sf. Voievozi” 271, în fostul cătun Valea Coteneştilor 1781	AG-II-m-A-13620
277.	sat COTMENIŢA; comuna BĂBANA	Adresa: Com. Babana, Judetul Arges Tel.: 0248/767001 Fax: 0248/767001 E-mail: primarie@babana.cjarges.ro	Biserica de lemn "Adormirea Maicii Domnului” Str. Monumentului 1 înc. sec. XIX	AG-II-m-A-13624

Muzeul Golești

278.	sat DEAGU DE SUS; comuna RECEA	CONTACT PRIMĂRIA RECEA Adresa: Strada Principală, Cod Poştal: 117620, Județul Argeș Tel. 0248/696143 Fax: 0248/696178 E-mail: primarie@recea.cjarges.ro starecivila@recea.cjarges.ro	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” 1765	AG-II-m-A-13667
279.	sat RECEA; comuna RECEA	*	Casa Tănăsescu Nr. 28, în fostul sat Recea de Sus 1937	AG-II-m-B-13775
280.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” Nr. 67, în fostul sat Recea de Sus 1805	AG-II-m-B-13773
281.	*	*	Casa Marin Corbescu Nr. 100, în fostul sat Recea de Sus 1930	AG-II-m-B-13774
282.	sat DOBREŞTI; comuna DOBREȘTI	Primaria comunei Dobresti Adresa: Comuna Dobresti, jud Arges Tel. 0248/657431 Fax: 0248/657668 E-mail: primarie@dobresti.cjarges.ro	Casa Gheorghe Marinescu sf. sec. XIX	AG-II-m-B-13669
283.	*	*	Casa Stancu Badea înc. sec. XIX	AG-II-m-B-13670
284.	*	*	Casa memorială "Ion Mihalache” 1880	AG-II-m-B-13671
285.	sat DRAGOSLAVELE; comuna DRAGOSLAVELE	Primaria Dragoslavele Adresa: Comuna Dragoslavele, jud Arges Tel. 0248/544426 Fax: 0248/544510 E-mail: primarie@dragoslavele.cjarges.ro	Biserica de lemn "Sf. Gheorghe” a schitului Dragoslavele sf. sec. XVII, strămutată 1949	AG-II-m-A-13679
286.	*	*	Ansamblul reşedinţei patriarhale 1930	AG-II-m-B-13680
287.	*	*	Reşedinţa patriarhală - casă veche	AG-II-m-B-13680.01
288.	*	*	Reşedinţa patriarhală - casă nouă	AG-II-m-B-13680.02
289.	*	*	Anexe	AG-II-m-B-13680.03
290.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13680.04
291.	*	*	Şcoală Şos. Braşovului 221 1886	AG-II-m-B-13683
292.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” – Joseni Şos. Braşovului 587	AG-II-m-A-13677

Muzeul Golești

			1661	
293.	*	*	Casa Ologel Str. Valea Caselor 299 1880	AG-II-m-B-13682
294.	*	*	Biserica "Înălţarea Domnului" – Suseni Str. Valea Caselor 557 1745	AG-II-m-A-13678
295.	*	*	Casa Catrinescu 1848	AG-II-m-B-13681
296.	sat DRĂGHICI; comuna MIHĂEŞTI	Primaria Mihaesti Adresa: Com. Mihaesti, jud Arges Tel. 0248/560005; 56002 Primar: Matei Gheorghe E-mail:primarie@mihaesti.cjarges.ro primar@mihaesti.cjarges.ro gheorghe.matei@mihaesti.cjarges.ro	Casa Iorgulescu sec. XIX	AG-II-m-B-13684
297.	sat VALEA BRADULUI; comuna MIHĂEŞTI	*	Biserica "Sf. Nicolae" 1767	AG-II-m-A-13826
298.	sat FURNICOŞI; comuna MIHĂEŞTI	*	Biserica "Sf. Ioan Botezătorul" 1810	AG-II-m-A-13687
299.	sat MIHĂEŞTI; comuna MIHĂEŞTI	*	Şcoala veche înc. sec. XX	AG -II - m - B -13740
300.	sat FATA; comuna VEDEA	Primaria comunei Vedea Adresa: Comuna Vedea, jud Arges Tel. 0248/248179 Fax: 0248/248179 E-mail: primarie@vedea.cjarges.ro	Casa Ioana Porojan 1850	AG-II-m-B-13685
301.	sat FLORIENI; comuna ALBEŞTII DE ARGEŞ	Address :sat Albestii Pamanteni, str. Principala, Comuna Albestii de Arges, Judetul Arges, CP 117005 Tel :0248/735005 Fax :0248/735005 Email :albestiidearges@ag.e-adm.ro Web :albestiidearges.ro	Biserica "Naşterea Sf. Ioan Botezătorul" a fostului Schit Brătăşeşti 1735-1795	AG-II-m-A-13491
302.	sat GĂINUŞA; comuna SĂPATA	Primăria Săpata ADRESA: Sapata, Cod Postal: 117640, Sapata, Romania TEL: 0248/617009 FAX: 0248/617009	Biserica "Sf. Nicolae" 1802	AG-II-m-B-13688

Muzeul Golești

303.	sat LIPIA; comuna SĂPATA	*	Biserica de lemn În Lunca Lipiei înc. sec. XVIII	AG -II - m - A -13722
304.	sat GĂLEŞEŞTI; comuna SUSENI	Primaria Suseni Adresa: Comuna Suseni, jud Arges Tel. 0248/699397 Fax: 0248/699397 E-mail: primarie@suseni.cjarges.ro Web: https://primaria-suseni.ro/	Biserica "Înălţarea Domnului” 1753	AG-II-m-A-13690
305.	sat STRÂMBENI; comuna SUSENI	*	Biserica "Sf. Paraschiva”	AG-II-m-B-13800
306.	sat GĂUJANI; comuna UNGHENI	PRIMĂRIA UNGHENI Adresa: Principala nr.1, Județ: Arges, Romania Telefon: 0248-674063 Fax: 0248-674423	Biserica "Sf. Voievozi” 1792	AG-II-m-B-13692
307.	sat GOIA; comuna UNGHENI	*	Biserica "Sf. Nicolae” 1770	AG-II-m-A-13696
308.	sat GLAVACIOC; comuna ŞTEFAN CEL MARE	Date de contact: Primaria comunei Stefan cel Mare Adresa Comuna Stefan cel Mare, jud Arges Tel. 0248/696704 Fax: 0248/696559 E-mail: primarie@stefancelmare.cjarges.ro	Mănăstirea Glavacioc Str. Mănăstirii 17 sec. XIV-XV, ref. sec. XVII-XVIII, 1841-1844	AG-II-a-A-13695
309.	*	*	Biserica "Buna Vestire”	AG-II-m-A-13695.01
310.	*	*	Casa Domnească	AG-II-m-A-13695.02
311.	*	*	Chilii	AG-II-m-A-13695.03
312.	*	*	Chilii dispuse în hemiciclu	AG-II-m-A-13695.04
313.	*	*	Clădiri monastice	AG-II-m-A-13695.05
314.	*	*	Turn clopotniță	AG-II-m-A-13695.06
315.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13695.07
316.	sat HÂRSEŞTI; comuna HÂRSEŞTI	Comuna Hârsești Adresa: (Cod poștal: 117390), Județ: Arges,Romania Telefon: 0248-677374, 677007 Fax: 0248-677007, 677374 primaria@comunaharsesti.ro	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” - Hârseştii de Jos Str. Dispensarului 427, în fostul sat Hârseştii de Jos 1834	AG-II-m-B-13701
317.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” Str. Ghebăreşti 238, în fostul sat Hârseşti-Popeşti	AG-II-m-B-13702

Muzeul Golești

			1865	
318.	sat HÂRTIEŞTI; comuna HÂRTIEŞTI	Adresa Primăria comunei Hârtieşti str.Principală nr.41 Hartiesti117395 jud.Argeş Contact Tel.: 0248-297050 Fax.: 0248-297050 Email: hartiestiprimaria@yahoo.com Web: www.comunahartiesti.ro	Biserica "Sf. Nicolae” 1833	AG-II-m-B-13703
319.	sat LUCIENI; comuna HÂRTIEŞTI	*	Biserica "Sf. Ioan Botezătorul”	AG -II - m - B -13724
320.	*	*	Ansamblul conacului Jean Vlădescu	AG -II - a - B -13726
321.	*	*	Conac	AG -II - m - B -13726.01
322.	*	*	Parc	AG -II - m - B -13726.02
323.	*	*	Anexe	AG -II - m - B -13726.03
324.	*	*	Incintă	AG -II - m - B -13726.04
325.	*	*	Ansamblul conacului C. A. Vlădescu	AG -II - a - B -13725
326.	*	*	Conac	AG -II - m - B -13725.01
327.	*	*	Parc	AG -II - m - B -13725.02
328.	*	*	Împrejmuire cu poartă	AG -II - m - B -13725.03
329.	sat IZVORU; comuna IZVORU	Date de contact: Primaria comunei Izvoru Adresa: Com. Izvoru, jud Arges Tel. 0248/695020 Fax: 0248/695120 E-mail: primarie@izvoru.cjarges.ro	Ansamblul conacului Perticari-Davila 156, în fostul sat Izvoru de Sus sec. XVII-XX	AG-II-a-B-13709
330.	*	*	Conacul mare	AG-II-m-B-13709.01
331.	*	*	Conacul mic	AG-II-m-B-13709.02
332.	*	*	Parc	AG-II-m-B-13709.03
333.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae” 1701	AG-II-m-A-13708
334.	sat JUGUR; comuna POIENARII DE MUSCEL	Adresa: Poienarii de Muscel, 117583 jud. Argeş, România Tel: 0248 546 603 0248 546 604 Fax: 0248-546603 Email: primarie@poienariidemuscel.cjarges.ro Web: www.poienariidemuscel.ro	Casa Ion N. Chiţu 1925	AG-II-m-B-13712

Muzeul Golești

335.	*	*	Casa Iepure 1890	AG-II-m-B-13713
336.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae", "Sf. Voievozi", "Sf. Ioan” 1854	AG-II-m-B-13711
337.	sat JUPÂNEŞTI; comuna COŞEŞTI	Primăria Comunei Coşeşti Adresa: Sat Coşeşti, str. Principală Tel: 0248/230099, fax: 0248/230038 E-mail: primarie@comunacosesti.ro	Biserica de lemn "Înălţarea Domnului”	AG-II-m-A-13714
338.	*	*	Biserica "Sf. Voievozi”, "Sf. Ioan Botezătorul”	AG-II-m-B-13715
339.	sat LĂPUŞANI; comuna COŞEŞTI	*	Biserica "Sf. Voievozi” 1775	AG-II-m-B-13717
340.	sat PETREŞTI; comuna COŞEŞTI	*	Biserica "Cuvioasa Paraschiva", "Sf. Nicolae” 1775	AG-II-m-B-13758
341.	sat LIVEZENI; comuna STÂLPENI	ADRESA: Primăria Comunei Stâlpeni, Cod Postal: 117665, Stâlpeni, Romania TEL: 0248/565537 FAX: 0248/565222	Biserica "Naşterea Maicii Domnului” 1894 -1896	AG -II - m - B -13723
342.	sat RĂDEŞTI; comuna STÂLPENI	*	Biserica "Sf. Gheorghe” 1774	AG-II-m-B-13770
343.	sat STÂLPENI; comuna STÂLPENI	*	Casa Vasile Niculescu 1920	AG-II-m-B-13796
344.	*	*	Casa Marin Diaconescu 358, strămutată la Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii Goleşti 1888	AG-II-m-B-13795
345.	sat LUMINILE; comuna MORĂREŞTI	Primaria Moraresti Localitate: Moraresti Judet: Arges Ţara: Romania Cod postal: 117495 Telefon: 0248-240011 Fax: 0248-240012 Mail: primaria.moraresti@yahoo.ro	Biserica "Cuvioasa Paraschiva” 1873	AG-II-m-B-13727
346.	sat MORĂREŞTI; comuna MORĂREŞTI	*	Biserica de lemn "Sf. Treime”	AG -II - m - A -13745
347.	sat MĂLURENI; comuna MĂLURENI	ADRESA: Malureni, Cod Postal: 117446, Malureni, Arges, Romania	Biserica "Intrarea în Biserică” Uliţa Bisericii 114, în cătunul Bădiceni	AG-II-m-B-13730

Muzeul Goleşti

		TEL: 0248/765049 FAX: 0248/765049	1800	
348.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae", "Duminica Tuturor Sfinţilor"	AG-II-m-B-13731
349.	*	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului" – Bohari Str. Dealul Bisericii, în fostul cătun Bohari 1641	AG-II-m-A-13486
350.	sat ZĂRNEŞTI; comuna MĂLURENI	*	Biserica "Sf. Nicolae" 12, vis-a-vis de şcoală 1910	AG-II-m-B-13858
351.	sat MĂRCEŞTI; comuna BOGAŢI	Primaria Bogati Adresa: Com. Bogati, Judetul Arges Tel. 0248/655003 Fax: 0248/655003 E-mail: primaria_bogati@yahoo.com	Biserica "Cuvioasa Paraschiva" 1862	AG-II-m-B-13732
352.	sat MĂŢĂU; comuna MIOARELE	Adresă Sat Măţău, Comuna Mioarele, Judeţul Argeş Telefon 0248512474 Email: primariacomuneimioarele@yahoo.com	Casa Boambeş	AG-II-m-B-13734
353.	*	*	Biserica "Sf. Apostoli Petru şi Pavel" 1883	AG-II-m-B-13733
354.	*	*	Casa Ştefănescu-Măţău 1918	AG-II-m-B-13735
355.	sat MIROŞI; comuna MIROŞI	Primaria comunei Mirosi Adresa: Comuna Mirosi, jud Arges Tel. 0248/694509 Fax: 0248/694509 E-mail: primarie@mirosi.cjarges.ro Web: https://sites.google.com/a/comunamirosi.ro/primaria-mirosi/home	Biserica "Sf. Nicolae", "Sf. Constantin şi Elena" 1908	AG -II - m - B -13744
356.	sat NĂMĂEŞTI; comuna VALEA MARE -PRAVĂŢ	CONTACT ADRESA PRIMARIE Primaria Valea Mare Pravăț Str. Braşovului, nr. 196 Argeş DATE DE CONTACT Tel./fax: 0248-557.112 primariavaleamarepravat@yahoo.fr	Schitul rupestru Nămăeşti Sec XIX	AG -II - a - A -13748
357.	*	*	Biserica rupestră "Izvorul Tămăduirii"	AG -II - m - A -13748.01

Muzeul Golești

358.	*	*	Case monastice (14 clădiri)	AG -II - m - A -13748.02
359.	*	*	Clopotniță	AG -II - m - A -13748.03
360.	*	*	Incintă	AG -II - m - A -13748.04
361.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae”	AG -II - m - A -13749
362.	*	*	Casa George Topârceanu	AG-IV-m-B-13976
363.	sat NUCŞOARA; comuna NUCŞOARA	Date de contact: Primaria comunei Nucsoara Adresa: Com Nucsoara, jud Arges Tel. 0248/582013 Fax: 0248/582090 E-mail: primarie@nucsoara.cjarges.ro Web: https://primarianucsoara.ro/	Biserica "Intrarea în Biserică” 1890	AG -II - m - B -13752
364.	sat PALANCA; comuna POPEŞTI	Date de contact: Primaria comunei Popesti Adresa: Comuna Popesti, jud Arges Tel. 0248/693109 Fax: 0248/693109 E-mail: primarie@popesti.cjarges.ro	Biserica "Sf. Nicolae” 1843	AG -II - m - B -13754
365.	sat PODIŞORU; comuna BÂRLA	Date de contact: Primaria comunei Barla Adresa: Com. Barla, Judetul Arges Tel. 0248/678141 Fax: 0248/678090 E-mail: primarie@barla.cjarges.ro	Biserica "Sf. Nicolae”	AG-II-m-B-13762
366.	sat URLUENI; comuna BÂRLA	*	Biserica "Adormirea Maicii Domnului” – Lereni 1787	AG-II-m-A-13823
367.	sat PODU DÂMBOVIŢEI; comuna DÂMBOVICIOARA	Telefon: 0248544204 0 Email: primariadambovicioara@yahoo.com Fax: 0248544204	Biserica "Sf. Împăraţi”	AG-II-m-B-13765
368.	sat PURCĂRENI; comuna MICEŞTI	Contact Primăria Micești, județul Argeș Adresa: Com. Micești, jud. Argeș, Cod poștal: 117465 Tel./Fax: 0248/234002 Email: primaria.micesti@yahoo.com https://www.comunamicesti.ro/index.php	Biserica "Sf. Gheorghe şi Sf. Nicolae” 1779	AG-II-m-B-13768
369.	sat RICHIŢELE DE JOS; comuna COCU	Date de contact: Primaria comunei Cocu	Biserica "Sf. Gheorghe”	AG-II-m-B-13728

Muzeul Golești

		Adresa: Com. Cocu, jud Arges Tel.: 0248/246460 Fax: 0248/246460 E-mail: primarie@cocu.cjarges.ro		
370.	sat RUCĂR; comuna RUCĂR	Adresa: Comuna Rucar, jud Arges Tel. 0248/542830 Fax: 0248/542522 E-mail: primarie@rucar.cjarges.ro	Dârstă cu pivă Str. Dârstei, în lunca Dâmboviţei mijl. sec. XIX	AG-II-m-A-13782
371.	*	*	Biserica "Sf. Mucenici Gheorghe şi Dumitru" – Suseni Str. Mănăstirii 1780	AG-II-m-A-13780
372.	*	*	Casa Arsulescu Str. Păpuşa 100 sf. sec. XIX	AG-II-m-B-13781
373.	*	*	Casa de lemn Ţuluca Năstase Str. Râuşor 141 ante 1855	AG-II-m-B-13783
374.	sat SĂLĂTRUCU; comuna SĂLĂTRUCU	Primăria Comunei Sălătrucu Adresa: str. Radu Șerban, nr. 187, Salatrucu Judet: Arges Tel: 0248-545.013 Fax: 0248-545.145 Email: primarie@salatrucu.cjarges.ro Website: primariasalatrucu.ro	Biserica "Sf. Nicolae" Str. Radu Şerban 465, în fostul sat Sălătrucu de Jos sec. XVI, ref. sec. XVIII, 1811	AG-II-m-B-13786
375.	*	*	Biserica "Sf. Nicolae", "Sf. Gheorghe" Str. Şcolii 300, în fostul sat Sălătrucu de Sus 1892	AG-II-m-B-13787
376.	sat VĂLENI; comuna SĂLĂTRUCU	*	Mănăstirea Văleni	AG-II-a-A-13842
377.	*	*	Biserica "Sf. Treime" 1945-1955, pe locul bisericii din 1682, reconstruită în 1885	AG-II-m-A-13842.01
378.	*	*	Stăreţie sec. XVII	AG-II-m-A-13842.02
379.	*	*	Case monahale (9 clădiri) 1875-1925	AG-II-m-A-13842.03
380.	*	*	Biserica bolniţei "Învierea lui Lazăr"	AG-II-m-A-13842.04

Muzeul Golești

			1875-1925	
381.	*	*	Atelier 1935	AG-II-m-A-13842.05
382.	*	*	Fântâna 1875-1925	AG-II-m-A-13842.06
383.	*	*	Zid de Incintă 1875-1925	AG-II-m-A-13842.07
384.	sat SCHITU GOLEŞTI; comuna SCHITU GOLEŞTI	Primaria Schitu Golesti Adresa: Com. Schitu Golesti, str. DN 73, nr. 1, cod postal 117650, jud Arges Tel. 0248/566.500 Fax: 0248/529.051 E-mail: primarie@schitugolesti.cjarges.ro http://www.schitugolesti.ro	Casa Virgil Andreescu	AG-II-m-B-13788
385.	sat VALEA PECHII; comuna SCHITU GOLEŞTI	*	Schitul Goleşti 16sa76	AG-II-a-A-13841
386.	*	*	Biserica "Sf. Trei Ierarhi”	AG-II-m-A-13841.01
387.	*	*	Chilii	AG-II-m-A-13841.02
388.	*	*	Clopotniţă	AG-II-m-A-13841.03
389.	*	*	Zid de incintă	AG-II-m-A-13841.04
390.	sat SLOBOZIA; comuna SLOBOZIA	Primaria Slobozia Adresa: Comuna Slobozia, jud Arges Tel. 0248/698002 Fax: 0248/698002 E-mail: primarie@slobozia.cjarges.ro	Ansamblul conacului Sturdza Str. Ştefan cel Mare 2 sf. sec. XIX	AG-II-a-B-13789
391.	*	*	Conac	AG-II-m-B-13789.01
392.	*	*	Construcţii-anexă	AG-II-m-B-13789.02
393.	*	*	Incintă	AG-II-m-B-13789.03
394.	sat ŞERBĂNEŞTI; comuna ROCIU	Primaria comunei Rociu Adresa: Comuna Rociu, jud Arges Tel. 0248/688115 Fax: 0248/688115 E-mail: primarie@rociu.cjarges.ro	Biserica "Adormirea Maicii Domnului”	AG-II-m-B-13801
395.	sat TUTANA; comuna BĂICULEŞTI	Primaria comunei Baiculesti Adresa: Com. Baiculesti, Judetul Arges Tel.: 0248/760204 Fax: 0248/760204 E-mail: primarie@baiculesti.cjarges.ro	Mănăstirea Tutana	AG-II-a-A-13821
396.	*	*	Biserica "Sf. Atanasie”	AG-II-m-A-13821.01

Muzeul Golești

			sf. sec. XV, ref. 1582, 1778, 1837	
397.	*	*	Ruine turn clopotniţă 1582-1588	AG-II-m-A-13821.02
398.	*	*	Ruine chilii sec. XV-XVIII	AG-II-m-A-13821.03
399.	*	*	Zid de incintă sec. XVI	AG-II-m-A-13821.04
400.	sat VALEA DANULUI; comuna VALEA DANULUI	DATE DE CONTACT Com. Valea Danului, jud. Argeș 0248/724.458 0248/724.458 primarie@valeadanului.cjarges.ro	Ansamblul bisericii "Sf. Filofteia", Sf. Nicolae" – Ciureşti Str. Ciureşti 358 1811	AG-II-a-B-13828
401.	*	*	Biserica "Sf. Filofteia", "Sf. Nicolae" - Ciureşti	AG-II-m-B-13828.01
402.	*	*	Turn clopotniţă	AG-II-m-B-13828.02
403.	*	*	Zid de incintă cu turnuri	AG-II-m-B-13828.03
404.	sat VLĂDEŞTI; comuna VLĂDEŞTI	Primaria comunei Vladesti Adresa: Sat Vladesti, Strada Principala Nr.143, Cod postal 117840, Comuna Vladesti, Judetul Arges Tel. 0248/547740 Fax: 0248/547755 E-mail: primarie@vladesti.cjarges.ro	Curtea boierilor Vlădescu în fostul cătun Vlădeştii de Sus sec. XVII	AG-II-a-A-13849
405.	*	*	Ruinele culă	AG-II-m-A-13849.01
406.	*	*	Biserica "Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul" 1657	AG-II-m-A-13849.02
407.	sat VULTUREŞTI; comuna VULTUREŞTI	Primaria comunei Vulturesti Adresa: Comuna Vulturesti, jud Arges Tel. 0248/296256 Fax: 0248/296256 E-mail: primarie@vulturesti.cjarges.ro	Casa Maziloiu În fostul cătun Mâzgana 1880	AG-II-m-B-13856
408.	*	*	Casa Moise Popescu 223, pe partea stângă a DN 73 D, *spre Piteşti înc. sec. XX	AG-II-m-B-13857
409.	*	*	Casa Ştefan Bunescu Uliţa Valea Baicului 64 sf. sec. XIX	AG-II-m-B-13855
410.	sat CĂPĂŢÂNENII	Primaria Arefu	Casa Gheorghe Stephănescu	AG-IV-m-B-13895

Muzeul Golești

	UNGURENI; comuna AREFU	Adresa: Com. Arefu, jud Arges Tel.: 0248/730210 Fax: 0248/730211 E-mail: primarie@arefu.cjarges.ro		
411.	sat TEIU; comuna TEIU	Primaria comunei Teiu Adresa: Comuna Teiu, jud Arges Tel. 0248/689589 Fax: 0248/689605 E-mail: primarie@teiu.cjarges.ro	Casa Vladimir Streinu înc. sec. XX	AG-IV-m-B-14012

Muzeul Golești

Capitolul VI - O SCURTĂ PRIVIRE ASUPRA PATRIMONIULUI RURAL LA NIVEL NAȚIONAL

La nivel național, conform Listei Monumentelor Istorice[1], România are 30126 de monumente istorice, din care 17011 sunt localizate în mediul rural, reprezentând un procent de 56,46%. Județele României cu cele mai multe monumente în mediul rural sunt Buzăul (peste 80%), Ilfov, Giurgiu, Tulcea, Sălaj, Ialomița, Dâmbovița, Gorj, Harghita, Covasna, Neamț, Călărași, Bacău au procente peste 70%. Cel mai mic procent de monumente localizate în mediul rural îl are județul Brăila (27,77).

Județul	Nr total în LMI	Nr. de monumente în mediul rural	Procente
Alba	686	408	59,47522
Arad	417	212	50,83933
Argeș	1022	593	58,02348
Bacău	366	260	71,03825
Bihor	455	273	60
Bistrița Năsăud	768	511	66,53646
Botoșani	510	327	64,11765
Brăila	180	50	27,77778
Brașov	986	430	43,61055
București	2621	0	0
Buzău	869	716	82,39356
Călărași	285	203	71,22807
Caraș Severin	832	466	56,00962
Cluj	1791	860	48,01787
Constanța	694	386	55,6196
Covasna	594	429	72,22222
Dâmbovița	1237	947	76,55618

[1] Anexă la Ordinul ministrului culturii nr. 2.828/2015, pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2.314/2004 privind aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, şi a Listei monumentelor istorice dispărute, cu modificările ulterioare din 24.12.2015. Ordinul a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 113 bis, 15.02.2016

Muzeul Golești

Dolj	700	358	51,14286
Galați	263	106	40,30418
Giurgiu	540	427	79,07407
Gorj	503	378	75,14911
Harghita	742	556	74,93261
Hunedoara	518	342	66,02317
Ialomița	227	175	77,09251
Iași	1634	1069	65,42228
Ilfov	730	578	79,17808
Maramureș	610	267	43,77049
Mehedinți	570	357	62,63158
Mureș	1018	508	49,90177
Neamț	537	384	71,50838
Olt	758	419	55,27704
Prahova	1073	652	60,76421
Sălaj	546	423	77,47253
Satu Mare	310	190	61,29032
Sibiu	1053	544	51,66192
Suceava	518	270	52,12355
Teleorman	393	270	68,70229
Timiș	340	163	47,94118
Tulcea	574	449	78,223
Vâlcea	791	521	65,86599
Vaslui	438	283	64,61187
Vrancea	427	251	58,7822
Total	30126	17011	56,46618

Muzeul Golești

Monumentele din mediul rural, în special cele care reprezintă arhitectura tradițională (monumente istorice tip II) – casele țărănești, bisericile și, mai ales, bisericile din lemn - sunt repere fundamentale ale identității românești la nivel național, dar și ale identităților locale și etnice. Estimăm că, monumentele de arhitectură tradițională, reprezintă 11,92% din totalul celor aflate în mediul rural și 6,75% din totalul pe țară.

La nivel național, echipa de proiect a muzeului Golești a estimat starea de conservare a unor obiective din mediul rural prin folosirea unor chestionare care au fost completate de

personalul DJC-urilor sau de muzeografi de la alte instituții, apoi prin documentarea a cât mai multor construcții tradiționale cu informații noi, și coroborarea cu informații solicitate direcțiilor de cultură referitoare la avizele și proiectele de restaurare derulate. Din 41 de direcții județene contactate, 14 nu au furnizat nicio informație. Rata de participare a direcțiilor județene de cultură, cumulată pe cele 2 chestionare, este 65, 85%.

În mediul rural al țării noastre, 7,05% sunt într-o stare foarte bună de conservare, 58,67% sunt într-o stare bună, 17,85% sunt într-o stare medie, 9,02% într-o stare rea – degradări avansate și 7,39% într-o stare foarte rea, colapsul fiind iminent sau fiind deja prăbușite.

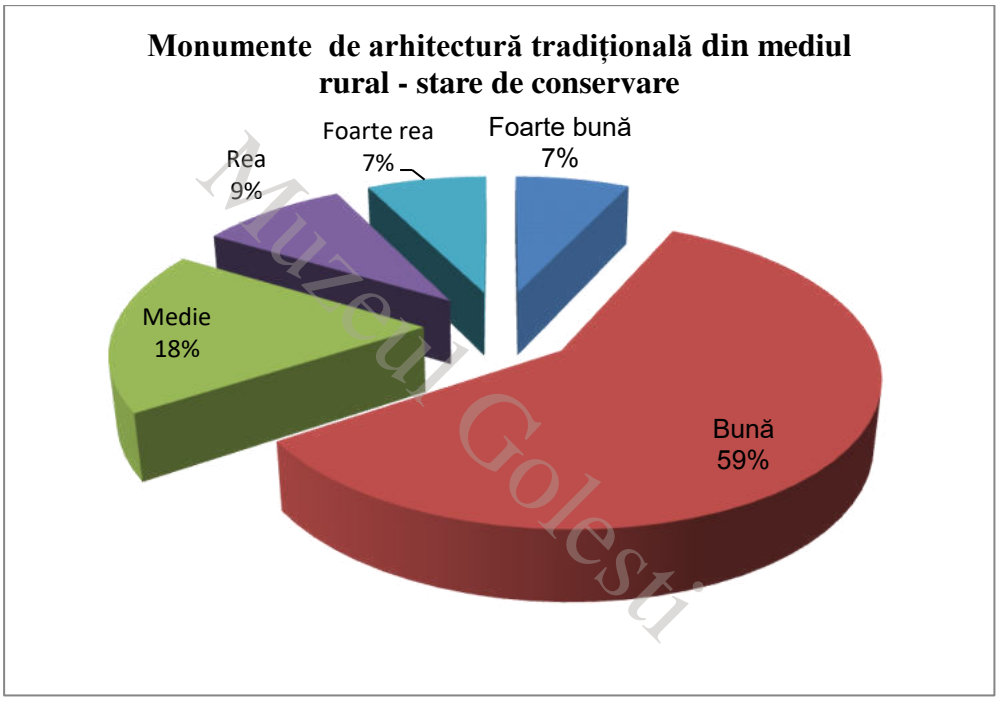

Din răspunsurile primite de la direcțiile de cultură[2], conform adresei 1778/09.09.2020 a managerului Muzeului Viticulturii și Pomiculturii Golești, rezultă că, în perioada 2015-2020, conform atribuțiilor acestor instituții au fost înregistrate următoarele:

- pentru 24 de clădiri tradiționale s-a declanșat procedura de clasare: Bihor – 1, Bistrița-Năsăud – 4, Constanța – 1, Dâmbovița – 3, Maramureș – 1, Neamț – 10, Vaslui – 2, Vrancea - 2;

[2] Au răspuns adresei Direcțiile Județene de Cultură Arad, Argeș, Bacău, Bihor, Bistrita-Năsăud, Buzău, Caras-Severin, Constanta, Covasna, Dâmbovița, Dolj, Gorj, Hunedoara, Maramureș, Mureș, Neamț, Olt, Sălaj, Teleorman, Timiș, Vaslui, Vrancea. Alte 5 județe au trimis chestionarele referitoare la starea patrimoniului, iar județul Dolj le-a trimis pe amândouă.

- au fost 123 de sesizări privind modificări sau degradări: Argeș – 4, Bistrița-Năsăud – 2; Buzău – 1, Covasna – 26[3], Dâmbovița – 2, Dolj – 25, Gorj – 14, Hunedoara – 1, Maramureș – 18, Neamț – 14, Teleorman – 3, Timiș – 2[4], Vaslui – 11;
- 192 de avize pentru intervenții de conservare/restaurare eliberate la nivelul direcțiilor: Bacău – 11, Bihor – 8[5], Bistrița-Năsăud – 1, Buzău – 3, Caraș-Severin – 7, Covasna – 8, Dâmbovița – 19, Dolj – 16, Gorj – 20, Hunedoara – 14, Maramureș – 28, Neamț - 12, Sălaj – 1, Timiș – 9[6], Vaslui – 8, Vrancea – 27;
- 41 de monumente au fost restaurate prin proiecte: Argeș – 2, Bihor – 2[7], Buzău – 3, Constanța – 1[8], Covasna – 20[9], Dâmbovița – 2, Gorj – 1, Hunedoara – 2, Maramureș – 2[10], Neamț -3[11], Sălaj -1.
- din județe au plecat 23 de propuneri pentru PNR și au fost acceptate 6. Din trei județe nu a fost acceptată nicio propunere înaintată: Dâmbovița - 4, Timiș – 4, Vaslui – 8.
- în perioada precizată au fost înregistrate 8 declasări ale unor monumente din mediul rural: Dâmbovița – 1; Gorj – 1, Hunedoara – 1[12], Neamț – 4[13], Vrancea -1.

Pe parcursul derulării proiectului au fost identificate următoarele probleme care afectează activitatea de protejare a patrimoniului din mediul rural:

Legislația

- În această privință, opiniile înregistrate variază de la considerarea ca inadecvată la părerea că sunt suficiente prevederi care să asigure protecția clădirilor de patrimoniu.
- legislație specifică, aplicabilă clădirilor de patrimoniu din mediul rural, nu există.
- Legislație actuală generează birocrație excesivă, proceduri complicate și inabordabile, dublate de costuri foarte mari.

Statutul juridic neelucidat al unora dintre proprietăți.

Resursele materiale

- Lipsa de fonduri alocate operațiilor de conservare și/sau restaurare la nivel local.

Muzeul Golești

[3] Din cele 26 de sesizări, 7 au fost înaintate către IPJ Covasna, pentru următoarele poziții din LMI: 209,216,331,370, 524, 525, 526.
[4] 1 casă și 1 conac.
[5] 7 biserici din lemn și 1 clădire civilă.
[6] 5 biserici (din care 3 de lemn), 1 ansamblu rural, 1 conac, 1 castel, 1 casă.
[7] 2 biserici de lemn restaurate prin proiecte europene.
[8] Biserica „Sf. Nicolae-Sf. Treime", comuna Istria, proiect național coordonat de Oficiul Național al Monumentelor Istorice.
[9] 8 dintre proiecte sunt în curs de desfășurare. Din cele 20: 4 incinte fortificate, 1 clădire primărie, 7 biserici, 1 turn clopotniță din lemn, 4 conace, 2 castele, 1 pod piatră, 1 mănăstire.
[10] 1 imobil în 2018 și 1 în curs de reabilitare.
[11] 3 proiecte europene în curs de derulare.
[12] Un monument din categoria B.
[13] Dintre cele 4 dosare nici unul nu s-a finalizat.

- În mediul rural, puterea economică (inclusiv a multor proprietari de monumente) este, în general, redusă[14]. Cei mai mulți dintre proprietarii privați nu își permit costurile legate de întocmirea documentației tehnice și obținerea de avize, iar monumentele aflate în proprietatea autorității locale vor fi surclasate de alte probleme, uneori stringente, ale comunităților rurale.
- Cele mai îngrijite sunt bisericile și clădirile de patrimoniu în care funcționează instituții ale statului.
- Facilitățile fiscale menționate de legislație nu sunt operante la nivelul administrațiilor locale.
- În condițiile în care s-ar aloca resurse, exercitarea efectivă a dreptului de preemțiune al statului.
- Casele, conacele, instalațiile de tehnică populară, multe în proprietate privată, nu sunt prioritare pentru administrațiile locale.

Resursele umane

- Carența de personal specializat din instituții, la nivelul administrațiilor locale și al direcțiilor de cultură.
- Carența de experți atestați în domeniul monumente istorice.
- Inerția proprietarilor și a autorităților locale.
- Vârsta înaintată a celor mai mulți dintre proprietari și veniturile mici de care dispun fac improbabile demersurile vizând aprobarea unor intervenții asupra construcțiilor monumente istorice. Au fost identificate două tipuri de răspuns: 1. intervențiile empirice, neautorizate sau 2. abandonul, urmat de colaps.
- Schimbările sociale. Ele au fost înregistrate și pot fi documentate încă din perioada interbelică când apar influențele urbane în arhitectura rurală, odată cu schimbări ale stilului de viață și ale obiceiurilor. Perioada comunistă a accelerat aceste schimbări, prin intervențiile brutale în lumea satului (colectivizări, deportări, sistematizări). Perioada care a urmat anului 1989 a definitivat procesul și i-a dat o anvergură mult mai mare, prin fenomenul migrației spre Occident în căutarea de venituri. În ultimii ani, o adevărată frenezie imobiliară se manifestă, afectând în mediul rural într-o proporție comparabilă cu cel urban. Se construiește mult (cf INSEE pentru datele

[14] A se vedea comunicatul INSEE din 5 octombrie 2020 *Veniturile și cheltuielile gospodăriilor*. Venitul mediu/persoană/mediul rural este de 1517,31 lei iar cheltuielile medii/persoană/rural de 1288,59 lei. Față de media/persoană/ mediul urban diferența de venit este de 845 lei. Pentru agricultori veniturile medii/persoană sunt de 1012,83 lei. https://insse.ro/cms/ro/content/veniturile-și-cheltuielile-gospodăriilor-19.

Muzeul Golesti

statistice)[15], fără simț estetic, fără nici o raportare la tradiție. Vorbim atât de dorința oamenilor de a-și afișa, prin construcția unei case noi și cât mai mari, bunăstarea, dar și de efectul unei educații estetice deficitare. Aspectul mai greu de explicat este faptul că arhitecți și funcționari ai administrațiilor locale autorizează construcții care deformează și urâțesc habitatul rural.

- Foarte greu pot fi motivați proprietarii pentru a accepta clasarea unei construcții tradiționale, în condițiile în care obligațiile depășesc cu mult orice fel de beneficiu și nu există nici un fel de ajutor real din partea autorităților.

Alte probleme

- Identificarea tuturor monumentelor, reactualizarea listelor și elaborarea tuturor fișelor analitice de evidență.
- Comunicare mai eficientă și coordonare între structurile naționale și cele locale.

Având în vedere problemele semnalate, înaintăm spre a fi luate supuse discuției următoarele propuneri:

- Simplificarea și flexibilizarea legislației și a metodologiilor, astfel încât să reducă circuitul birocratic, timpii de așteptare și, mai ales costurile;
- Alcătuirea de strategii de protecție la nivel județean, cu acțiuni, surse de finanțare, termene clare de monitorizare și realizare;
- Cercetare de teren susținută care să actualizeze și corecteze inventarul monumentelor istorice: repertorierea pe unități administrative, completarea tuturor fișelor analitice de evidență, notarea stării de conservare actuale;
- Declanșarea procedurilor de declasare în cazul acelor monumente care nu mai respectă criteriile de valoare;
- Integrarea informațiilor într-o bază de date sub forma unei hărți interactive care să permită în timp real sesizarea oricărei modificări survenite;
- Planificări anuale ale intervențiilor de conservare / restaurare la nivel județean și respectarea lor prin alocarea de fonduri;
- Coordonarea între intervențiile de restaurare și dezvoltarea infrastructurii, pentru a facilita sustenabilitatea și punerea în valoare a monumentului;
- Acordarea facilităților fiscale. Beneficiari ar trebui să fie atât proprietarii de monumente, cei care doresc să achiziționeze o construcție monument istoric, dar și cei

[15] https://insse.ro/cms/ro/content/autorizațiile-de-construire-eliberate-pentru-clădiri-70, respectiv https://insse.ro/cms/ro/content/lucrările-de-construcții-69.

Muzeul Golești

care dețin sau vor să devină proprietarii unei case vechi (ante 1940), căreia îi vor păstra structura și pe care o vor repara folosind materiale compatibile;

- Acordarea unor scutiri de taxe locale acelor proprietari care își construiesc casele după planuri care respectă tradiția arhitecturală românească, inclusiv punerea la dispoziție a unor planuri-tip gratuite;
- Formare profesională în domeniu pentru lucrătorii din administrația locală;
- Bază de date cu meșterii tradiționali sau firmele care pot executa lucrări la casele tradiționale, accesibilă proprietarilor prin intermediul primăriilor sau al internetului;
- Bază de date cu materiale de restaurare recomandate (punctul III 3. 1 din planul de realizare al proiectului actual);
- Programe de educare a locuitorilor din mediul rural în spiritul responsabilității față de patrimoniul construit;
- Mediatizare a acțiunilor întreprinse în vederea salvării patrimoniului construit.

Muzeul Golești

STUDII DE CAZ LA NIVEL NAȚIONAL

Studiul de caz nr. 1

Autor:

Adrian Rauca- Conf. univ. dr. Universitatea de Artă şi Design Cluj-Napoca, Departamentul Conservare și Restaurare

Irina Crețeanu- Lect. univ. dr. Universitatea de Artă şi Design Cluj-Napoca, Departamentul Conservare și Restaurare

Situația tuturor bisericilor de lemn - monument istoric din județele Cluj și Sălaj

Situația actuală, stabilită în urma vizitelor de documentare realizate în perioada (2016-2018)[16]

În Lista Monumentelor Istorice a județului Cluj figurează 1791 monumente istorice (A+B), iar în cea a județului Sălaj figurează 546 monumente istorice (A+B)

Lista monumentelor istorice a județului Cluj cuprinde 76 de biserici de lemn. În urma documentării și cercetării din punct de vedere istoric, arhitectonic, tehnic și al stării de

[16] Datele au fost publicate în mai multe articole: 1. Rauca, A., Creţeanu, L.: Situația actuală a bisericilor de lemn din județul Sălaj, în: Caietele Restaurării 2018, Editura Art Conservation Support, București, 2018, p. 76-95. [ISSN 2285-8598], [ISSN-L 2285-8598]; 2. Rauca, A.: Biserici de lemn din Cluj şi Sălaj (The Wooden Churches from Cluj and Sălaj). în: Art Out. Artă, Arhitectură, Patrimoniu, Restaurare, nr. 51, 2017, p. 31-41; 3. Rauca, A., Pop, D., Moraru, R.: Bisericile de lemn din județul Chuj. Patrimoniu pe cale de dispariţie (Wooden Churches from Cluj County. A Disappering Heritage). în: Caietele Restaurării 2016, Editura Art Conservation Support, București, 2016, p. 246-257. (ISSN 2285-8598] [ISSN-L 2285-8598].

conservare, s-a constatat că 8 dintre aceste biserici sunt deja dispărute, unele de zeci de ani: bisericile de lemn din Aiton (construită în 1711 și demolată în 1903, atunci când s-a ridicat noua biserică greco-catolică), Dealu Negru (construită în 1765, arsă în totalitate în 2012), Ghirolt (construită în 1809, demolată în 1990), Macău (construită în 1730, ruinată în totalitate în 2010), Muntele Rece (construită la jumătatea secolului XVIII, arsă în 1995), Podeni (arsă în 1880), Suceagu (construită în 1710, demolată în perioada interbelică) și Vișagu (construită în 1800, ruinată în 2014).

Alte două monumente sunt în prag de prăbușire: bisericile din Pintic și Săliștea Veche. Unele au fost salvate prin mutarea, conservarea și restaurarea lor în cadrul unor muzee în aer liber așa cum s-a întâmplat în cazul bisericilor din Dreatea (în anul 2006 biserica a fost mutată, restaurată și conservată în Muzeul în Aer Liber din Sibiu) și Leurda (în anul 1998 a fost mutată, restaurată și conservată în curtea Complexului Muzeal Bistrița-Năsăud).

Județul Sălaj are 92 de biserici de lemn, dintre care 68 sunt clasate monument istoric. Majoritatea bisericilor de lemn din județele Cluj și Sălaj se află într-o stare avansată de degradare, atât în ceea ce privește elementele de arhitectură dar şi pictura interioară și componentele artistice deținute de acestea (mobilier, icoane, obiecte de cult).

În urma deplasărilor pe teren s-a realizat o amplă documentație fotografică a bisericilor de lemn, cu toate elementele lor specifice, dar și toate aspectele negative care țin de starea catastrofală de conservare a elementelor de arhitectură, decor sau ansambluri de pictură (interioară sau exterioară).

Muzeul Colesti

Biserici de lemn Monument Istoric județul CLUJ*	Datare	Situaţia actuală a bisericii
Biserica *Sf. Treime* din AGÂRBICIU	sec. XVII	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din AGHIREŞU	1780	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Naşterea Maicii D-lui din* AGHIREŞU - FABRICI	sec. XVIII	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din APAHIDA	1806	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Îngeri* din AŞCHILEU MARE	1825	în cult, învelitoare de tablă, interiorul este în mare parte acoperit cu foi de placaj
Biserica *Sf. Îngeri* din AŞCHILEU MIC	1801	în cult, intervenţii de conservare şi restaurare au avut loc recent atât la partea de arhitectură cât şi la cea de pictură murală
Biserica *Sf. Nicolae* din BĂDENI	1765	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală rămasă necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Biserica *Adormirea Maicii D-lui* din BĂLCEŞTI	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, interiorul este tencuit şi văruit în alb
Biserica *Sf. Arhangheli* din BERCHIEŞU	1747	în cult, învelitoare de tablă, exteriorul este tencuit şi văruit, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Biserica *Înălţarea D-lui* din BERINDU	1752	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Biserica *Înălţarea D-lui* din BICA	1765	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală este într-o stare de conservare relativ bună
Biserica *Adormirea Maicii D-lui* din BUCEA	1791	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din CALNA	1671	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală

Muzeul Golești

		necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Înălţarea Sf. Cruci* din CĂTĂLINA	1896	în cult, învelitoare de tablă, tencuită la exterior, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din CHESĂU	sec. XVIII	în cult, învelitoare de ţiglă, nu mai păstrează pictură murală
Biserica *Sf. Gheorghe* din CHIDEA	1761	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Nicolae* din CIUBĂNCUŢA	1829	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica din CIUCEA	sec. XIX	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Intrarea în Biserică* din COJOCNA	1796	în cult, învelitoare de tablă, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din CREMENEA	1677	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din CRIŞENI	1791	în cult, învelitoare de tablă, tencuită la exterior, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din CUTCA	1720	în cult, învelitoarea de tablă necesită reparaţii, tencuită la exterior, nu are pictură murală, interiorul este în mare parte acoperit cu foi de plastic şi placaj
Biserica *Învierea D-lui* din DÂNCU	1740	în cult, învelitoare de tablă, tencuită la exterior, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Gheorghe* din DÂNGĂU MARE	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, nu are pictură murală
Biserica *Pogorârea Sf. Duh* din DÂNGĂU MIC	1764	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Voievozi* din DEALU NEGRU	1764	arsă în totalitate în 26 iunie 2012
Biserica *Sf. Arhangheli* din DEJ	1829	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din FINIŞEL	1758	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Pogorârea Sf. Duh* din FRATA	1827	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica din GÂRBĂU	sec. XIX	în cult, învelitoarea de ţiglă, nu are pictură

Muzeul Golesti

		murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din GÂRBĂU DEJULUI	sec. XVIII	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Paraschiva* din LACU	1771	în cult, învelitoare de tablă, tencuită şi repictată la interior
Biserica *Sf. Arhangheli* din LIVADA	1842-1846	în cult, învelitoare de tablă, tencuită atât la interior cât şi la exterior
Biserica *Sf. Arhangheli* din MACĂU	1730	căzută în ruină în 2008
Biserica *Sf. Arhangheli* din MĂGURA IERII	1783	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Nicolae* din MUNCEL	sec. XVIII	în cult, se recomandă reparaţii de urgenţă la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Petru* din MUREŞENII DE CÂMPIE	1774	mutată din satul Sava în Complexul Muzeal *Andrei Bojor*, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din NADĂŞU	1720-1730	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din NĂSAL	1804-1808	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Adormirea Maicii D-lui* din NICULA	1650	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, nu mai păstrează pictură murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din NIMA	1774	nu mai este în cult, învelitoare de tabă, tencuită la exterior şi parţial la interior, pictura murală rămasă necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din OCOLIŞEL	1852	în cult, învelitoare de ţiglă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din OSOI	1800	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din PĂDURENI	1750	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din PĂNICENI	1730	în cult, se recomandă reparaţii de urgenţă la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din PINTIC	1822-1825	nu mai este în cult, atât partea de arhitectură cât şi pictura murală au nevoie urgentă de

Muzeul Golesti

		intervenţii de conservare şi restaurare (în prag de ruinare !)
Biserica *Înălţarea Sf. Cruci* din PRUNENI	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din SĂLIŞCA	1680	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din SĂLIŞTE	1754	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, repictată la interior
Biserica *Naşterea Sf. Ioan Bt.* din SĂLIŞTEA NOUĂ	1750	în cult, se recomandă reparaţii de urgenţă la învelitoarea de şindrilă, nu are pictură murală
Biserica din SĂLIŞTEA VECHE	1589-1600	nu mai este în cult, atât partea de arhitectură cât şi pictura murală au nevoie urgentă de intervenţii de conservare şi restaurare (în prag de ruinare !)
Biserica *Sf. Arhangheli* din SÂMBOIENI	1753	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din SÂNPAUL	1722	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Dumitru* din SÂNTEJUDE	1701	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din SIC	1731-1760	în cult, se recomandă reparaţii de urgenţă la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din SILIVAŞ	1827	nu mai este în cult, învelitoare de tablă, atât partea de arhitectură cât şi pictura murală au nevoie urgentă de intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Pogorârea Sf. Duh* din SOMEŞU RECE	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Paraschiva* şi *Sf. Nicolae* din STOLNA	1730	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Trei Ierarhi* din STRAJA	sec. XVII	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din	1715	în cult, învelitoare de tablă, interiorul este în

Muzeul Colecti

SUMURDUCU		mare parte acoperit cu foi de placaj
Biserica *Sf. Arhangheli* din SURDUC	sec. XVIII	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoarea de şindrilă, tencuită la exterior, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din ŞARDU	1752	în cult, învelitoare de tablă, nu are pictură murală
Biserica *Sf. Arhangheli* din TÂRGUŞOR	sec. XVII	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, tencuită la exterior şi parţial la interior, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din TĂUŢI	sec. XIX	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din TICU	1641	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Varvara* din TICU-COLONIE	1735	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica *Sf. Arhangheli* din TIOLTIUR	1800	în cult, se recomandă reparaţii la învelitoare, nu are pictura murală
Biserica *Adormirea Maicii D-lui* din VECHEA	1726	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Biserica din VIŞAGU	1800	căzută în ruină în 2014

Muzeul Golesti

Biserici de lemn Monument Istoric județul SĂLAJ*	Datare	Situaţia actuală a bisericii
Sf. Arhangheli, **BAICA**	1643	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Adormirea M. D-lui., **BĂLAN CRICOVA**	1848	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, a fost tencuită atât la exterior cât și la interior
Sf. Arhangheli, **BĂLAN JOSANI**	1695	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală rămasă necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Adormirea M. D-lui., **BĂLAN MĂNĂSTIREA**	sec. XIX	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, nu mai păstrează pictură murală (este vopsită în alb la interior)
Sf. Gheorghe, **BÂRSA**	sec. XVIII	în cult, învelitoare de tablă, pictura murală rămasă necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Sf. Fecioară Maria, **BÂRSĂU MARE**	1690	în cult, învelitoarea de şindrilă este în stare bună de conservare
Adormirea M. D-lui, **MĂNĂSTIREA BIC**	1778	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **BOCŞIŢA**	sec. XVIII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare (acoperită pe alocuri cu folie de polietilenă)
Sf. Arhangheli, **BORZA**	1758	în cult, învelitoare de şindrilă necesită reparații urgente, pictura murală rămasă necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Sf. Ap. Petru şi Pavel, **BOZNA**	sec. XVIII	nu mai este în cult, învelitoare de şindrilă necesită reparații urgente
Sf. Arhangheli, **BREBI**	1759	în cult, se recomandă minime reparaţii la învelitoarea de şindrilă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **BRUSTURI**	1701	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare (acoperită pe alocuri cu folie de polietilenă și catran), pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **BULGARI**	1547	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **CAMĂR**	1780	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, nu are pictură murală
Sf. Arhangheli, **CEHEI**	1765	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare

Muzeul Goleşti

		şi restaurare
Sf. Arhangheli, **CHICHIŞA**	1739	în cult, învelitoare de tablă, placată cu placaj și repictată la interior
Sf. Arhangheli, **CHIEŞD**	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de tablă, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **CIUMĂRNA**	sec. XVIII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Sf. Nicolae, **CREACA**	1710	în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Învierea D-lui., **CUBLEŞU**	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de tablă, tencuită la exterior, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **DERŞIDA**	1771	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenţii de conservare şi restaurare
Sf. Arhangheli, **DOBA MICĂ**	sec. XVII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare
Sf. Arhangheli, **DOBRIN**	1720	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare
Sf. Arhangheli, **DOMNIN**	1753	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare
Sf. Vasile cel Mare, **DRAGU**	1806	nu mai este în cult, învelitoarea de tablă, pictura murală necesită intervenţii urgente de conservare şi restaurare
Pogorârea Sf. Duh, **FILDU DE SUS**	1727	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Nicolae, **FODORA**	1817	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **HIDA**	1717	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă este într-o stare avansată de degradare, pictura murală necesită intervenții urgente de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **HOROATU CEHULUI**	1749	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime reparații
Sf. Arhangheli, **HUSIA**	1848	în cult, învelitoarea de tablă, tecuită la exterior
Sf. Arhangheli, **ILEANDA**	sec. XVII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații urgente, pictura murală necesită intervenții urgente de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **INĂU**	1832	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații

Muzeul Goleşti

		urgente, pictura murală necesită intervenții urgente de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **JAC**	1756	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent
Sf. Fecioară Maria, **LETCA**	1665	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Dumitru, **LOZNA**	1813	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, tencuită la exterior, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Gheorghe, **MĂGURA**	1707	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **NADIŞ**	1732	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime intervenții
Sf. Arhangheli, **NEGRENI**	sec. XVII	în cult, învelitoarea de tablă, repictată la interior
Sf. Arhangheli, **NOŢIG**	1842	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Adormirea M. D-lui., **PĂDURIŞ** (Mănăstirea Strâmba)	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Nicolae, **PĂUŞA**	1730	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime intervenții, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **PIROŞA**	1862	în cult, învelitoarea de tablă, repictată la interior
Sf. Arhangheli, **POARTA SĂLAJULUI**	sec. XVII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă și șarpanta se află în stare avansată de degradare, turla a fost smulsă în urma unei furtuni, pictura murală necesită intervenții urgente de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **PODIŞU**	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime intervenții, repictată la interior
Sf. Arhangheli, **POIENIŢA**	1863	în cult, învelitoarea de tablă, repictată la interior
Înălţarea D-lui., **PORŢ**	1792	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită intervenții urgente, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Gheorghe, **PRODĂNEŞTI**	1739	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime intervenții, fragmentele de pictura murală păstrsată necesită intervenții urgente de conservare și restaurare
Adormirea M. D-lui., **PURCĂREŢ**	1740	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime intervenții, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **RACÂŞ**	1741	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime intervenții, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare

Muzeul Goleşti

Sf. Arhangheli, **RĂSTOCI**	1828	în cult, învelitoarea de şindrilă este în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Adormirea M. D-lui., **RĂSTOLŢU MARE**	1835	în cult, învelitoarea de tablă, tencuită la exterior
Adormirea M. D-lui., **RĂSTOLŢU DEŞERT**	sec. XIX	nu mai este în cult, învelitoarea de tablă, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Nicolae, **ROMITA**	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de tablă
Sf. Arhangheli, **SÂNMIHAIU ALMAŞULUI**	1778	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. ap. Petru şi Pavel, **SÂNPETRU ALMAŞULUI**	sec. XVII	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții urgente de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **SÂRBI**	1760	în cult, învelitoarea de şindrilă se află în stare bună de conservare, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **SIGHETU SILVANIEI**	1632	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații, tencuită la interior
Adormirea M. D-lui., **SOLOMON**	sec. XVIII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații urgente, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. Arhangheli, **ŞOIMUŞENI**	sec. XVI	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații urgente
Sf. Arhangheli, **TOPLIŢA**	sec. XVII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime reparații, repictată la interior
Sf. Arhangheli, **TURBUŢA**	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de tablă
Sf. Arhangheli, **TUSA**	sec. XVIII	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită minime reparații, pictura este pierdută
Naşterea M. D-lui., **ULCIUG**	sec. XVIII	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Sf. ap. Petru şi Pavel, **VAR**	sec. XVIII	nu mai este în cult, învelitoarea de tablă, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Adormirea M. D-lui., **VĂDURELE**	sec. XVII	în cult, învelitoarea de tablă
Sf. Arhangheli, **VOIVODENI**	1822	în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații
Sf. Arhangheli, **ZALNOC**	1700	nu mai este în cult, învelitoarea de şindrilă necesită reparații urgente, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare
Adormirea M. D-lui., **ZIMBOR**	sec. XVII	în cult, învelitoarea de şindrilă a fost schimbată recent, pictura murală necesită intervenții de conservare și restaurare

Muzeul Goiesti

Studiul de caz nr. 2

Instituția: **DIRECŢIA JUDEŢEANĂ PENTRU CULTURĂ GALAŢI**

Autorul/autorii fișei: **MARIUS MITROF**

Funcția: CONSILIER

DENUMIREA MONUMENTULUI: CASA MEMORIALĂ "COSTACHE NEGRI"

Cod LMI: **GL-IV-m-B-03147**

LOCALIZARE:

1. ADRESA: localitatea Costache Negri, vis-a-vis de Primărie, com. Costache Negri, Jud. Galaţi;
2. ZONA ETNOGRAFICĂ: Câmpia Covurluiului;
3. LOCUL DE PROVENIENȚĂ (dacă monumentul a fost transferat într-un muzeu): -

FORMĂ DE PROPRIETATE: publică

MOD DE FOLOSINȚĂ (inițial și/sau actual): muzeu memorial

DATARE: 1836

DESCRIERE:

- Planimetrie și dimensiuni: planimetrie rectangulară, regulată;
- Materiale de construcție: zidărie portantă din cărămidă, pe fundaţii din piatră . Acoperiş în şarpantă, învelită cu tablă;
- Tehnici de construcție: zidărie din cărămidă cu mortar din ciment, var şi nisip;
- Meșteri/pictori dacă sunt cunoscuți: nu se cunosc;
- Ornamente: stâlpi din lemn simpli;
- Încadrarea în gospodărie: clădirea este amplasată în adâncimea curţii, cu o uşoară înclinare a axei planimetriei faţă de aliniamentul uliţei;
- Istoricul clădirii:

Mânjina, fostul nume al actualei localități Costache Negri**,** este amplasată aproximativ în partea centrală a judeţului Galaţi, la 45 kilometri de municipiul Galaţi şi 35 kilometri faţă de municipiul Tecuci, departe de arterele principale de circulaţie care leagă municipiul Galaţi de celelalte zone ale ţării.

În 1816, când moşia de pe valea pârâului Geru, probabil, a fost cumpărată de Petrache Negre, aparţinea de ocolul Siretului, ţinutul Covurluiului, iar în 1834, de ocolul Brateşului.

Despre Petrache Negre, avem prima ştire în 1797, când „cuconul" Petrache Negre cumpără, de la răzeşi, părţi din moşia Glăveni. La 24 mai 1803, avea rangul de medelnicer, iar

Muzeul Golești

la 22 aprilie 1805 era ispravnic al ţinutului Tutova. La 1 aprilie 1815, se arată, într-un zapis, că era fost mare ban, iar la 3 februarie 1819 avea rangul de agă.

Banul Petrache Negre, rânduit „boieriu hotarnic" ajunsese să fie cunoscut ca un bun „geometru" şi era preferat de unii proprietari de moşii. Această calitate, dublată de simţul gospodăresc de a-şi îndeplini sarcinile la buna rânduire a isprăvniciilor pe care le-a condus, a fost ca un obstacol pentru Petrache Negre, deoarece nu a mai avut răgaz să înmulţească averea pe care a moştenit-o. Pe valea pârâului Geru, a cumpărat, probabil în 1816, moşia Mânjina.

La căsătoria cu Smaranda Donici, fiica spătarului Manolache Donici şi a Elenei, fata logofătului Nicolae Rosetti-Rosnovanu, sfinţită , probabil, în ianuarie 1810, la Chişinău, sau la una dintre moşiile lui Manolache Donici, a primit cuvenita zestre, însă nu se cunoaşte în ce a constat ea.

Au avut şase copii: Catinca, Costache (născut la Iaşi în martie 1812, „în casele Luca"), Maria (care la intrarea în cinul monahal a primit numele de Evghenia), Elena, Zamfira şi Zulnia.

Costache Negri îşi petrece primii ani în casele din Bârlad, la Blânzi şi, poate, la Mânjina.

Nu avem informaţii cu privire la edificarea locuinţei de la această moşie. Faptul că Petrache Negre nu a avut răgaz să înmulţească averea moştenită, la care s-au adăugat şi încurcăturile băneşti, sunt motive suficiente să tragem concluzia că, pe moşia de la Mânjina, a fost clădită, chiar în mijlocul satului, o casă tradiţională, ţărănească, fără prea multe pretenţii arhitectonice, însă suficient de mare pentru a se distinge de casele celorlalţi locuitori .

Gheorghe N. Munteanu-Bârlad în lucrarea sa *Galaţii*, apărută la 1927, ne descrie astfel conacul: „Locuinţa era compusă dintr-un şir lung de odăiţe, şase în faţă şi şase în spate, cu 12 ferestre mici, şi două balconaşe şi un vechi beci în stânga locuinţei. Căsuţa este cu faţa spre S.V. are prefăcut numai acoperişul, care e înălţat cu vreo jumătate metru; în interior însă tavanul este neschimbat."

Din planul proprietăţii moştenitorilor Rădulescu reiese că această reşedinţă avea un teren de 16.422 mp, o construcţie veche în suprafaţă de 294 mp, precum şi anexe şi garduri .

Suprafaţa casei, raportată la casele ţărăneşti existente la începutul secolului al XIX-lea şi apoi pe întreaga lui perioadă, denotă că era cu adevărat o reşedinţă boierească.

Conacul, amplasat în adâncimea curţii, cu o uşoară înclinare a axei planimetriei faţă de aliniamentul uliţei, era construit în stilul unei locuinţe ţărăneşti din Moldova .

Este o locuinţă la suprafaţa solului, dezvoltată pe un singur nivel în sistemul constructiv al „furcilor" având o planimetrie rectangulară.

Muzeul Golești

Pe lângă elevaţie, un alt element care îi conferă stilul de casă ţărănească este faţada, dominată pe toate cele patru laturi de prispă: un soclu nu prea înalt ieşit în exterior şi servind ca suport pentru cei paisprezece stâlpi din lemn ce sprijină acoperişul în patru ape.

Ceea ce o deosebeşte de alte clădiri, dându-i acea notă de „evoluată", sunt cele două verande (cerdacuri) pe stâlpi de lemn, deschise, dispuse simetric pe faţada principală a casei. Stâlpii sunt lipsiţi de decoraţii.

Repetiția stâlpilor dă un anume ritm și asigură o certă monumentalitate a casei.

În 1845, la Mânjina fusese luată hotărârea ca la 21 mai, să se întâlnească aici munteni şi moldoveni care erau „oarecum a ei reprezentanţi" „prin aprinsa râvnă" ce au către ţară. Scopul acestei consfătuiri politice era de a se fixa un plan comun al acţiunilor mişcării naţionale. Pretextul întâlnirii îl constituia, desigur, onomastica lui Costache Negri şi a surorii acestuia Elena Vârnav-Negri, 21 mai fiind zi de sărbătoare religioasă Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, sărbătoare îndrăgită de către popor. Cu această ocazie, Elena, proaspăt divorţată, va răspunde la declaraţiile de iubire ale tânărului Alecsandri, consumându-se o altă poveste pasionantă de dragoste.

Întâlnirea a avut loc la 21 mai 1845 şi a fost caracterizată de Cornelia Bodea „o îndrăzneaţă iniţiativă politică", fiind prezenţi Nicolae Bălcescu, Ion Ghica, C. Filipescu, Vasile Alecsandri, Alecu Russo, Ion Ionescu de la Brad, M. Corradini şi alţi fruntaşi ai mişcării naţionale. Alături de aceştia erau ţărani şi ţărance, pe care văzându-i Bălcescu zise: „O! mândră oaste va avea România, când i-a veni rândul în lume!" Importanţa acestei întâlniri, dar și celelalte care i-au urmat și care s-au transformat în adevărate pelerinaje, au întărit rolul jucat de Mânjina în împlinirea idealurilor revoluţionare.

Amfitrion deosebit, Costache Negri reuşea să creeze musafirilor săi o atmosferă ospitalieră şi, astfel, întâlnirile acestora, în special cele din ziua de 21 mai, devenind o tradiţie perpetuată şi azi de cultura gălăţeană.

„Liga pentru unitatea culturală a tuturor românilor" va organiza, la 24 ianuarie 1898, sărbătorirea zilei Unirii, la Mânjina, în fosta casă a lui Costache Negri, probabil, cu acordul noului proprietar.

În 1908, satul Mânjina primeşte numele de Costache Negri şi este decretat comună. Centrul cultural din comuna Pechea, judeţul Covurlui, va avea iniţiativa ridicării unui bust al lui Negri şi la Mânjina. Se constituie un comitet patronat de I.G.Duca, N.Iorga, A.D.Xenopol, C.I.Istrati, V.Pârvan, care lansează în iulie 1914 un apel. Strângerea fondurilor s-a făcut cu foarte mare greutate şi din această cauză bustul realizat de Gheorghe Popoiu a fost dezvelit tocmai în 1938. Această operă avea să fie distrusă de regimul comunist. La doi ani de la

Muzeul Galați

apelul din iulie 1914, regele Ferdinand a semnat decretul prin care „Parohia Mânjina” a primit „numele de Costache Negri”.

Prin Decretul nr. 2336 din 29 august 1943, „Casa şi parcul marelui Costache Negri din Comuna Costache Negri…se clasează monument istoric”. Acesta trebuia să „devină muzeu în care să se păstreze cărţile, tablourile şi în general obiectele care amintesc munca depusă de Costache Negri”. Salvarea casei de la Mânjina a preocupat Preşedinţia Consiliului de Miniştri de atunci, prin alocarea sumei de 500.000 lei, către Prefectura judeţului Covurlui „pentru cumpărarea casei lui Costache Negri de la Mânjina şi refacerea acelui sat”, Lucrurile au stagnat din cauza războiului.

Regimul comunist, instaurat la 6 martie 1945, nu a mai îngăduit recunoaşterea străduinţelor lui Negri, casa de la Mânjina devenind după colectivizare, ca multe alte conace, sediul C.A.P.-ului din comună.

De abia la 2 iunie 1968, cu ocazia aniversării a 120 de ani de la revoluţia din 1848, casa a fost amenajată ca muzeu, deschizându-se „Casa memorială Costache Negri”.

Muzeul Galați

- Evaluarea stării de conservare: foarte bună Asupra imobilului s-a intervenit în perioada interbelică. Imobilul a fost refăcut şi reabilitat, pentru a servi funcţiunii de muzeu.

PLANUL PROPRIETĂȚII MOȘTENITORILOR RĂDULESCU
FOSTA CASĂ COSTACHE NEGRI
DIN COMUNA COSTACHE NEGRI (MÂNJINA) JUD. COVURLUI

SCARA 1:1000

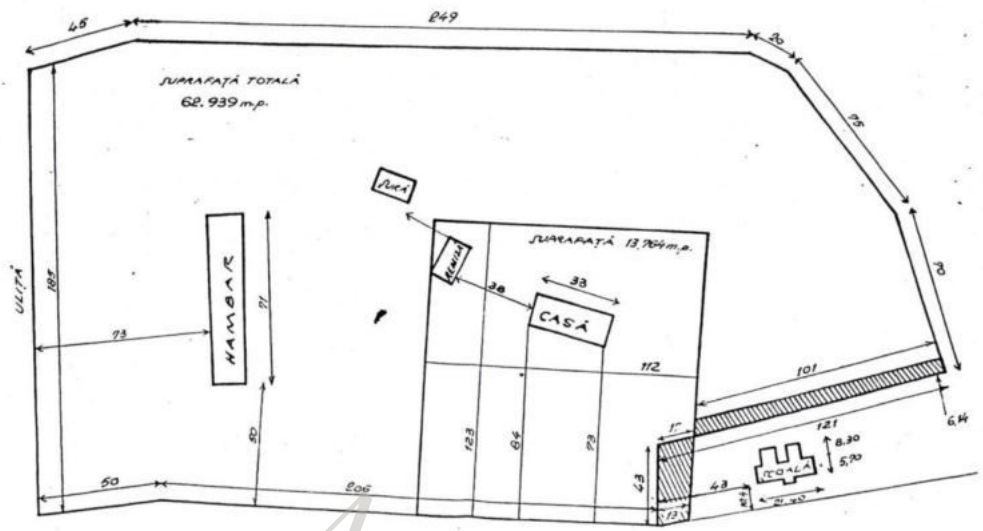

Muzeul Golești

Muzeul Golești

Studiul de **caz nr. 3**

Instituția: **DIRECŢIA**

JUDEŢEANĂ PENTRU CULTURĂ GALAŢI

Autorul/autorii fișei: **MARIUS MITROF**

Funcția: CONSILIER

DENUMIREA MONUMENTULUI: CRAMA GENERALULUI EREMIA GRIGORESCU

Cod LMI: propus pentru clasare

LOCALIZARE:

1. ADRESA: localitatea IVEȘTI, com. IVEȘTI, jud. Galaţi;
2. ZONA ETNOGRAFICĂ: sudul Câmpiei Tecuciului;
3. LOCUL DE PROVENIENȚĂ (dacă monumentul a fost transferat într-un muzeu): -

FORMĂ DE PROPRIETATE: privată

MOD DE FOLOSINȚĂ (inițial și/sau actual): anexă agricolă

DATARE: 1914-1916

DESCRIERE:

- Planimetrie și dimensiuni: 1. Corp Cramă - planimetrie rectangulară, regulată. Anexele Corp 2 şi 3- planimetrie rectangulară, neregulată;
- Materiale de construcție: zidărie portantă din cărămidă, pe fundaţii din piatră sau beton. Acoperiş în şarpantă, învelită cu ţiglă; Corp Cramă: beton, cărămidă, lemn, acoperiş învelit cu ţiglă; Anexele: cărămidă, lemn, acoperiş învelit cu ţiglă;
- Tehnici de construcție: zidărie din cărămidă cu mortar din ciment, var şi nisip;
- Meșteri/pictori dacă sunt cunoscuți; nu se cunosc:
- Ornamente: l a corpurile de clădire întâlnim elemente vernaculare, tradiţional româneşti, cât şi elemente de art-deco. Crama: ferestre bifore, trifore cu arcaturi în cărămidă plină şi cheie de arc. Brâu din cărămidă aparentă sub cornişă. Elemente de art-deco pe laturile teşite dispuse simetric faţă de faţada principală. Anexele: Corp 2 prezintă un foişor octogonal, a cărui acoperiş învelit cu ţiglă este susţinut de stâlpi din lemn cu elemente decorative. Între stâlpi, în partea superioară se află un şorţ decorativ, din lemn, sub formă de arc ascuţit. Foișorul este îngrădit cu un gard din lemn cu elemente decorative. Corp 3 prezintă o prispă cu stâlpi din lemn decorativi, între care se află un șorţ din acelaşi material şi acelaşi model ca la foișorul corpului 2. Prispa este închisă cu gard din lemn, identic ca la foişor.

- Încadrarea în gospodărie; corpurile de clădire sunt amplasate pe latura de nord-est a gospodăriei:

Muzeul Colești

- Istoric:

Localitatea Iveşti este situată la circa 57 km de municipiul Galaţi şi la 21 km de municipiul Tecuci, de o parte şi de alta a şoselei naţionale DN 25. Este compusă din satele Iveşti şi Buceşti (în partea de sud a comunei). Iveştiul a avut o aşezare geografică deosebit de favorabilă în lungul râurilor Bârlad şi Siret, cât şi a drumului care venea dinspre Polonia spre Galaţi şi apoi spre turci. Localitatea s-a format pe vechea moşie Blăjeşti, prin înglobarea în timp, a cătunelor Iveşti, Blăjeştii de Jos, Blăjeştii de Sus şi Atârnaţi (M.Ciubotaru şi V.V.Cotea, 1996).

Moşia este atestată documentar din 15 iulie 1448, printr-un act de la Petru Voievod către panul (nobilul) Cernat Ploscar şi fratele său Ştefu1. Existenţa la această dată a unei mănăstiri în apropierea satului, indică o organizare religioasă consolidată şi implicit o locuire cu mult anterioară acestei atestări. Menţionarea faptului că moşia avea hotare vechi, este o dovadă în plus că pe aceste locuri viaţa feudală era de timpuriu organizată în sudul Moldovei.

Ulterior apar documente despre satele Buceşti (1548) şi Diecheni (1658). Pe la 1608, este pomenit logofătul Ivaşcu. Între cei mai mari boieri din zona localităţii amintim: Ciuca, Spătaru, Mihalache Cantacuzino, Arhip, Anastasiu, Balş, Economos şi familia generalului Eremia Grigorescu, personalitate marcantă din timpul Primului Război Mondial.

Din 13 octombrie 1856 la cererea postelnicului Panaite Balş, proprietar al moşiilor de la Iveşti, bprin hrisov domnesc, s-a înfiinţat târgul Iveşti care, în vremea lui Alexandru Ioan Cuza, devine capitală de plasă. Plăşile erau subdiviziuni ale judeţului.

Târgul Iveşti se dezvoltă astfel încât, spre sfârşitul secolului al XIX-lea, avea 360 de familii (dintre care 168 familii de evrei), şcoli, biserici, sinagogi, devenind reşedinţa subprefecturii Bârlad.

După împroprietărirea din 1864, partea rămasă proprietarului Balş este moştenită de fiii acestuia: Mihail şi Paul, În 1911, Paul Balş şi Alexandrina Balş, cumnata sa, vând moşiile Iveşti şi Torceşti lui Hector D. Economos şi soţiei sale Ecaterina, născută Negropontes. Hector D. Economos, om de o remarcabilă cultură economică şi agronomică înfiinţează la Iveşti o plantaţie viticolă în suprafaţă de 200 hectare, susţinută de spalieri.

În anii 1914-1916, construieşte o cramă modernă denumit astăzi **„Crama General Eremia Grigorescu"** şi o distilerie. Pentru exploatarea plantaţiei viticole, în 1929 erau angajaţi muncitori din Dobrogea şi ţinutul Bacăului, uneori ajungând la circa 130 de sezonieri zilnic. Plantaţia de nobilă altoită ocupa 100 ha, iar pe rădăcini proprii 108 ha din care 8 ha vie foarte bătrână. Produsele viti-vinicole erau de calitate, fiind vândute la Vaslui, Iaşi, Cernăuţi şi Galaţi. După moartea, în anul 1924, a lui Hector D. Economos, domeniul este împărţit între

Muzeul Golești

moştenitori şi din 1927 revine exclusiv lui Jan Economos. O parte a acestui domeniu, împreună cu crama şi distileria, ajunge în proprietatea Elenei Negropontes - cumnata lui Hector D. Economos - soţia generalului Eremia Grigorescu care a fost expropriată în 1945. După anul 1945, plantaţiile de stat devin proprietate a statului, ca apoi, după 2000, să fie retrocedate proprietarilor.

- Evaluarea stării de conservare: bună. Imobilul nu a fost restaurat. Este necesară o intervenţie de restaurare, de reabilitare şi de introducere în circuitul patrimoniului cultural viticol.

Muzeul Dorului

Muzeul Golesti

Muzeul Golesti

Studiul de caz nr. 4

INSTITUȚIA: **MUZEUL JUDEŢEAN "TEOHARI ANTONESCU" GIURGIU**
AUTORUL/AUTORII FIȘEI: **CRISTICĂ ALEXANDRA-IULIANA**
FUNCȚIA: Restaurator textile
DENUMIREA MONUMENTULUI: **CONACUL OTETELEŞANU**
Cod LMI: **GR-II-m-B-15006**
LOCALIZARE: sat Grădinari, comuna Grădinari, județul Giurgiu

1. ADRESA: lângă podul peste Argeş
2. ZONA ETNOGRAFICĂ: Muntenia

FORMĂ DE PROPRIETATE: privată
MOD DE FOLOSINȚĂ (inițial și/sau actual): Inițial a fost casă de vacanță, iar în perioada comunistă sanatoriu și cămin pentru copii cu handicap. După 1989, conacul a fost revendicat de către urmași și vândut succesiv, o dată se pare că unui italian care ar avea în proiect să construiască un centru medical.
DATARE: sfârșitul secolului XIX
DESCRIERE:

Conacul Oteteleşanu (1895) este construit în stil neoclasic, în satul Grădinari din județul Giurgiu. Este una dintre reședințele de la țară, unde își petreceau vacanțele la începutul secolului XX descendenții familiei Oteteleșanu. Vara, proprietatea era animată de musafiri din protipendada bucureșteană. Construit în stil eclectic, la sfârșit de secol XIX, conacul reflectă alinierea arhitecturii românești la un nou stil împrumutat din spațiul francez. Are elemente predominant neoclasice și influențe din Renașterea franceză, reflectă gustul cosmopolit al claselor dominante ale vremii. Au fost preferate formele caracteristice eclectismului și, în special, cele caracteristice academismului de școală franceză. Înconjurat de un parc de aproape două hectare, conacul are o suprafață construită desfășurată de 1220 mp. Fațadele sunt bine proporționate, cu ramele ferestrelor detașându-se pe un parament executat din cărămidă aparentă. Același stil se regăsește și la interior. Holul central este liber pe toate nivelurile, având deasupra un luminator.

Accesul în clădire se realizează pe fațadele nord și sud prin intermediul unor terase și scări impunătoare și mai există un al treilea acces de serviciu, de unde se poate ajunge și la subsol. Atât la exterior, cât și la interior există o simetrie a fațadelor, respectiv a compartimentării interioare. Pe domeniu mai există și câteva construcții anexe, degradate,

Muzeul Goleşti

dintr-o perioadă recentă, precum și o fântână arteziană construită odată cu amenajarea parcului.

Aflat într-o stare precară, atât în exterior cât și la interior, conacul impune un proiect de reabilitare pentru a impresiona din nou. Prin dimensiunile proprietății și prin poziționarea pitorească pe malul Argeşului, investiţia în reabilitare îi poate da o valoare deosebită, cu multiple posibilităţi de utilizare.

Un atu important este proximitatea Bucureştiului - conacul se găseşte la doar 29 Km de Piaţa Victoriei - dar şi accesibilitatea, pentru că se află la doar câteva minute de ieşirea de pe autostrada A1, cu acces direct din drumul principal

EVALUAREA STĂRII DE CONSERVARE:

Devastat de săteni, după spusele paznicului, proprietatea este actualmente o paragină și în iminent pericol de prăbușire. Interiorul este gol și deplorabil, planșeele crăpate și pe alocuri dezvelesc goliciunea până la acoperiș, geamurile și ușile sparte, scara în spirală este prăbușită. Marcajele de pe pereții din interior și ranforsările de la exterior sunt mărturie că sunt începute lucrările de restaurare[17].

Muzeul Ilfov

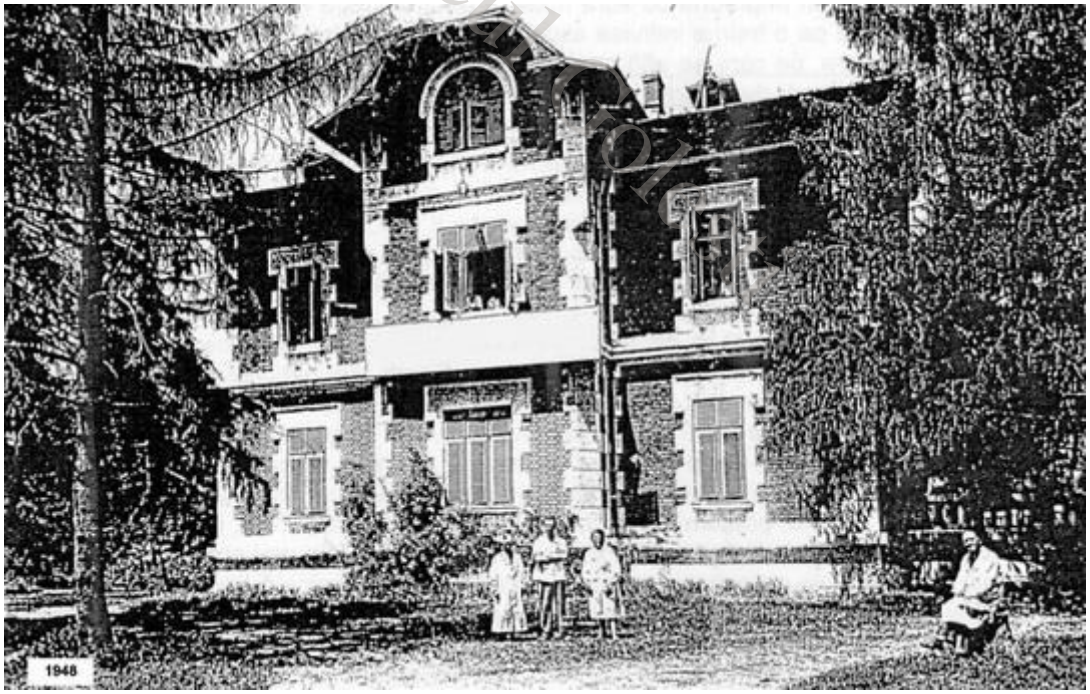

[17] https://alicenecula.ro/2017/01/31/locuri-abandonate-conacul-otetelesanu/.

Studiul de caz nr. 5

INSTITUȚIA: **DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU CULTURĂ IALOMIȚA**

AUTORUL/AUTORII FIȘEI**: ING. MARIAN POENARU**

FUNCȚIA: inspector de specialitate

DENUMIREA MONUMENTULUI: **FERMA AGRICOLĂ PERIEȚI**

Cod LMI: **IL-II-a-B-14153**

Ansamblul Ferma Agricolă Perieţi este inclus în Lista Monumentelor Istorice, județul Ialomița, atât ca întreg, precum şi prin clădirile rămase clasate:

Poziţia: 184: IL-II-a-B-14153 - Ferma agricolă Perieţi, str. Ialomiţei, nr. 46;

185: IL-II-a-B-14153.01 - Clădirea C7 - fost grajd cu spaţii de uscare seminţe în pod;

186: IL-II-a-B-14153.02 -Clădirea C9 - fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod;

187: IL-II-a-B-14153.03 - Clădirea C11 - fost castel de apă;

188: IL-II-a-B-14153.04 - Clădirea C13 - fostă clădire socială (cazare muncitori, cantină);

189: IL-II-a-B-14153.05 - Clădirea C16 – Conacul;

190: IL-II-a-B-14153.06 - Clădirea C17 - fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod;

191: IL-II-a-B-14153.07 - Clădirea C18 - fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod;

192: IL-II-a-B-14153.08 - Clădirea C20a - fostă magazie pentru cereale.

LOCALIZARE:

1. ADRESA: sat Perieți, com Perieți, Str. Ialomiței, nr. 46, județul Ialomița
2. ZONA ETNOGRAFICĂ: Zona Bărăganului Ialomițean
3. LOCUL DE PROVENIENȚĂ Nu e cazul.

FORMĂ DE PROPRIETATE: Monumentul istoric este în proprietatea Muzeului Naţional al Agriculturii din Slobozia.

MOD DE FOLOSINȚĂ (inițial și/sau actual): Ferma agricolă/muzeu.

DATARE: Marea majoritate a clădirilor ce alcătuiesc ansamblul au fost realizate în anul 1937 şi în anii următori. Conacul (C16) şi magazia (C20a) au fost realizate în jurul anului 1910, conacul fiind transformat în aceeaşi perioadă a anilor '30 din punct de vedere volumetric şi al arhitecturii exterioare şi, probabil, parţial şi al celei interioare.

Muzeul Colești

DESCRIERE:

Ferma Perieţi provine din moşia lui Ion Poenaru Bordea, mare proprietar agricol înaintea Primul Război Mondial. O parte din satul Perieţi era denumit, de altfel, *Cătunul lui Bordea*, iar gara, situată la mijlocul moşiei, s-a numit până în anii 1940 *gara Poenaru Bordea*. La moartea lui Ion Poenaru Bordea (1919), moşia a trecut în proprietatea moştenitorului acestuia, dr. Ion. I. Stoianovici. După decesul lui, în 1926, moşia s-a împărţit în două părţi egale. O parte a revenit Sofiei Stoianovici, fiica sa din prima căsătorie, iar cealaltă parte celor doi copii din cea de-a doua căsătorie (Şerban şi Ileana Stoianovici) şi soţiei, Lelia Urdărianu, pictoriţă. În anul1934, Lelia Urdărianu s-a căsătorit cu Aureliu I. Popescu. Din acest moment începe istoria propriu-zisă a fermei model.

Toate clădirile componente ale ansamblului au fost realizate cu mijloace constructive simple, obişnuite, urmărindu-se, înainte de toate, satisfacerea necesităţilor strict funcţionale ale unei ferme agricole - grajduri, magazii etc. Aspectele expresiei arhitecturale au decurs din imperativele funcţionale, fără ca acestora să li se acorde o atenţie specială. Se menţionează, totodată, faptul că nu există documente de arhivă care să ateste anul exact al realizării clădirilor, autorul (sau autorii) etc.

Conacul (C16), utilizată ulterior drept grădiniţă şi apoi clădire administrativă, reprezintă, probabil, singura excepţie din întregul ansamblu în privinţa atenţiei acordate plasticii arhitecturale, fiind vorba de locuinţa proprietarului fermei. Din diferite documente se presupune că este cea mai veche clădire a fermei. Ea datează, probabil dinainte de anul 1910, fiind, în acel moment locuinţa arendaşului Bordeianu. Clădire parter, cu volum compact, cu zidărie portantă, şarpantă şi învelitoare de tablă, avea accesul principal realizat prin intermediul unei prispe. Fotografiile de epocă ilustrează caracteristicile pregnante ale arhitecturii neoromâneşti. Clădirea a fost transformată în anul 1937 de Aurel I. Popescu. Ea a fost extinsă prin integrarea (sau modificarea) casei administratorului, aflată în apropierea conacului şi i s-a adăugat pe latura estică un turn. Intrarea principală, tratată ca un hol de dimensiuni apreciabile în raport cu întreaga clădire, se prelungea cu sufrageria, legată de anexele necesare (bucătăria etc.). Din holul amplu se accedea, în partea stângă a clădirii, la apartamentul familiei Popescu. În partea dreaptă a clădirii, cu acces separat, se afla camera oaspeţilor precum şi locuinţa familiei Stoianovici, în directă legătură cu anexele bucătăriei, întreaga arhitectură exterioară a fost modificată radical, primind expresia unei arhitecturi Art Deco, iar holul principal a fost decorat de Lelia Urdărianu cu o frescă reprezentând „Munca în Bărăgan". Intervenţiile realizate după 1990 au condus la revenirea, într-o oarecare măsură, la

Muzeul Golescu

arhitectura de factură tradiţională, fără însă a se reface toate detaliile existente iniţial, renunţându-se la toate elementele arhitecturale ale anilor 1930.

Clădirea *C 7*, fost grajd, cu spații de uscare seminţe in pod: construcție rectangulară, parter cu pod, în forma de L; accesul la parter se face pe latura de sud, printr-o ușă dublă, iar la pod printr-o ușă simplă, scara fiind distrusă. Structura de rezistenţă este alcătuită din: fundaţii si pereţi portanți din cărămidă plină, tencuiți; la interior două şiruri de stâlpi din beton care susţin două grinzi din lemn. Acoperiș: şarpantă și astereală din lemn de răşinoase, parţial învelitoare originală din tablă zincată fălțuită. Pardoseala parterului este alcătuită parţial din cărămidă pusă pe cant sau pe lat, parţial din ciment sclivisit.

Clădirea C9, fost grajd, cu spatii de uscare seminţe in pod: construcție dreptunghiulară, parter cu pod. Prin compartimentări interioare, parterul are patru încăperi, dintre care două, de dimensiuni mai mari, sunt grajdurile propriu-zise. Accesul la pod se făcea din exterior, pe axul clădirii. Structura de rezistenţă este alcătuită din pereţi portanţi din cărămidă şi din două şiruri interioare de stâlpi de beton, care susţin structura planşeului, alcătuită, pe cele două direcţii, din grinzi metalice şi de lemn. Acoperişul este în două ape, cu şarpantă de lemn şi învelitoare, de dată recentă, din tablă zincată fălțuită.

Clădirea C11, fost castel de apă: fundaţii şi pereţi portanţi din blocuri de beton şi parţial cărămidă plină. Acoperişul este complet distrus.

Clădirea C13, fosta clădire socială (cazare muncitori, sală mese). Este singura clădire cu un volum dezvoltat considerabil pe înălţime. Construcţia are subsol parţial, parter, etaj şi pod. în plan are forma literei U: cele două corpuri laterale sunt legate printr-un al treilea, care la parter are o largă arcadă. Clădirea cuprindea locuinţele muncitorilor agricoli şi cantina acestora, la parter. Prezenţa sa arhitecturală are un impact apreciabil în cadrul ansamblului, prin imaginea foarte caracteristică a anilor 30 care exprimă funcţiunea pe care o adăpostea. Structura portantă este alcătuită din pereţi de zidărie; tot din zidărie sunt alcătuiţi şi pereţii de compartimentare. Acoperirea este făcută în patru ape, cu şarpantă de lemn şi învelitoare de tablă.

Clădirea C17, fost grajd, cu spații de uscare seminţe în pod. Este o construcţie dreptunghiulară, regulată, având parter şi pod utilizabil. Structura de rezistență: fundaţii și pereţi portanți din cărămidă plină, tencuiți; la interior două şiruri de stâlpi din beton care susţin două grinzi din profile laminate pe direcţia lungă și grinzi de lemn pe direcţia scurtă. Un element caracteristic îl constituie coşurile de ventilație care încep de la nivelul plafonului parterului și depășesc limita coamei acoperişului cu cca 1,50 m. În ultima perioadă au fost refăcute finisajele exterioare şi interioare, vopsitoriile precum şi învelitoarea de tablă.

Muzeul Golești

Clădirea C18, fost grajd, cu spații de uscare seminţe în pod: construcţie regulată, parter şi pod utilizabil, având în plan forma literei T. Structura de rezistență: fundaţii și pereţi portanți din cărămidă plină, tencuiți; compartimentările din pereţi portanţi de cărămidă plină. Acoperiş: şarpanta și astereala din lemn de rășinoase, parţial prăbuşită. Învelitoarea este realizata din tablă fălțuită. Întreaga construcţie este într-o fază avansată de degradare.

Clădirea C20a, fostă magazie pentru cereale. Este clădirea realizată în jurul anului 1910, exprimând cu multă pregnanţă arhitectura epocii pentru acest tip de clădire. Este o construcţie dreptunghiulară, cu spaţiu unic pe întreaga sa lungime. Accesul la parter se face pe latura vest, pe o platforma din lemn accesibilă la capetele clădirii. Structura de rezistență: fundaţii și pereţi portanți din cărămidă plină; se prezintă în stare foarte bună. Acoperiş: şarpanta și astereala din lemn de rășinoase. Învelitoarea a fost înlocuită recent și realizată din tablă zincată fălțuită. Finisajele interioare şi exterioare (parţial): au fost refăcute recent, cu materiale moderne.

Volumele simple, clare, dispunerea regulată, ordonată a golurilor (uşi, porţi, ferestre) sau a altor elemente necesare bunei utilizări a acestor clădiri sunt, în acest caz, mult mai importante, din punct de vedere arhitectural, decât decoraţia sau elemente care să sugereze decoraţia (ancadramente etc.).

EVALUAREA STĂRII DE CONSERVARE:

Starea de conservare a monumentelor ce compun ansamblul Ferma agricolă Perieți este:

1. Clădirea C7 – fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod – ***mediocră;***
2. Clădirea C9 – fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod – ***mediocră;***
3. Clădirea C11 – fost castel de apă – ***mediocră;***
4. Clădirea C13 – fostă clădire socială (cazare muncitori, cantină) – ***precolaps***: porțiuni de acoperiș degradate, planșeul aripei din stânga al clădirii degradat din cauza apei pluviale, zidurile crăpate și cu tencuiala căzută;
5. Clădirea C16 – conacul – ***mediocră:*** asupra imobilului s-au efectuat unele lucrări de reabilitare interioară și exterioară; în prezent lucrările sunt întrerupt;
6. Clădirea C17 – fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod – ***mediocră;***
7. Clădirea C18 – fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod – ***precolaps:*** porțiuni de acoperiș degradate, ziduri interioare și porțiuni din zidurile exterioare autodemolate;
8. Clădirea C20a – fostă magazie pentru cereale – ***mediocră.***

Monumentul istoric urmează să fie renovat.

Muzeul Golești

Ferma agricolă Perieţi, cod LMI: IL-II-a-B-14153

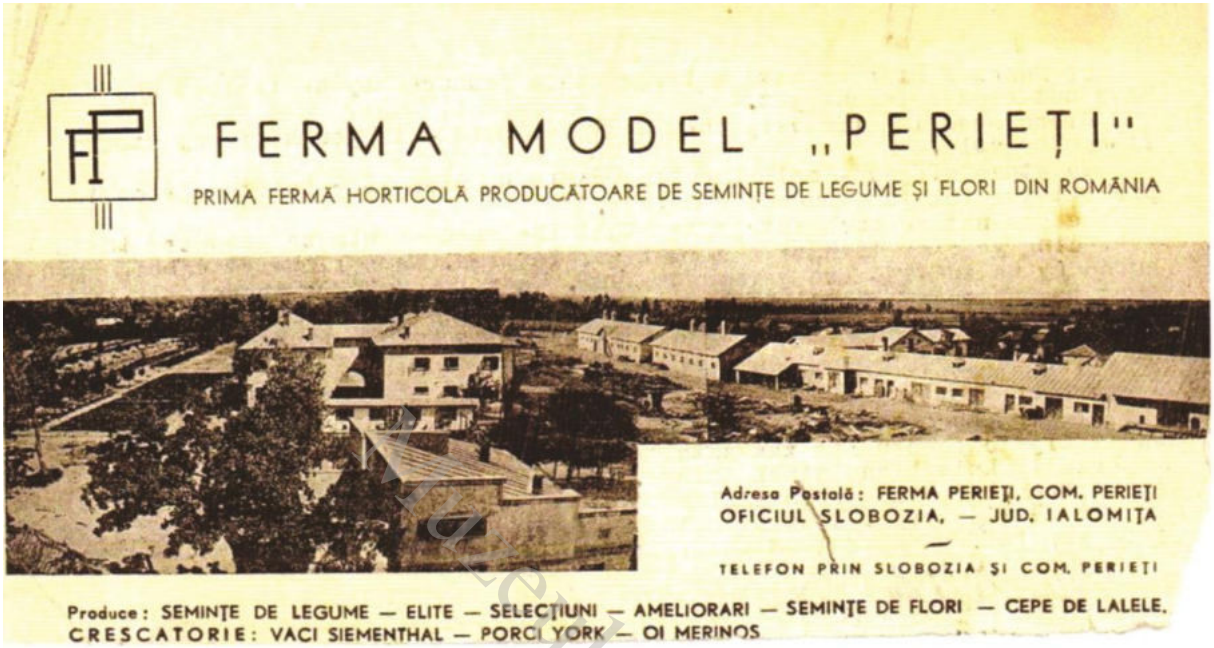

1. Clădirea C7 - fost grajd cu spaţii de uscare seminţe în pod, cod LMI: IL-II-a-B-14153.01

Destinatie initiala Remiza de masini construita in 1943

Destinatie ulterioara Grajd , Magazie selector

FATADA PRINCIPALA Scara 1:100

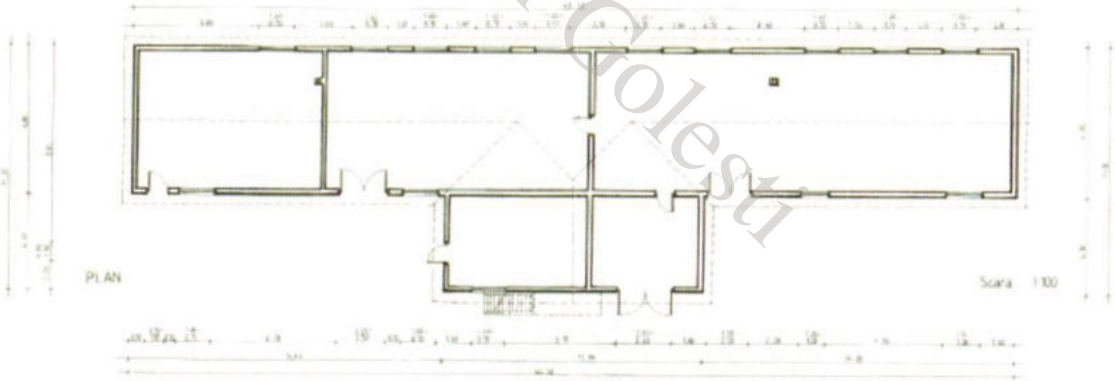

PLAN Scara 1:100

Muzeul Golești

Muzeul Golești

2. Clădirea C9 - fost grajd cu spaţii de uscare seminţe în pod, cod LMI: IL-II-a-B-14153.02

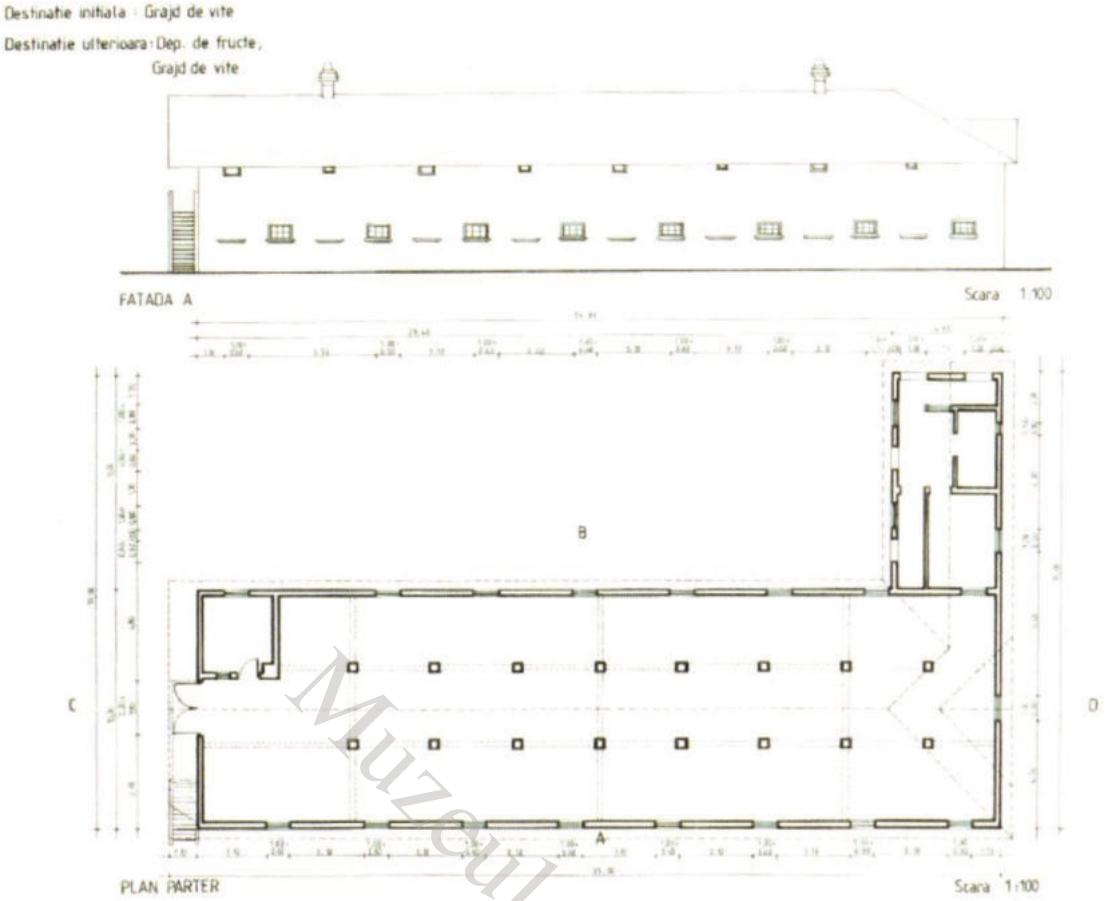

Muzeul Golești

3. Clădirea C11 - fost castel de apă, cod LMI IL-II-a-B-14153.03

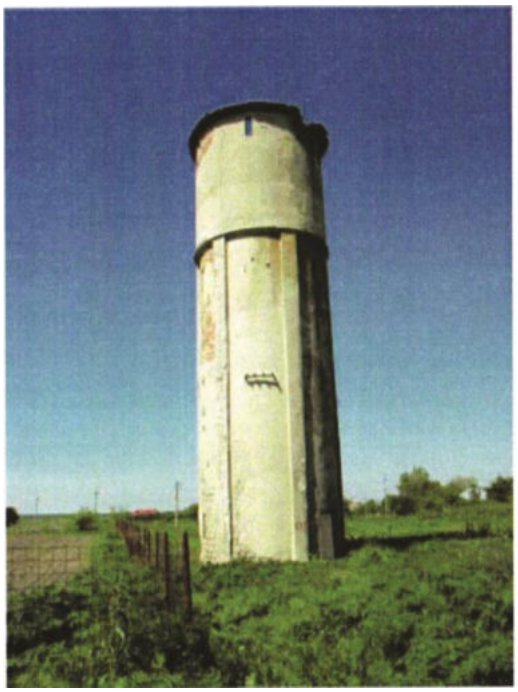

4. Clădirea C13 - fostă clădire socială (cazare muncitori, cantină), cod LMI: IL-II-a-B-14153.04

Muzeul Golesti

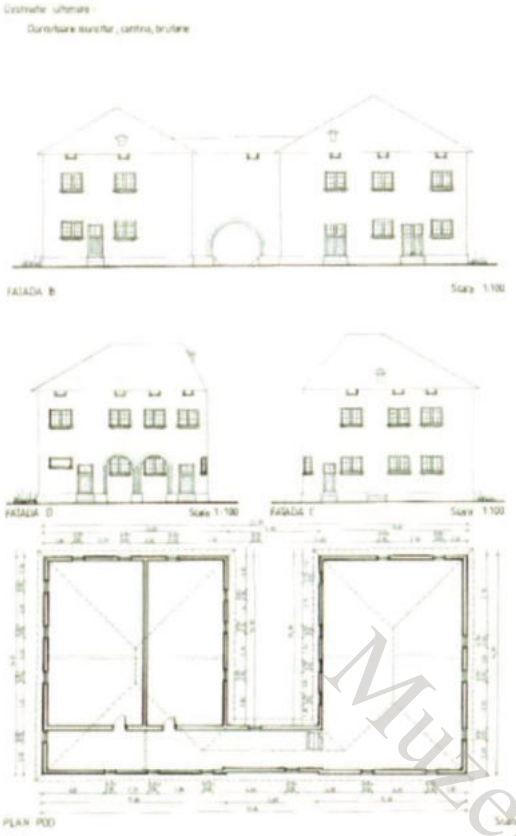

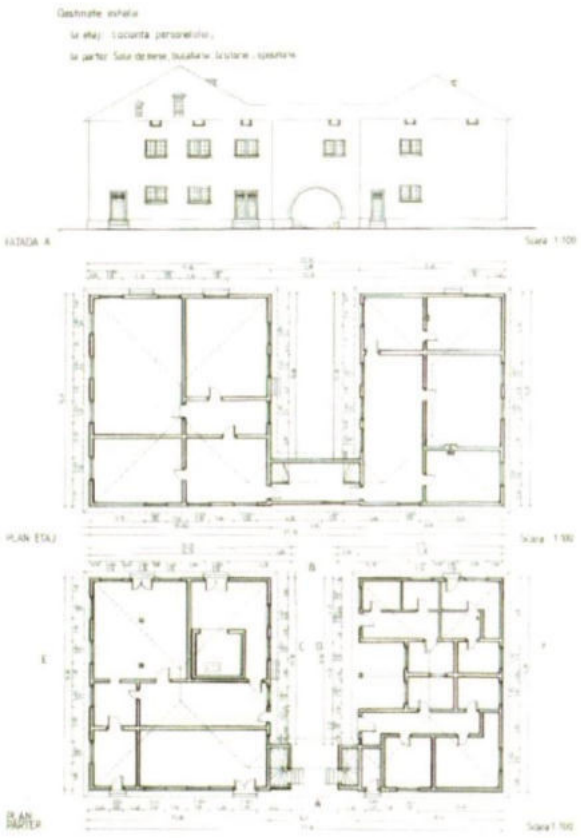

Muzeul Golesti

5. Clădirea C16 – Conacul, cod LMI IL-II-a-B-14153.05

Il. 2. Conacul în anii 1910-1920 (fotografie de epocă)

Il. 3,4: Conacul la începutul anilor 1940 (fotografii de epocă)

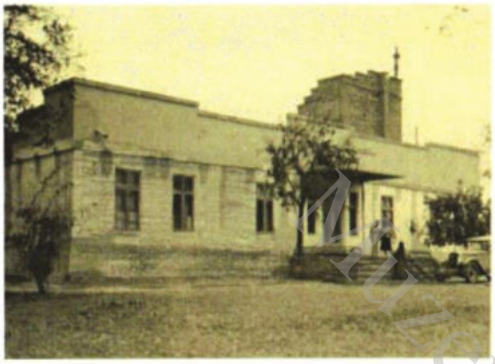

Il. 3,4: Conacul la începutul anilor 1940 (fotografii de epocă)

Il. 5: Conacul – holul principal cu decorația Leliei Urdărianu (fotografie de epocă)

Muzeul Golești

FATADA PRINCIPALA Scara 1:100

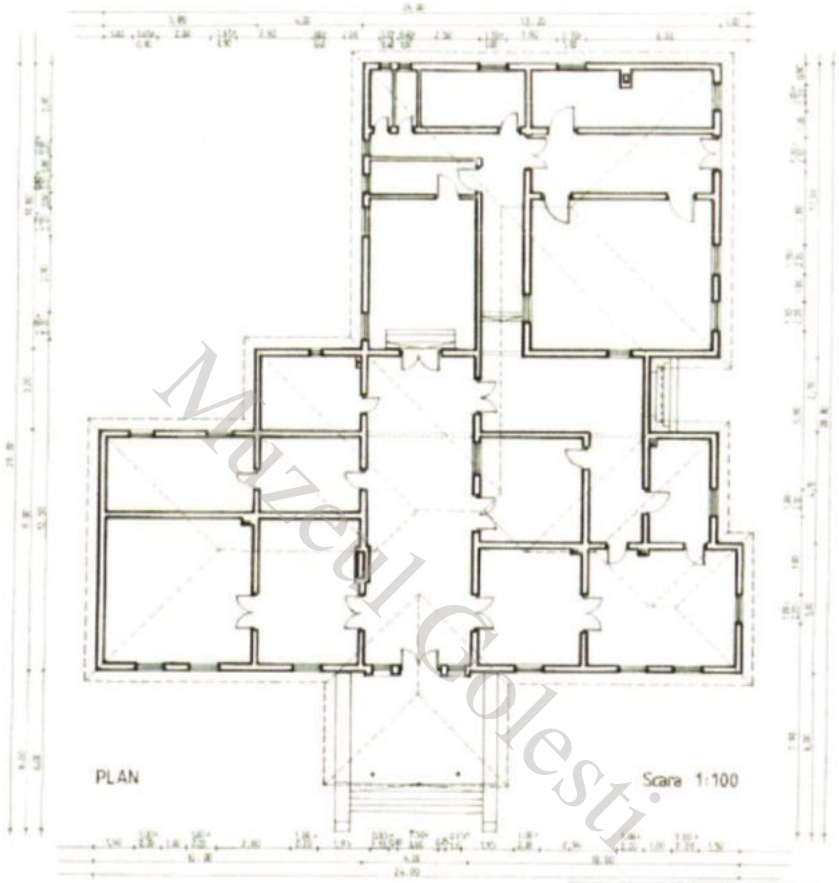

PLAN Scara 1:100

Muzeul Golești

6. Clădirea C17 - fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod, cod LMI IL-II-a-B-14153.06

Muzeul Cole

Destinatie initiala Grajd de boi si vaci construit in 1942

Destinatie ulterioara idem

FATADA A Scara 1:100

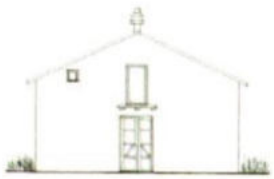

FATADA B Scara 1:100

FATADA C Scara 1:100

FATADA D Scara 1:100

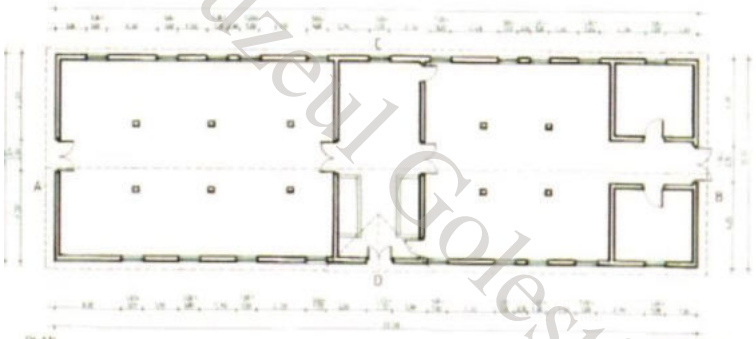

PLAN Scara 1:100

Muzeul Golesti

7. Clădirea C18 - fost grajd, cu spaţii de uscare seminţe în pod, cod LMI IL-II-a-B-14153.07

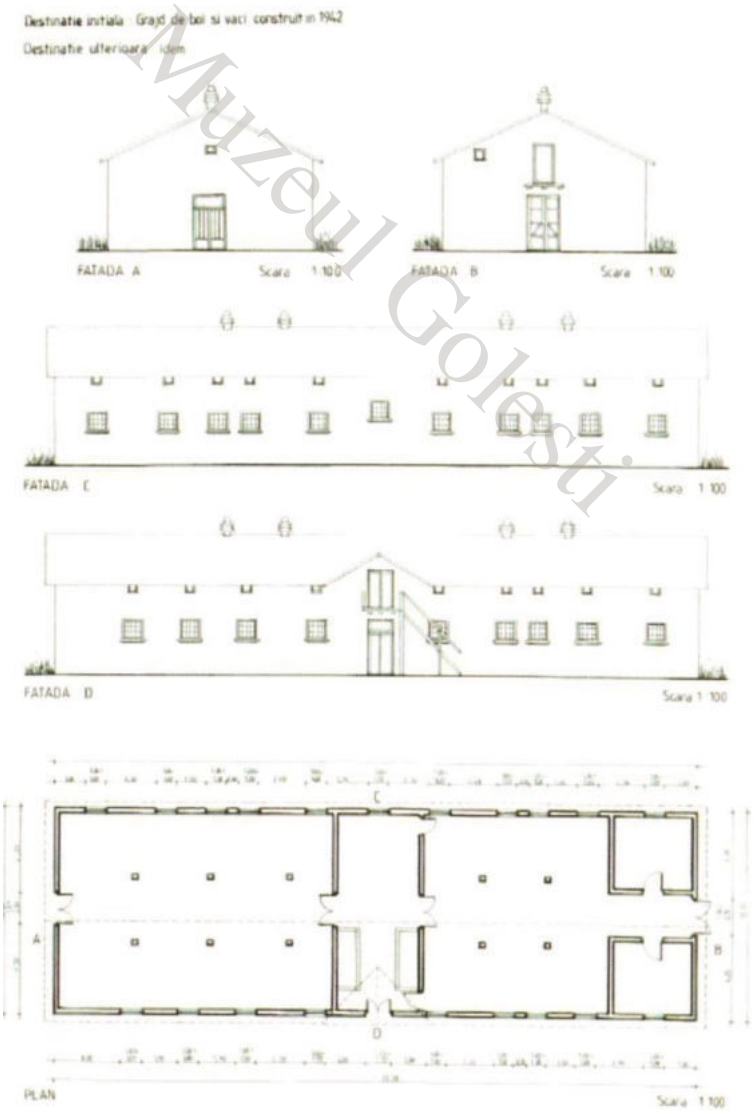

Muzeul Golești

8. Clădirea C20a - fostă magazie pentru cereale, cod LMI: IL-II-a-B-14153.08

Muzeul Golești

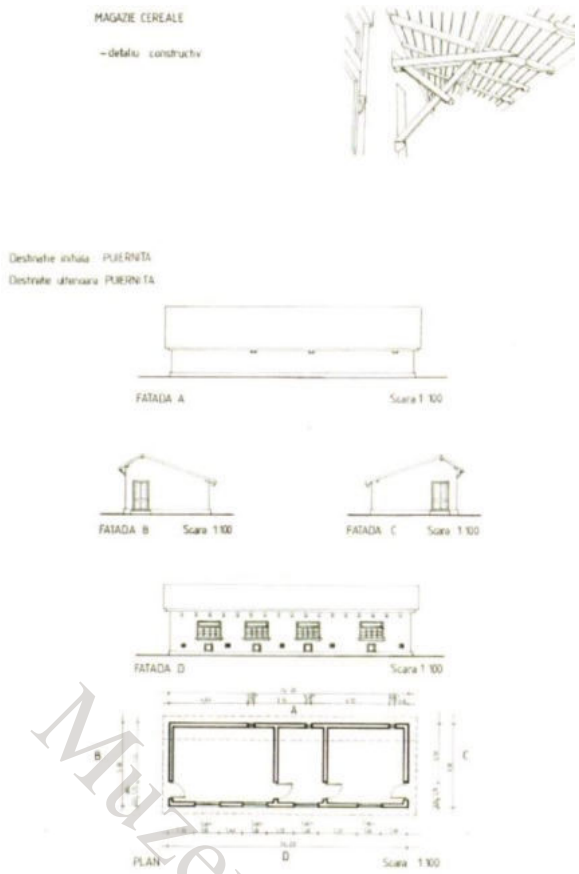

Muzeul Golești

Studiul de caz nr. 5

INSTITUȚIA: **MUZEUL REGIUNII PORȚILOR DE FIER**

AUTORUL/AUTORII FIȘEI**: DRD. CHIRILĂ ENESCU**

FUNCȚIA: șef secție Muzeul de Artă Drobeta Turnu Severin

DENUMIREA MONUMENTULUI: **BISERICA DE LEMN CU HRAMUL „SFINȚII VOIEVOZI”**

Cod LMI: **MH-II-m-B-10349**

LOCALIZARE:

4. ADRESA: sat ISVERNA, comuna ISVERNA, județul Mehedinți;
5. ZONA ETNOGRAFICĂ: Plaiul Cloșani;
6. LOCUL DE PROVENIENȚĂ: Fostul cătun Canicea înglobat astăzi satului Isverna.

FORMĂ DE PROPRIETATE: Comunitatea locala din satul Isverna - Parohia Isverna

MOD DE FOLOSINȚĂ (inițial și/sau actual): În trecut pe treptele bisericii din pronaos se țineau lecții elevilor deoarece școala a fost o perioadă găzduită în acest locaș. În momentul de față biserică este deschisă cultului.

DATARE: Prima datare este anul 1783 pentru biserica inițială, urmând ca lăcașul de cult să beneficieze de mai multe refaceri ulterioare. Anul 1823 este consemnat de Catagrafia Episcopiei Râmnicului de la 1845. În Lista Monumentelor Istorice din 1992 şi 2004 acest an este consemnat ca o refacere a monumentului, iar biserica este datată la 1783. Pisania monumentului, *Revista Monumentelor Istorice* din 1991 și *Anuarul* pe anul 1909 menționează alt an privind datarea şi anume 1836 (este probabil anul unei renovări).

DESCRIERE:

- Planimetrie și dimensiuni: Biserica este în formă de navă dreptunghiulară cu dimensiunile de 7,10 metri pe 5 metri (cu grosimea stratului de tencuială) şi un altar, în prelungire, poligonal cu cinci laturi (dimensiunea laturilor este între 1,70 metri şi 2 metri). Compartimentarea interioară cuprinde pronaosul, naosul şi altarul. Înălțimea pereților este de 1,82 metri. În cea ce privește elevația, biserica este așezată pe un soclu de piatră cu elevație din bârne de lemn din esență de conifer îmbinate la colțuri prin cep ascuns şi cu ajutorul cuielor de lemn, a cuielor şi scoabelor din metal confecționate artizanal. Soclul din piatră de codru se ridică până la înălțimea de aproximativ 1,30 metri iar peste acest brâu sunt așezate bârne încă un metru. Biserica este prevăzută cu pridvor deschis la partea superioară susținut de patru stâlpi de lemn sculptați. Pridvorul este îngust şi înălțat la nivelul brâului, în această prispă înălțată sunt construite trepte. În interior boltirea este semicilindrică pentru fiecare compartiment al interiorului. Biserica este prevăzută cu două geamuri mici, unul de fiecare parte a naosului şi o fereastră de aceleași dimensiuni pe peretele estic al altarului. Acoperișul bisericii în patru ape, în pante largi, este din șindrilă așezată pe două rânduri. Fațadele au fost tencuite cu mortar şi var aplicate peste un caroiaj de şipci din lemn bătute în cuie metalice. Din punct de vedere volumetric cei patru stâlpi de lemn care susțin pridvorul sunt sculptați cu ornamente similare celor de la biserica din Costeștii. Ei sunt realizați sub forma unei coloane mai groase la mijloc cu capitel în forma „crucii în creste" – romburi adâncite pe cant, fus bitronconic iar spre soclu motivul mărului. Consolele acoperișului ca şi capetele de sus ale pereților despărțitori prezintă crestături în unghi drept (elementele fiind acum mascate de fundătura streșinii). Cosoroaba a fost de asemenea crestată cu înfloriturі care astăzi este acoperită cu scândură de brad. Acoperișul este din șindrilă ce a fost reînnoit în multe rânduri.
- Materiale de construcție: lemn de brad, piatră, mortar, var, completări cu ciment, cuie de lemn şi metal, șindrilă.

Muzeul Golești

- Tehnici de construcție: bârnele elevației au fost suprapuse în sistem „blockbau” şi încheiate în zona altarului în sistem „coadă de rândunică”. Boltirea este semicilindrică pentru fiecare compartiment al interiorul iluminatul se realizează prin trei ferestre practicate în grosimea lemnului, câte una pe fiecare latură şi una pentru absida de est. Fațadele au fost tencuite cu mortar şi var aplicate peste un caroiaj de șipci din lemn bătute în cuie metalice. Acoperișul cu pante largi ale structură din lemn şi învelitoare dublă din șindrilă bătută în cuie metalice.

- Istoric:

La început satul a fost amplasat în dealul satului zis „Cucuioava” iar sub administrația generalului rus Kiseleff, a fost mutat pe actuala vatră, în linie dreaptă, de polcovnicul D. Negotin-Dinu Surdu zis Bacal, originar din Isverna care a mai scos la linie şi satul Cireşu. În anul 1836 exista cu siguranță biserica în cătunul Cănicea, astăzi desființat şi înglobat în satul Isverna. Locul pe care s-a construit biserica a fost donația neamului Vueştilor iar primul preot a fost popa Vuia zis Nicola Vuia, care era şi dascăl, lecțiile ţinându-se pe treptele aflate în pridvorul bisericii, pentru o perioadă aici oficiindu-se și slujbele religioase deopotrivă. Preoteasa lui, pe nume Stana, era din neamul Surzilor. Ei au avut un copil pe nume Ilie Popescu care a fost o vreme primar. Preotul Nicola Vuia a slujit la această biserică până la 7 martie 1849. El a fost urmat de către popa Nicola Maghescu venit din Gornoviţa şi căsătorit cu Petria din neamul Moşnenilor. Biserica din Cănicea a fost făcută de „maistori” ardeleni, cam odată cu cea de lemn din Nadanova. Popa Ştefan din Selişte, este acela care a determinat-o pe nepoata lui, Sara, fiica lui Mihuţa Bonceanu, zis Sbârnă să ctitorească biserica de lemn din Canicea în anul 1836. Se zice că atunci când a plătit „maistorii” a venit cu banii în desagi, pe cai pentru că nu era din sat şi acești bani rămăseseră de la fostul soţ, Dumitraşcu Popii din Cloşani. În Anuarul pe anul 1900 apar consemnate mai multe date despre această biserică: Parohia Izverna în a cărei componență intra cătunul Căinicea iar biserica cu hramul „Sfinții Voievodi” construită din lemn în anul 1836 (este probabil de data unei renovări) a intrat în serviciul liturgic în anul 1895. Același an al zidirii este confirmat şi de pisania abia descifrabilă a monumentului care îi mai menționează şi pe ctitorii principali, Mihuţa Sbârnă din Seliştea Izvernei care a construit biserica şi fiica sa Sara, măritată cu popa Dumitraşcu din Cloşani. Anuarul din anul 1941 şi lucrarea lui Nicolae Stoicescu amintesc același an. Cele menţionate mai sus au fost confirmate şi de Radu Creţeanu care îl citează pe I. Popescu Cilieni: „S-a edificat pentru prima oară de bîrne de lemn la anul 1835 de către dumnealui Mihuţă Sbîrnă din Siliştea Izvernii”, din îndemnul fiicei sale Sara, măritată după Dumitraşcu Popii din Cloşani; biserica a fost târnosită la 8 noiembrie 1836. La 1856, biserica a fost reparată radical cu „ridicarea pe zid, tencuiala, acoperișul şi zugrăveala”. La 1878 „s-au mai

Muzeul Golești

lustruit toate sfintele icoane din nou, de către zugravul Gheorghe Miloşescu din Comăneşti". La 1892, zugravul Gh. S. Ionescu a reparat icoanele tâmplei şi a zugrăvit din nou pereții bisericii. La anul 1845, în catagrafia bisericilor pentru această biserică este consemnată următoarea prezentare: „Mahalaoa Cănicea, megieşască; 60; de lemn; Sf. Îngeri; 1 preot: Nicola sin Trăilă Talpeş; 21; 1823; septembrie 8; pă această biserică; slujitor; 1 paracliser: Nicola Popazu". În Lista Monumentelor Istorice pe anul 1992 şi 2004 biserica este datată înainte de 1823: Biserica de lemn „Sfinții Voievozi"; 1783; ref. 1823, pictat 1892; cult ortodox". Pe icoana Mântuitorului se mai deslușești semnătura pictorului şi anul 1823. Biserica este reparată radical în anul 1856, când se tencuiește cu mortar, se ridică pe soclu, se pictează şi se repară acoperișul. Această tencuire a pereților se datorează faptului că vara, din cauza căldurii, se scurgea rășină de la copacii din jur pe pereții lăcașului şi se crea astfel pericolul declanșării unui incendiu. În anul 1878 se curăță icoanele şi se retușează pictura de către zugravul Gheorghe Miloșescu din Comănești iar în anul 1892 se repară din nou icoanele şi pictura de către Gh. S. Ionescu.

- Alte detalii: În prezent se fac demersuri pentru includerea monumentului în Ruta Cultural Turistică a Bisericilor de Lemn din România, proiect care vizează crearea unui nou produs turistic și cultural adresat mediului rural românesc.

EVALUAREA STĂRII DE CONSERVARE:

Pridvorul a suferit intervenții necorespunzătoare de reparare a crăpăturilor şi desprinderilor stratului de tencuială, reparații ce s-au executat cu aplicații locale de ciment ce au afectat programul iconografic al monumentului şi lizibilitatea pisaniei. Stratigrafia din această zonă prezintă exfolieri masive, fisuri şi desprinderi. Structura de lemn a bisericii prezintă atac biologic, prin acoperiș au loc infiltrații, în unele zone tencuiala este desprinsă şi căzută, din structura de piatră sunt desprinse pietre, pereții prezintă fisuri verticale şi longitudinale. Este reparată radical în anul 1856, când se tencuiește cu mortar, se pictează şi se repară acoperișul. La 1878 se curăță icoanele şi se retușează pictura de către zugravul Gheorghe Miloşescu din Comăneşti. La 1892 se repară din nou icoanele și pictura de către Gh. S. Ionescu.

Muzeul Goleşti

Muzeul Colecțiilor

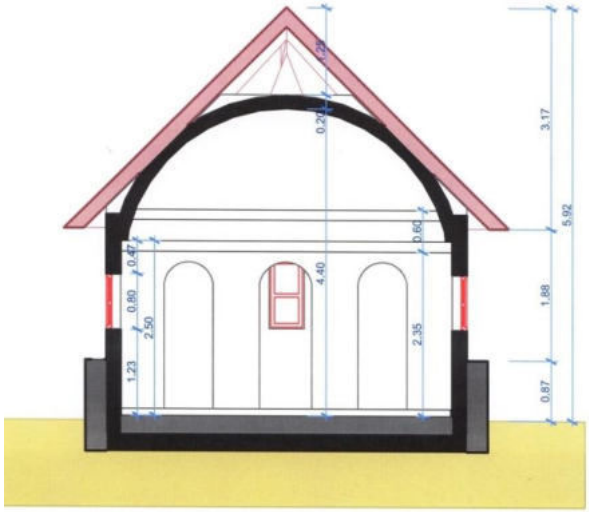

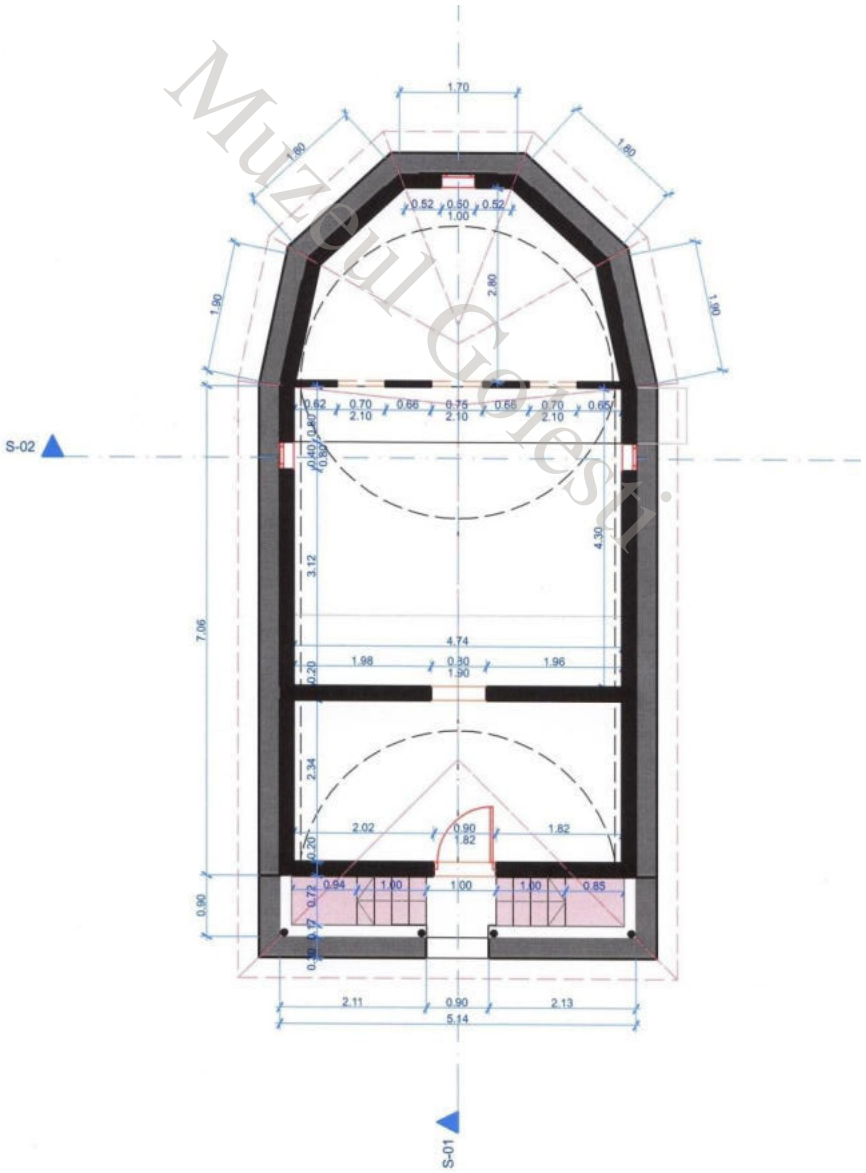

Muzeul Goleşti

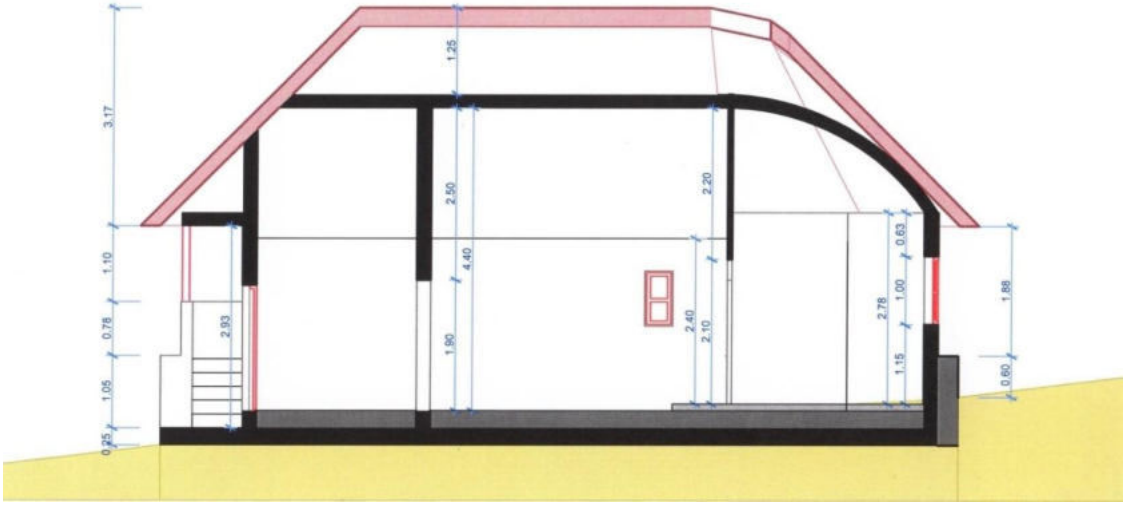

Muzeul Golesti

Muzeul Golești

Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești
Județul Argeș, oraș Ștefănești, strada Radu Golescu nr. 34.
www.muzeulgolesti.ro, contact@muzeulgolesti.ro
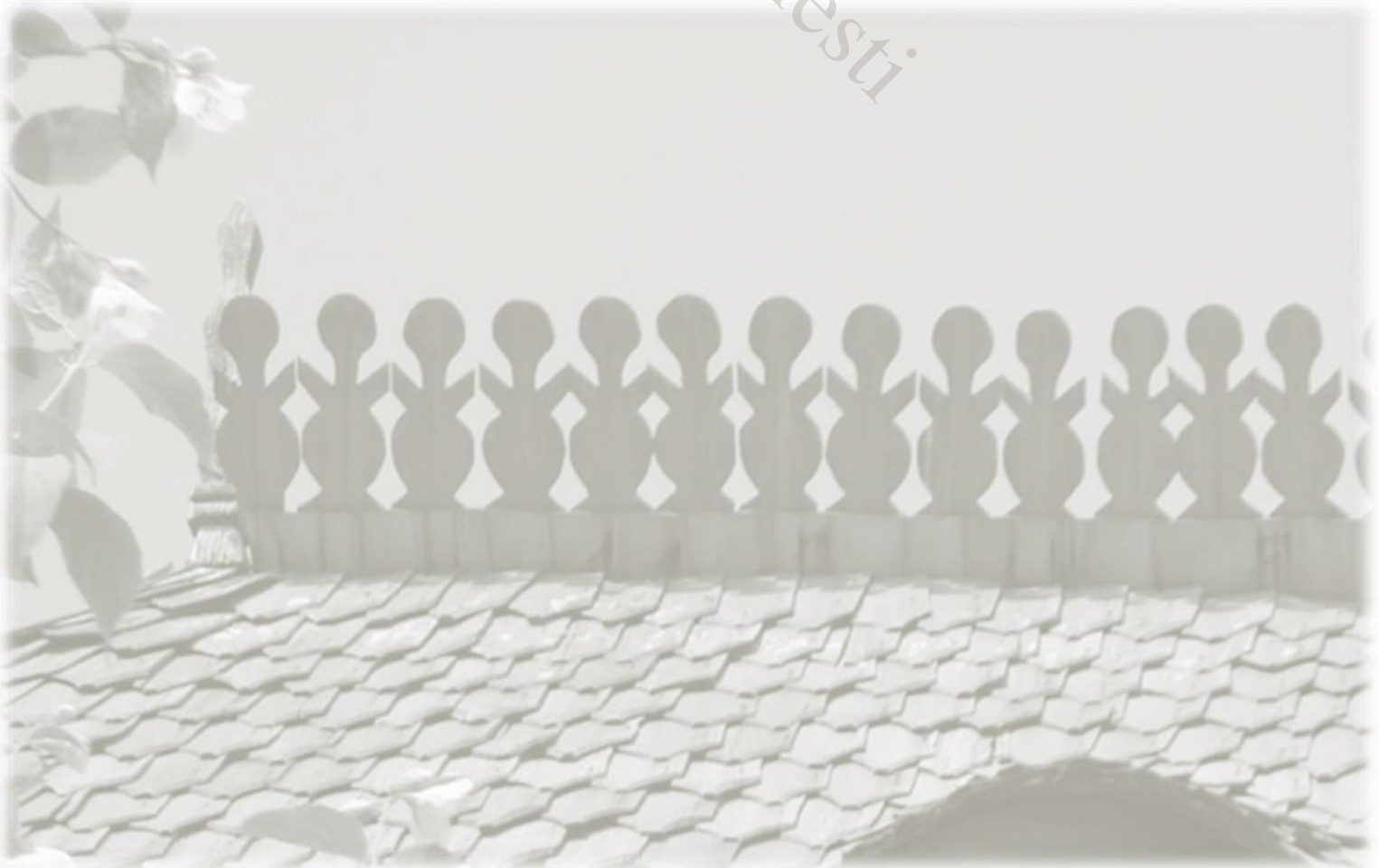
Muzeul Golești